

ΘΗΣΑΥΡΟΣ

Η Τροφή
τῆς μητέρας

Τηλέμαχος

Ξαναγυρίστε στην ηλικία των παιδιών σας

«Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ τρόπος για να καταλάβετε τα παιδιά σας είναι να θυμηθείτε πως είσαστε, τι κάνατε και πως σκεφτόσαστε στην ηλικία τους», γράφει ο Ιταλός καθηγητής Βιρτζίνιο Πόρτα.

Δυστυχώς, τις πιο πολλές φορές, συμβαίνει το αντίθετο. Οι γονείς απαιτούν από τα παιδιά τους να βλέπουν τα πράγματα όπως αυτοί, χωρίς να λογαριάζουν, ότι τα δυστυχισμένα δεν έχουν και δε μπορούν να έχουν τη δική τους πείρα.

Ο πατέρας κι' η μητέρα, που δεν καταφέρνουν ναρθούν στη θέση του παιδιού τους, θα είναι αναπόφευκτα κακοί γονείς. Το παιδί τότε ή θα γεράσει πρόωρα ή θα ξεγεραθή. Και το ένα και το άλλο είναι το ίδιο κακό. Μεταβάλλοντας το παιδί σας σε γέρο, θα το κάνετε ανίκανο να χαρή τη ζωή, να δράσει, να δημιουργήσει. Από το άλλο μέρος, μια εξέγερση του παιδιού μπορεί να μην του δώσει σφαιρικές συνέπειες. Γιατί και εκεί δε μπορεί να ξέρει ως πού μπορεί να φτάσει.

Αλλά, ο πατέρας κι' η μητέρα μπορούν να καταλάβουν στον ίδιο βαθμό τα παιδιά τους, είτε αγόρια είναι, είτε κορίτσια;

Το πρόβλημα αυτό, άσφαλθηκε πολλές φορές τους επιστήμονες. Ένας πατέρας, που θα ξαναγυρίσει με τις καλύτερες διαθέσεις στην ηλικία της κόρης του, δε θα καταλάθει πολλά πράγματα από την ψυχρότητα, οι τις τάσεις, τα όνειρά της. Και το ίδιο θα γινόταν με μια μητέρα που θάβλεπε να ξαναγυρίσει στην ηλικία του γιου της.

Όσο κι' αν η σύγχρονη ζωή έχει ίσως, δώσει πολλά πράγματα, ο χωρισμός ανάμεσα στα δυο φύλα παραμένει πάντοτε αδιάσπαστος. Έτσι, ο καταλληλότερος για ν' αντιληφθεί ένα αγόρι, είναι ο πατέρας, ενώ πιο κοντά στο κορίτσι βρίσκεται η μητέρα.

Το όρεότερο είναι, λοιπόν, οι δύο σύζυγοι να μοιράζονται τις φροντίδες τους. Ο πατέρας ν' ασχοληθεί περισσότερο με τα αγόρια κι' η μητέρα με τα κορίτσια. Αυτός ο χωρισμός απομακρύνει τις συγκρούσεις, που είναι αναπόφευκτο να επέλθουν όταν ο πατέρας ανακατεύεται στα ζητήματα της κόρης του ή η μητέρα προσπαθεί να διαπλάσει το αγόρι της σύμφωνα με το δικό της πρότυπο.

Πολλές νέες γίνονται επαναστατικές και σπάζουν όλους τους φραγμούς γύρω τους, από αντίδραση στην τυραννική ανανμία, του πατέρα τους σε ό,τι τις αφορά. Και πολλά αγόρια καταπούν άδουλα, άστομα και ανίκανα για δράση, γιατί οι μητέρες τους τα κρατάνε κοντά τους και δεν τα άφησαν ν' αναπτυχθούν κανονικά.

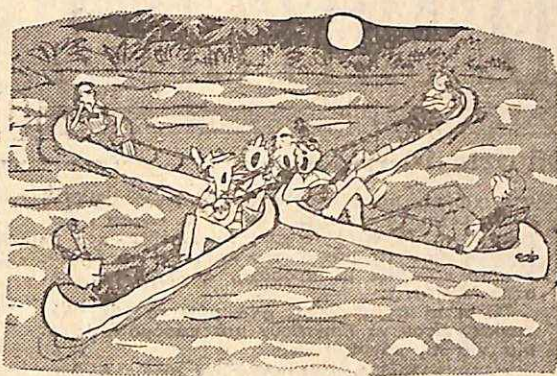
Οι μητέρες ίδιους πρέπει να προσέξουν πολύ αυτό το ζήτημα. Το ότι αγαπούν τα αγόρια τους, δε σημαίνει και ότι είναι σε θέση να τα καταλάβουν.

Πολλές μητέρες, γράφει ο Γάλλος ψυχολόγος, Ζακ Λακμπέρν, είτε γιατί αγάπησαν πολύ τον άντρα τους, είτε, αντίθετα, γιατί υπέφεραν στη σεξουαλική τους ζωή, αφοσιώνονται παθολογικά σχεδόν στα αγόρια τους. Θέλουν να τους εμπνευστούν τα αισθήματά τους και να τους διδάξουν το δικό τους τρόπο ζωής. Τους μεταβιβάζουν τους φόβους, τις προλήψεις τους, την άποψη τους, την άσχημη παιδεία και κάποτε την απέχθεια προς τη δράση.

Καλλιτεργούν ταυτόχρονα μέσα στην ψυχή τους την ονειροπόληση και το ρεμπασμό και τα μεταίουν να ξεδεσμευθούν μπροστά σ' ένα εμπόδιο παρά να το αντιμετωπίσουν θορυλά κι' αποφασιστικά.

Από τ' άλλο μέρος, ικανοποιούν όλες τις αδυναμίες τους και τα συντηζουν στην ιδέα, ότι θα τα βρουν όλα έτοιμα στη ζωή. Έτσι, ακοιτούν μέσα τους κάθε πρωτόδουλο και κάθε έφεση, για δράση. Αν το παιδί έχει δυνατό χαρακτήρα, θα ξεφυγή εύκολα από την κυριαρχία της μητέρας του. Αλλά, αν ο χαρακτήρας του είναι αδύνατος, θα υποκύψει. Κι' αυτό πρέπει να το σκεφτούν, πολύ οι μητέρες, που αγαπούν πολύ τα αγόρια τους. Γιατί, αντί να τα ώφελήσουν, ενδέχεται να τα καταστρέψουν.

Αλλά, θα ρωτήσετε, ο πατέρας πρέπει, να μένει έξω από την ανατροφή της κόρης του κι' η μητέρα δεν πρέπει ν' ανακατεύεται στη διαπαιδαγώγηση των αγοριών της; Ας μη φάνταζε σε υπερβολές. Τα παιδιά είναι πολύ απλά. Κι' οι δύο γονείς θα ενδιαφερθούν για όλα τα παιδιά τους, είτε αγόρια είναι, είτε κορίτσια. Αλλά, και τα καλύτερα για να δώση στο αγόρι τον αντρικό χαρακτήρα, είναι αναμφισβήτητο ο πατέρας. Όπως, από τ' άλλο μέρος, η μητέρα είναι, πιο αρμόδια για να καταλάβει και να καθοδηγήσει την κόρη της.

Κουαρτέτο!

Επικαιροί στιχοί

ΑΛΗΘΕΙΑ... ΚΑΘΑΡΗ

Ο Δήμος ετοιμάζεται, μετά δραστηριότητας, ν' άρχισή τον αγώνα του υπέρ της καθαριότητας και τα πολλά τα έξοδα για ν' αντιμετωπίσει, τα τέλη και τους φόρους του ζητά να μας αυξήσει...

Καινούργιο του χαράτσιμα κι' αδρό μάς περιμένει κι' άρχίζουμε, από σήμερα, να νοιάζουμε λαχτάρισμα, γιατί της καθαριότητας το σχέδιο σημαίνει πως από την τσέπουλα μας γιά άρχισή τό... καθαρίσμα!

ΚΑΤΙ ΤΡΕΧΕΙ...

Εξω φρενών κοντεύουμε να γίνουμε, ωμίνα! διότι παραγίνανε των τρώλλυ τα φρένα και το φοιχτό τους σφύριγμα δα φτάση στο σημείο να μάς τραβήξή όλους μας γιά τό... φρενοκομίο!

Σε κάθε τους ξεκίνημα και κάθε τους σταμάτημα, σφυρίζουν άπερίγραπτα και μάς βουρλίζουν, τ' άτιμα, κι' ενώ μάς στραπατσάφουν τα νεύρα κάθε μέρα, μ' άδιαφορία ή Πάουερ... σφυρίζε στον άέρα!

ΑΕΡΑΣ ΚΑΙ... ΑΕΡΙΚΑ

Σφοδρός άέρας ξέσπασε στην Κρήτη, τις προάλλες κι' οι Κρητικοί έμειναν με άνοιχτό το στόμα, γιατί, έκτός που έκανε ζημιές πολύ μεγάλες, παρέσυρε στη θίη του και... άνθρωπο ακόμα!

Ανσυχία έκτοτε κι' έδώ έπικρατεί

κι' άνισχυούν ιδιαιτέρα οι φτωχομισθωτοί, γιατί και στην πρωτεύουσα άν έρθη τέτοια θίη, ο κάθε ισχνός υπάλληλος... χαρτζετός θα γίνη.

ΓΥΡΙΖΕΙ Η... ΣΦΑΙΡΑ

Χαρούμενη άτμόσφαιρα και πανηγυρική έζησαν οι κύκλοι μας οι ποδοσφαιρικοί, διότι τη μακρόχρονη τη γκίνα έτακτίσαμε κι' έν τέλει στο ποδόσφαιρο τους Έρλανδους νικήσαμε...

Κι' εύλόγως έπλημμύρισαν από χαράς λοχτάρες, διότι μάς έτάραξαν οι ξένοι στίς... έφταρες κι' έκτός των άλλων των ειδών και των έμπορευμάτων έκάσαμε συνέχεια κι' είσαγωγές... τερμάτων!

ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ... ΠΟΛΥΤΕΛΕΙΣ

Στην αγορά έπρόβαλαν τα πρώτα τ' άγγουράκια, αλλά στοιχίζει έκαστον σχεδόν δυο ταλλάρικα, έφ' ό και λίγοι, έλάχιστοι, γιά δείγμα τ' αγοράζουν κι' οι πιο πολλοί συνάνθρωποι στο... εκότες τα ταράζουν!

Ολίγοι μόνο νοιάζονται γιά τέτοια όρεκτικά κι' οι πιο πολλοί γι' άργότερα την όρεξη κρατάνε, γιατί είναι άγγούρια, βέβαια, πολύ... όρεσιστικά, αλλά έχουν τ' αφιλότιμα τιμές που... ζεματάνε!

ΠΕΡΙΤΤΗ ΔΑΠΑΝΗ

Ρεκαίμες έμφανέστατες παντού πηγαίνουν γόνα, που μάς διαφημίζουν ποικίλα έντομοκτόνα και μάς υπογραμμίζουν κι' έν γένει μας τονίζουν, πως ξεπατρεύουν κωμικές και μίγες άφανίζουν...

Πλήν όλοι τις κυττάζουν με πλήρη άταραξία, διότι, στίς ήμέρες μας, δουλειές υπάρχουν λίγες κι' οι έμποροι που δερνούνται από την άπραξία, στην πόρτα όλο κάβουν κι' όλο ακοιτούν...μίγες!

ΕΚΤΡΟΧΙΣΜΟΣ

Οι λεκφορειόχοι μας, οι κολομαθιμένοι, που μάς περνούν, έκάστοτε, γιά βλάκες κι' ήλιθους φωνάζουνε, από τίνος, πως βγαίνουν ζημωμένοι κι' εγείρουν την άξίωσι ν' αυξήσουν τους... όρθίους!

Ορθός ο κόσμος, θέλουμε, να καταπακτώνεται, άκοί αυτοί να βγάζουνε λεφτά με το τσουβάλι, παρ' όλα ταύτα άρμόδιος κανένας δε σκάνεται και τους αλάτιστα, πάραυτα, στή... θέσι να τους (βάλει) Γ. ΘΙΣΒΙΟΣ

Αλληγογραφία

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΥ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ

ΡΙΤΑ ΚΑΝΤΑ. Άθήνα: Λάβαμε το γράμμα με τη νέα σας διεύθυνση και τη σημείωσαμε πάνω στην καρτέλα της συμμετοχής σας. Ο κ. Εισηγητής, έγραψε ο ίδιος τις παρατηρήσεις του πάνω σ' αυτήν. Είχαμε κρατήσει τη φωτογραφία σας γιά να τη δημοσιεύσουμε στο παρόν τεύχος, όπως μάς το ζητήσατε.

ΚΑΙΤΗ ΘΕΟΛΟΓΟΥ, Πειραιά και ΑΛΗΚΗ ΑΓΓΕΛΟΥ, Πειραιά: Σύμφωνα με την επιθυμία σας ή φωτογραφία, που μάς στείλατε, δημοσιεύεται στο παρόν τεύχος. ΛΙΤΣΑ ΧΑΪΝ ΧΗ, Πόρον: Καλές οι φωτογραφίες σας. Πρέπει όμως, γιά να ληφθή υπ' όψιν ή συμμετοχή σας, να μάς στείλετε το πραγματικό σας όνομα, το όποιο θα κρατηθή μυστικό, και μία διεύθυνση στην όποια να σας γράψουμε, όταν θα σας χρειαστούμε.

ΛΥΓΕΡΗ ΙΓΝΑΤΙΑΔΟΥ, Πειραιά: Πολύ καλές οι φωτογραφίες σας. Τις τοποθετήσαμε στο Άλμπουμ των υποψηφίων Άθηνων. Να περάσετε το συντομότερο από τα γραφεία μας γιά να πάρτε σημείωμα και να παρουσιάσείτε στον Εισηγητή.

ΓΕΡΓΙΟΝ ΔΕΒΗΝ (Γ. Μπ.), Καστοριά, ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ Β. (Τάκη Β.), Πύλον Μεσσηνίας, ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΚΟΤΑΤΗΝ, Θυμιάνα Μαρωνίου Χίου, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΓΡΕΒΗΤΗΝ, Βλαχιάτη, Λακωνίας, ΓΕΩΡΓΙΟΝ ΔΡΥΡΟΠΟΥΛΟΝ, Αιγάλεω, Άθηνων, ΕΩΜΑΝ ΣΑΜΑΡΑΝ, Μαραθώνα, Άθηνων, ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΝ ΠΑΠΑΓΕΛΗΝ, Θήβας, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΝ, Άθήνα, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΑΒΡΑΜΙΔΗΝ, Θεσσαλονίκη, ΧΡΗΣΤΟΝ ΕΥΔΟΚΑΚΗΝ, Ξάνθη, ΛΑΜΠΡΟΝ ΜΠΟΤΣΑΡΗΝ, Παλαιοχώρι Φιλιάτων Θεσσαλίας, ΑΓΓΕΛΟΝ ΠΕΡΑΙΚΙΔΗΝ, Άργαστόλιον Κεφαλληνίας, ΙΩΑΝΝΗΝ ΒΑΣΙΛΩΚΩΣΤΗΝ, Κάτω Άχαρναί, ΧΡΗΣΤΟΝ ΓΡΗΓΟΡΟΠΟΥΛΟΝ, Άθήνα και ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΨΩΡΗΝ, Δάφνη Άθηνων. Λάβαμε το γράμμα και τις φωτογραφίες σας. Έκδοσαν κατάλληλες και τοποθετήθηκαν στο αντίστοιχο άλμπουμ των υποψηφίων.

Κατά τις δύο τελευταίες βδομάδες παρουσιάστηκαν στον Εισηγητή κ. Έλ Σιάσκα οι κάτωθι Άθηναίοι υποψήφιοι του Διαγωνισμού μας: ΤΑΚΗΣ ΤΣ., ΣΩΤ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ (από τους Σοφάδες Θεσσαλίας), ΑΚΗΣ ΚΑΝΕΤΗΣ, ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΕΡΕΜΕΤΗΣ, ΠΕΤΡΟΣ ΔΑΜΙΡΗΣ (Κωνσταντίνος Ζ.), ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΚΑΥΑΝΗΣ, ΠΕΤΡΟΣ ΣΑΡΓΟΛΟΓΟΣ, ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΠΑΝΔΗΣ (Αιγάλεω).

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΑΚΚΗΣ, ΜΑΡΙΝΟΣ ΣΕΡΔΑΡΙΔΗΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΣΤΑΣΙΝΟΣ, ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΙΓΙΚΑΚΗΣ, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΛΙΑΣ, ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΚΡΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ, ΒΑΣΟΣ ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΕΒΕΖΟΣ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΞΑΝΘΑΚΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΤΣΑΜΑΝΗΣ και ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΜΑΝΩΛΗΣ.

ΣΑΡΡΗ ΚΕΛΛΥ, ΑΡΕΤΗ ΚΑΛΚΑΝΗ (Μαίρη Κ.), ΕΥΛΑΧΡΙΝΗ ΜΑΚΕΔΟΝΑ (Μαίρη Κ.), ΦΥΛΙΑΣ (Φωβή Π.), ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΟΡΦΑΝΟΥΔΑΚΗ, ΑΥΔΙΑ ΚΟΥΣΗ, ΣΑΣΗ ΜΠΟΥΜΠΑ (Χαϊδάρι), ΚΙΝΕΖΑ (Ίωάννα Κ.), ΙΩΑΝΝΑ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ (Περιστέρι), ΑΝΝΑ ΠΑΛΟΒΑ (Λίβα Π.), ΒΕΤΑ ΧΕΙΡΑΚΗ (Άνδροπολις).

ΝΙΚΟΝ ΖΕΡΒΟΝ, Ρόδον: Καλές οι φωτογραφίες σας. Τοποθετήθηκαν στο Άλμπουμ των υποψηφίων των Ήλων. Πρέπει όμως να μάς στείλετε τη διεύθυνσή σας γιά να την σημειώσουμε στην καρτέλα της συμμετοχής σας.

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ, Έλευσίνα: Όπως αναφέρεται στους όρους του Διαγωνισμού, για όλοσσην ή φωτογραφία είναι απαραίτητη γιά να συμπεριληφθή ή καρτέλα της συμμετοχής σας. Την περιμένουμε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΑΡΓΥΡΟΥΔΑΚΗ, Άθήνα: Τρεις από τις 8 φωτογραφίες, που μάς στείλατε, είναι άκόρετες γιά τη συμμετοχή σας στο Διαγωνισμό. Τις υπόλοιπες τις κρατούμε στη διάθεσή σας στα γραφεία μας. Θα σας τις παραδώσουμε όταν θα περάσετε να πάρετε το παρασημαστικό σημείωμα.

ΑΝΤΖΕΛΑ, Άνω Πετράλωνα — Άθηνων και ΞΑΝΘΕΙΑ ΝΑΠΟΛΙΤΑΝΑ (Λούλα Κ.), Νίκαια, Πειραιώς: Οι φωτογραφίες σας τοποθετήθηκαν μαζί με τα στοιχεία που τις συνόδευαν στο Άλμπουμ των υποψηφίων Άθηνων-Πειραιώς.

Η ΡΙΤΑ ΚΑΝΤΑ (13 χρόνων) από την Άθήνα, που παρουσιάστηκε στον εισηγητή, πιστεύει πως θα συμπεριληφθή μεταξύ εκείνων, που θα κρίνι ή επιτροπή.

Ο ΑΛΚΗΣ ΑΓΓΕΛΟΥ (30 χρόνων), από τον Πειραιά, παρακαλείται να μάς στείλη το γράμμα, που πρέπει απαραίτητα να συνοδεύη κα ή συμμετοχή στο Διαγωνισμό.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΝΤΑΚΗΣ (18 χρόνων), άνοπομει, καθώς άναφέρει στο γράμμα του, να παρουσιάσθ στον εισηγητή. Μέχρι στιγμής όμως δέν παρουσιάστηκε ακόμα.

Ο ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΤΣΑΛΚΟΓΛΟΥ (14 χρόνων), από την Άθήνα, έχει πάρει μέρος σε πολλές σχολικές παραστάσεις, σημειώνοντας πάντα μεγάλη επιτυχία.

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

ΘΗΣΑΥΡΟΥ - ΦΙΝΟΣ ΦΙΛΜ

Λόγω της παρατηρουμένης σπαρής καθυστέρημένων υποψηφίων, που σπεύδουν να παραλάβουν σημείωματα από τα γραφεία μας, γιά να παρουσιάστουν στον εισηγητή, προατεινόμε γιά μερικές ακόμη μέρες την παράδοσή τους θέλουμε να έξυμνηρησώμε και εκείνους, που προβάλλουν διάφορες δικαιολογίες γιά την καθυστέρησή τους.

Όσες και όσοι δε συμμορφωθούν και δέν παραλάβουν το σημείωμα αυτό μέσα στίς όκτώ προσεχείς ήμέρες, θα θεωρηθούν ως παρατηθέντες της συμμετοχής στο Διαγωνισμό και θα άγνοηθούν στο μέλλον. Αυτή είναι ή τελευταία είδοποίησι γιανί μετά την Άθήνα και τη Θεσσαλονίκη θ' ασχοληθώμε άκολούθως με την επιλογή των υποψηφίων, που διαμένουν στην έπαρχία.

Η παράδοσι των σημειωμάτων γίνεται στα γραφεία μας κάθε ήμέρα 1—3 π.μ. εκτός Σαββάτου και Κυριακής.

Η Σχολή, στην όποια δε παρουσιαστουν οι κάτοχοι των παρασημαστικών σημειωμάτων μας είναι ή

ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

(δδδς Κότσικα 6Α)

Εισηγηταί είναι οι καθηγηταί της Σχολής κ. Έλευθέριος Σιάσκα και κυρία Δέσποινα Τσοκά-Ρίτσου, ή όλη δε διαδικασία θα γίνη υπό την καλλιτεχνική έποπτεία του ίδιου του Γενικού Διευθυντού της κ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΙΩΑΝΝΙΔΗ — ΒΑΜΒΑΚΑ.

Η «ΑΝΩΤΑΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ» ίδουσε δυο πρώτα παραστήματα, ένα στη Θεσσαλονίκη και ένα στις Πάτρας, τα όποια σύντομα θα έξυμνηρησουν επί τόπου και τους υποψηφίους του Διαγωνισμού μας κατοίκους των πόλεων αυτών.

Τα μέλη της Έξεταστικής Έπιτροπής, που θα κρίνουν άκολούθως όσους επιτύχουν, είναι κατ' άλοσθητική σειρά τα έξης:

ΒΑΛΑΚΟΥ ΑΝΤΙΓΩΗ ΒΑΡΙΑΝΟ ΤΖΙΟΒΑΝΝΙ (Έταλος όπερατέος) ΛΑΣΚΑΣ ΟΡΕΣΤΗΣ (Σκηνοθέτης) ΛΑΣΣΑΛΥ ΓΟΥΔΑΤΕΡ (Άγγλος όπερατέος) ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ ΑΛΕΚΟΣ ΚΑΤΣΗΔΑΚΙΣ ΜΑΝΟΣ

Αυτό δε σημαίνει ότι άποκλείεται να παίξουν στον κινηματογράφο, όσοι δέν κριθούν από τον εισηγητή άξιοι να παρουσιαστουν μπροστά στην έπιτροπή. Οι φωτογραφίες των τελευταίων θα παραμείνουν στα Άλμπουμ, τα όποια ο «Θησαυρός» θα έχη πάντοτε στη διάθεσή των καλύτερων σκηνοθέτων του έλληνικού κινηματογράφου που δέν μπορούν όποιαδήποτε στιγμή ζηλήσουν να τα συμβουλευτούν και να βρουν μέσα σ' αυτά τα πρόσωπα, που τους χρειάζεται γιά ένα όποιοδήποτε όλο στο φίλμ που προτεοιμάσουν.

Ήδη, πριν ακόμη ο Διαγωνισμός μητή στην τελική φάση του, δεκάδες άναγνωστών και άναγνωστρίων μας πήσαν μέρος στο γύρισμα διαφόρων σκηνών ταινιών, που παράγει ή «Φίνος—Φίλμ». Μερικές υποψήφιες μάλιστα κατάθεσαν, κατά τα γυρίσματα αυτά να διακριθούν και πρόκειται στο προσεχές μέλλον ν' αναλάβουν πιδ σημαντικούς όλους.

Το κλείσιμο αυτό του Διαγωνισμού μας δε σημαίνει ότι δε θα προθυμοποιηθώμε να βοηθήσουμε στο μέλλον τους άναγνώστες και τίς άναγνώστριες μας, που θα έκδηλώσουν την έπιθυμία να παίξουν στον κινηματογράφο. Ο Διαγωνισμός ρύσιαστικά συνεχίζεται και προχωρεί προς μία νέα φάση, στην όποια θα πάρουν αυτόματως μέρος και όλοι εκείνοι οι υποψήφιοι, που δέν έτυχε να διακριθούν κατά την πρώτη φάση του Διαγωνισμού και που θα έχουν έτσι την ευκαιρία να δοκιμάσουν, γιά μία ακόμη φορά τις δυνατότητές τους.

Οι όροι συμμετοχής στον

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟ

παραμένουν και στο μέλλον οι ίδιοι γιά τους ενδιαφερομένους.

1) Θα βγάλουν δυο καθαρές φωτογραφίες σε σπιν κρεσποταλ, δηλαδή ένα κεσάλι ή ιντσάτο και μία όλόσωμη.

2) Στην έπιστολή, που πρέπει να είναι ευαγανωσμένη και νοαμνην πάντα από τον ίδιο τον άποστολέα, να αναφέρονται οι γνώσεις των (αγγλικές σπουδές και τυχόν έξρες γλώσσες, μουσική, γοός κλασσικός ή μοντέρνος, κολυμπι, ποδήλατο, σκι, σφαίσματα, κλπ.) άπαραίτητως δε και ή ηλικία.

3) Θα έσωκλείσουν τις φωτογραφίες στο γούμνα και θα το στείλουν στα γραφεία του «Θησαυρού». Δοαγασαγίου 4. (4ος όροφος) Άθήνα (Τμήμα Κινηματογραφικού Διαγωνισμού), χωρίς άλλη έπιόδοση.

Και μία προειδοποίησι γιά τους άναγνώστες μας, που διαμένουν στην έπαρχία: Τους παρακαλούμε ν' άποφύγουν κάθε περιότη μετακίνησι και άλληλογραφία. Θα πληροφορηθούν έγκαιρώς από τη σελίδα αυτή την ήμέρα, που οι άρμόδιοι θα έπισκεφθούν και τη δική τους πόλη.

(Στη σελίδα θ ή άλληλογραφία του Διαγωνισμού μας)

Η ΚΑΙΤΗ ΘΕΟΛΟΓΟΥ (9 χρόνων) από τον Πειραιά, έσφαλίζει κάθε βδομάδα με άυπομονησία το «Θησαυρό», με την έλπίδα να δη τη φωτογραφία της στη σελίδα αυτή.

Ο ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ (20 χρόνων) από την Άθήνα, έπί δίδεται στη ζωγραφική και παρακολουεί μαθήματα της Άμερικανικής Σχολής Τέχνης και Κινηματογράφου.

Ο ΓΕΡΓΙΟΣ ΡΗΓΑΚΟΣ (22 χρόνων) από την Άθήνα, άς σπείση να παρουσιάσθ στον εισηγητή, γιατί δέν πρόκειται να κληθί ξανά στο μέλλον.

Ο ΣΟΥΑΝΗΣ ΚΟΚΚΑΣ (25 χρόνων) από την Άθήνα, άναπά πολύ τον κινηματογράφο και δε χάνει κα νέα άστυνομικό φίλμ.

Η ΔΙΣ ΦΡΥΝΗ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΦΡΥΝΗ: Έντυπωσιακός «κορίτσας» με πλούσια θέλητρα και καλλιτεχνικώτατες πλαστικές γοητείες. Χατά ξανθά μαλλιά γαλανά ρομβόλη μάτια ύψος επιδέξιμα (συνών), βλέμμα «ταϊδικό», χαμόγελο «αθώο». 25 χρόν. **ΖΑΡΙΝΗ:** Σοδαρής τύπος επιχρηματίας. Άκραιβό ντυσι, βαρύγδουπο ύψος, ου χρόνων. **ΚΑ ΖΑΡΙΝΗ:** Γυναικα του. Πληθωρική, μεγαλειοειδής, νεά-ζουσα 58 χρόν. **ΒΑΡΔΑΡΗΣ:** Συνήγορος. **ΣΟΥΡΑΦΑΣ:** Συνήγορος. **Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ** και **ΑΛΛΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.** Βοηθητικά.

ΣΚΗΝΗ 1η.

(Στὸ δικαστήριο).
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (συνεχίζει ἐ-
ξέταση τοῦ μάρτυρος): Λοι-
πόν;... Ἐν συνεχείᾳ;
ΑΣΤΥΦΥΛΛΑΣ: Ἐν συνεχείᾳ,
ἡ δεσποινὴς Φρύνη πῶς τὴ λέ-
νει στὸ κέντρο, ἀρχισε νὰ γδυ-
νεται ὑπὸ τοὺς ἤχους μουσικῆς
ἀσέμνου!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἀσέμνου μου-
σικῆς; Πῶς, δηλαδὴ;
ΑΣΤΥΦΥΛΛΑΣ: Διότι ἀπὸ τὴν κί-
θαρα, ἡ ἐν λόγω μουσι-
κή ἦτο, κατὰ τὴν ταπεινὴν μου
γνώμην, ἀνθρώπος διότι ἤρθε
τὴν φαντασίαν τὸν βασιλῆα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἀφοῦ βλέπα-
νε τὸ θέαμα τὶ τοὺς χρειαζόταν
ἡ φαντασία; Τέλος πάντων,
τὸ θέαμα τοῦ σκανδαλιστικόν;
ΑΣΤΥΦΥΛΛΑΣ: Ὑπεράκον!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὑπεράκον;
Ἦ δεσποινὴς ἐξεδύετο ρυθμικῶς
καὶ ἀσυστάτως;
ΣΟΥΡΑΦΑΣ: Κύριε πρόε-
δρε, προσβάλλει τὴν καλλιτε-
χνίδα!

ΒΑΡΔΑΡΗΣ: Ἀπλῶς περι-
γράφει τὴν σκηνήν.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ (χτυπᾷ τὸ κου-
δούνι): Παρακαλῶ. Συνεχίστε
κ. μάρτυς. Καὶ ἀποφύγετε
τοὺς χαρακτηρισμούς. Ἐξε-
δυετο ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ. Ἰά-
ρα κάτω.

ΑΣΤΥΦΥΛΛΑΣ: Ἐβγαλε τὸν
στην ἐξοχότητα.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Πάρα κάτω.
ΑΣΤΥΦΥΛΛΑΣ: Παρακαλῶ.
Ἐν ἐξοχότητι κύριε πρόεδρε, διό-
τι δὲν ἐπρόλαβε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὅ, ἔσθανε;
ΑΣΤΥΦΥΛΛΑΣ: Ἀσφαλῶς.
Τὸ κοινὸν ὥς τὸ: «Ὁλα
Ὁλα!», «Εἰς ἐξοχότητι» φρά-
σιν ἡ μάλλον λεῖψιν βαρύνει
προβάλλουσιν τὴν δημοσίαν
αἰδῶ!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ποῖαν λέξιν;
ΑΣΤΥΦΥΛΛΑΣ: Στετικὴν με-
τὸ ἐναπομείναν ρυθμό. Καὶ τὴν
στιγμὴν ἀκριβῶς πού ἡ δεσποιν-
ὴς ἡτοιμάετο δημοσίᾳ...

ΣΟΥΡΑΦΑΣ: Ἠτοιμάετο δη-
μοσίᾳ; Τ' εἶν' αὐτὰ κ. πρόε-
δρε; Ὁμιλοῦμεν ἐδῶ περὶ ἀτι-
μώσεως;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἠτοιμάετο,
τὸ «τοῖς» μετ' ὅσων γιῶτα θέ-
λει νὰ πῇ. Ἐτοιμαζόταν!

ΣΟΥΡΑΦΑΣ: Ἀλλὰ ἡ φρά-
σις προφορικῶς δὲν ἔχει τὴν
ἀκρισίαν τῆς ὁρογραφίας! Νὰ
διευκρινίσῃ!

ΑΣΤΥΦΥΛΛΑΣ: Διευκρινίζω!
Ἐτοιμαζόταν, νὰ ἀπαλλαγῇ
καὶ τοῦ ὑπολοίπου. Ὅρμα λοι-
πὸν εἰς τὴν «πίστιαν» ἐνὰ κύ-
ριος καὶ τὴν ἐπιδορίζει βιάως.
Συμπλέκονται. Μία κυρία ἐξαλ-
λη ὁρμα καὶ αὐτή.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἦταν ὁ Ζα-
ρίνης καὶ ἡ γυναῖκα του;
ΑΣΤΥΦΥΛΛΑΣ: Μάλιστα. Ἦ
κυρία Ζαρίνη, ξεμάλλισσε τὴν
δεσποινίδα Φρύνη, ἔσπασε ἕνα
μπουκάλι στὸ κεφάλι τοῦ συζύ-
γου τῆς καὶ γενικῶς ἐδάρασαν

καὶ ἐτραυματίστησαν ἐλαφρῶς
καὶ οἱ τρεῖς. Ἀλλὰ καὶ μερι-
κοὶ θάμνες. Ἐγινε «τῆς κακο-
μοίρας», μετ' ἀσυχροῦ γιὰ τὴ
φράσιν μου.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὁραῖα. Κά-
θισε. Ζαρίνης.

ΣΚΗΝΗ 2η.

(Ἀφοῦ ὁ Ζαρίνης ἔχει ἐκθέ-
σει τὰ γεγονότα).
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὁρατε σείς
λέτε ὅτι ἐπενέθηκε διότι σὰς ἐ-
ξήγειρε τὸ τοῦλοπρόν τοῦ θεά-
ματος.

ΖΑΡΙΝΗΣ: Τὸ ἀνθρώπιν, κ.
πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Δὲ μπορού-
σατε νὰ φανάζετε τὴν ἀστυνο-
μίαν;

ΖΑΡΙΝΗΣ: Δὲν ἤξερα τί ἔ-
κανα! Ἠγανάκτησα... τὸσον
σφόδρα!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καλὰ. Καθί-
στε. Αἰκατερίνη Ζαρίνη.

ΣΚΗΝΗ 3η.

(Ἀφοῦ ἔχει ἀφηνγηθῇ τὴ
σκηνήν).
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Σείς γιατί ἐ-
πενέθηκε;

ΚΑ ΖΑΡΙΝΗ (τρέμοντας):
Τὴν ἐπλησίασε κύριε πρόεδρε
καὶ τῆς εἶπε «ἂν τὸ κῆνος αὐ-
τὸ θὰ χωρίσουμε!» Τὸ ἀκουσα
πολλὴ καλὰ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Εὐκρινῶς;
ΚΑ ΖΑΡΙΝΗ: «Εὐκρινῶς»
δὲν ξέρω, ἀλλὰ πάντως καθο-
ράτως!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὁραῖα, συ-
νεχίστε.

ΚΑ ΖΑΡΙΝΗ: Αὐτὴ τοῦ φώ-
ναξε, μετ' ἀσυχροῦ «πῆγαν
στὸ διάολο» κ' αὐτὸς εἶπε «ἀ-
γάπη μου, συνέλεξε!» Τότε πιά
ἐγὼ ἐβγαλὼ φρενῶν καὶ ὠρμησα
καὶ τὴ βούτηξα ἀπ' τὸ τσου-
λοῦφι, τὴν...

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (διακόπτει με-
τὸ κουδούνι): Ὁχι χαρακτηρισ-
μούς! Ὁχι χαρακτηρισμούς!
Κοῦράτε. Εὐλαλίᾳ Χαρύττα.

ΦΡΥΝΗ: Παρούσα. Καλλιτε-
χνικὸν ψευδώνυμον Φρύνη!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἐτῶν;
ΦΡΥΝΗ: Δεκαεννέα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Καλλιτεχνίς;
ΦΡΥΝΗ: Μάλιστα. Καλλιτέ-
χνις τοῦ «στρίπ-τήζ».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τὰ γεγονότα
τὰ γνωρίζομεν. Τὸ συμπέρα-
σμα εἶναι ὅτι σὰς ἐπετέθησαν.
Τὸν γνωρίζατε τὸν κύριο Ζα-
ρίνη;

ΦΡΥΝΗ: Ἀστεῖο πρᾶγμα!
Πῶς δὲν τὸν ἐγνώριζα; Εἶναι
βασιμότης μου. Μοῦ ἔλεγε μά-
λιστα πῶς θὰ χωρίση μὴ γοῖα
μεγαῖρα πού ἔχει καὶ θὰ με
παντρευθῇ!

(Πανδαμῶνιο. Κουδούνιο.
Κοσμοχαλασίᾳ. Ἦ κα Ζαρίνη
κρατεῖται ἀπὸ ἐξῆ ρωμαλέους
χωροφύλακες).

ΚΑ ΖΑΡΙΝΗ: Ὅ, σὲ ξεμαλ-
λίσω, μορφή!

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Παρακαλῶ, ἡ-
συχία! Γ' αὐτὸ ἐπενέθη, λοι-

πὸν στὸ «στρίπ-τήζ». Ἐκ ζη-
λοῦπιας.

ΦΡΥΝΗ: Δὲν ξέρω! Δὲν τοῦ
ἐπιτρέπω νὰ ἐπεμβαίνῃ στὴ
σταδιοδρομία μου! Ἀλλὰ ἡ κυ-
ρία του μετ' ἐξῆς ἐπαγγελματι-
κῶς. Εἶπε πῶς, τὸ κομμὶ μου
φέρνει ἀφῆρα! Ἐνὼ χαλάει ὁ
ντυνίσις κ. πρόεδρε!

ΣΟΥΡΑΦΑΣ: Καὶ ὡς ἄλλη
Φρύνη, προθυμοποιεῖται νὰ σὰς
ἐπιδορίσῃ τὸ ὑπερόχον σώμα τῆς
ἡ δεσποινίς.

ΦΡΥΝΗ: Βεβαίως κύριε πρόε-
δρε! (Βγάζει τὴ μπλούζα). Ἐ-
να λεπτό!

ΟΙ ΑΚΡΟΑΤΑΙ: «Ὁλα!»
«Ὁλα!»

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (ἔξω φρενῶν):
Σὰς παρακαλῶ! Τὸ ἀπαγο-
ρεῖται! Δὲ θέλωμε νὰ μὰς ἐπι-
δείξετε τίποτα... Ὁρίστε μὰς!
Τώρα συνεχίσετε τὸ «νῦμερο»;

ΦΡΥΝΗ: Μάλιστα.
ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ποῦ;
ΦΡΥΝΗ: Στὴ «Χαρόπη».

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Μάλιστα. Τὸ
δικαστήριον ἐπιφυλάσσεται.
Διακόπτεται γιὰ δέκα λεπτά.

ΣΚΗΝΗ 4η.

ΚΑ ΖΑΡΙΝΗ (κυνηγεί τὸ
Ζαρίνη): Ὅ, σὲ σκοτώσω, πα-
λινθωρε!

ΖΑΡΙΝΗΣ: Χωροφύλακες,
βοήθεια!...

(Κυνηγῶνται, ὅλοι μαζί
στους διαδρόμους).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (ἐπανέρχεται
στὴν ἐδρά): Ἐπαναλαμβάνεται
ἡ διακοπὴ συναδελφισμῶν...

ΦΡΥΝΗ: Νὰ γδυθῶ κ. πρόε-
δρε; Τί ἀποφασίζετε;

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ὁχι, ἔξω!
Εἰς τὸ κέντρον!

ΧΩΡΟΦ. Τοὺς ἄλλους τοὺς
πάνε στὸ αὐτόφωρο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Τότε ἀναβόλ-
εται.

ΦΡΥΝΗ: Δὲν ἀφήσατε νὰ
λαμπῇ ἡ ἀλήθεια... γυμνή! (Τὸ
κοινὸν χειροκροτεῖ. Ἦ Φρύνη
ὑποκλίνεται).

ΠΡΟΕΔΡΟΣ: Ἦσυχία!
(Χτυπᾷ τὸ κουδούνι). Ὅ, ἐκ-
κενῶσω τὴν αἰθούσαν!

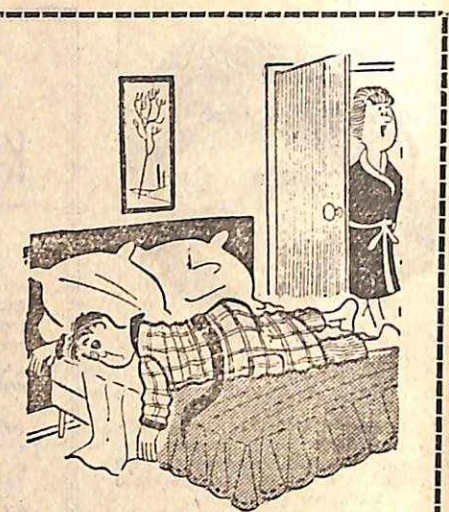
(Ἀλλὰ ἡ αἰθούσα ἐκκενῶθη-
κε μόνη τῆς! Παίρνουν ὅλοι ἀ-
πὸ πίσω τὴ Φρύνη).

(Αὐλαία)

ΕΠΙΛΟΝ

**Η «ΝΕΚΡΑΝΑΣΤΑΣΙ» ΕΝΟΣ
ΣΚΥΛΟΥ**

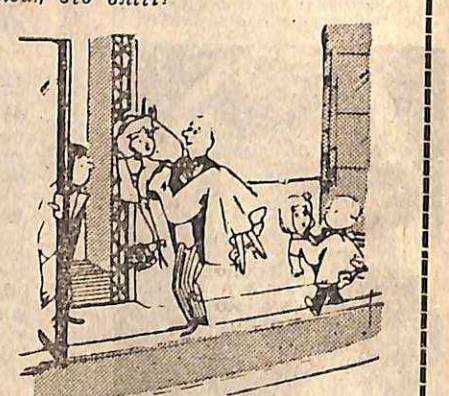
«Ὅταν ὁ Τόσας, ἕνα ἡλικιω-
μένο γεροντικὸν τσιπανόσκυλο,
ἔπεσε περὶν τοὺς καταρρά-
κτες τοῦ Νιγηρά, ὁ ἀφεντικός
τοῦ τὸ θεώρησε γαϊδῶ. Πῶς
ἦταν δυνατὸν νὰ χυμῶση, μέ-
σα σὲ κείνο τὸ φοβερὸ στρόβι-
λο τοῦ νεροῦ καὶ τοὺς ἀμέτρη-
τους μυτεροὺς βράχους; Καὶ
πραγματικῶς, ὁ Τόσας δὲν ἔδω-
σε πιά σημεῖα ζωῆς, κ' ὁ ἀφεν-
τικός του παρηγορήθηκε ἀγο-
ράζοντας ἕνα ἄλλο σκυλί. Τελ-
εωταίως δὲως, ἀκουσε μὴ μέ-
ρα ἕνα ζῦσιον στὴν πόρτα του,
ἀνοίξε καὶ εἶδε τὸν Τόσας! Στὴν
ἀρχή, δὲ μπορούσε νὰ πιστέψῃ
στὰ μάτια του. Ὑστερὰ, ὅταν
περίσθηκε πῶς ἐπρόκειτο γιὰ τὸ
σκυλί του, ἔκανε μὴ ἐρευνα
κ' ἐξακριβώσε τί τοῦ εἶχε συμ-
βῆ: Ἀφοῦ ἕνα θαῦμα τὸ γλύ-
τωσε ἀπ' τοὺς καταρράκτες, τὸ
ποταμὶ τὸ πέταξε στὴν ὄχθη,
ἀναίσθητο, σ' ἕνα σημεῖο πολὺ
μακρυνό. Ὅταν συνήλθε, τὸ
ζῶο εἶχε χάσει τελείως τὸν
προσανατολισμὸν του. Ἐξῆς
ἐπὶ πολλοὺς ἡμέρας στὰ δάση,
σὺν ἀγρίῳ. Ἐνὰς ἀγρότης κα-
τάφερε ὑστερὰ νὰ κερδίσῃ τὴν
ἐμπιστοσύνην του καὶ τὸ πήρε
στὸ σπίτι του. Μία μέρα δὲως,
ὁ σκύλος χάθηκε ἀπὸ κεῖ. Εἶχε
ξεκινήσει, γιὰ νὰ γυρίσῃ στὸν
παλιὸν του ἀφεντικόν. Καί, ὅπως
εἶδαμε, τὸ πέτυχε.

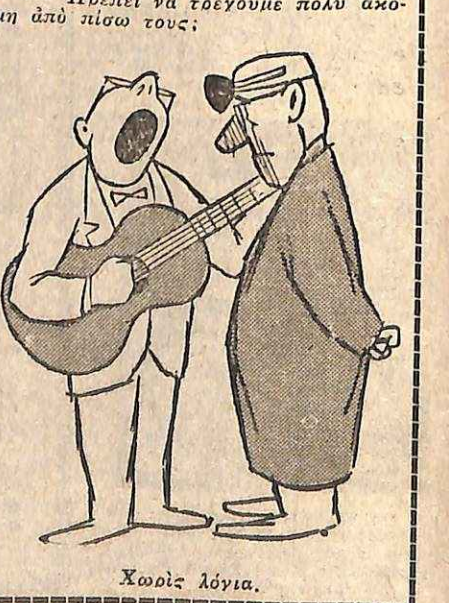
— Έκανε τὴν προωγὴν γυμναστ-
κὴ σου, Δεάνδρε;

Πατέρας καὶ γιγιὸς δὲ γύρισαν ἀ-
κούην στὸ σπίτι!

— Πρέπει νὰ τραγουμε πολὺ ἀκό-
μη ἀπὸ πίσω τους;

Χωρὶς λόγια.

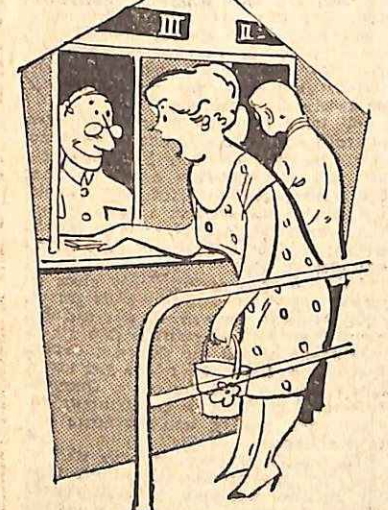
Μέρες τώρα, ἐτοιμαζόταν ἡ
κυρία Κούλα, γιὰ τὸ χωριὸ τοῦ
ἀνδρός τῆς, ὅπου θὰ πηγαίνανε
οἰκονομικῶς νὰ τοὺς γάμου
τῆς μικρότερης κοινότητος τῆς.
τῆς Χρυσανθῆς καὶ ὁ καυνὸς τῆς
μετ' ὅν Πολύδωρο ἦταν νὰ τὸ
μεταφορῶν. Ἐκεῖνος κοινωρῆς
καὶ καλοπερασάρας, ἐπέμενε νὰ
πάνε μετ' ἀγκαλῆς ταῖς νύχκας
τὴν ἀνείψιν του, νὰ κἀν καὶ τὸ ἐφ-
θε τοῦ στοῦς πατριώτες του. Ἦ
κυρία Κούλα ὅμως ἀπὸ πνεύμα
οἰκονομίας εἶχε τὴν ἀντιρροήσιν
τῆς.

— Ταῖς; Δὲν εἶμαστε καλὰ! Νὰ
ἐξεδύσασιν τοῦ κόσμου τὰ λευκά
χωρὶς λόγια.

— Καὶ πῶς νὰ πάμε θεὸν νυνά-
κα; νευρίαις ὁ Πολύδωρος. Ποδὰ
ὁδὸρο ἡ μέ... ἀραπα νὰ νὰ
μὴν ζουνοῦμε.

— Ὁχι, κυριε μου! Ἀπλούστα-
τα νὰ πάμε μετ' τὸ τράινο νάκου-
με τὴν θεοσούλας μὰς, τὴν ἀνείψιν
μὰς...

Καὶ πές - πές κατάφερε νὰ πελ-

ὡς τὸν Πολύδωρο καὶ τοὺς ὑπολοί-
πους συγγενεῖς πού θὰ πῆγαν
μαζὶ στὸ γάμο, νὰ ταξιδεύουν μετ'
τὸ τράινο. Ἀνέλαθε μάλιστα νὰ
ἀγάλλῃ καὶ τὴν εἰσιτήρια καὶ νὰ
παρῇ καλὸς θέσις.

— Καλὲ, ἐννοία σας! Ὅ, τὰ
κανονίως ἐγὼ! Ὅλους σὲ παρά-
θυρο θὰ σὰς θάλω!

Ἐτοί, ἐφύλλισεν καὶ τοὺς πῶς
διατακτικῶς καὶ τὴν ἐπομένη ἐ-
τρεῖς νὰ κλείσῃ τὴν εἰσιτήρια.
Πλησίως ἀεράτη καὶ χαμογέλα-
σθὲ τὸν γκῆς, καὶ ὅλο εὐνέειν
καὶ ρεθερμάνετε προσπαθῶσε
νὰ «κόψῃ» τὸν ὑπόλοιπον πού ἔ-
θναξε τὰ εἰσιτήρια.

— Καλημέρα σας ἀγαπητὴ κύ-
ριε! Ὅ, μετ' ἀσυχροῦ, ἂν εἶ-
χατε τὴν εὐνέην καλωσύνην νὰ
μοῦ κόψετε γιὰ αἴριο δέκα εἰ-
σιτήρια γιὰ τὸν Πρασινῶν! Ἦ
μπορούσατε μάλιστα νὰ μοῦ τὰ
κονομίσετε κοντὰ σὲ παράθυρο
θὰ με ἀκαθάρτα...

Ὁ ὑπάλληλος μόνον πού δὲν ἔ-
θαλε τὰ νύλια.

— Τὴν παράθυρα, μαντάμ; Ὅλες
οἱ αἰσάντες θέσεις τοῦ τράινο
εἶναι κλεισμέναι. Μόνον θέσεις
ὁρίων ἔχου!

— Μόνον ὁρίων; εἶπε κόκκι-
νη σὰν πατζάρι ἡ κυρία Κούλα.
Καλὲ δὲν ὑπάρχει οὐτε μὴ θέσις
διαθέσιμη;

— Λυποῦμαι μαντάμ, ἀλλὰ σὰς
εἶπα. Μόνον ὁρίων εἰσιτήρια ἔχου.
Ὅ, κ' αὐτὰ στὴν πρώτη θέσις...

Ἦ τὴν ἐπῆλθεν ἀπὸ τὴν μύτη
τὴν κυρία Κούλα ἐκείνη τὴν
νύχθ θὰ ἔκανε «μπαμ»!... Νὰ πλη-
ρῶσιν εἰσιτήρια πῶς τῆς θέσεως
καὶ νὰ ταξιδεύουν ὁρίων; Ποῖος
τὸν ἀκούει τὸν Πολύδωρο; Καὶ
τὸ σπουδαῖον οὐτε μετ' ἀσυχροῦ
λεωφορεῖο θῆκε θέσεις. Τὸ
μεσημέριον δὲν τοὺς ἐξυμπε-
τούσε, γιὰτὶ ἔφτανε νύχθ καὶ
τοῦ γάμο.

Ἐτοί, ἀ-
ναγκάσθηκε νὰ ἀγάλλῃ εἰσιτήρια
ὁρίων μετ' ἀσυχροῦ, πού ὁ θεὸς
βοηθῇ. Μὲχρι αἴριο, πού θὰ ἐ-
κινούσε τὸ τράινο, καὶ θὰ σκορ-
φίζονταν τὸ ἐφευρετὸν τῆς ὑπα-
λῶ. Μετ' ὅν Πολύδωρο ὅμως τὴ
ἔβλεπε, πού ὅταν μάθαινε πῶς

Μὲ εἰσιτήρια ὁρίων

εἶχε θγάλε εἰσιτήρια ὁρίων, θὰ
σῆκωνε ἐπαναστάσι; Ὡστόσο, τὸ
θῆκε μετ' ἀσυχροῦ, τοῦ τὸ
ἔφερε μετ' ἀσυχροῦ.

— Καλὲ τὴν κακὴ εἶναι αὐτὸ νὰ
κλείνουν τὴν θέσεις στὰ τράινα
ἀπὸ δέκα μέρες πρὶν; Δὲν εἶναι
περίερον;

— Τί; πῶς νὰ εἶναι καὶ ἀνα-
πῆλθε ἀπὸ τὴν καρέκλα του.
Δὲν θῆκε θέσεις;

— Διότι... τὰ μάσπες ἡ κυ-
ρία Κούλα... Νὰ... εἶχανε διατεθῇ
ὅλες οἱ θέσεις, κυριε μου.

— Βρὲ πού νὰ παρῇ ἡ ὁρμή νὰ
παρῇ! Ἐσπῆσθες ὁ Πολύδωρος.
Καὶ τὴν θὰ γίνῃ τώρα; Δέκα ὥρες
ταξίδι θὰ εἶμαστε ὁρίων δέκα ἄν-
θρωποι; Βρὲ, τὴν μούκαλε!... Καὶ
τὴν θὰ λὲθ ὁ ἐξεδελκός σου ὁ
θεὸς; πῶς, πῶς καὶ τὴν νεφρὰ
του; Ἀὖ ἡ θεία μου ἡ Παρασκευὴ
πού εἶναι πιασμένη ἀπὸ τὰ ἀ-
θροτικά; Καὶ σου τῶλεν ὁ φου-
καράς; Ἀς πάρουμε ταῖς ἡ του-
λαχιστὸν λεωφορεῖο.

— Καλὲ, μὴν κάνης ἔτσι. Πολύ-
δωρὲ μου! προσπαθῶσε νὰ τὸν
μαλακώσῃ ἡ κυρία Κούλα. Ὅ, τὰ
κανονίως ἐγὼ...

— Πῶς θὰ τὰ κανονίως χρι-
στιανὴ μου; Ὅχι, ἄνθρωπε εἰ-
μαστε κ' ὅχι ἕνας καὶ δύο...

Ὅλη τὴν νύχθ ἡ καμμένη ἡ
κυρία Κούλα δὲν ἔκλεισε μάτι με-
τ' ὅν νὰ σκέπτεται πῶς θὰ ἀντιμε-
τωπίζῃ τὴν κατάστασιν. Πρῶτῃ φο-
ρᾷ ἐρχότανε σὲ τόσο δυσκόλῃ
θέσι. Κόντευε δὲ νὰ ἐπιμερῶσιν
καὶ δὲν εἶχε βοή ἀκόμη τὴ λύ-
σιν τοῦ προβλήματος. Καὶ νὰ να-
νίσῃ ἕνας σκύλος στὴν διπλὴν
αὐλὴ συνεχῶς...

— Μπα, πού νὰ λυσάσῃς! ψι-
θύρισε σὲ μίαν στιγμὴν νευρισμέ-
νη ἡ κυρία Κούλα.

Τὴν ἴδια στιγμὴν σὰν κατὶ
νὰ ὤψισεν τὸ μυαλὸ τῆς. Γιὰ νὰ
θρίσῃ τὸ σκύλῳ τῆς εἶχε ἔλθει
μὴ θαυμάσια ἐμπνευσις.

— Αὐτὸ εἶναι! ψιθύρισε ἐνθου-
σιασμένη...

Καὶ πρῶτ', πρῶτ' ἔφτασε μετ' ὅν
Πολύδωρο στὸ σταθμὸν, κεφατὴ καὶ
χαυνοῦλασθῇ. Ἀμέως ἔτρεξαν οἱ
συγγενεῖς.

— Πού εἶναι οἱ θέσεις μὰς; τὴν
ῥώτησαν ὅλοι μ' ἕνα στόμα, γιὰτὶ
διαζόντουσαν νὰ τακτοποιηθῶν.

Κ' ὅταν ἀκούσαν πῶς εἶχε θγά-
λει εἰσιτήρια ὁρίων, πῆσαν νὰ
τὴν φῶν.

— Δὲν εἶσαι καλὰ ἀνθρώπι! ἔ-
θαλε τὴν φωνὴν ἡ θεία ἡ Παρα-
σκευὴ. Μπορῶ ἐγὼ νὰ ταξιδεύω
ὁρᾷ τὸς ὥρες;

— Ἀὖ δὲν εἶσαι ἱκαν

Κάποιοι συγγραφείς έγραψαν γι' αὐ-
τὴς τὲς νῆες ποὺ δὲν ἀγαπήσαν τὸν ἀ-
γαπημένο τους, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην. Ὁ
ἄνθρωπος εἶναι τότε ἐκὸν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
κάτι σὰν ἡμεῖς εἰκόνασμα. Ἀλλ' ἡ ἀγά-
πη τὴν νῆα ξεπερνᾷ αὐτὸ τὸ σῶμα.
Κι' ἐπὶ αὐτὸ τὸ εἰκόνασμα, Κ' ἡ κα-
λύπτει ἀποδίδει γι' αὐτὸ εἶναι εὐ-
δαιμονικὴ τὸν ἀγαπημένο της. Ἀι τὴ
ρωτήσαν κανεῖς, εἶναι πάλιν πιθανόν
τὴ δὲ θά ὑποθέσῃ ὅτι ἀπάντησεν ποῖ-
ς τὸν ῥωμῶνα τὸν ματῶν τοὺς ἡ ἄν-
θρωποι ἡ κοινὴ ἀνθρώπου. Γιατί τοῦ
ἐλπίει ὅτι ὅπως εἶναι, ἀλλ' ὅπως τὸν
ἐναι πλάσει μὲ τὴ φαντασία της. Δὲν
ἀκούει τὰ λόγια του, ἀλλὰ κάποια ἄ-
λλα ποὺ θγαίνουν μέσα ἀπὸ τὴ δική

Ἡ γοντεία
τῶν γκρίζων μαλλιῶν

Οι περισσότεροι προσγειωμένοι είναι έγκεινες πού, παραμερίζοντας τη φαντασία, προσπαθούν να δουν τα πράγματα τα όπως είναι. Κι' αυτές επίσης πλάθουν όνειρα, αλλά δε θέλουν να γελοιοστούν.

Οι νέες αυτής της κατηγορίας διέχονται τίποτα το ενδιαφέρον στον κόσμο της ίδιας ηλικίας μ' αυτές. Κι' ίσως δεν έχουν δίκιο.

Μιά νέα, από τα δεκαπέντε της άκο-

Ὁ ἄνθρωπος πού θλοκαίκεται κοντά της
δέν είναι ένα πλάσμα της συνείσταςας,
ένας φακίος του οὐέιρου, ἀλλ' ένα
πραγματικό βν, πού την κάνει να αλ-
οσάται, ν' ἀντιπνέ, να ζή. Είναι ο
ἄνθρωπος πού έρεει να τη σφίγγει στην
ἀγκαλιά του, να τη σιλάει καί να τη
γευτεί με πόθος. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός την
καίει περφόρων κι' ἐντυγιμένω. Χαί-
ρεται γιατί θλοκαίκεται κοντά του καί
καυραρώνει γαί την ἀγάπη καί την ἀ-
φοσίωσ πού της δέγγει. Τά θενικά της
γίνονται τότε πραγματικότητα.

Τὰ γκρίζα μάλιστα μπορούν νὰ δώ-
σουν τὸν ἀληθινὸ ἔρωτα σὲ μιὰ νέα:
Δὲν ὑπάρχει ἀπάντησι σ' αὐτὴ τὴν ἑ-
ρώτησι. Σὲ παρόμοια ζητήματα, πρέπει
ν' ἀποφασίσουμε τίς γενικεύσεις. Κάθε
περίπτωσι ἔχει τὴν ἰδιомορφία της.

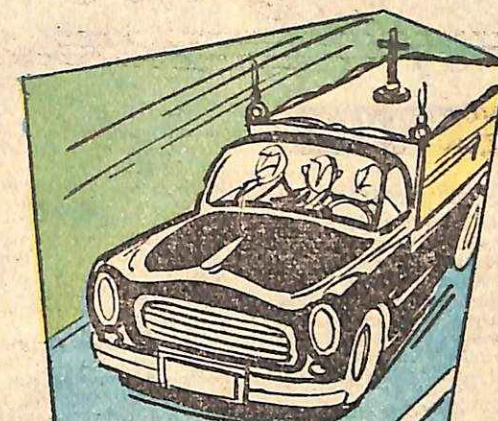
ΣΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ: Μην παίζετε με τη φωτιά!

✱
 Ἄς μπούμε στὸ πρῶτο αὐτοκίνητο, ποὺ ἐρ-
 χεται ἀκριβὸς πίσω ἀπὸ τὸ μαρτύ. Ἐδῶ θὰ
 παραβῇ ἡ ψυχὴ μας καὶ θὰ υποχωρεῖ οὐ-
 γὰ σκουπισίμου ἕνα ὁδόν, ποὺ θὰ μᾶς ἐξέλθῃ
 αὐθόρμητα στὰ μάτια, ἀν εἰσάστε συναίσθη-
 ματικοὶ ἀνθρώποι. Ἐδῶ θὰ ἴδουμε τὴν καὶ
 μὲν τὴν κυρία Ἀντωνία Τσιριωτῆζ, δοῦντ-
 μὲν στὴν πόρτα.

Αριστοτέρα ἢ ἀδερφή της. Ὁδεξιά ὁ ἀδερφός
τοῦ μετανάστη, μέ μαύρη νοσβάτα καί ἄξυ-
ριστός.

ἡ ἱστορίαις τῆς ζωῆς

Π. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑ

TÄ 12
AVTOKINHTA

«Ας αφήσουμε το αυτόκινητο νούμερο 5 και
ας πεταχτούμε στο 6. Κι' εδῶ παρόλα όντία
κη, θηλυκή και αρσενική, υπάρχουν και μιά
νεαρά θεοποινίς άκόμα, μαζί με τή μητέρα
της.

— Άλλά γιατί πᾶμε. 'Εδῶ βοσκομαστε σ' ἕνα πῃαίστειο. Γιά μετράτε παρακαλῶ. Κο-
ρέα, Ούγγαρία, Ἰνδοκίνα Αἰνιπτος Ἀφρ.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

ΡΕΤΣΙΝΟΛΑΔΟ ΣΤΑ ΤΣΙΝΟΡΑ

ἀνακατεύοντάς τα. Ξεκινᾶτε ἀπὸ τοῦ
θλέφαρο καὶ προχωρεῖτε πρὸς τὴν ἁ-
γορὰν τῶν τοιχῶν, προσέγοντας ὅπως νο-
μῇ πάσῃ τῇ λαδί μερὰ σὺν τῷ μᾶτι σας.
Τὸνώνη πολὺ τὰ τοῖναρα.

Γυαλιστερό πρόσωπο

Γιὰ νὰ μὴ εἶναι γυαλιώτερό το
πρόσωπό σας, σὺν λαβομένο, περιὰ
το ταχτικά μὲ ἓνα μίγμα ἀπὸ 25
γραμμάρια το ἀνταφυλλόνορο καὶ 25
γραμμάρια θάμια θενζόνης. Ἀφιε
νὰ στεγνώθῃ. Ὑστερα, γιὰ νὰ κολλή
σῃ καλὰ ἡ πούτσα πρὸ θά γρησιμο
ποιήσετε γιὰ τὸ μακιγιάζ σας, μετὰ
χειρίστετε γάλα αὐγινδάλου.

Λεκέδες στὰ χαντακίρια

“Αν τὰ μαγαζάρια τοῦ τραπεζίου ἔ-
χουν μερικούς μικρούς λεκέδες ἀ-
σκουριά, μὴν ἀρίστες νὰ πρὸνῃσιν
τὸ κακό. Κόψετε στὴ μέση ἕνα κομ-
μίδι καὶ τρίψτε μὲ αὐτὸ τὰ λάμπα τοῦ
μαγαζιarioῦ “Υστερὰ τὴν καθαρῶτευσιν
ἕνα φελλό, θουτπνυμένο σὲ μ.α. ἀπὸ τὴ-
σκόνες γιὰ τὰ μαγαζάρια, ποὺ ὑπάρ-
χουν στὸ ἐμπόριο.

Καθάρσιμα κατεσφόλας

“Όταν έλη κολλήσεις και καθι τὸ εὐαγγέλιον στὸν πότο μιας καταβολῆς ἀπὸ αὐθιμίνιο, τὴ γεμίζετε μὲ νερό καὶ ῥίγνετε μέσα δυὸ πρέξεις γονιῶν ἀπὸ ἄλφινα. Ἀρπνετε νὰ μουκῆτε 2—3 μέρες. Ὑστερα θράζετε σὲ σιγανὴ φωτιά. Ὑεται, καθαρίζετὶ σπὴν ἐντέλεια ἡ καταβολά.

"Ὅταν δὲν ὑπάρῃ ψυνεῖς

Ἐάνθεν ἔχετε ψυγῆτο, ὑπορεῖτε ν
διατηρήσετε τὸ κρέας ἢ τὸ ψάρι ἐ
1-2 μέρες σὲ καλὴ κατάστασι. τυλ
γοντάς τα μὲ μιά πετοῖα ἐλαφρὰ
γεμένη μὲ εὐδι. Τὰ θάζετε σὲ μέρος
ὅσο τὸ δυνατόν πρὶν θοοσερὸ καὶ σκ
τεῖν.

Γιὰ τὴ σκλάβια

Προβλέπετε ότι δε θα φάτε το μισό της σφαλτάς κι' ότι θα λάξετε ένα μέρος της γιά το θράδι. Γιά να μη μαραθθ' ως τότε, φροντίστε να την ετοιμάσετε, να ρίξετε πρώτ'όλα κι' άνοκαφέτες γιά ν' άλειψουν μ' αυτό όλα τα φύλλα. Ύστερ'όλα προσθέτετε το άλάτι, το πιπέρι κ'όλα το εδύ (ή το λεμόνι).

Γιὰ τὸ γέριον

Λερώθηκαν τὰ γέσσια σας ἀπὸ λίτ-
 η ἀπὸ πίσσα; Μπορεῖτε νὰ τὰ καθα-
 ροῦτε μὲ μιὰ ἀπ' αὐτὰς;

Γὰρ τὸ εὐχαριεῖ

Για να καθαρίσετε μπανιέρες, νι-
τīρες και άλλα αντικείμενα από μέ-
ταλλο έμαγιέ, φτιάχτε μια ζύμη με
κόνη κασλίνη, μαγνησία και τάλκ σί-
σες προσόττες. άραιωμένη με άνάλο-
ο νερό.

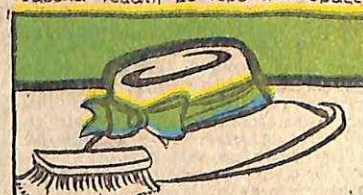
Οὐ κατασφύρες ἐμῇ δὲν ἐπιτρέπε-
ται νὰ εὐνῶνται, γιὰ νὰ καθαριστοῦν
καὶ ἰατρικῶς νὰ ἐκκολλήσουν ἔτσι κοι-
νῶνι ἀπὸ τὸ σφάλτο τους καὶ ν' ἀ-
κατασκευαστοῦν μὲ τὸ φανητὸ. Τίς πρὶν
ἔμετε λοιπὸν μὲ ἀραιωμένο ἐγλωρίον
ν' ὕστερα, γιὰ νὰ ξεμυρίσουν, θράξ-
ει μέσα νερό. Τέλος, τίς ἐξπλένετε μὲ
καθαρό καὶ νερό.

ΛΕΧΕΔΕΣ ΣΕ «ΜΠΟΞ»

Οι περισσότεροι λεκέδες πάνω σ
μέρια «υπό». φεύγουν μ' ένα πανάκι
φρεγμένο σέ υγύμα από ίσα μέρη νεο
και εἶδι. Πρέπει όμως να γίνη πολ
νόητοσ αὐτὸ τὸ καθάρισμα. Ὑστε
να τρίβετε μ' ένα κομμάτι μάλλινο ὕ
μας.

Καινούριοι Τεντζερές

Οι καινούριοι τετζερδες δινου
στηνθας μια δυσφορη μεταλλικη γευ
ση στο φαγητο. Για να λειψω αυτο το
μειονεκτημα τους, τους τριβετε μ' ε
να κομματι λαοδι κι' επειτα τους γε
μίζετε με νεο, μεσα στο οποιο κοβε
τε δυο-τρεις πατατες. Ενα καροτο κα

ὥστε νά εὐχωρήσῃ παῖτου ὁ ἀνὴρ
 "Υπερὰ θουρατίζετε πρὸς ὅλες τίς
 διευθύνσεις, μὲ μιὰ καθαρή θουράρα
 Ἀφ' οὗ στεγνώνει κατόπιν τὸ καστόρι
 τὸ τρώετε μὲ λεπτὴ σκόνην κιωλλιάς.
 Ἀφίνετε μερικά λεπτά καὶ κατόπιν
 θουρατίζετε καλὰ γιὰ νὰ φύγῃ ὅλη ἡ
 κιωλλιά.

Οἱ μουσικάδες τοῦ τραπέζιου

Οι πουραμάδες του τραπέζιου (δύο
το νάβουν) καταστρέφονται με το συ-
νέσπασήν του. Για να διατηρούνται
λοιπόν κανόνες και υγιεινότεροι
τους περίεργους, ένα πηχτό πολύ από
30 γραμμάρια θρασυμένη πατάτα, λω-
μένη και αλμυρώμενη με 40 γραμμα-
ρια νερό, με γυίο λεμονίου και με 20
γραμμάρια λινέλαιο (λάδι της μπο-
γιάς).

Βίχστινὸ καθάρισμα

Όταν θέλετε να καθαρίσετε δια-
στικά ένα ψάρι, δεν έχετε παρά να ι-
βουηθήτε για μερικά στιγμές σε θρα-
στό νερό. Έτσι, τα λέπια του ξεκολλά-
νε με μεγάλη ευκολία με το ξύσιμο.

Κονάκι, 'Αγκόλα, Κοΐθα, 'Αλνε-
ρί, Καί 'Ο'! αὐτὰ ἐν πλείοσι εἰ-
σὶν. Αἱ πού θά βῶν. Κάποια
σπίθα θά βῶν φησί τοῦ θαρέλι
μὲ τοῦ μπαστού. Εἶναι καὶ οἱ μαῦ
ροὶ ποὺ ἀνέβαινε.
— Ἐγώ, λοιπόν, τί νά σὰς πῶ.
'Απορῶ μὲ τὴν ἴσασιν τῶν μεγάλων
κρατῶν. Πῶς ἀναγίνονται τίς ἀτά-
ξεις τῶν μαζῶν καὶ τοὺς δινουν.
Λέει, ἀνεξαρτήτως: Ἐγώ, ἐάν πῃ-
μουν ἢ Ἀγγλία, ἢ Γαλλία, ἢ Βέλ-
γιον θά ἐκέρχουσα νενική ἐπιστορά
τευσι, θά ἐρίκηνα μὲν κές χιλιά-
δες ἀεροπλάνα καὶ τάνκς τευσι.
'Αφῆκε καὶ θά καθάριζα τὴν κα-
τὰ ἐντὸς δέκα ἡμερῶν.
— Δὲν εἶναι τόσο εὐκόλα τὰ
πραγμάτα, ἀναπαύει μου.
— Εἶναι, κύριε Δημητράκη. Ἐ-
γώ, ἐάν ἤμην Ἀγγλία...

Αὐτοκίνητο νούμερο 8:
— 'Ροτε προβάλετε ὅτι θά γί-
νῃ γρήγορα ἡ πῆσις τοῦ φεγ-
νάρι.
— Ἐντὸς τοῦ 1961. 'Εἶ' ὅσον
τὸ πρόβλημα τῆς διαβιότησεως τοῦ
ἀνθρώπου ἐντὸς τοῦ διαστήμα-
τος οὐκ ἔχει λυθῆ, δὲ βλέπω τὸ
λόγο τῆς καθυστροφείας. Ὑπόθε-
σις κυροῦνται εἶναι!
— Πράϊ. Ἀς υποθέσουμε ὅτι
ἐννεῖν ἡ ἀποστολὴ ἀστροναυτῶν
τοῦ φεγνάρι. Πῶς θά νυρίσουν
πίσω.
— Καὶ αὐτὸ ἔχει λυθῆ.
— Κατὰ ποῖον τρόπον.
— Πάλι δια πυροβόλων. θά εἶναι
οἱ πυροβόλοι τῆς ἐπιστροφῆς.
— Καὶ πῶς θά ἔπαισιν ἐξαπολύ-
σουν.
— Κι' αὐτὸ ἔχει λυθῆ.
— Πῶς.
— Δὲν ξέρω...

✱

Αὐτοκίνητο νούμερο 9:
— 'Ροαία ἔχει νινεῖ ἢ Ἀθήνα,
λοιπόν. Κι' ἔσται τὸ λεωφόρο
Συνγροῦ, Εὐρωπαϊκὴ ἀφῆτρία...
— Αὐ ἐκείνῃ παραλαλὶ λεω-
φόρος θαλροῦν—βουλαιμνῆς, τί
σὰς λέει: Τὴ νύκτα μὲ τὰ φῶτα,
— Πραγματικὰ. Τί λέτε; Ὅταν
θὰ νυρίσουμε, πάμε μὴ βόλτα ὡς
τὴ βουλιμνῆν; Ἀποῦμε μὲ τὴ
πανοῦλῃ, θά εἶναι θαῦμα.
— θά βρούμε καλὸ φῶσι.
— Ἀναλαυθάνη!
— Νέ τάχει.
Αὐτοκίνητο νούμερο 10:
— Ἐῶ εἶναι πέντε κύριοι. Καὶ οἱ
πέντε καθεὶ τόσο ξεπῶνε ὅς κα-
τὰ νῆμα, τρανταχῶς. Λένε ἀνέκ-
δοτα καὶ μάχιστα λίτρο ἀλκυροῦ-
τοικα. Καὶ ἡ περιστοφῆς ἕνας
μεσοκόπος ὄνματι ληνιδιὰς.
— Πῶς πὰς κατὰ τὸ βροίκεσι, δρὲ
Ληνιδιὰ; Ἀρχειο εἶσαι.
— Λοιπόν, ἐλέστε νά σὰς πῶ κα-
τί: Τὰ πῶ πολλὰ τὰ ξέρω ἀπὸ
τὸν Κλεομένη. Αὐτὸς ἦτανε ἐπ-
σαυροῦς!
— 'Ροτε ἔλεγε καὶ τέτοια;
— Ἀν ἔλεγε, λέει: Ἀμ ἔλεγε
κι' ὅλλο τίποτα;
— Βλέπω ἀφελότιμο.
— Ἄλλὰ τῶρα δὲν πρόκειται νά
Ξαναπῇ! ...
Καὶ αἰετὰι τ' ἀμάξι ἀπὸ τὸ γέ-
λιο.

Αὐτοκίνητο νούμερο 11:
— Ὡς καὶ νά πῇτε, οὐαῖδα σάν
τὸν Ὀχρῆσκιό, δὲν ἔχουμε ἀλ-
λῶν. Ἡ μόνη πού μὰς θνάει ἔ-
στι, ἡ προσπορῆσι μὲ τοὺς, ἔξουσιν.
Καὶ ὅχι τῶρα μόνάκα. Ἀπὸ πα-
λὰ.
— Βρὲ θά ἴδῃτε μιὰ ἴπαναθνα-
γκράα) ἐφέτος, πού θά τριβετῇ
τὰ μάτια.
— Τὴν εἶδαμε μὲ τὴν «Κρέμψ».
Τρία γκόλ σὲ πέντε λεπτὰ.
— Ἀτυχία!
— Ἐγὼ εἰσεῖς, ἰσοπαλία.
— Βέβαια. Γιατὶ παίζατε σὲ γή-
πεδο μὲ κῶμα... Ἀ παίζατε σὲ
χορτάρι καὶ τὰ λένε! μὲ!
Αὐτοκίνητο νούμερο 12:
— Νά σὰς πῶ, κυρία Νίτσα μου
τὸ πινάκι δὲν εἶναι πιά τῆς μό-
δας Πέρσας ἡ ἐποχὴ τοῦ.
— Σωστὰ. Ἐμεῖς τόκουμε ρίξει
στὸ κομὶ—κάν, Ἄλλὰ ὅχι τὸ γρα-
σῶν, γιατί κι' ἐκεῖνον εἶναι ἐπι-
ρασμένον πιά. Ἐμεῖς παίζουμε βί-
δο μὲ ὁλὰς τίς παραλλανγές. Τὸ
βρίσκω πολὺ ἐνδιαφέρον.
— Δὲν λέω ὅχι. Ἀλλὰ νινόνται
μεγάλως διαφορές. Τὸ βῖδο εἶναι
ἐνα εἶδος πόκας. Ἀμα δὲν ἔχῃς
γερὸ φύλλο καὶ μπῆς, κῆκερ!
— Καὶ τὸ «πάσο» γιατί βρέθη-
κε;
— Λοιπόν, ἐῶ μὴ ἰδέα. Ἐρκο-
μαστε μετὰ στοῖσι νά σπῶσι...

Αετιονά
ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Πιχάντιο ρεπορτάζ

Το κρατικό θέατρο Βορείου Έλλάδας θα εγκαθιστήσει οριστικά τις παραστάσεις του, τόν 'Ισουλίου, με τόν «Οιδίποδα Τυράννο». Η τραγωδία τού Σοφοκλέους θα παιχθί στο άρχαιο θέατρο Καβάλλας, μέ σκηνοθεσία τού κ. Π. Κατσέλη. Κατόπιν δέ θα επαναληφθί καί σ' άλλα έπαρχιακά θέατρα.

* Πρώτο άπό όλα τά βερνιά άθηνάικα θέατρα θά εγκαθιστήσθί τή θεωρινή περίοδο τού «Περσούκκ». Τό θέατρο τού Μεταπολεμικήν, πού μός είχε ώς τώρα παρουσιάζει τίς πιο δηκτικές επιθεωρήσεις, πού είχαν ξεχωριστή άπήχσι από λαό, θά ανεβάσθί, γιά πρώτη φορά έφέτος, ώς έναρκτήριον έργο, μία παλιά γερμανική φάρσα, διάσκευασμένη μέ μουσική καί κωμωδία, μέ τραγούδια τού μαάστρου Γ. Κατσάρου.

Τά τραγούδια θ' άποδόσουν ή «Άννα Φόνσου κι' ό δημοφιλής έρμηνευτής τού λαϊκού τραγουδιού Μπιθικώτσης.

* Πολύ ένδιαφέρου, έξ άλλου, θά παρουσιάζου τού μικτό είδός θεάματος, πού θ' άνεβάσθί τού «Μετροπόλιταν» τής λεωφόρου Άλεξάνδρας.

Μέσα σέ μία πρωτότυπη πλοκή, πού θά χωρίζεται μέ σχετικό είρημό σέ διάφορα σκέτες, ξεχωριστά θέσι θά έχη τού λαϊκού τραγουδι, μέ μουσική τού Μίκη Θεοδωράκη, πού κάνει, γιά πρώτη φορά έφέτος, τήν εμφάνισί του στην άθηνάική σκηνή.

Τά τραγούδια τού έργου θά έρμηνεύου ή Μάσω Κοντού, ή Βέτα Πρόεδρου, ό Γκιωνάκης καί ό βετεράνος τής σκηνής Πέτρος Κυριακός, πού θά κάνη έφέτος τήν επανεμφάνισί του έπειτα από άρκετά χρόνια.

Στό θέατρο τού «Μετροπόλιταν» επίσης, μαζί μέ άλλα νέα ταλέντα, θά κάνη τήν πρώτη τής εμφάνισι καί ή Νίκη Λεμπέση, άπόφοιτος τής Άνωτάτης Σχολής Θεάτρου καί Κινηματογράφου.

* Τό πρώην θέατρο «Άρδής» τής οδού Πανεπιστημίου, διασκευάζεται καταλλήλως μέ νέα είσδα καί θά λειτουργήσθί έφέτος μέ τόν τίτλο «Άθωνάικό θέατρο».

Ό Λιάκος Χριστογιαννόπουλος, πού τό έξασφάλισε γιά τρία χρόνια, θά συνεχίσθί σ' αυτό τό άνέβασμα καθαράς αστυνομικών έργων, πού τόσο επιτυχία σημείωσαν πέρσι στό θέατρο τής οδού Φιλελλήνων.

Στό θέατρο τού Χριστογιαννό-

Ἡ Νίκη Λεμπέου

πούλου θα συμπεριλάβει έφετος δι-
δύλοια στελέχη της προέας, 6-
πως ο Γιάννης Λογύρης κι η
Άννα Μπράτσου.

★ Ο Ζώλ Ντασέν, που βρί-
σκεται πάλι στην 'Αθήνα, μαζί
με τη Μελίνα, ετοιμάζει το γυ-
ρισμα της νέας ταινίας του.

Πρόκειται για τη «Φαίδρα», μία
σύγχρονη διασκευή της τραγωδίας
του Ρακίνα, με μοντέρνα κο-
στούμια, στην οποία την ηρώτα
του έργου θα υποδυθεί η Μελίνα
Μερκούρη, τη δε 'Αριάδνη η γνω-
στή από την ταινία «Εγκλημα
στά παροικία», Ζώρα Ζαρρή.

★ Ένα ανάλοφο καλοκαιριού
παιχνίδι, που είναι απαραίτητο
ήππηση, που εκτυλίσσεται μέσα
σε μία κατασκευασί, θα είναι το
Έργο του Κ. Δημ. Γιαννουκάκη
«Καλοκαιρί, λουλούδια και άγα-
πη», που θα ανέβει ο θίασος
του Κ. Λειβαδά στο Βασιλικό Κή-
πο. Καί στο έργο αυτό θα έχη ξε-
χωριστή θέσι το τραγούδι, που
θα έρμηνεύη η γνωστή τραγουδι-
στρια Φραντζέσκα 'Ιακωβίδου.

★ Πανηγυρικός θα είναι ο έορ-
τασμός της πεντηκονταετηρίδας
του Λαϊκού Ελληνισμού, που θα
γίνη μεζούρισι στο θέατρο «Ο-
λύμπια». Στην παράστασι αυτή
θα παίχξη ένα μονόπρακτο, με θέ-
μα την Ιστορία του Λαϊκού, θα
επακολουθήσει έκτελεσι χορών
από διάφορες εκχές, με τα κο-
ρίσια του Λαϊκού.

★ Η Πόλυ Πάνου, η καλύτε-
ρη έρμηνεύτρια του λαϊκού τρα-
γουδιού, ετοιμάζεται να φύγη γι'ά
δευτέρη φορά στην 'Αμερική, ό-
που είχε σμειώσει, πριν τρία
χρόνια, μεγάλη επιτυχία.

★ Μία άλλη διατεχτή έρμηνεύ-
τρια του λαϊκού τραγουδιού, η
Ζωή Νάχη, ηχογράφησε τις τε-
λευταίες μέρες μία σειρά από
νέα τραγούδια του συνθέτη Μη-
τσάκη, με μοντέρνο ρυθμό.

Η Ζωή Νάχη βρίσκεται σε δια-
πραγματεύσεις, για να εμφανισθή
το καλοκαίρι σε ένα από τα ά-
θηναικά θέατρα.

★ Το νέο υικτερινό «κέντρο
«Μονπαρνάς», που θα λειτουργή-
σι έφετος για πρώτη φορά στην
Παρινά, στο τουριστικό ενοβο-
χείο, θα παρουσιάσι τη βραδυά-
των έγκαινιών μία περίφημη όρ-
χήστρι, που θαικαμύει στην Εύ-
ρώπη.

★ Το «Ρομάντικα», έξ άλλου,
θα παρουσιάσι στη Γλυφάδα μία
από τις μεγαλύτερες όρχηστρες
της Ενώρης, την όρχηστρα του
Χάξερλαντ.

★ Μία άλλη μεγάλη πρωτοτυ-
πία, που θα παρουσιάση η «Ενε-
τά» «Ολυμπιακό Μπαλέτο», θα είναι
τις χορευτικές ντυμένες με κο-
στούμια συνοδών.

★ Έκτος από το φεστιβάλ
τραγουδιού της Ραδιοφωνίας, έ-
φετος παρουσιάζει πολύ ενδιαφέ-
ρον, λόγω των σημαντικών Βρα-
βείων, που αβλοθήσεται ό έορτα-
στής Κ. 'Ψνάσης, και το διεθνές
φεστιβάλ του Μόντε Κάρλο, όπου
θα λάβη μέρος κι η 'Ελλάς.

Ο ΘΕΑΤΡΟΦΙΛΟΣ

⁹H. Zwñ Náxn

υς έτσι ένα κουμκανάκι στὰ πε-
 ταχτά. — Έπεις λέγαμε νὰ πᾶμε σινε-
 μα. — Ἄλλα προτιμῶ τὸ κουμκα-
 νάκι...

✱

Καὶ ἡ συνοδεία προχωρεῖ. Νὰ,
 ἔφτασε κιόλας. Κατεβαίνουν ὁ-
 λοὶ σοβαροὶ μὲ τὴ μάσκα τῆς ἀν-
 ψυχῆς περασμένη στὸ πρόσωπο καὶ
 μὲ τὴν ἐνδύλυσή ἀδύναμη νὰ
 τελειώσουν ὅλα γρήγορα...
 Μισὴ ὥρα πρὶν τὸ ὕπνο, προσέ-
 ρεται ὁ γυναικὸς καθεὺς μὲ τὸ πα-
 ρισιάκι, ἀλλὰ χωρὶς καίμακι καὶ
 σινὰ! σινὰ ἕνας ἕνας, δύο δύο
 σπῶνόνται, σπυλῶνόνται καὶ
 φεύγουν. Σαυαπαίνουν στ' αὐτοὺς
 κινητὰ. Τὰ τέσσερα πρῶτα θὰ πᾶ-
 νε νὰ τὸ σπῆ. Ἡ Ἀντιγόνη χρεὶ-
 ἀέεται τὴν συντροφιά τῶν δικῶν
 της. Καὶ τ' ἄλλα, — «Εὐμένα, ὡ-
 φερ, θὰ μ' ἀφίσης στὸ Σύνταν
 φερ, θὰ μ' ἀφίσης στὸ Σύνταν φερ»
 — «Εὐὰς θὰ μὰς πᾶς στὸν κα-
 νηματοδόφον», — «Σωφὲρ, τράβα ἡ
 νῆμα 86. Στάσου, ὡς», — «Ὑ-
 περίτερο», — «Κεῖθ' ἐν ἀνθρώπῳ
 τρώπῳ», — «Σωφὲρ, κόψε ἀρ-
 τήστερ καὶ πάρε τὸ δρόμο νὰ τὴ
 Βουλαιανέμνῃ», — «Σκορπᾶν ὁλο-
 ῦ ἄλλοι», — «Ὑπὸ τὴν ἡμέραν
 ἄλλαν γὰρ κομὴν-κάν», — «Ἡ
 κτηπὴρ συνοδεία διαλύθηκε. Ἡ
 ἀνὰ ὁ Κλεομένης ἐπῆνε ἐκεῖ
 πον θὰ πᾶμε ὅλοι μας. ἔπειτα ὁ
 πὸν ἐκὰτ'—διακόσια χροῖνα...»

ΠΑΝ. ΠΑΠΑΔΟΥΚΑΣ

Χιουῦμο

Εὐκαιρία!

Ὁ ταχυδακτυλουργὸς
 Καὶ τόσα, κυρίες καὶ κύριοι, θὰ γ-
 θῇ ὑποστάσῃ πᾶς τὰ μάτια σας ἡ γ-
 ριζωμένη αὐτὴ κοπέλλα...
 — Ἔνας θεατὴς! Μιά στιγμὴ
 Δὲν κάνετε τὸ παιχνίδι σας μὲ
 γυναίκα μου!...

★

Στὴ φυλακὴ.
 — Εἴθ' πρέπει νὰ ἐργάζεται
 καθεὶς. Διὰ τὴν λοιπὸν ποῖο ἐπὶ
 γελᾷα προτιμῶ
 — Θαλασσινοί!

★

— Δὲ μ' ἀρέσουν καθόλου οἱ θλάκι-
 — Μπαρέθ! Δὲν εἶσαι ἐγωϊστής!

★

Στὸ παρακροτεῖο συνοικεσιῶν:
 — Μοῦ δειγνέται τὴ φωτογραφία
 νύχης, ποὺ ἔχει 200 γιλιᾶδες πα-
 κάσι.
 — Λυπόμηναι πολὺ, ὁλλά ἀπὸ
 100 γιλιᾶδες καὶ πάνω δὲ δειγνύει
 φωτογραφίες!...

★

Στὸ σιδηροδρομικὸ σταθμὸ. «Ε-
 πίθεταίς ρούταις ἔνα ὑπόδηλον».
 — Προσταίνω ν' ἀπογοιρεθῶ
 νυναικά μου:
 — Ἐξαρτάται. Πόσος καιρὸς εἶ-
 πὼν παντρευθήκατε;

★

Ἡ κυρία: Πόσο στοιγίζω
 παιδικὰς φωτογραφίες:
 Ὁ φωτογράφος: Μόνο
 δροανιὲς ἡ δωδεκάθω.
 Ἡ κυρία: Καλὰ, θαρῶς ἀν-
 τερα. Πόσο τὸ παρόν, ἔχω μόνον
 δέκα παιδιά...

★

— Κύριε Λεοτιόδη, σὰς ζητῶ
 οἱ τίς κόρης σας.
 — Θὰ σὰς παρακαλοῦσα πάντα
 αὐτὸ νὰ βλέπατε πρῶτα τὴ γυναι-
 κά μου.
 — Τὴν εἶδα, ὁλλά... προτιμῶ τὴν
 ῶσι!

★

Ἐνας ἀρχιμειντής διηγεῖται τίς
 ομπειεῖς του:
 — Κάποτε εἶχα μινεῖν τέσσερα
 ρόντυνα ἀποκλεισμένους ἀπ' τὸν κα-
 καὶ θεοσιτικός. Ἀναγκάστηκε
 πὼν νὰ κόψω ἀπ' τὴ μέση καὶ
 τὸ σκύλω μου καὶ νὰ τὸν φάω...
 διὰ τὴν ῶσιν καὶ ἐν τῇ ζωῇ.
 — Ποιοὶ ὀλησθῆκα; — Ἦταν κι' ὁ
 μαζὶ σου;
 — Ἐγὼ κι' ὁ σκύλος μου, Ἄ
 ἔφαγε τὰ κόκκαλα!

★

— Γιατί δὲ γυρίζεις σπῆτι σου,
 εἶναι τόσο ἀνὰ;
 — Γιατὶ θὰ ἐρῶ τὴ γυναῖκα μου
 νεῖρα.
 — Καὶ γιὰ ποῖο λόγο βῆξαι τὰ
 ρα τῆς;
 — Ἐπειδὴ δὲ γύρισα ἀκόμα
 σπῆτι...

Хиѹмѡѣ

Εὐχαρις

Ο τὸν ὑδρακτυλοὺρ ὅδε
 Καὶ τῶσα, κυρίες καὶ κύριοι, θὰ γὰρ
 ᾄθ' ὑποστάῃ ἀπ' τὰ μῦθια σας ἡ γὰρ
 ῥιτωμένη αὐτὴ τοπὴλα...
 "Ἐνας θεατὴς: Μία στιγμὴ!
 Δὲν κἀνέτε τὸ παίχιδι σας μὲ τὴν
 γυναῖκα μου;... *

Στὴ φυλακὴ.
 — Ἐδῶ πρέπει νὰ ἐργάζεται ὁ
 καθένας. Πρωτῶς λοιπὸν ποῖο ἐπάγ-
 γελαι ποτῶτις.
 — Θαλασσινός! *

— Δὲ μ' ἄρεσεν καθόλου ὁ θάλακες!
 — Μπᾶσο! Δὲν εἶσαι ἐγωῖστικός;... *

Στὸ πρακτορεῖο συναντικεύωνται:
 — Μοῦ δειγνέτε τὴ φωτογραφία τῆς
 κόρης, ποὺ ἔχει 200 γιλιάνες πρὸς
 ὕψος;
 — Λυσιμὰς πολὺ, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ
 100 γιλιάνες καὶ πάνω δὲ δειγνύμε
 φωτογραφίες!... *

Στὸ οἰδοροδομικὸ σταθμὸ. "Ἐνας
 ἐπιβάτης αὐτῆς ἕνα ὑπόπληλο:
 — Προσεύχου ν' ἀποκαταρτίσῃ τὴ
 γυναῖκα σου;
 — Ἐξαστάται. Πόσος καιρὸς εἶναι
 ποὺ παντρευθήκατε; *

Ἡ κυρία: Πόσο στοιχίζουν οἱ
 παιδιές φωτογραφίες;
 Ὁ φωτογράφος: Μόνο 5
 δραχμὲς ἡ δωδεκάδα.
 Ἡ κυρία: Καλὰ, θαρρῶ ἀγορ-
 τέρα. Πρὸς τὸ παρὸν, ἔχω μονὰ
 δέκα παιδιὰ... *

— Κύριε Λεφτιάδου, σὰς ζητᾷ τὸ γ
 οἱ τίς κόρης σας.
 — Θὰ σὰς παρακαλοῦσα πάνω
 αὐτὸ νὰ ἐλθετε πρῶτα τὴ γυναῖκα
 μου.
 — Τὴν εἶδα, ἀλλὰ.. προτιμῶ τὴν κ
 ῖα σας! *

"Ἐνας ἀρχιψεύτης διηγεῖται τίς π
 ριπέτείες του:
 — Κάποτε εἶχα μείνει τέσσερα μ
 ρόνυμτα ἀπολεισμένος ἀπ' τὸν κόσμ
 καὶ θεοηθικός. "Αναγκάστηκα λα
 πὸν νὰ κόψω ἀπ' τὴ μέση καὶ κἀτ
 τὸ σκόλυ μου καὶ τὸν πῶσω. "Ἐτ
 διατηρηθῇ ὡς καὶ σὺ ζῇς.
 — Ποιοὶ δηλαδὴ; Ὁταν κι' ἄλλ
 μαζὶ σου;
 — Ἐγὼ κι' ὁ σκόλυς μου. Αὐτ
 ἔφαγε τὰ κόκκαλα! *

— Γιατὶ δὲ γυρίζεις σπῆτι σου, ἀφ
 εἶναι τόσο ἀνάγν;
 — Γιατὶ θὰ ἐρῶ τὴ γυναῖκα μου δ
 νεῖσα;
 — Καὶ γιὰ ποῖο λόγο βῆκα τὰ ν
 ρα τῆς;
 — Ἐπειδὴ δὲ γύρισα ἀκόμα κ
 σπῆτι... *

Ἀθηναϊκὸν μνηστορικόν ὑπὸ Ἰωάννης Ἀναγνώστου - Μουσικοῦ Βαχά

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

« Ἡ Ρίκα ἀρραβωνάζεται ἀνεπίσημα μὲ τὸ Ντίνο Χόδη, ποὺ ὁρμὴ καὶ τὸ γάμο του, μόλις παντρευθῇ ἡ ἀδελφὴ του. Ἡ Σούλα πηγαίνει κάθε βράδυ στὸ γραφεῖο τοῦ Γιώργου καὶ τὸν βοηθεῖ στὶς δουλειές του. Ἐνῶ βράδυ εἰκόνας τὴν ἀγκαλιάζει τρυφερά καὶ τὴ φιλεῖ, προτείνει νοντάς της κατόπιν νὰ τὴ δεῖ, ἐξ ὅπου τὸ σπῆλι του. Ἡ Σούλα ἀρνεῖται κατηγορηματικά νὰ ποῦ ἀποχουθήσῃ. Μὲ τὸν καιρὸ, ἡ δουλειὰ τοῦ γραφεῖο τοῦ Γιώργου γίνεται συνήθεια. Ἐνὰ βράδυ, οἱ οἰκονόμοι τοῦ Ντίνου Χόδη εἶχαν καλέσει τὴ Ρίκα καὶ τὴ Σούλα νὰ φάνε ἔξω, στὸ ὁλοήμερο. Ἡ Σούλα ἐξετάζει τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ντίνου καὶ τὴν Καίτη, ποὺ δὲν εἶναι ὁμορφὴ καὶ ποὺ ὥστόσο θέλει νὰ τὴν κάνει εὐτυχισμένη...

6ον Εἶχε ἕνα συνάδελφον στὴν Τράπεζα ποὺ τὴν φιλοξένησε ἀρκετὰ πρὶν γνωρίσῃ τὸ Γιώργο. Ὁ μᾶλλον πρὶν ἀνακινήσῃ τοὺς ἀρραβῶνες τῆς μὲ τὸ Γιώργο.

Ἦταν κάπως ἀσκηρὸς κι' αὐτός, ἀδύνατος, μὲ μεγάλη μυωπία καὶ γυαλιὰ, μὲ μὴτ' ἀετσία. Ἦταν ὅμως πάρα πολὺ ἐξυπνός, καὶ στὰ τοιαῦτα του γρόνια εἶχε κιόλας μιά ἐξέχουσα θέσι στὴ Τράπεζα, ἐπειδὴ εἶχε ἐξαιρετικὰ προσόντα, δυὸ πανεπιστημιακά διπλώματα καὶ τρεῖς ξένες γλώσσες.

Μιά μερά λοιπὸν ποὺ ὁ Θάνος Καντικός τῆς εἶπε ἀναστενάζοντας πὼς βλέπει, μὲ ἀπαισιοδοξία τὸ μέλλον, πὼς ἄλλοι εἶναι οἱ τυχεροὶ τῆς ζωῆς, ποὺ βρίσκουν καλὰς κοπέλλες (καὶ πολλὰ ἄλλα τοιαῦτα) τῆς ἡμέρας αὐτῆς ἐμπνευστοὶ τῆς Ρίκας:

— Θέλεις νὰ σοὺ κάνω ἕνα συνοικεῖο; τὸν ρώτησε.

Δὲν ἐνδοχούστηκε αὐτὸς στὴν ἀσκή. Ἐνοήσε πικρία ποὺ τὴν εἶχε χάσει. Ἡ Ρίκα ὅμως τὴν ἀλλήθερα τούφερε πάλι τὴν κουβέντα. Κι' αὐτὸς τὸ εἶχε σκεφθῇ καὶ δὲν τὴν ἀποπέρει, ὅπως τὴν πρώτη φορά. Ἡ Ρίκα τότε ἄρχισε νὰ ἐκθέσει τὰ προστάδια τῆς Καίτης, τὸσο ποὺ τοὺς κίνησε ἐπὶ τέλους τὸ ἐνδιαφέρον.

— Μόνον νὰ μὴν ἔχῃ τὴν ἀξίωσιν νὰ εἶναι καμμιὰ καλλονή, γιατί δὲν εἶναι! τοὺ εἶπε.

Κοῦνησε τότε αὐτὸς τὸ κεφάλι του:

— Κατάλαβα! Ὅα εἶναι κανένα σκιάχτρο...

— Κάθε ἄλλο, διαμαστωρήθηκε ἡ Ρίκα. Δὲν ἔχεις ἐξ ἄλλου παρὰ νὰ τὴν δῇς.

Καὶ μὲ μαεστορία, λὲς κι' ἦταν καμμιὰ ἡλικιωμένη θεῖα, κατέστρωσε τὸ στρατηγικὸ σχέδιο. Ἡ ἐκκαιρία ποὺ θὰ πηγαῖναν νὰ φάνε στὸ Φαλλὸρ ἐκείνου τὸ βράδυ ἦταν μοναδική. Ἡ Καίτη θὰ ἦταν ὁπωσδήποτε καλοντυμένη, καὶ σὲ καλὴ διάθεσι. (Γιὰ τὴ διάθεσιν τῆς δὲ φροντίει ἡ Ρίκα).

Τὸ μυστικὸν τὸ ἤθεσαν μόνον ἡ Σούλα κι' ὁ Ντίνος, ποὺ δὲν ἤθελε ὅμως τὸ σχέδιον μὲ ἀπαισιοδοξία:

— Δὲν εἶναι τύπος νὰ τραβήξω, δυστυχῶς! ἔλεγε καὶ ἐξάσπενε.

Ἡ Ρίκα ὅμως ἐπέμενε. Κι' ἔτσι ἐκεῖ ποὺ καθόνταν, στὴν ἀκροβαλισσά κάποιος κύριος πῆσσεσιν ταχὰ τυχαία. Τὴ χαίρετρε, κοντοτάσηκε. Ἡ Ρίκα ἐπαίετι τέλεια τὸ ρόλο τῆς.

— Ὡ... ὁ κύριος Καντικός... Συναδέλφει...

Κι' ἔκανε τὴν συστάσει:

— Δὲν κοίταξες; πρῶτρε τὸτε ὁ Ντίνος, ὅσο πιὸ φυσικὰ μποροῦσε.

Κι' ὁ Καντικός, φυσικὰ, δὲν ἔφερε ἀντίρροισιν.

«Ἡ Καίτη κατσούφιασε. «Ὅχι πὺς ὑποφιάστηκε τίποτα. Ἀλλὰ ἦταν τόσο εὐτυχισμένη ἐκείνο τὸ βράδυ, εἶχε ἀφῆθι τόσο τὴν φύση τῆς, εἶχε γίνει τόσο ἐνθουσι κ' ὀμιλητικὴ, ποὺ ἡ παρουσία ἐνὸς ξένου τὴν ἐνῶχλησε.

Ἡ Ρίκα ὁμοῦς τὰ κατόφερε μιά χαρά. Ἐδῶσε στὴ συνιδάλεξι ἕνα τόσο τόσο ἐνθουδο, ποῦ εἰς λίγο ἔδεχασε τὴν ἐπιφύλαξι τῆς κ' ἡ Καίτη κ' ἤρρινε νὰ γελάει, νὰ πετᾷ κανένα καλαμπουρί κ' αὐτὴ Ὁ Θάνος Καντικός, ποῦ μόλις τὴν πρωταγρίτσουσε σὰν νάκανε κάποιο μορφωμὸ ἀποδοκιμαστικῆς, ἄρχισε τώρα νὰ τὴν προσέχει. Κι ἐνῶ εἶχε πῆ πὺς δὲ καθόταν μόνον γιὰ λίγα λεπτὰ τῆς ὥρας, φαίνονταν τώρα νάχη ἔδεχασει πὺς ἐπρεπε καποτὲ νὰ σηκώθῃ νὰ φύγῃ. Ἀπῆλθονε τὸ λόγο κάθε τόσο στὴν Καίτη, τῆς πετούσε καμμιὰ εὐφυλογία, κ' αὐτὴ, κάθε ἄλλο παρὰ κρουτὶ, τοῦδινε τὴν ἀπάντησι μ' εὐστροφία.

Ἡ Σούλα παρακολουθοῦσε βουδὶ σχεδὸν αὐτὸ τὸ παιχνίδι. Ὅπως θὰ παρακολουθοῦσε ἕνα ἐνδιαφερόμενα. Κ' ὁ Ντίνος μετὰ τῆς Ρίκα ἀλλάζαν ματιέες γεμιστές συνεννόησι. Ὅταν ἐπὶ τέλους ἀποφάσισε νὰ σηκώθῃ ἡ ἀποκαιρητικὴ ὁ Θάνος, ἐξῆψε βερμὰ τὸ χέρι τῆς Ρίκας καὶ τῆς ἐκλείσε ἀνεπαίσθητα τὸ μᾶτι.

Αὐτὴν, μόνον ποῦ δὲν τὸν φίλησε ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμὸ τῆς.

— Τί εἶναι αὐτὸς ὁ κύριος Καντικός; ρώτησε ἡ κυρία Χρῆπ. μόλις γύρισε τὴν πλάτη τοῦ ὁ ξένος.

Ἡ Ρίκα ἄρχισε νὰ πλέκῃ τὸ ἐγκώμιόν του μετὰ ἐνθουσιασμῷ, χωρὶς ευστικά νὰ κἀν οὔτε τὸν ἐλαχίστον υπαινιγμὸ στὴν συνοικειότη.

Ἦταν τόσο σίγουρη ἡ Καίτη πὺς δὲν εἶχε καμμιὰ σχέση μ' αὐτὴν ἐκείνην ἡ τυχαία συναντήσι, ποῦ μίλησε μετὰ ὅλη τὴν τὴ φυσικοτήτητα.

— Δὲν εἶναι ὁραλὸς ἀντρας ἀλλὰ φαίνεται πολὺ ἔξυπνος.

Αὐτὸ περίμενε ἡ Ρίκα. Πετούσε ἀπὸ τὴν χαρὰ τῆς. Ὅλο τὸ βράδυ μίλουσε ζωηρά, εὐθυμὰ, καὶ γοητεύουσε κυριολεκτικὰ τὴν κατινούργια τὴν οικογένεια.

Οἱ γονεῖς τοῦ Ντίνου τὴν καμάρωναν. Ἡ μητέρα του τῆς φερόταν τρυφερότατα. Ὅλο «κορούλα μου» καὶ «κορούλα μου» τὴ φώναζε. Κ' ἡ Καίτη φαίνονταν νὰ τὴν συμπαθεῖ πραγματικά.

Ἡ χαρά εἶχε μὴν στὸ σοβαρὸ αὐτὸ σπῆτι, μετὰ τὴν εὐθυμὴν ὀλοζάνταν κοπέλλα.

ΟΤΑΝ ΘΕΛΗ Η ΤΥΧΗ...

Πὼς τὴν εἰσεῖσε ἔτσι ἀφῆ-... αὐτὸ τὸ συνείσκειο; Κ' ἡ ἴδια ἡ Ρίκα δὲν τὸ πίστευε. Μετὰ δύο μέρες τὸ ἀνέγγειλε ἐξαλλὰ πὺς τὴν χαρὰ τῆς στὴν ἀδελφὴ τῆς:

— Τί νὰ σοῦ πῶ, Σούλα μου,

ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΘΟΥΣ

δὲν τὸ πιστεύω. Θάλεγε κανεῖς πῶς οἱ δοῦ αὐτοί ἀνθρώποι γεννήθηκαν ὁ ένας γιὰ τὸν ἄλλον πῶς ὁ θάνατος περίμενε νὰ βρῇ τὴν Καίτη, καὶ πῶς αὕτὴ δὲ μπορούσε ν' ἀρέσει στ' κανένα, ἐπειδὴ ἦταν προωρισμένη γιὰ τὸν Καντικά.

— Εἰπαν τὸ ναί;

— Τὸ εἶπαν κι' οἱ δύο τους. Αὐριο δίνουν ἐπίσημο λόγο.

— Πές μου πῶς ἔγινε.

— Εἶναν νὰ χάνης τὸ νοῦ σου! 'Εγὼ τὸν ρώτησα; κι' αὐτός μοῦ εἶπε πῶς τοῦ ἄλλος πολὺ ἡ κοπέλα, καὶ πῶς θέλει νὰ τὴν ξαναδοῇ νὰ μιλήσουν ῥεμα, ἐλευθερα πρὶ πάροχ ἀπόφασι.

— Καὶ πῶς τὸ εἶπατε τῆς Καίτης:

— Τὴν τὸ εἶπα ἐγώ. Κατ' ἐλθέα! "Αν τὴς τόλεγε κανεὶς ἀλόγηθὰ δὲ ἐπαινοστατούσε, δὲ θα ἤθελε οὐτε ν' ἀκούσῃ. Δὲν ἔξω ὅμως γιατί μ' ἐμένα γίνεται ἄλλος ἀνθρώπος. Τὴς τὰ παρέστησα τὰ πράγματα πολλὰ ἀπ'ἀφ'. Τῆς εἶπα, ὅτι ἐκείνος ὁ κύριος ποῦ πέροσε τυχαία (βεβαία τυχαία), μούλεγε ὅτι τοῦκανε ἐξαιρετικὴ ἐντύπωσι... καὶ κἀτὶ τέτοια, καταλαβαίνει. Στὴν ἀρχὴ τὰ δέχθηκα τὰ λόγια σου νὲ ἀπαισιοδοξία.

»Εγὼ ὅμως τῆς ἔβαλα τὴ φωνή. Καὶ δέχθηκε νὰ συναντηθοῦνε.

— Σήμερα ἔγινε ἡ συνάντησι;

— Naί, σήμερα τὸ ἀπογευμα.

"Ήμουσι κι' ἐγὼ στὴν ἀρχή. "Επειτα τοὺς ἀφήσαμε μόνους. Κουβεντίσανα καμμιὰ ὥρα, κι' ἔπειτα μὰς παρουσιάστηκαν, μετὴ χαρά. Χωροφυσίστην στὰ πρόσωπά τους καὶ μὰς ἀνήγγειλαν ὅτι συμφωνοῦνε, ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀντίρρηση!...

— Κι' ὁ ἄλλος; 'Εκείνος ὁ γιὰ τῶς; ρώτησε ἡ Ζούλα.

"Ὡ Ρίκα ξεκαθίστηκε στὰ γέλια.

Οὗτε τὸν συλλογιόστηκε ἡ Καίτη. Οὗτε γιὰ μιὰ στιγμὴ δὲν σκέφθηκε νὰ φέρῃ ἀντίρρησι, ἐπειδὴ ἦταν ὁ ἄλλος στὴ μέση...

✧

'Ο Λογο

"Ἡ κυρία Πεταχοῦλη, παρ' εὐκολὰ ν' ἀποβάλῃ μαρκὰς.

"Ἐταί να πρωί, εμφανίζεται ἑστία της ("μουτική) όπου ἀντιγράφει. Τὸ δοκιμάζει λοιπὸν καθορώτη.

— Μὰ ὅς παῖ βαθυά, κυρία τῆς ("μουτική).

— Naί, εἶναι μυθρ'α! συμ-
Κι' ὕστερα ἀπὸ μικρὸν σκεῖ-

— Ὅτὸ τὸ πάρω, ἀλλά θὰ ᾔθ-

— Για ὅς, κυρία μου, μόνο παντόφι χωρία να... κοκκίνη!

"Ἡ Πεταχοῦλη βρίκει κάλικά χωρὶς παζάρια ὑποχωρεῖ.

— Ἔστω... Ἀλλὰ θὰ ἠδελά-

— Καὶ θὰ διαθεσί οὐα!

"Ἡ Πεταχοῦλη, ἐντέλωσ κτήτρια τῆς ("μουτική).

— Λοιπόν, θὰ μοῦ βγάλετε φορετικὰ διπλοτύπη. Στὸ ἐνδραχημέ, στὸ δεύτερο χίλιευταιο, ποῦ θέλω γιὰ τόν... ἀν-
χίζει μόνο πεντακάστι!...

— Κι Έλεγες ότι τὸν συμπα-
θεί...
— Ἡ Καίτη ἦταν ἓνα δυστυχι-
σμένο πλάσμα. Εἶχε σύμπλεγμα
κατωτέρητος κι' ἦταν ἀπόλυτα
βεβαία, ὅτι δὲ θ' ἄρσσε ποτὲ σέ
κανένα. Μιά κι βρέθηκε λοιπὸν
ἐκεῖνος ὁ γιὰτρός με τὴ θέλη, ἔ-
στω και γιὰ τὴν προίκα τῆς, δὲν
ἀποφασίζει με τὸν ἀόση.

— Δὲν τὸν ἀγαποῦσε;
— Μά, τί ἄλλη ἐπιδείξει θέλει;
πῶς δὲν τὸν ἀγαποῦσε; Ὅποτε τὸν
σκεφθῆκε, σοῦ λέω. Ὁ Ντίωνος μὲ-
ν τὴ ρώτησε τί θὰ γίνη με τὴ
Δώρα τὸ γιὰτρό. Κι' ἐκείνη σή-
κωσε τοὺς ὡμους τῆς, καὶ εἶπε με
ὅλη τὴν ἀφέλεια:

— Θὰ τοῦ πούμε ὅτι δὲ μπο-
ροῦμε να μαζέψουμε τὴν προίκα
ποῦ ζητάει.

— Περίοημα! φώναξε ἡ Σού-
λα. Τροῦ αἰζει.

— Ἄν τοῦ ἀξίζει! φώναξε ἡ Ρί-
κα με μῖα ἀποσταρετά. Δὲ σαν-
τάξουν πόσο χαίρουμαι, Σούλα
μου... Εἶμαι εὐτυχισμένη, γιὰ
πολλοὺς λόγους. Πρῶτα-πρῶτα ἔ-
πειθὶ τὴν συμπονοῦσα σὰν ἀνδρὸς
πο τὴν Καίτη. Κατάλαβαν πόσο
ἔπασχε μ' αὐτὴ τὴν κατὰστοι...

— Ἐπειτα ἐξαρτᾶται κι' ἡ δι-
κή σου ἡ εὐτυχία...

— Πῶς να τελλαθῶ ἀπὸ τὴ
χαρά μου, Σούλα. Φαντάσου, ὅτι
δὲν ζητάει τίποτε ὁ Καντικός, Ἄ-
πολύς τιποτε. Ἄν ἔχη, καλά,
ἂν δὲν ἔχη, δὲν περάζει.

— Μὰ κάτι ἔχει.

— Φυσικά, θὰ τῆς δώσουν ὅσα
ἔχουν. Ἀλλὰ δὲν ἔχει να μαζέψῃ
προίκα. Ὁ Θάναος ἀνυπομονεὶ γιὰ
τὸ γάμο.

— Ἐδῶ σέ θέλω...

— Ναι. Φέρεται σὰν νεαρός ἐ-
ρωτευμένος. Εἶμαι σίγουρη πῶς
θὰ εἶναι ἓνας σύζυγος ἐξαιρετι-
κός, τυχερός καὶ πονετικός. Ἐ-
νας τέτοιος ἀντρας τῆς χορεύει
τῆς Καίτης, γιὰ να τῆς δώσῃ
αὐτοπεποίθησι. Δὲ φατᾶξουν
πόσο ὥλαζε ἀμέσως κίβλας.

— Ὅποτε, δὲν ὑπάρχει ἐμπόδιο;
— Κανένα ἐμπόδιο! Θὰ παν-

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ

Ὁ λογαριασμός

"Η κυρία Πεταχτούλη, παρ'όλο το νόμο της, δέ μπορεί εύκολα ν' αποβάλει υερές και παλιές συνήθειες..."

"Έτσι ένα πρωί, εμφανίζεται σέ υιά νυνωστή υιά τήν ακρίβεια της (κυριοτί) όπου ανακαλύπτει ένα ύραίστοτο ταγιεράκι. Τό δοκιμάζει λοιπόν και θαυμάζεται κάμποσο στο καθρέφτη.

- Μα σάς πάει θαύμα, κυρία μου! τής λέει η ιδιοκτήτρια τής (κυριοτί).

- Ναι, είναι μούρλα! συμφωνεί η Πεταχτούλη.

Κι' ύστερα από μικρή σκέψη:

- Θα τό πάρω, αλλά θα ήθελα νά μάθω πόσο στοικίζει...

- Γιά σάς, κυρία μου, μόνο πέντε χιλιάδες δραχμές... ά πάντως χωρίς νά... κοκκινισή η άλλη.

"Η Πεταχτούλη βρίσκει κάπως άλυμρή τήν τιμή, μά τελικά χωρίς παζάρια υποχωρεί.

- "Έστω... Άλλά θά ήθελα υιά χάρι...

- Στή διάθεσί σας!

Και η Πεταχτούλη, έντελώς εμπιστευτικά, λέει στήν ιδιοκτήτρια τής (κυριοτί):

- Λοιπόν, άά μόνό βνάλετε τόν λογαριασμό σέ τρία διαφορετικά διπλοτύπα. Στο ένα θά νράψετε τρεις χιλιάδες δραχμές, στό δεύτερό χιλίες πεντακάσιες και στό τελευταίο, πού θέλω νά τόν... άντρα μου θά νράψετε ότι στοικίζει μόνο πεντακάσιες!...

Ο ΘΑΚΟΣ

τρελουργία τα Χριστούγεννα.

— Κι' ο άλλος; Ξαναρώτησε η Σούλα.

— Δεν άκουσε; Ούτε τον λαβαίνει υπ' όφιν. Θα του πουν ξερά-ξερά πως άλλαξαν γνώμη.

— Και τί γίνεται με σας;

— Σούλα... πάω να τρελαθώ από τη χαρά μου. Θα παντρευτούμε κι' εμείς τα Χριστούγεννα, την ίδια μέρα.

Το αίμα ανέβηκε στο κεφάλι της Σούλας. Όλη αυτή την ώρα, που της μιλούσε η αδερφούλα της, χαϊρόταν με τη χαρά της, και με τη χαρά της Καίτης, επειδή πραγματικά την είχε βοηθήσει, αυτή, πολύ συμπαθητική. Τώρα όμως άφαινε, καθώς άκουσε τα λόγια της Ρίκας, σαν να ζήτησε. Τώρα μονάχα σαν να κατάλαβε, πως κάτι άλλαξε πραγματικά στη ζωή τους.

— Παντρεύεσαι τα Χριστούγεννα; ρώτησε με φωνή κομμένη. Κρεμάστηκε η μικρή στο λαιμό της.

— Σούλα μου, αδερφούλα μου πές μου πως είσαι ευτυχισμένη κι' εσύ! Φαντάσου, θα γίνουν τρεις γάμοι μαζί.

— Τρεις;

— Φυσικά τρεις: 'Η Καίτη,

— Και; ρώτησε η Σούλα.

— Κι' εσύ, αδερφούλα μου.

Τραβήχτηκε από την αγκαλιά της αδελφής της η Σούλα, την κτύπησε στα μάτια.

— Τρελάθηκες, Ρίκα; Πώς το λές αυτό;

— Το ξέρω. 'Ετσι θα γίνει.

— Η καρδιά της Σούλας άρχισε να χτυπάει τρελλά.

— Μά... που το ξέρεις; Μη-πως είδες το Γιώργο; Μήπως σου μίλησε;

Τα ελάχιστα δευτερόλεπτα που μεσολάβησαν, ώσπου να δώσει την απάντησή της η Ρίκα, της φάνηκαν αιώνες. Πώς μπορεί μέσα σ' ελάχιστα δευτερόλεπτα το μυαλό να πετάξει, ν' αγκαλιάσει μια δολοκλήρη ζωή; Πώς μπορεί η σκέψη να πλάσει μια δολοκλήρη ιστορία μέσα σε λίγες στιγμές;

— Η σκέψη της έτρεχε. Πριν δώσει την απάντησή της η αδερφούλα της, την έδινε αυτή η ίδια:

— Θα είδες το Γιώργο. Θα της μίλησε. Ποιος ξέρει τι είπε. 'Η Ρίκα είναι εξυπνη κι' αποφασιστική. Θα μίλησαν για μένα...

— 'Η Ρίκα όμως την κτύπησε με κάποια στενοχώρια.

— 'Οχι Σούλα μου. Δεν τον είδα το Γιώργο.

— Τότε λοιπόν, τι μου τ'α λές αυτό; ρώτησε η μεγάλη με απογοήτευση.

— Η λογική μου το λέει πως έτσι θα γίνει. 'Ο Γιώργος δεν έχει λόγο να μη σε παντρευτεί κι' εμένα τώρα, αφού σ' αγαπάει.

— Μ' αγαπάει;

— Την κτύπησε η Ρίκα με μάτια μεγάλα.

— Δε σ' αγαπάει;

— Δεν ξέρω. Δε μου μίλησε ποτέ για αγάπη.

— Μά δεν είναι ανάγκη να σου μίληση για αγάπη. 'Όλο του το φέρομαι τί άλλο δείχνει;

— 'Ετσι νομίζω κι' εγώ.

— Ούτε στιγμή να μην αμφιβάλλω. Σίγουρα από μια μέρα στην άλλη θα σου κάνει κι' εμένα την πρόταση. Και θα παντρευτούμε μαζί, την ίδια μέρα. Σούλα, θα είναι τόσο όμορφο. Πού λές να γίνει ο γάμος;

— 'Ετρεχε η σκέψη της μικρής. 'Η χαρά ξεχείλιζε μέσα της. 'Η ζωή την συνεπαίρνε με όλη της τη δύναμη. 'Εμοιαζε η μικρή τώρα με βαρκούλα δολοκλήρη που άνοιγε τα φτερά της για ένα θαυμάσιο ταξίδι. Κι' έλεγε, έλεγε, Κόντενε να την κάνει και τη μεγάλη να πιστέψει, πως όλα ήταν απλά. Πώς α-

ριο κιόλας θα της μιλούσε ο Γιώργος, πως η ευτυχία δεν είναι κάτι το πολύπλοκο. Πώς είναι κάτι το θαυμάσιο και απλό, που δεν έχει παρά ν' απλώσεις το χέρι σου για να το φθάσεις.

ΜΟΝΑΧΑ ΔΟΥΛΕΙΑ

Οι ημέρες περνούσαν κουραστικές και μονότονες για τη Σούλα, κουραστικές αλλά γεμάτες καινούργιες εντυπώσεις κι' ευτυχία για τη Ρίκα.

Εργαζόταν όλο το πρωί στην Τράπεζα η μικρή και το απόγευμα έτρεχε για τα προικία της και για χίλιες άλλες δουλειές. 'Επρεπε να βρουνε σπίτι. 'Ηταν μεγάλα προβλήματα. Λίγα τα μέσα, έλειπε όσο και να μην ζήτησε προίκα ο Θάνατος, δε μπορούσαν να μη δώσουν τίποτα στην κοπέλλα. 'Η οικογένεια έμενε έτσι με τα λίγα εισοδήματα του πατέρα. 'Ο Ντίνος δεν είχε τώρα οικογενειακά βάρη, αλλά έπρεπε να βασίλει στις δικές του αποδοχές, που ήταν ακόμη ελάχιστα. Στενοχωριόταν που αναγκαστικά θάπρεπε να επιτρέψει στη Ρίκα ακόμη κάμνα-ποσα χρόνια να εργάζεται. Τ' όνειρό τους θα ήταν να χτίσουν ένα σπίτι δικό, τους, έστω και δυο καμαράκια. 'Αλλά κι' αυτό ήταν δύσκολο. Πάντως, με κάποιο συνδυασμό, κατάφερε ο Ντίνος να οικονομήσει κάτι χρήματα και ν' αγοράσει δυο δωμάτια σε μια πολυκατοικία που τζιζε κάποια εταιρία, όπου εργαζόταν κι' αυτός. 'Ηταν ένα καλό ξεκίνημα.

Κι' η Ρίκα πήγαινε κάθε μέρα σχεδόν κι' έβλεπε το διαμερισμά-τάκι τους που προχωρούσε, το καμάρωνε, το μελετούσε και σοφίζονταν πολλά πράγματα για να έχουν άνεσι μέσα στο μικρό χώρο.

Επειτα, είχε τις επισκέψεις στα πεθερικά της, τα τρεχάματα με την Καίτη για τη δική της προίκα (της Καίτης) και για το δικό της σπίτι.

Εκείνο το ζευγάρι θα κατοικούσε σ' ένα σπίτι που πήραν και σε σ' ένα σπίτι που Καίτη είχε. 'Αρκετά καινούργιο, αρκετά όμορφο, με φως και αέρα, αλλά χωρίς πολυ-νόταν παλάτι. 'Εταιρνε τη Ρίκα πήγαιναν, το μετρούσαν, σκέπτονταν για την επίπλωσή. Κι' έσπασαν κι' οι δυο κοπέλλες το κεφάλι τους πως μπορούσαν να κάνουν δυο δωμάτια τους με λίγα-λίγα.

Τα ζούσε όλα αυτά η Σούλα. Πολλές φορές πήγαινε κι' αυτή μαζί τους όταν της έμενε λίγη ώ-

ρα διαθέσιμη. Της ζητούσαν τη γνώμη της, τη συμβουλή της σε πολλά ζητήματα. Κι' αυτή τις βοηθούσε όσο μπορούσε τις δυο νεαρές μελλοντικές κι' ένοιωσε σ' αυτή της τη χαρά τους. 'Ερχονταν στιγμές όμως, που κάτι βούλιαζε μέσα της. 'Όσο έβλεπε αυτές τις προετοιμασίες, τόσο την έπιανε απελπισία για τη δική της την ύ-ποψή.

Ο Γιώργος της φερόταν πάντα πολύ ευγενικά, και την περίμενε κάθε βράδυ στο γραφείο του. Δεν τροχωρούσε όμως ούτε κατά ένα γιώτα η γνωριμία τους. Θάλεγε κανείς πως αυτό ήταν το ιδανικό που Νά βοή μια βοή, που να είναι συγχρόνως και δακτυλογρά-φος, αλλά και φίλη. Φίλη με την πιο άδωχα σημασία. Μιλούσαν για όλα τα θέματα της εργασίας τους, κατέστρωναν σχέδια και έ-δινε μεγάλη σημασία στη γνώμη της. Πολλές φορές μετά την εργα-σία, την έπαιρνε και πήγαιναν σε κανένα κινηματογράφο. Ή να κα-θίσαν σε κανένα κέντρο. Οι πε-ρίπατοι όμως αυτοί δεν είχαν καμιά σχέση με τους περιπάτους που κάνουν τον πρώτο καιρό της γνωριμίας τους.

Δάκρυα έρχονταν στα δάκρυα της κοπέλλας, όταν θυμόταν την Κρησίδα.

Ποσες φορές δεν είχαν περπα-τήσει στους ωραίους ποιητικούς της δρόμους, σφιχταγκιστρω-μενοι; 'Ακούει ένοιωσε το σφίξιμο του χεριού του στη μέση της. 'Α-κόμη ανατρίχιαζε, όταν θυμόταν πως τα χείλη του ζήτουσαν κλε-φτά-κλεφτά τα χείλη της.

Είναι δυνατόν να σβύσει έ-τσι απότομα η αγάπη του; Και γιατί;

Δεν της χωρούσε στο μυαλό τί είχε μεσολάβησει, τί είχε προκα-λέσει αυτή τη μεταβολή. 'Η Ρίκα, αίσιόδοξη από τη φύση της, και πιο αίσιόδοξη τώρα που ήταν τό-σο ευτυχισμένη, της έδινε πάντα βάρος.

— Κάποιο εμπόδιο θα υπάρ-χει, που θα είναι προσωρινό. 'Εν-νοια σου, θα σου κάνει κι' εμένα την πρόταση.

Το καλοκαίρι όμως πέρασε. Μήκη το φθινόπωρο με τα πρώ-τα του σύννεφα, με τις πρώτες του ανατρίχιας. 'Η καρδιά της Σού-λας ένοιωσε το σκοτεινιάσμα της πλάσης οδυνηρό. 'Η δουλειά όλο κι' έσφιγγε. Κι' οι δικηγορικές ύ-ποθεσίες με το χειμώνα δε το νοικοκυριό, όσο κοντολύγανε ο γάμος της Ρίκας.

Αισθάνονταν εξάντληση πολλές φορές η Σούλα και πολλές φορές,

όταν βρισκόταν στο γραφείο του προϊστάμενου της, έπαιρνε την ά-πόφασή να γυρίσει κατ' ευθείαν σπίτι της να μη περάσει από το γραφείο του Γιώργου.

— 'Η απόφασή της έμενε σταθερή έως τις επτά το βράδυ. Τότε, κα-θώς έφευγε από το γραφείο του Δήμου και βρισκόταν στο δρόμο, ένοιωσε τα πόδια της να έπαιναν στατούμε, να παύονανε μονάχα τους θαρρείς το δρόμο προς το γραφείο του Γιώργου Σινιόδη.

Πολλές φορές σκετόταν κάμπο-ση ώρα στην είσοδο του παλπού-σι ώρα στην είσοδο του γρα-φείου του και δίσταζε. Ν' ανέβη ή όχι; Πολλές φορές ήταν σίγουρη πως δε θ' ανέβαινε τη σκάλα. Κά-θε φορά όμως, νικούσε μέσα της η επιθυμία να τον ιδεί κι' η έλπι-δα πως αυτή τη φορά, όπωσδή-ποτε, θα της μιλούσε. Μά τα χεί-λη του Γιώργου έμεναν κλειστά.

ΚΙ' ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΧΑΡΑ

Θάθελε ν' ανοίξει την καρδιά της σε κάποια γυναίκα. Με τη Ρί-κα δεν ήθελε να τ'α συζητήσει αυ-τά. 'Ηταν τόσο ευτυχισμένη η α-δερφούλα της, που λυπόταν να της χαλάσει την ευτυχία της με τις δικές της τις κλάφες.

— 'Η μόνη κατάλληλη να την α-κούση και να τη συμβουλέψει θα ήταν η Βάνα. 'Αλλά κι' αυτή είχε καιρό να την ιδεί. 'Αν και κατοί-κουσαν κοντά δεν τυχάνε να συ-ναντηθούν. 'Επρεπε να πάει σπι-τι της επιτήδευσε να της μιλήσει και δεν τ'απόφασαιζε η Σούλα.

— 'Εβρεχε εκείνο το σούρουπο στο τέλος του Σεπτεμβρίου κι' η ατύ-χημα είχε γίνει απότομα δυο-σερή, κρύα σχεδόν. Γύρισε σπιτί της η Σούλα έλαφρά ντυμένη, κι' ένοιωσε το κρύο να την προσηνί-ζι ως την καρδιά. 'Ασφάλα άκου-σε πίσω της βήματα βιαστικά και σε λίγο της φωνή της Βάνας:

— Σούλα! 'Ελα κάτω από την ομπρέλα μου.

— Σταμάτησε η Σούλα, και δέ-χθηκε κι' ευγνωμοσύνη τη μισή ομπρέλλα.

— 'Η Βάνα άστραψε δολοκλήρη. Φαινόταν πασαμπακικά μεταμορ-φωμένη.

— Τι νέα; τη ρώτησε η Σούλα.

— 'Υπέρχα! αποκρίθηκε η κο-πέλλα. Παντρεύομαστε.

— Κι' έσεις;

— 'Αβελά της, δεν ρώτησε με χα-ρά. Στη φωνή της αντιλάλησε πιο πολλή πικρία παρά χαρά. Την κτύπησε η Βάνα παραξενεμένη.

— Κι' έσεις; ρώτησε γρήγορα.

— 'Εμείς... εγώ... όχι... 'Αλλά η Ρίκα.

— Αυτό το ξέρω. Πες μου ό-μως, μ' εμένα τι γίνεται;

— Τέλειωσε μου για σένα πρώ-τα. Πώς παντρεύομαστε; Δεν κά-νατε επίσημο άρραβώνα;

— Της έριξε η Βάνα μια πονηρή ματιά.

— 'Εχουμε καιρό να ιδωθούμε, της είπε. Δεν ξέρεις... δε στα είπα.

— Τι έχεις να μου πής;

— Γέλασε η Βάνα.

— Δεν ξέρω αν πρέπει να στα-τώ.

— Γιατί; Είναι τίποτε κακό;

— Όπως το πάρες Σούλα. Μά, θαύσαςι εκείνη την έκδρομή; Μό-κανε την πρότασι ο Δημήτρης.

— Να και περιμένουμε ν' α-ναγγείλετε επίσημα τον άρραβώ-να σας.

— Κι' εγώ το περίμενα. 'Ο Δημήτρης όμως φερόταν κάπως παράξενος. Τη μια στιγμή νόμιζε πως ήταν έρωτευμένος, την άλλη καταλάβαινε πως δεν ήταν. Πως συλλογιόταν ακόμη, πως παρά την πρότασή του, μέσα του δεν το είχε αποφασίσει.

— Μά πως είναι δυνατόν;

— Τέτοιος είναι ο τύπος του. Τίμιος, αλλά διστακτικός. 'Εκα-

να λοιπόν το π'αν για να του δώ-σω θάρρος, να πάει την απόφα-σί. Αυτός, πότε μου μιλούσε σαν έρωτευμένος, πάτε μ' άρχιζε τα σχέδια, τους υπολογισμούς. 'Αλ-λά έννοια σου, ήξερα κι' εγώ κά-τι... Τώρα ο γάμος μας θα γίνει σ' ένα μήνα οι δυο το αργότερο.

— Κιόλας;

— Κιόλας! γέλασε η Βάνα. Δε λές καλύτερα τόσο άογά;

— Γιατί είναι άογά;

— Δίττασε η κοπέλλα μια στιγ-μή, έπειτα έλάλωσε τη φωνή.

— Την άνοιξι θα γίνει μητέρα, Σούλα.

— 'Η νεαρά δικηγόρινα κτύπησε τη συνάδελφό της με μάτια πελώρια:

— Βάνα, τρελλάθηκες;

— 'Ε να αυτό ήταν! Στο είπα.

— Όα γίνης μητέρα;

— Ναί. Δεν είναι δύσκολο να το καταλάβεις.

— Μά πώς;

— 'Ο πελαγός! είρωνεύθηκε η Βάνα.

— Μίλα σοβαρά; Βάνα.

— Αφού με ρωτάς... 'Ακου ό-μως, Σούλα, θα σου πω όλη την αλήθεια σένα. 'Εγώ το προκάλε-σα. Ναί... Κατάλαβα πως ήταν ο μόνος τρόπος ν' αφήσει τους δι-σταγμούς του ο Δημήτρης. 'Οχι πως δε μ' αγαπούσε, όχι πως με-τάνιωσα. 'Ηθελε να γίνει γυναίκα του. 'Αλλά θα μπορούσε ν' αφήσει δυο-τρία χρόνια να κυλή-σουν. Κατάλαβα λοιπόν, ότι έ-πρεπε να τα παίξω όλα για όλα.

— Κι' η μέθοδός μου βασιματούρ-γησε. Μόλις του ανήγγειλα ότι πρόκειται να γίνει μητέρα, τρελ-λάθηκε.

— Σε πήρα στο λαιμό μου... μου είπε. Δεν πρέπει να ντροπι-στής. Γρήγορα... θα στεφανω-θούμε...

— Κι' αν δε φερόταν έτσι; ρώ-τησε φοβισμένη η Σούλα.

— Έκανε μια κίνησι πούδειχνε τη σιγουριά της ή άλλη.

— 'Εμένα θα μου ξέφευγε; Δε με ξέρεις καλά. Σούλα. Θα τον σκοτώνα.

— Δεν σκοτώνει κανείς τόσο εύκολα.

— Φυσικά, ο λόγος το λέει. Πάντως δε θα τον άφαινα να μου ξεφύγη.

— Πες μου, Βάνα... σε είχα ρωτήσει κι' άλλη φορά. Τον αγα-πάς; Τον αγαπάς τώρα;

— 'Ε, αποκρίθηκε τρανηχτά η κοπέλλα. Τον συμπαθώ λιγάκι. 'Αλλά αυτό δε λέγεται αγάπη.

— Κι' όμως απόφασαισε;...

— Σούλα στο ένα ξαναεξηγή-σε. Θέλω να εξασφαλίσω τη ζωή μου. Κουράστηκα, πήρα το δίπλω-μά μου. Τί θα τόκανα μόνι; 'Ε-πρεπε να πάω κάπου υπάλληλος να δουλεύω πολύ με λίγα κέρδη.

— Δεν ξέρεις τις δυσκολίες της δου-λειάς μας; Είμαστε πολλοί. Δεν ήθελα να κυνηγώ τους πελάτες σ' όλη μου τη ζωή. Είμαι τόσο χα-ρούμενη τώρα, Σούλα. Νάοχες να ιδής το γραφείο του Δημήτρη... το γραφείο μας... Βάλαμε κιόλας την ταμπέλα. Και τα δυο τα όνομα-τα... 'Αλλά, τα δικά μου στα εί-πα, περιμένα τώρα και τα δικά σου. Τί γίνεται; Πότε θα παν-τρευτήτε κι' έσεις;

— Τότε να μη παραπονιέσαι.

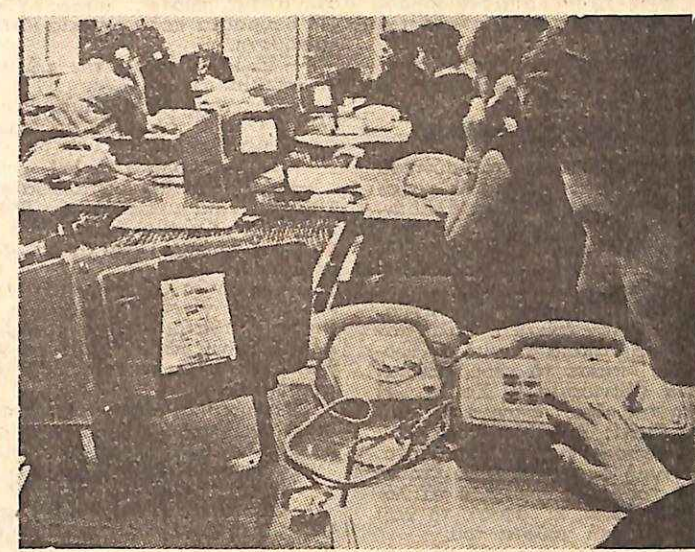
— Όσο και να θέλω να κρίνω αυστηρά τον εαυτό μου, δε μπο-ρώ να βρω σε τί έφταιξα.

— Δε θα μπορούσες ποτέ να το βρεις.

— Μά γιατί, Βάνα; 'Αφού τον αγαπώ. 'Αφού κάνω κάθε δυνα-τή ν' αυτόν. Λίγο τ'αχαι να πηγαί-νω κάθε βράδυ να τον βοηθά; Δεν καταλαβαίνεις ότι είμαι κουρα-σμένη από μιας ήλδοκλής ημέ-ρας εργασίας; Δεν καταλαβαίνεις ότι δεν έχω καμιά υποχρέωσι να το κάνω αυτό, κι' ότι το μόνο που με σπρωχνει να το κάνω εί-ναι η αγάπη;

— Έχεις την αξίωσι να τα

Μήπως η Σούλα στο παλμό σπι-

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΤΗΛΕΟΡΑΣΙ ΣΤΙΣ ΤΡΑΠΕΖΕΣ

— 'Η τηλεόρασι άρχισε να παίζει σπουδαίο ρόλο στη διεκπεραίωσι της έρ-γασίας, σε πολλές μεγάλες επιχειρήσεις και ιδιαίτερα στις Τράπεζες. Στην 'Αμερική σήμερα, όταν ένα τσέκ προσκομίζεται στο ταμείο για εί-σοδο, ο υπάλληλος το προβάλλει με την τηλεόρασι στο τμήμα έλέγχου, όπου γίνεται η σύγκριση για το γνήσιο της υπογραφής και δίδεται ύ-στερα η έγκρισή για την πληρωμή του. Με το νέο αυτό σύστημα όχι μόνο απλοποιείται η δουλειά, ώστε να μη γάνεται πολύτιμος χρόνος.

τάκι πούμοιαζε με το δικό της. Μιά εξωτερική σκάλα, μια τα-μαρία. Το δικό της όμως ήταν πιο καθαρό, πιο περιποιημένο. 'Εδώ δεν υπήρχαν λουλούδια στη σκά-λα κι' η αύλη σαν να μύριζε μού-χλα.

Μέσα το σπίτι ήταν παιωπά-λαιο, τα έπιπλα έλεεινά. Οι δυο αδερφούλες της Βάνας κι' ο άδελ-φός της δώδεκα χρόνων άγόρι, με-λετούσαν τα μαθήματά τους, σκυμμένα στο ίδιο τραπέζι. 'Η μητέρα της μαγειρεύε στην κου-ζίνα κι' όλο το σπίτι μύριζε κομ-μύδι.

Την πήρε η Βάνα στη μικρή κρεββατοκάμαρα, όπου κοιμόταν με τις δυο αδελφές της κι' έκλεισε πίσω της την πόρτα.

— Λέγε μου, λέγε γρήγορα...

— Κι' εγώ δεν ξέρω τι να σου πω, άρχισε η Σούλα. Μου φαί-νεται πως κάτι άλλαξε ανάμεσα μ'α.

— Σούλα... Οι άντρες είναι διαφόρων ειδών. Μερικοί είναι έ-πικίνδυνα θεομυ, άλλοι φυγείς. Τους πρώτους πρέπει να τους κρατάς, τους άλλους να τους ξε-σταίνεις. Συμφωνείς;

— Φυσικά...

— 'Ο Γιώργος ήταν ένας θεο-μυς άντρας, αυτή την έντυπωσι μου δίνει έμένα.

— Γιατί λές 'έηταν';

— Λέω 'έηταν', επειδή αυτό έ-νοω. 'Εσύ τα κατάφερες να τον κρατήσεις. Αυτή ήταν η κουτομιά-ρα σου. Παρά να χαίρεσαι που ήταν θεομυς, που σουδενε ενθουσια-σμού κι' αγάπη, εσύ κατάφερες να του δώσης την έντυπωσι, πως δεν ενδιαφερόσαι για τίποτε άλλο εκτός από τη δουλειά σου.

— Όταν τ'ακούω αυτό, θυμά-νω, φώναζε η Σούλα. Γιατί δίνα-αυτή την έντυπωσι;

— Δεν το καταλαβαίνεις Σού-λα μου; αποκρίθηκε ήρεμα η Βάνα.

— Άκουσε, Βάνα, πρόφερες η Σούλα σοβαρά. Θα σου πω κά-τι, αλλά δεν πρέπει να σου κακο-φάνη. 'Εγώ δε θαθελα να προκα-λήσω η αγάπη μου σαν τη δική σου. Θα ήμουν δυστυχισμένη, τρο-μοκρατημένη, αν βρισκόμουν στη θέση σου.

— 'Εγώ δεν είμαι ούτε δυστυ-χισμένη, ούτε τρομοκρατημένη. Εί-μαι πολύ ευτυχισμένη που θα γίνω γυναίκα του Φίτσοβ. Είμαι πολύ ευχαριστημένη που θα έρωαζόμα-στε μαζί το απόγευνο... και που

μαντεύω όλα. Γιατί δεν του το δεί-χνεις όμως; Γιατί δεν τον άφαι-νεις να καταλάβει πόσο τον αγαπάς;

— Δε μπορεί, άναστέναξε η Σούλα. Δε μπορεί, Βάνα μου να εξευνετιστώ.

— Άσε τα μεγάλα λόγια. Κύ-τα γύρω σου και θα καταλάβεις. Νά, είμαστε τρεις κιόλας άρρα-θωνισμένες. 'Η Ρίκα, η Καίτη, εγώ. Κι' εσύ που τον ήρες πω-τή, εσύ που κανονικά θάπρεπε να παντρευτείς πρώτη, κινδυνεύεις να τον χάσεις.

— Μά δε θέλω να τον χάσω. Και δε καταλαβαίνω σε τί θα φταίω εγώ.

— Θα στο εξηγήσω. Θα προ-σπαθήσω τουλάχιστον να στο έ-ξηγησω.

Πήρε η Βάνα μια βαθεία άνα-πνοή, κτύπησε τη φίλη της με ύ-φορ πολυέσδο, σίγουρο, και πρό-φερε κορτά:

— Σούλα... Οι άντρες είναι διαφόρων ειδών. Μερικοί είναι έ-πικίνδυνα θεομυ, άλλοι φυγείς. Τους πρώτους πρέπει να τους κρατάς, τους άλλους να τους ξε-σταίνεις. Συμφωνείς;

— Φυσικά...

— 'Ο Γιώργος ήταν ένας θεο-μυς άντρας, αυτή την έντυπωσι μου δίνει έμένα.

— Γιατί λές 'έηταν';

— Λέω 'έηταν', επειδή αυτό έ-νοω. 'Εσύ τα κατάφερες να τον κρατήσεις. Αυτή ήταν η κουτομιά-ρα σου. Παρά να χαίρεσαι που ήταν θεομυς, που σουδενε ενθουσια-σμού κι' αγάπη, εσύ κατάφερες να του δώσης την έντυπωσι, πως δεν ενδιαφερόσαι για τίποτε άλλο εκτός από τη δουλειά σου.

— Όταν τ'ακούω αυτό, θυμά-νω, φώναζε η Σούλα. Γιατί δίνα-αυτή την έντυπωσι;

— Δεν το καταλαβαίνεις Σού-λα μου; αποκρίθηκε ήρεμα η Βάνα.

— Άκουσε, Βάνα, πρόφερες η Σούλα σοβαρά. Θα σου πω κά-τι, αλλά δεν πρέπει να σου κακο-φάνη. 'Εγώ δε θαθελα να προκα-λήσω η αγάπη μου σαν τη δική σου. Θα ήμουν δυστυχισμένη, τρο-μοκρατημένη, αν βρισκόμουν στη θέση σου.

— 'Εγώ δεν είμαι ούτε δυστυ-χισμένη, ούτε τρομοκρατημένη. Εί-μαι πολύ ευτυχισμένη που θα γίνω γυναίκα του Φίτσοβ. Είμαι πολύ ευχαριστημένη που θα έρωαζόμα-στε μαζί το απόγευνο... και που

θαύουμε πολλά κέρδη. Είμαι έν-θουσιασμένη που σε πάω να έρ-κατασταθώ σ' ένα ωραίο σπίτι και που θα γίνω μητέρα.

— Που θα κατοικήσεις;

— Άχαρων. 'Εχει ένα σπίτι τριώροφο, από τα παλιά άρχον-τικά.

— Δικό του; ρώτησε η Σούλα νοσταλγώντας τα μάτια της.

— Φυσικά, δικό του. Τί σου λέγα; Είναι εύπορος, πολύ εύπο-ρος.

— Θαυμάσια Βάνα.

— Δεν είναι και τόσο θαυμά-σια, αποκρίθηκε η κοπέλλα συ-φορώνοντας τη μητή της. Δεν είναι του γούστου μου αυτά τα πελώ-ρια παλιά σπίτια. 'Αλλά δε μι-λάω τώρα. 'Ας γίνη ο γάμος μας κι' έπειτα θα του ξεφορμίσω μια-μια τις αξιώσεις μου.

— Είναι τόσο πολλές;

— Πολλές. 'Αμέτρητες! γέλα-σε η Βάνα. Πρώτα-πρώτα το σπι-τι. 'Επειτα το γραφείο. Δε μ' ά-ρέσει στην όδον 'Αρσιστείδου. Θα 'τον καταφέρω να πάμε Σταδίου...

— 'Υπάρχουν κι' άλλες αξιώ-σεις;

— Άκου, δεν υπάρχουν! Αυτό-κίνητο; Δε θ' αγοράσουμε την κουστισία μας;

— Βάνα... μη τα θέλεις όλα μα-ζεμένα.

— Αφού έχει λεφτά... Καλά, καλά... ξέσω τις αντιλήψεις σου. 'Εγώ όμως δίνω σημασία στο χρήμα και στην καλοπέρασι. Βα-ρέθηκα την κουρελαρία γύρω μου. Βαρέθηκα τη δουλειά. Τη μελέτη, τις έννοιες. Θα έρωαζώ λίγην καιρό στο γραφείο, έπειτα ό-μως... 'Ευτυχώς πούρεται πολύ επίκαιρα το παιδί.

— Βάνα, το ξέρεις πως κατα-ντάς κυνική;

— Γέλασε η κοπέλλα.

— Καλύτερα κυνική παρά κουτή.

— Είναι πόντος για μένα αυ-τός;

— 'Ισως! γέλασε η Βάνα... Θα είσαι πραγματικά κουτή αν τον άφήσεις. 'Ο Γιώργος είναι χίλιες φορές καλύτερος από το Δημή-τρη. Το πιστεύω που στο λέω, Σούλα. 'Ο Δημήτρης είναι εύπο-ρος, αλλά κι' ο Γιώργος δεν είναι φτωχός.

μήσης δὲ θά φθάσης. Τὸ καλὸ εἶναι νὰ τυχαίῃ σὲ μιὰ κοπέλλα ἕως ἀντὶς ἀποφασιστικὸς καὶ τίμιος. Ὅταν ὁμως τύχῃ τέτοιος, σὺν τῇ Δημήτρῃ καὶ σὺν τῷ Γιώργῳ, τότε χρειάζεται ἡ ποιητρία τῆς γυναικός.

Ἡ Σούλα σηκώθηκε. Ἄκουσε μέσα στὴν καρδιά της κάτι σὰν παραφωνία.

Κι' ἤξερε πὺς ἦταν τὰ λόγια τῆς Βάνας πού δημιουργοῦσαν αὐτὴ τὴν παραφωνία.

— Ἀλλοῖως τὴ σκέπτομαι ἐγὼ τὴν ἀγάπη, ψιθύρισε μὲ ἐπερηφάνεια.

Τὴν κύτταξε ἡ Βάνα στὰ μάτια. — Καὶ ποὶ κοπέλλα δὲν τὴ σκέπτεται ἀλλοῖως; Καὶ ποῖα κοπέλλα δὲ θάθελε νὰ γίνωται ὅλα τίμια, στρωτά, σίγουρα; Ὅταν ὁμως δὲ γίνονται;...

— Τότε... δὲν ὑπάρχει ἀγάπη, πρόσφερε ἡ Σούλα σοδασά.

— Εἰσαι ἀπόλυτῃ ἐσύ, ἔκανε ἡ Βάνα συλλογισμένη. Ἐγὼ πάντως, θὰ εἶμαι εὐτυχισμένη, θὰ τὸ ἴδω! Κι' ἡ Ρίκα θὰ εἶναι εὐτυχισμένη κι' ἡ Καίτη. Σκέψου πόσο διαφορετικὴ ἀρχίζω, κάθε μιὰ μας τὴ ζωὴ. Ἡ Ρίκα ἔχει νὰ παλέψῃ μὲ τὴ φτώχεια. Πρὶος ξέρει πότε θὰ κερδίξῃ ὁ Ντίνος τόσα, πὺς νὰ μωρέσῃ νὰ ζήσῃ ἀνετα κι' αὐτὴ, χωρὶς καρδιοχτύπια; Ἡ ἀγάπη τους ὅμως ἦταν ὥραια, ἀγνή. Κι' ἡ τύχη τους βοηθῆσε. Ἡ Καίτη χρωστᾷ τὴν εὐτυχία της σὲ μιὰ ἰδιοτροπία τῆς τύχης. Δὲν τὸ παραδέχεται; Κι' αὐτὴ δὲν ξέρει πὺς ἦρθε ἡ τύχη καὶ τῆς χτύπησε τὴν πόρτα. Ἐγὼ πάλι πῆρα τὴ Μοῖρα μὲ τὰ χέρια μου, τὴν ὀδήγησα. Σκέφθηκε ἐν ψυχρῷ, ὅτι ὁ Δημήτρης εἶναι ἰδανικός σύζυγος γιὰ μένα. Ἀπὸ τὴ σκέψῃ ξεκίνησα καὶ τὴν ἔκανα πραγματικότητα. Βλέπεις λοιπόν, ὅτι ἡ εὐτυχία δὲν εἶναι οὔτε ἡ ἴδια γιὰ ὅλες τὶς κοπέλλες, οὔτε ἔρχεται ἴδια. Ἐσένα ἀρχισε τὸ εἰδύλλιο σου περιήφου. Κι' ἐσὺ ἀπὸ κουταμάρα σου δὲν τ' ἀφήσεις νὰ ἐξελιχθῇ φυσιολογικά.

— Ὅχι ἀπὸ κουταμάρα. Βάνα, εἶπε ἡ Σούλα.

— Πές το λοιπόν ἀπὸ υπερηφάνεια.

— Οὔτε! Ἐπειδὴ δὲν πιστεύω σ' ἄλλου εἶδους εὐτυχία.

Σήκωσε ἡ Βάνα τοὺς ὤμους της.

— Τότε, δὲ σοὺ φταίει κανεὶς. Πάντως, καὶ τώρα δὲν εἶναι ἀγά. Σκέψου τὰ λόγια μου καὶ θὰ καταλάβῃς.

— Γεῖα σου, Βάνα, καὶ συγχαρητήρια! ἔκανε ἡ Σούλα, ὅσο πῖο ἀπλὰ μπορούσε.

— Εὐχριστῶ, ἀποκρίθηκε ἡ ἄλλη ζωιρά. Κι' εὐχνοῖ γρήγορα καὶ στὰ δικά σου, Σούλα!

Ἡ εὐχὴ ἦταν κάπως διφορούμενη καὶ ἡ Σούλα τὴν κύτταξε παραξενημένη.

— Ἐννοῶ γιὰ τὸ γάμο! γέλασε ἡ Βάνα. Μὲ παρεξήγησες μοῦ φαίνεται. Σούλα!

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΜΠΟΡΑ

Πότε μαζεύθηκαν τὰ σύννεφα καὶ πότε ἐπιάσε αὐτὸς ὁ κατακλυσμός; Οὔτε καὶ τὸ κατάλαβαν.

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ τῆς εἶχε φερεθὴ λίγο πρὶο θερμὰ ὁ Γιώργος. Ὅταν τέλειωσαν τὴ δουλειά τους, τὴν εἶχε προτείνει νὰ πᾶνε στὸν κινηματογράφο, στὸ Σύνταγμα.

Τὸ ἔργο ἦταν ἐρωτικό, πολὺ παθητικό καὶ κάποια στιγμή ὁ Γιώργος τῆς ἐπίασε τὸ χέρι. Ἐνοίωσε ἕνα ξαφνισμὸς ἡ Σούλα.

Ἡ πρώτη της κίνησι ἦταν νὰ τὸ τραβήξῃ. Γιατί; Δὲ θάθερε νὰ πῇ... Ἀπὸ κάποια φυσικὴ σεμνότητα.

Τὴ στιγμή ὅμως πού ἦταν ἐτοιμὴ νὰ τὸ τραβήξῃ, θυμήθηκε τὰ λόγια τῆς Βάνας καὶ ἄφησε τὸ χέρι της μέσα στὴ χούφτα του.

Ἐστὶ εἶχε δημιουργηθῇ σὰν κάποιος ηλεκτρισμὸς ἀνάμεσά τους.

Τῆς κρατοῦσε ἀκόμη τὸ χέρι, ὅταν βγῆκαν ἐξω στὸ δρόμο κι' εἶδαν ὅτι ἔβρεχε πολὺ.

— Νὰ πάρουμε ταξί, πρότεινε ὁ Γιώργος.

Ταξί ὅμως δὲν ὑπῆρχε.

— Ἀς προχωροῦμε! πρότεινε ἡ Σούλα. Θὰ βροχοῦμε, μὰ τί νὰ γίνῃ!

Ὁ Γιώργος εἶχε ὀμπρέλλα.

— Ἐλα, πιάσε μὲ μπράτσο! τῆς εἶπε. Καὶ πρᾶσχε μὲ βραχίονα.

Πέρασε δεξιά - δεξιά τὸ μπράτσο της στὸ δικό του. Ἄλλῃ κοπέλλα στὴ θέσι της θὰ εὑρίσκετο ἡ Σούλα ὅμως, ἂν καὶ λαχταροῦσε νὰ νοιώσῃ τὸ βῆμα του νὰ γίνε-ται ἐνὰ μὲ τὸ δικό της, ὅπως τὶς πρώτες ἡμέρες τῆς ἀγάπης τους, δίστασε. Αὐτὸς τῆς ἐπίασε τὸ χέρι, τῆς τὸ τραβήξε, τὴν ἀνάγκασε νὰ στριμωχτῇ ἀπάνω του. Κι' ἐστὶ κοντὰ κοντὰ πᾶσαν τὴν ὁδὸ Βουκουρεστίου πρὸς τὰ ἐπάνω.

Οὔτε καὶ πρᾶσχε πού πῆγαιναν ἡ Σούλα. Ἐβρεχε τόσο, πού τὸ περπάτημα ἦταν δύσκολο. Μόνη της ἔγνοια ἦταν νὰ μὴ σαλα-βουτήσῃ πολὺ στα νερά. Καὶ περ-ρίεψε πὺς ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή θὰ παρουσιαζόταν, ἀπὸ μηχανῆς Θεός, κανένα ταξί.

Προχώρησαν ἐστὶ κάμψοση ὥρα, κι' οὔτε πῆρε εἰδοσίῃ τὴν ὁδὸ λα πὺς εἶχαν ἀφήσει τὴν ὁδὸ Βουκουρεστίου, πὺς εἶχαν πάρει κάποιο στενὸ δὸς τὸ Κολωνακί.

Ἀξαφὰ ὁ Γιώργος σταμάτησε.

— Ἐδῶ εἶναι τὸ σπίτι μου, πρόσφερε ἀπλᾶ.

Σήκωσε τὸ κεφάλι της ἡ Σούλα. Στέκονταν κάτω ἀπὸ τὸ ὑπό-

στεγο τῆς πόρτας, μπροστὰ σὲ μιὰ θαυμασία πολυκατοικία κατα-καινόμενη.

— Ἐδῶ κάθεται; τὸν ρώτησε μὲ ἀπορία.

— Δὲ σοὺ εἶπα; Εἶμαι μερα-κλῆς. Ὅλα κι' ὅλα! Τὸ σπίτι μου ἐννοῶ, νὰ εἶναι τέλειο.

— Ὁραῖα πολυκατοικία!

— Ἀπ', ἐξῶ δὲν καταλαβαίνεις τίποτε. Ἐλα μέσα νὰ τὴν δῆς.

— Ὅχι, Γιώργο, ἀποκρίθηκε ἁ-μέσως ἡ Σούλα. Εἶναι ἀγά... δὲν ἔχω καιρὸ.

— Μὰ πὺς θὰ πᾶς σπίτι; Δὲ βλῆπεις τί γίνεται; Οἱ δρόμοι ἐ-γὼ ἀνὰ ἀδιδάκτοι ἀπὸ τὰ ποτάμια. Δὲ θὰ μείνῃς ὥρες. Ἰσά-ισά λι-γάκι νὰ σταματήσῃ. Ἐδῶ θὰ πουντιάσουμε.

Πραγματικά, οὐσοῦσε ἕνας πα-γωμένος, ὑγρὸς ἀέρας, πού ἐυ-ριζέ.

Δίστασε ἀκόμη ἡ Σούλα.

— Μὰ... — Μὰ δὲν εἶναι σωστὸ! γέλασε αὐτός. Τὰ καλά κοράσια... δὲν εἶναι ἐτοίμα!

— Γιώργο, κοροϊδεύεις!

— Εἶναι νὰ μὴ σὲ κοροϊδέψῃ κανεὶς; γέλασε αὐτός. Φέρεσαι, μὰ τὴν ἀλήθεια σὺν Ἀρσακίᾳς τοῦ 1900. Γιατί θέλεις νὰ μὲ κρατή-σης κι' ἐμένα ἐδῶ; Τὸ ξέρεις πὺς δὲ μπορῶ νὰ σ' ἀφήσω ἐστὶ στὴ βορρῆ...

Ἐνῶ τᾶλεγε ἀκόμη αὐτά, τὴν ἐσπάρωσε ἀπλᾶ πρὸς τὸ ἐσωτερι-κὸ τοῦ σπιτίου, ὅπου ἦταν τὸ κλι-μακοστάσιο.

Μιὰ σκόλα ὀλόλευκη μαρμαρέ-νια, ἔφευγε ἀπάνω καὶ συνέχιζε καὶ κάτω πρὸς τὸ ὑπόγειο. Ἐκεῖ τὴν ὀδήγησε ὁ Γιώργος. Δίπλα βρισκόταν τὸ ἀσσαντέο.

— Εἶναι στὸ ὑπόγειο ἡ γκαρ-σονιερίτσα μου, τῆς ἐξήγησε κα-θὼς κατέβαιναν τὰ λίγα σκαλοπά-τια. Ἀλλὰ θὰ ἴδῃς τί ὁμορφὴ εἶναι.

Ἐκκλειδῶσε τὴν πόρτα, προχώ-ρησε πρῶτος, ἀνάψε τὸ φῶς.

Τὸ διαμερισμάκι ἦταν πραγ-ματικά κομψό. Ἐνα μικρὸ σκοπτικὸ χῶδ, ἕνα μικρὸ σαλονά-κι καὶ μιὰ κομψότατη κρεβάτο-κάμαρα.

Σ' ἀρέσει; ρώτησε μὲ ὕφος σίγουρο ὁ Γιώργος.

— Εἶναι πραγματικά ὅλα μὲ πολὺ γούστο, ἀποκρίθηκε ἡ Σούλα.

Ἀβελὰ τῆς, ἐπαίρουν σὰν ἀμυ-πιστημονικό. Καὶ γιὰ νὰ τὸν δώ-σῃ ἀκόμη νὰ καταλάβῃ πὺς εἶχε ἔρθῃ μόνον καὶ μόνον γιὰ νὰ τὸν ἐρθεῖ μόνον καὶ μόνον στὸ κρεῖο, ταλαιπωρησθῇ κι' αὐτὸν στὸ κρεῖο, ἀρχισε νὰ κυττάξῃ μὲ ἐμβριθεῖα κάποιο μοντέρνο πίνακα.

— Καλὸ ἔργο, εἶπε, μὲ ὕφος τεχνολογικό.

— Δώρο, ἀποκρίθηκε αὐτὸς σὲ τόνῳ ἐλαφροῦ. Μοῦ τὸ χάρισε κά-ποια νεαρή ζωγράφος, πούχει

πραγματικὸ ταλέντο.

Ἡ Σούλα ἐνοίωσε μιὰ σαγκω-ματῖα στὴν καρδιά. Ἀβελὰ τῆς ἔ-κανε μιὰ ἀδιάρκην ἐρώτησι:

— Ἐδῶ ἐρχόταν ἡ νεαρή αὐτὴ ζωγράφος;

— Τὴν κύτταξε παραξενημένος, ἄλ-λὰ ὄχι δυσχεροσθημένος.

— Ἀ, ἡλίθιες!

— Ὅχι! Πὺς τὸ φαντάστηκες;

— Εἶπα κι' ἐγὼ. Θὰ μούκανε ἐντύπωση.

— Μόνον σὲ ρώτησα.

— Ἐ, φυσικά! γέλασε αὐτός... Τί νὰ κάνουμε, Σούλα; Πρέπει νὰ τὴ χαϊρέμαστε λιγάκι τὴ ζωὴ μας.

Ἀνοίξε ἕνα συρτάρι ὁ Γιώργος σὰν νὰ ζελε κατὰ νὰ βρῇ ἐκεῖ μὲ-σα. Ἐνα δυνατό ἄρωμα ξεχύθηκε στὸ δωμάτιο...

— Κάπου τὸ ξέρω αὐτὸ τὸ ἄ-ρωμα! συλλογίστηκε ἡ Σούλα, κι' ἐνοίωσε κάποια στενωχώρα νὰ τὴν πνίγῃ. Κάπου τὸ ξέρω...

— Ἐλα! τῆς εἶπε ὁ Γιώργος ἐνθρονοντικά. Βγάλε τὸ ἐπανωφό-ρι σου. Ἐδῶ ἔχουμε ξεστοῦλα, γιὰ κύττα.

Τὴν πῆγε μπροστὰ στὸ καλο-ριφέρ, πούκαίγε σκορπώντας στὸ δωμάτιο τὴ θαλπωρὴ του.

Τὴ βοήθησε ἐπειτα νὰ βγάλῃ τὸ ἐπανωφόρι της, πού ἦταν βρε-με-μένο, τῆς ἀνοίξε πάλι τὸ συρτάρι τῆς τουαλέτας πού μοσχολού-σε μὲ τὸ βασιλῆ ἄρωμα.

— Πάρε ὅ,τι σοὺ χρειάζεται! τῆς εἶπε.

— Δὲ μοὺ χρειάζεται τίποτε, ἀποκρίθηκε ἡ κοπέλλα ταραγμένη.

Πῆρε ἀπὸ τὴν τουαλέττα ἕνα μπουκαλάκι ὁ Γιώργος.

— Λίγο ἄρωμα;

Μὲ μιὰ βίαια κίνησι τοῦ ἀπώ-θησε τὸ χέρι.

— Ὅχι!

Τὴν κύτταξε παραξενημένος.

— Τί πᾶσαι, παιδί μου; Τό-σο πολὺ δὲ ἀποτροπιάζει λίγο ἄ-ρωμα;

— Αὐτὸ τὸ ἄρωμα, ναί... — Δὲ μποροῦσε αὐτὸς νὰ κατα-λάβῃ.

— Χυ... Καλὰ τὸ λέω ἐγὼ πὺς δὲν εἶσαι γυναικί! τῆς εἶπε.

— Ἐστὶ νομίζεις;

Τὰ μάτια τῆς σπινθίζαν, τὸ στῆ-θος τῆς ἀνεβοκατέβαινε. Ἡ σκέψῃ πὺς τῆς πρόσφερε ἀπὸ τὸ ἄρωμα πού μεταχειριζόταν κάποια ἄλλη, τὴν δαιμόνιζε.

Μὲ μιάς, αὐτὸς σὰν νὰ κατὰ-λαβε. Ἐνα κατακτητικό χαμόγε-λο πέρασε στὰ χείλη του. Τὴν ἔ-σφιξε μὲ μιὰ ἀπότομν κίνησι ἀπά-νω του, κόλλησε τὰ χείλη του στὸ αὐτὴ της.

— Ζηλεύεις;

— Ὅχι...

— Πές μου πὺς ζηλεύεις... Πές μου, θὰ χαρῶ τόσο!

— Γιατί;

ΣΤΟ ΠΡΟΣΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

ΧΙΟΝΙΖΕ ἀπὸ τὸ πρωτ. Ἡ Ἀθήνα τοῦ 1840 Ε. μοιάζε σὰ μιὰ παρωπενία πολιτεία, τυλιγμέ-νη σὲ κατάλευκα πέπλα. Τὸ ζαχαροπλαστεῖο τῆς Μαντάς Ρομπέρ, τὸ καφενεῖο τῆς Ἑωραίας Ἑλλά-δος καὶ τὸ ζυθοπωλεῖο τοῦ «Προσίνου δένδρου», εἶ-χαν καταλυθῇ ἀπὸ τοὺς μόνιμους θαυμάσιους, Νεαροὶ ἀξιωματικοί, ἐπιστήμονες, ὑπάλληλοι, φοι-τητές καὶ διανοούμενοι, πού ἀποτελοῦσαν τὴν ἀφό-κρεια τῆς τότε ἀθηναϊκῆς κοινωνίας. Ἐπὶ τὴν μύθρα τους συζητοῦσαν τὸ μεγάλο γεγονός τῆς ἡμέρας: Ἡ Τζίνα Ρόσι, ἡ σπουδαία τοῦ ἱταλικοῦ μελοδρά-μας — πού εἶναι παραστάσεις στὸ θέατρο Μπουκου-ρα — εἶχε ἀπέφυγε τὴν ἐρρωτική της μὲ τὴν «Νόρμα» τοῦ Μπελλίνι. Τὴν παράστασι θὰ τιμοῦσαν μὲ τὴν παρουσία τους ὁ βασιλεὺς καὶ τὰ εἰσιτήρια εἶχαν πωληθῇ ὅς τὸ τελευταῖο. Αὐτοὶ πού δὲν εἶχαν προ-λάβει ν' ἀγοράσουν, πληρώναν δασύδρα γιὰ μιὰ θέσι.

Στὴν Ἑωραία Ἑλλάδος, λοιπόν, μῆκε ἕνας ἀξίω-ματικός, πού ἀναρτᾷ δόλωνα μὲ τὴν ὀνομα-ζωμένη στολὴ του. Ἦταν ὁ ὑπολοχαγὸς Ἰωάννης

Ἰωάννης

Ἀρσένης. Μόλις εἶχε γυρίσει ἀπὸ τὴ Βαυαρία, ὅπου σπουδάζε στὴν ἐκεῖ στρατιωτικὴ σχολή μ' ἔξοδα τοῦ κράτους.

— Νομίζω πὺς εἶναι καιρὸς νὰ πηγαίνουμε, εἶπε πλησιάζοντας ἕναν ὄμιλο συναδέλφων του. Τὸ πολὺ σὲ εἶκοσι λεπτά θ' ἀρχίσῃ ἡ παράστασι.

— Ἐχεῖς δικίον νὰ διατάξῃς, ἀποκρίθηκε ἕνας ὁ-ψηλὸς ἄνθρωπος ἀνθυπολοχαγός. Ἀπόψε ἡ Ρόσι θὰ τρα-νοῦχησῃ μόνο γιὰ σένα.

— Ὅλοι σχεδὸν οἱ Ἀθηναῖοι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, ἡ-ἔσαν τὸν αἰσθηματικὸ δαιμόνιο τῆς Τζίνας Ρόσι καὶ τοῦ ὑπολοχαγοῦ Ἀρσένη. Κι' ἦσαν ἀκόμη πὺς ὁ νεαρός αὐτὸς ἀξιωματικός, εἶχε ἐγκαταλείψει γιὰ γυναικὴ τὴν ἱταλίδα αὐτῆς πριμαντόνας, μιὰ ἀπὸ τίς πρὶο ὁμορφὲς καὶ τίς πρὶο πλούσιες ἀργοντοπόδες τῆς Ἀθήνας: τὴ Φλόρα Καλλιφρονά, ἀνψία πού τότε διαμύρασε τὴν πρωτεύουσα. Ἡ κοπέλλα θέσασα ποτὲ δὲν παραπονεθῆκε κι' ὅταν ἀκόμη ἐμῶς τὴν ἀλήθεια. Εἶπε μόνον σὺν Ἀρσένη:

— Σοὺ εὐχνοῖμαι νὰ εὐτυχῇς. Δὲν κρατῶ κακία οὔτε γιὰ σένα, οὔτε γιὰ κείνη πού σὲ πῆρε ἀπὸ μένα. Γιατὶ ὁ ἀληθινὸς ἐρωτὰς δὲν κάνει ὑποχωρήσεις. Θὰ ἦταν ἀμάρτημα ἀπάνεσι στὸ Θεὸ καὶ σὺν ἐαυτῷ σου, νὰ ὑποκρίνεσαι πὺς εἶσαι δικὸς μου ἐνῶ δὲν εἶσαι.

— Συγγνώμῃ με, ψιθύρισε συγκινημένος ἐκεῖνος. Εἶσαι ἕνας ἀληθινὸς ἀγγελος. Ἐνας ἀγγελος πού τὸν πλῆνωσα χωρὶς νὰ θέλω. Ποτὲ δὲ θὰ σὲ ξε-γαλώω!

Ἡ ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ νεαρὸς ὑπολοχαγὸς αἰ-σθανόταν τύψεις. Μὰ τὸ πῶρος του γιὰ τὴ Τζίνα τὸν τὸφλωνε πραγματικά. Κι' ἐνῶ ἔλεγε μέσα του πὺς θὰ σπᾶσῃ ἐκεῖνο τὸ δαιμόνιο, ἔπρεπε διόλεια καὶ πρὶο θαθεῖα. Οἱ φίλοι του, πού τὸν ἤσαν αὐτὸ, προσπα-θοῦσαν νὰ τὸν ἀποτραπῇ. Τὸν κάκου. Μέρα μὲ τὴν ἡμέρα, τὸ παλληκάρι ἔχανε τὸν ἐαυτὸ του. Τὰ τελευταία μάλιστα, οἱ γνωστοὶ του τὸν ἐξέπαν συχνά μαζὶ μὲ τὴ Ρόσι νὰ κατεβαίνουν ἐφιπποὶ ὅς τῆς ἀκρογιαλίας τοῦ Φαλήρου, γιὰ ν' ἀπολαύσουν τὸ θέαμα τῆς γεωμετακίτης θαλάσσης. Πῆγαιναν ἀκόμη καὶ σὲ κάποιο σπιτάκι, κοντὰ στὴς Στῆλες τοῦ Ὁ-λυμπίου Διός, ὅπου ἔμενε ἡ Σουλάννα Κόντη. Ὅπως ψιθυρίζονταν τότε, τὸ σπιτάκι αὐτὸ χρησίμευε ὡς κα-ταφύγιον στὰ ἐρωτικά ζευγαράκια, πού τὰ διευκόλυνε ἡ ποιητὴ ἐκείνη Μαλέττα, γνωστὴ περισσότερο μὲ τὸ παρατσούκλι «μπαλὰ Πούδω». Ἡ Κόντη δὲ συμ-πεφύκε τὴ Τζίνα. Γιατὶ γνώριζε ἀπὸ ἄλλους πὺς εἶχε γυρίσει τὸν Ἀρσένη ἀπὸ τῆς Φλόρας Καλλιφρο-νά. Καὶ μιὰ μέρα πού ὅρθηκε τὴν ἐκατορία, τῆς εἶπε:

— Τὸ παλληκάρι αὐτὸ εἶναι ἀρραβωνιασμένο μὲ μιὰ ἀργοντοπόδα. Γιατὶ δὲν τὸν ἀφήνεις νὰ γυρίσῃ κοντὰ; τῆς: Ἐσὺ ὅποιον θέλεις τὸν ἔχεις στὰ πόδια σου. Ἀλλοτε ξέρεις πὺς ὁ φὸν Ἐργαστ, ὁ ἀρχαιο-λόγος, ὑποφέρει γιὰ σένα ἀπὸ καιρὸ.

Ἡ ἱταλίδα ἀνασκήσασε τοὺς ὄμους της κι' ἔφυγε γρήγορα ν' ἀπαντήσῃ. Πραγματικά ὁ Ἐργαστ ἐπέθα-νε γιὰ τὴ Τζίνα Ρόσι. Αὐτὴ ὅμως οὔτε ἤθελε νὰ τὸν ἀκούσῃ, μ' ὅλο πὺς κι' αὐτὸς ἦταν νέος, ὥραϊος κι' ἀρκετὰ πλούσιος. Ἡ ἀδυστορία τῆς αὐτῆς τὸν ἔκανε σχεδὸν τρελλό. Καὶ μιὰ νύχτα, παρασάλασε σ' ἕνα στενωχόκο τὸν Ἀρσένη καὶ τοῦ ἔριξε διὸ ἀπαντᾷ πιστολίε. Φαινεταί διὸς ὅτι τὸ γέρι του ἔτρεψε. Γιατὶ καμιά ἀπὸ τίς σφαῖρες δὲν τὸν πέτυ-νε. Τριποικισμένος ὁ ἀναισθηλὸς, ἔσκαψε μέσα στὸ σκοτάδι τῆς νύχτας. Βέβαιος ὅτι ὁ ὑπολοχαγὸς θὰ πῆγαινε νὰ τὸν καταγγεῖλῃ, ἐτοίμασε τὰ πρᾶ-γματοῦ τοῦ διασκέδα. γιὰ νὰ φωνὴ τὴν ἄλλη μέρα κίλως γιὰ τὴν πατρίδα του. Ὁ Ἀρσένης ὅμως ἐν- μόνον δὲν τὸν κατάνγγελε, ἀλλὰ καὶ στὶς ἀνταρτικὲς πού ἐπακολούθησαν ἀπέκρινε ὅσο μπορούσε τ' ὄνομα τοῦ Γερμανοῦ.

— Ὅποτε δὲν εἶδατε αὐτὸν πού σὰς πυροβόλησε; τὸν ρώτησαν. Ἡ περὶ τοῦ πού ὀνομαζόταν ἐκεῖ κον-τὰ, νομίζε πὺς ἀντανάωσας τὸν φὸν Ἐργαστ. Ἐ-τρεπε μ' ἕνα πιστόλι, στὸ γέρι.

— Γιὰ τὸ Θεὸ! φωνάζε ὁ ὑπολοχαγός. Πρέπει νὰ σκεφθῇ κάποια τρομερὴ παρεξήγησι. Ὁ φὸν Ἐρ-γαστ εἶναι φίλος μου καὶ μάλιστα εἶχανε γυρίσει. Πὺς εἶναι δυνατόν νὰ μὲ πυροβόλησε αὐτός;

— Ὁ ἀναισθηλὸς, πού τὰ πληροφόρησε ἄλ' αὐ-τὰ, πῆγε καὶ τὸν ὅρθηκε συντριμμένος.

— Σὰς εὐχαριστῶ, τοῦ εἶπε. Θέλωσά νὰ σὰς σκο-

ΕΙΔΥΛΛΙΑ ΤΗΣ ΠΑΛΙΑΣ ΡΩΜΑΝΤΙΚΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

τῶσα κι' ἐσεῖς μὲ ὑπερασπιστήκατε. Πὺς μπορῶ ν' ἀνταποδώσω τὴν καλωσύνη σας; — Στὴν ἀνάκρισι εἶπα ὅτι ἐλάσατε φίλος μου, ἀπο-κρίθηκε ὁ ἀξιωματικός. Ἀς γίνουμε λοιπὸν πραγμα-τικοὶ φίλοι κι' ἂν ἐχάραξουμε τὴν ἀνότητι αὐτῆς ἱστο-ρίας.

Κι' ἔγιναν. Τὸ θέατρο τοῦ Μπουκουρα ὥστόσο — πού βρισκόταν μεταξὺ τοῦ Ψυχρῆ καὶ τῆς ὁδοῦ Πε-ριούσι — εἶχε πολιορκηθῇ στὴν κυριότητα ἐκεῖνο τὸ βράδυ. Νὰ τι γέγραφε ὁ «Φίλος τοῦ Λαοῦ» τῆς 15 Ἰανουαρίου 1840: «Φοιτανέλλα λευκά, ρεδιγκά-ται μούρα, ὀψηλοὶ στλιδόντες φίλοι, κατέρυθρα πέ-σια καὶ φέμεται γρυσοποικίλοι ἀσπιδόπαιδες ὑπὸ τὸ φῶς τῶν ἐξ ἐλαίου λαμπτήρων, ἀπτελῶν ἕνα σύ-νολον περιεργότατον διὰ τοὺς ξένους, οἱ ὅποιοι ἡλ-θον νὰ ἀπολαύσουν τὴν ἐξήρασι τοῦ Μπελλίνι μὲ τὴν

κόμη ἡ φλόγα τῆς ἀγάπης σου, μὴ μὲ διώξῃς! Χω-ρίς ἐσένα δὲ θὰ μωρέσῃς νὰ ζήσω. Ἡ Φλόρα ἔπρεπε στεφάνη τὰ χέρια της γύρω ἀπὸ τὸ λαϊκὸ τοῦ.

— Σὲ περιέμενε πάντα, τοῦ ψιθύρισε κυττάζοντας τὸν στὰ μάτια. Ὁ θάνατος τῆς Τζίνας μὲ λύπησε πολὺ. Θέλω νὰ πά

... Τό βλέπεις αυτό τό κόκκινο ντοσιέ;... Ξέρεις, στόν οργανισμό, πού διευθύνω, είμαστε δυό - τρείς ἐπί κεφαλῆς, πού δουλεύουμε, σκοτώνάμαστε. Καί είναι πάλι ἄλλοι συνταξιοῖ πού κάθονται. Ἀπλῶς βάλανε λεφτά... Ἐμεῖς λοιπόν, πού εργαζάμαστε, εἶναι δίκαιο νά παίρνομε κάτι παραπάνω ἀπό τούς ἄλλους, τούς τεμπέληδες.

— Ὁρᾶ!... Παίρνεις μισθό καί μάλιστα παχύ-παχύ...
— Ἄς πούμε πῶς πούλαμε μιᾷ παρτίδᾳ μετάλλευμα χίλιες δραχ-
μές τόν τόννο. Ἐμεῖς λέμε πῶς τό πούλησαμε ἑφτακόσες...
— Καί μένουνε τρακόσες...
— Τίς ὁποῖες μοιράζουμε κρυφά ἐμεῖς, πού δουλεύουμε...

— Διπλαῖ τούς ἄλλους τούς ρίχνετε...
— Τί θά πῇ τούς ρίχνουμε; Ἄκου τώρα! Γιά τίς ἑφτακόσες κό-
δουμε τιμολόγια καί τὰ καταχωροῦμε στό ἄσπρο ντοσιέ. Τίς τρακό-
σες ὅμως τίς περνῶ ἐγώ στό ἄλλο, στό κόκκινο ντοσιέ, πού ἐλέγχου-
με ἐμεῖς οἱ δύο τρείς...

— Οἱ κλεφταράδες...
— Οἱ κλεφταράδες... Τί; Πῶς μιλάς ἔτσι στόν πατέρα σου; Ἄκου
τώρα τί ἔπαθα. Ἐδῶξα τό πρῶτό τοῦ Γρηγόρη μὰ φαίνεται πῶς ὁ ἄ-
θλιος τό κύτταξε τό κόκκινο ντοσιέ καί μου τῶστεψε πίσω σάν νά
μου ἔλεγε: «Ξέρω τίς ματσαράγκες σου».

— Ἄ τόν κατεργάρη... Ἐ, λοιπόν αὐτόν, πού τόν εἶχαμε γιά μη-
δενικό, εἶναι μεγάλη ἀτίδια...
— Σκέψου ἂν μιλῇ τί φωτιά θά μοῦ ἀνάψῃ...
— Λοιπόν... Θά πάμε στό σπίτι του καί θά τόν καλοπιάσῃς.
— Νά τόν καλοπιάσω;... Καί ἡ ἀξιοπρέπειά μου;

— Καλύτερα νά στήν τσαλακώση λιγάκι ὁ Γρηγόρης, παρά νά
στήν κάνουν κουρέλι οἱ μέτοχοι, πού... δέν ἐργάζονται!
— Ὁ ἀποθρασυνθεῖ μόνις ὑποχωρήσω...
— Αὐτόν ἄστον... Θά τόν ἀναλάβω ἐγώ... Ἄν σ' ἄφινά μόνο σου
θὰ τάκανες μαντάρα τό μαγαζί!...

Ἔγερτα ἀπό λίγο ὁ Τέλης Καράλης καί ἡ κόρη του βρίσκονται
στό σπίτι τοῦ Γρηγόρη. Ὁ κ. Γενικός μόνις ξαναβλέπει μπροστά του
τό Γρηγόρη ἀγριεύει.
— Ἐδῶ εἶσαι ἐσύ;
— Πού ἤθελες νά εἶμαι;... Στά ἀνάκτορα τοῦ Μπακίγχαμ;

— Πῶς μοῦ μιλάς ἔτσι;
— Δέ θέλω κουδέντα, λέει ὁ Γρηγόρης μ' ἓνα θράσος πού κάνει
τόν προϊστάμενό του νά μή τόν ἀναγνωρίζῃ. Νά μοῦ δώσης τήν ἀπο-
ζημίωσή μου νά φύγω νά τελειώνουμε!...
Ὁ Γενικός ἀγριεύει, μὰ θυμᾶται τόν κόκκινο φάκελλο...

Ἀλλάζοντας λοιπόν, ὕφος λέει στό Γρηγόρη μελιστάλαχτος:
— Μά γιατί ἐπιμένεις νά φύγῃς, βρὲ Γρηγόρη;
— Δέ μοῦ λές, παίξεις μέ τόν πόνο μου;... Ἐσύ δέ μ' ἔδιωξες;
— Ὁχι, Γρηγόρη, δέ σ' ἔδιωξε ὁ μπαμπάς, ἐπεμβαίνει ἡ Τζούλια.
Πράκεται γιά παρεξήγησι, πάψετε λοιπόν νά μαλώνετε...

— Δέν ἀκούω τίποτα... Ἐγώ θέλω τήν ἀποζημίωσή μου... Ἐγώ τώρα
δέ βλέπω μπροστά μου, ἡ μάλλον τὰ βλέπω δια κόκκινα!
— Ὁχι κόκκινα!... Κατάλαβες τί ἐνοεῖ Τζούλια;...
— Γι' αὐτό σοῦ λέω, μπαμπά ἐξήγησε στόν κύριο Γρηγόρη...
— Δέ θέλω ἐξηγήσεις... Ἐγώ θά φύγω... Θά βρῶ ἄλλο δουλειά...

... Γιατί ἐγώ εἶμαι τίμιος. Δέν εἶμαι σάν κάτι ἄλλους, πού θά
ἐπρέπε νά κοκκινίζουν!...
— Ἄσε τό κόκκινο, βρὲ παιδί μου... Νά χαρῇς!
— Φτάνει πιά... Τάσα χρόνια δέ μιλάω, δέ μιλάω, τώρα ὅμως
φύγω καί θά μιλήσω... Θά τὰ πῶ όλα!...

Ὁ Τέλης ἀγριεύει πάλι, μὰ ἡ Τζούλια τόν ξαναφέρνει γρήγορα
στήν πραγματικότητα... Ἐτσι ἀλλάζει ἀπότομα ὕφος:
— Γιατί, βρὲ παιδάκι μου, νά τὰ πῇς;... Ὁ κερδιστής τίποτα;
— Ὁ μπαμπάς δέ σέ διώχνει... Ὁ μείνης στή δουλειά. Καί ξέρεις
τί μούλεγε;... Τί μισθό παίρνεις, ἀλήθεια βρὲ Γρηγόρη;

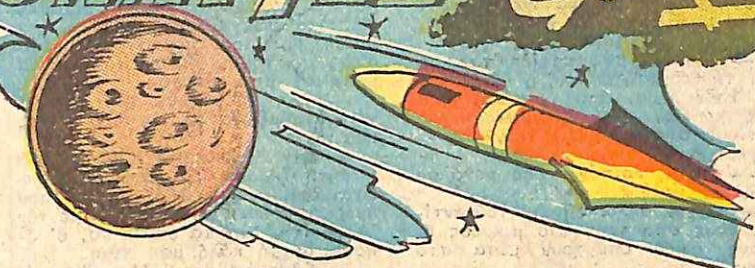
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

— Και τώρα, Γιαννάκη, μου φαίνεται πως είναι μια κούρα να δώσουμε την άδεια του γα-νου μας!

ΓΑΛΛΙΑΣ

ΟΙ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΕΣ ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ!

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο Χάνσεν και δύο από τους άλλους αστροναύτες βγαίνουν από το διαστημόπλοιο και επιδιορθώνουν τις βλάβες που προεβλεπόσαν από τους μετεωρίτες. Η «Νέα Ατλαντίς» πλησιάζει τώρα στη Σελήνη, όπου, όμως, η ομίλη προοιμιαία είναι αδύνατη. Γι' αυτό, οι αστροναύτες αποφασίζουν να συνεχίσουν το ταξίδι τους προς την Αφροδίτη. Τα τρόφιμά τους, με μερικούς περιορισμούς, θα επαρκέσουν γι' αυτό το ταξίδι. Στο μεταξύ, ο Τζέο Αλίστερ βρίσκεται σε κατάσταση ανωμίας. Μαθαίνει, τέλος, από το πρώτο μήνυμα του Χάνσεν ότι η κόρη του βρίσκεται μέσα στο διαστημόπλοιο και, τραλλός από λύπη και όρμη, πηγαίνει στις Ηνωμένες Πολιτείες, για να συμβουλευθεί τους ειδικούς με ποιο τρόπο μπορεί να παρασχεθεί βοήθεια στη «Νέα Ατλαντίδα». Αλλά, όλοι του απαντούν ότι καμιά βοήθεια δε μπορεί να δοθεί από τη Γη στο διαστημόπλοιο. Επακολουθεί το δεύτερο μήνυμα του Χάνσεν.

6ον «Αν η ύποθεσί μου είναι σωστή, νομίζω, ότι δικαιούμαι ν' απευθύνω μια έκκλησι, προς τους επιστήμονες της Γης: Σώσατε τη Σελήνη! Είναι πιθανόν, ότι και τα τελευταία ίχνη ζωής δεν εξαφανίστηκαν από το δορυφόρο μας. Η Σελήνη δεν είναι ίσως ένα νεκρό άστρο, αλλά ένα άστρο που πεθαίνει. Ο άνθρωπος, όμως, με τα μέσα που διαθέτει σήμερα, μπορεί να την ξαναζωντανέψει. Αρκεί να κάμει γρήγορα. Θα είναι πολύ ευκολότερο να συντηρήσουμε και ν' αναπτύξουμε τη ζωή, που υπάρχει σήμερα, παρά να δημιουργήσουμε καινούργια, ξεκινώντας από την αρχή». Με τη δραματική αυτή έκκλησι, ο Χάνσεν τερματίζει τις επιστημονικές ανακοινώσεις του. Για την τραγική κατάσταση, στην οποία βρίσκονταν οι σύντροφοί του κι' αυτός, δε μίλησε παρα μόνο στο τέλος. Αλλά, αυτή τη φορά, δεν έκρυψε την αλήθεια, όπως είχε κάμει στην πρώτη έκπομπή.

«Η «Νέα Ατλαντίς», είπε, δε μπορεί, δυστυχώς, να προσγειωθεί στη Σελήνη, όπως ήταν η αρχική πρόθεσί της, γιατί η ανώμαλη εκσφενδονισί της τη στέρησε από τους βοηθητικούς πυράλους τους. Μας είναι αδύνατο επίσης να ξαναγυρίσουμε στη Γη, για τους ίδιους λόγους, που δε μπορούμε να προσγειωθούμε και στη Σελήνη. Οι σύντροφοί μου κι' εγώ επρεπε να διαλέξουμε ανάμεσα στην άμεση καταστροφή πάνω στη Σελήνη ή σ' ένα ταξίδι μέσα στο διάστημα, που θα παρέτεινε τη ζωή μας, χωρίς όμως και να μπορεί να μεταβάλει την κατάσταση μας. «Επειτα από ώριμη σκέψι, προτιμήσαμε το δεύτερο. Προετοιμαζόμαστε γι' αυτό το ταξίδι, που θα μας επιτρέψει να συνεχίσουμε τις παρατηρήσεις μας. Ο νέος προσανατολισμός μας θα είναι η Αφροδίτη. Αν καταρρώσουμε να φτάσουμε ως εκεί, θα συλλέξουμε ίσως πολύτιμες πληροφορίες, που θα προσπαθώμε να σας τις μεταδώσουμε. Ξέρουμε, ότι δε μπορείτε να μας παράσχετε καμιά βοήθεια. Μην ανησυχείτε για μας. Θα εκτελέσουμε το επιστημονικό και ανθρώπινο καθήκον μας ως το τέλος».

Ο Χάνσεν πρόσθεσε ακόμη, ότι, για λόγους οικονομίας ηλεκτρικού ρεύματος, ο δέκτης του ραδιοφώνου τους θα παρέμενε κλειστός. Οι ραδιοφωνικοί σταθμοί δε θαπρεπε, λοιπόν, να προσπαθούν να επικοινωνήσουν μαζί τους. Η «Νέα Ατλαντίς», όμως, θα φρόντιζε να επικοινωνήσει με τη Γη κάθε φορά που θα είχε κάτι το αξιόλογο να ανακοινώσει. Η έκπομπή τερματίσθηκε μ' ένα προσωπικό μήνυμα προς τον Τζέο Αλίστερ. Το μήνυμα αυτό προερχόταν από την κόρη του. «Η μίς Αίρην Αλίστερ, έλεγε το μήνυμα, απευθύνει προς τον πατέρα της, μαζί με την έκφρασι της απέραντης στοργής της, τους πιο εγκάρδιους χαιρετισμούς της και τον διαβεβαιώνει, ότι είναι περήφανη γιατί είχε την τιμή να συμμετάσχη στη μεγαλειώδη προσπάθεια της «Νέας Ατλαντίδας».

Ο Τζέο Αλίστερ είχε παρακολουθήσει αυτή την έκπομπή καρφωμένος στην πολυθρόνα του. Δεν άνοιξε ούτε μια στιγμή το στόμα του, ούτε έκαμε την παραμικρή χειρονομία, για να εκδηλώσει την έκπληξι, την ανησυχία ή το φόβο του. Εμοιαζε με αγάλμα και μόνο το ρυθμικό ανεβοκατέβασμα του στήθους του έδειχνε πως ζούσε. Όταν τελείωσε η έκπομπή, σηκώθηκε από την πολυθρόνα του, σαν αυτόματο, και διενδύθηκε προς την έξοδο.

Ο υπουργός έτρεξε πίσω του. Κύριε Αλίστερ, πού φάναζε, ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών μ' επιφόρτισε να σας κάμω γνωστό, ότι σας απένειμε το ανώτατο αμερικανικό παράσημο, με την επιθυμία να τιμηθεί στο πρόσωπό σας έναν από τους πρωτεργάτες της πρόδοις της σημερινής επιστήμης... Αλλά, ο πατέρας της Αίρην Βγίκε από το γραφείο, χωρίς να γυρίσει πίσω το κεφάλι του. Το πιθανώτερο είναι, ότι δεν είχε ακούσει τα λόγια του υπουργού. Η Γη, όμως, δεν είχε καταλάβει τη σημασία τους... Το μυαλό του είχε συγκεντρωθεί σε μια μοναδική σκέψι: Δεν υπήρχε κανένας τρόπος για να ξαναγυρίσει η κόρη του στη Γη. Έπρεπε, λοιπόν, να τη θεωρή χαμένη.

ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΟΠΛΟΙΟ «Όταν η Αίρην ξύπνησε, η «Νέα Ατλαντίς» ταξίδευε από δυο περίπου ώρες προς την Αφροδίτη. Αυτή η αλλαγή πορείας ήταν εξαιρετικά δύσκολη κι' ο Χάνσεν φοβήθηκε πως δε θα την κατάφερε ποτέ. Αλλά τελικά το διαστημόπλοιο υπάκουσε. Στο έσωτερικό του, ωστόσο, δεν έγινε καμιά μεταβολή. Έτσι, η Αίρην δεν κατάλαβε την αλλαγή της πορείας, παρά μόνον όταν είδε μέσα στον καθρέφτη του ηλεκτρονικού ματιού τη Σελήνη στο ίδιο περίπου ύψος με τη Γη. Κι' οι δυο πλανήτες βρίσκονταν πάνω από το διαστημόπλοιο.

Τι πρήγμα είναι αυτό που έκαμε η Σελήνη, την ώρα που κοιμόμουν; είπε. Την έδραπα πριν μπροστά... Απομακρυνθήκαμε από τη Σελήνη, της απάντησε ο Χάνσεν. Για ποιο λόγο; Μήπως προτιμούσατε να σπάσουμε τα κόκκαλά μας πάνω σ' αυτήν; Και τώρα;

Ταξιδεύουμε... Για ποιο; Πιθανόν για την Αφροδίτη. Το πρόσωπό της έδειξε μια πολύ ζωρή έκπληξι. Καί, ξαφνικά, τα μάτια της έλαμψαν. Μπορούμε, λοιπόν, να πηγαίνουμε όπου θέλουμε μέσα στο διάστημα; ρώτησε.

Ο Χάνσεν γέλασε. Σχεδόν, απάντησε, για να μην της κόψη τον ένθουσιασμό. Είμαστε ένα μπαλόνι, που πετάει... Και σε πόσον καιρό θα φτάσουμε στην Αφροδίτη; Σε 143 ημέρες... Αν, βέβαια, η Αφροδίτη έρθει με ακρίβεια στο ραντεβού, που της δώσαμε. Η Αίρην έκαμε ένα μικρό υπολογισμό με το μυαλό της. Κοντά πέντε μήνες! είπε. Αν, όμως, λειτουργούσαν οι κινητήρες μας, θα μπορούσαμε να φτάσουμε πρωτότερα. Έτσι δεν είναι; «Όχι», απάντησε ο Χάνσεν. Μόλις βγαίναμε από την έλκτική περιοχή της Γης, θα τους σβόναμε. Διαφορετικά, θαπρεπε ναχωμε τεράστια αποθέματα καυσίμης ύλης κι' αυτό είναι αδύνατο.

Και σ' αυτές τις 143 ημέρες, δε θα συναντήσαμε τίποτα; Ίσως κανένα μετεωρίτη... Έννοώ αν θα συναντήσαμε άλλα άστρα. Αγαπητή Αίρην, βρισκόμαστε σε μια απέραντη θάλασσα, που τη μονοτονία της τη διακόπτουν μερικά ηφαίστια εδώ κι' εκεί, απάντησε ο Χάνσεν. Αλλά, οι αποστάσεις

που τα χωρίζουν είναι τεράστιες... Αν ξεκινούσαμε από τη Γη για να πάμε στον Άρη, θα μας χρειαζόνταν 6 περίπου μήνες και κοντά ένας χρόνος για να φτάσουμε στον Έρμη, αν, βέβαια, δε μας τρώαζε η θερμοκρασία των 350 περίπου βαθμών, που επικρατεί εκεί... Επειτα, οι αποστάσεις μεγαλώνουν. Για το Δία π. χ. θα χρειαζόμαστε περίπου 7 χρόνια και δε θα μας έφταναν 13 για να φτάσουμε στον Κρόνο. Αν θέλαμε να συνεχίσουμε το ταξίδι μας, θα χρειαζόμαστε 30 περίπου χρόνια για να φτάσουμε στον Ουράνο και 47—50 για να πάμε στον Ποσειδώνα ή τον Πλούτωνα... Όπως βλέπετε, ο γυρός του πλανητικού μας συστήματος δεν είναι εύκολος, τουλάχιστον με τα μέσα που διαθέτουμε σήμερα.

Αν, όμως, πηγαίναμε από τον Δία, πηγαίναμε από τον Κρόνο, πηγαίναμε από τον Ποσειδώνα, πηγαίναμε από τον Πλούτονα, πηγαίναμε από τον Άρη, πηγαίναμε από τη Σελήνη, οι δυσκολίες είναι ανυπερέβλητες. Δεν αποκλείεται, όμως, να βρεθούν νέα μέσα προώθησής... Οι επιστήμονες μιλάνε σήμερα π. χ. για τα φωτόνια, που θα μας έδιναν ταχύτητα όμοια με την ταχύτητα του φωτός. Στην περίπτωση αυτή, θα μπορούσαμε μέσα σε διάστημα λιγότερο από μια μέρα, να κάνουμε το γύρο του πλανητικού μας συστήματος και να ξαναγυρίσουμε στη Γη. Σε 2 περίπου δευτερόλεπτα θα φτάναμε στη Σελήνη και θα μας χρειαζόνταν 2 περίπου λεπτά για την Αφροδίτη, 3 για τον Άρη, 4 για τον Έρμη, κάτι περισσότερο από μισή ώρα για το Δία, 70 περίπου λεπτά για τον Κρόνο, 2½ ώρες για τον Ουράνο και 4—5 για τον Ποσειδώνα ή τον Πλούτονα.

Θα μπορούσαμε τότε να βρούμε κι' από το πλανητικό μας σύστημα; Θεωρητικά, ναι. Αλλά μόλις άφαινε πίσω μας τον Πλούτονα, θα βρισκόμαστε μέσα σε μια θά-

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΟΣ ΜΕΤΗΠΟΙΗΣΗΣ

Εξασφάλισις

Μουλωχτός ο Θεοδόσης κι' αθρόως πεσπατά, σαν άνθρωπος λιγάκι, ένα γυύω του κυττά κι' όταν, ξάφνου, βλέπει κάποιον, που μπορεί να τον γνωρίσει, από τ' άλλο μέρος τότε, τού... κεφάλι του νυρίζει! Τό λοιπόν, αυτός που βλέπει, δηλαδή ο Θεοδόσης, ρεκλαμάρει επιτάκια και οικόπεδα με δόσεις, σε (προνομιακές θέσεις), σε (περιθωρία γυναιές), με σκαλοειδ και μ' έκκλησι και μ' εφτά συγκοινωνίες!

Ρεκλαμάρει, προ πάντων, τις τιμές τις χαμηλές, τις μικρές μηνιαίες δόσεις και τις προκαταβολές και τα είχε κατοφέρει, επί μήνες στη σειρά, ν' ακουμπά λεφτά ο κόσμος σε (θεμέλια νερά)! Τούχαν δώσει (προσέτοιμες) μέχρι ακόμα και δουλίτσες, για να τους εξασφαλίσει δίνες κι' ανέστες φωλίτσες, μα σαν πήγαν για να βρύνε τη φωλίτσα τους χτισμένη, βόηκαν νάχη ο Θεοδόσης (τη φωλίτσα του... λερωμένη)!

Αποδείχθηκε, τουτέστι, μετά κάμποσο καιρό, πως τα οικόπεδα με θα και με (άερα καθαρά), υπαρκτά ήταν μοναχά στα χατιά των προσυμφώνων και πουλούσε ο Θεοδόσης καθαρό (...άερα μόνον)!

Πάντως, μ' όλο που ο μάνγκας περιπατά σαν ταραγμένος, απ' της στένης την κοιμινά δεν (εβγάνε) ζυγισμένους, γιατί σύντομα ο νόμος στη φυλά (κα θα τον κλείση) και τη στένη τη... δική του θα την (εξη) εξασφαλίσει! Ο ΣΤΕΛΛΑΡΑΣ

λασας χωρίς τέλος. Τό πιδ κοντινό
σά μάς άστρο, ή Πρόξιμα τού Κεν-
ταύρου, βρίσκεται σέ τόσο μεγάλη
άπόσταση, πού τό φώς του χρειά-
ζεται 4½ χρόνια γιά νά φτάση στή
Γη. Κι' όπως ξέρεϊς, τό φώς τρέ-
χει μέ ταχύτητα 300.000 χιλιομέ-
τρων στό δευτερόλεπτο.

— Είπες 4½ χρόνια; ρώτησε ή
"Αίρην. Δηλαδή τό φώς τής Πρό-
ξιμα, πού βλέπουμε σήμερα έχει ξε-
κινήσει πριν από 4½ χρόνια;

— Ακριδώς.
— Κι' άν ή Πρόξιμα δέν ύπάσ-
χη πιά;

— Θά εξακολουθήσωμε νά τή
βλέπωμε επί 4½ χρόνια από τότε
πού έσθυσε. Γιατί τόσο θά κάμη ή
τελευταία άχτίδα της γιά νά φτά-
ση ώς έμάς. Υπάρχουν άλλα μα-
κρινά άστρα, πού τό φώς τους κά-
νει δεκάδες καί εκατοντάδες εκα-
τομμύρια χρόνια γιά νά φτάση
στή Γη.

— "Η Άίρην έμεινε κάμποσες στιγ-
μές συλλογισμένη.

— Μπορεί, λοιπόν, αυτά τά ά-
στοα νά είναι φαντάσματα; ρώ-
τησε.

— Άγαπητή "Αίρην, βλέπω, ότι
αρχίζεις νά εξοικειώνεσαι μέ τό
διάστημα, απάντησε ό Χάνσεν.
"Ας πάρωμε ένα μακρινό άστρο,
πού τό φώς του κάνει 150 εκατομ-
μύρια χρόνια, γιά νά φτάση ώς έ-
μάς. Τό μόνο πού ξέρωμε γι' αυτό
είναι ότι, πριν από 150 εκατομ-
μύρια χρόνια, υπήρχε στή θέσι πού
τό βλέπομε. Άλλά τό άν ύπάρχει
ήμερα καί σέ ποιά θέσι βρίσκε-
ται δέν μπορούμε νά τό ξέρωμε. Για
μάς, λοιπόν, όπως πολύ καλά έλ-
πες, τό άστρο είναι γεμάτο από
φαντάσματα άστρων. Αυτά τά φαν-
τάσματα βλέπομε καί μελετούμε.
Δέν μπορούμε, όμως, νά ξέρωμε τί-
ποτ' άλλο έξω άπ' αυτά.

— Κι' ό ήλιος μας είναι φάν-
τασμα;

— Ο Χάνσεν γέλασε.
— Τό φώς τού ήλιου χρειάζε-
ται 8 λεπτά καί 3 δευτερόλεπτα

γιά νά φτάση ώς τή Γη, απάντη-
σε. "Ετσι, κάθε 8 λεπτά καί 3
δευτερόλεπτα, μπορούμε νά ξέρωμε
πώς ό ήλιος μας ύπάρχει.

— Εύτυχως, είπε, μέ διοφάνερη
ίκανοποίηση, ή "Αίρην. Όμολογώ
πώς θά μου ήταν πολύ ευάρεστο
νά σκέφτωμαι, ότι ό ήλιος μας,
πού τόν βλέπομε νά λάμπη κάθε
μέρα πάνω από τά κεφάλια μας,
είναι ένα φάντασμα.

— Για νά μάς στείλη τό φώς
καί τή θερμότητά του, ό ήλιος χά-
νει κάθε μέρα, από τρισεκατομμύ-
ρια χρόνια, 360 δισεκατομμύρια
τόνους από τή μάζα του, τής έ-
ξήγησε ό Χάνσεν.

— Είναι, λοιπόν, τόσο μεγάλος
ό ήλιος μας;

— Κάθε άλλο. Είναι, τουναντί-
ον, ένας από τους πιά λαμπρούς ή-
λιους, πού υπάρχουν μέσα στο
Σύμπαν.

— Πώς μπορείς ν' άποκαλές μι-
κρό ένα άστρο, πού, όπως είπες,
από τρισεκατομμύρια χρόνια, χάνει
κάθε μέρα 360 εκατομμύρια τόν-
ους από τή μάζα του;

— Για μάς καί γιά τό δικό μας
κόσμο, ό ήλιος είναι ένα πολύ με-
γάλο άστρο, απάντησε ό Χάνσεν.
"Αλλ' άν στή θέσι του, δηλαδή
στήν άπόσταση πού βρίσκεται από
μάς, βρισκόταν ό κόκκινος "Αντά-
ρης, τό γιγαντιαίο αυτό άστρο θά
σκέπαζε περισσότερο από τό 1)6
τού ούρανού, πού βλέπομε πάνω
από τά κεφάλια μας. "Ενα άλλο
άστρο, ή Μπετελζέξ, είναι μεγάλο
όσο 28.600.000 δικόι μας ήλιοι.
Κι' άν τήν συγκρίνωμε μέ τή Μί-
ρα τής Φωλαίνης, πού ή διάμετρός
της ξεπερνάει τά 200 εκατομμύρια
χιλιόμετρα, ό ήλιός μας θά μάς
έδινε τήν εντύπωση ενός σπυριού
άμμου πλάι σ' ένα μεγάλο κύτρο.
Μέσα στό διάστημα υπάρχουν τρι-
εκατομμύρια παρόμοιοι ήλιοι...

— "Η "Αίρην έφερε τά χέρια στό
κεφάλι της.

— Νομίζω πώς αρχίζω νά ζαλι-
ζώμαι, είπε. Μίλησέ μου γιά κάτι

πιδ κοντινό, π. χ. γιά τήν "Αφρο-
δίτη... Τι πρόκειται νά βρούμε
στόν καινούργιο αυτό κόσμο πού
θά πάμε.

— Χμ! Έκαμε ό Χάνσεν. Μιλās
μέ τόσο βεβαιότητα, σά νά βρι-
σκόσασα στό βολάν τού αυτοκινή-
του σου καί νά τρεχες πάνω σ' ένα
μεγάλο αυτοκινητόδρομο... Ξέχασες
φαίνεται πώς είμαστε μέσα σ' ένα
διαστημόπλοιο, πού κυλάει μέσα
στό διάστημα, όπως μία πέτρα
μέσα σέ μιαν άβυσσο.

— Άς υποθέσωμε, ότι όλα θά
γίνουν σύμφωνα μέ τίς προβλέψεις
μας...

— Δέν έχω καμμία πρόβλεψη, ά-
γαπητή "Αίρην. Τό μόνο πού ξέρω
είναι ότι, έπειτα από 143 περίπου
ήμέρες, πρέπει νά συναντήσωμε τήν
"Αφροδίτη. Για τά υπόλοιπα, θ' ά-
ποφασίση ή καλή μας τύχη.

— Άκουσα, ότι ή "Αφροδίτη εί-
ναι ή δίδυμη άδελφή τής Γης, εί-
πε ή "Αίρην. Είναι αλήθεια;

— "Η "Αφροδίτη έχει τόν ίδιο
περίπου όγκο μέ τή Γη. Διάφορα
άλλα χαρακτηριστικά τήν κάνουν
έπίσης νά μοιάζει μέ τόν πλανήτη

"Αμα-
— "Η βαρύτης πάνω στήν "Αμα-
φροδίτη π. χ. αντιστοιχεί στά 86
φροδίτη τής γήινης. "Αλλά δέν
έκατοστά τής γήινης. "Αλλά δέν
είναι βέβαιο, ότι ή εξέλιξις άκο-
λουθήσε εκεί τήν ίδια πορεία όπω-
ς καί πάνω στή Γη. "Εκείνο πού μάς
έμπόδιζε ως σήμερα νά μελετήσω-
με τήν άφροδίτη είναι τό ότι
μάς σκεπάζουν πάντοτε από νέφη, πού
δέν μάς άφίνουν νά διακρίνωμε τό
έδαφός του.

— Κι' από τί αποτελούνται αυ-
τά τά νέφη;

— Άγνωστο. Παλαιότερα έπι-
κρατούσε ή αντίληψη, ότι σχηματί-
σαν ένα είδος θόλου, πού ήταν κλει-
στός από παντού. "Αλλ' οι νεότε-
ρες παρατηρήσεις έδειξαν, ότι αυ-
τός ό θόλος άφίνει πολλά κενά.
— "Ακολουθώντας ένα άπ' αυτά
τά κενά, θά μπορέσωμε νά έξελ-
θωμε στήν "Αφροδίτη, έτσι δέν είναι;

— Πιθανόν, απάντησε ό Χάνσεν

μέ συλλογισμένο ύφος.

Τό έκανε εντύπωση ή αίσιοδοξία
τής "Αίρην. "Ο ίδιος, όμως, δέν
συμμεριζόταν αυτή τήν αισιοδοξία.
Γιατί ήξερε πώς ή "Αφροδίτη —
άν, βέβαια, έφταναν ποτέ εκεί —
θά σήμαινε τό τέρας τής περιπε-
τείας τους, ένα τέρας πού δέν μπο-
ρούσε παρά νά ήταν τροχικό.

Τό ταξίδι τους συνεχίζόταν με-
νύκτα. "Ο ήλιος, πού τόν έλεκταν
μέσα στόν καθρέφτη τού ηλεκτρο-
νικού ματιού, έλαμπε τώρα πιδ πο-
λύ, αλλά μέσα στό διαστημόπλοιο,
πού είχε τόν ιδιαίτερο κλιματισμό,
ή άτμόσφαιρα παρέμεινε πάν-
τα σταθερή. "Η θερμοκρασία, ή πίε-
σις, ή αναλογία τού οξυγόνου, ή-
ταν πάντα οι ίδιες. Δέν ένοιώθαν,
έξέ άλλω, καμμία στενοχώρια γιά
τήν περιορισμένη βαρύτητα, πού
τους έξασφάλιζαν ό ειδικές στο-
λές τους. Γιατί είχαν συνθησιεί σ'
αυτή τήν κατάσταση.

Αυτή τήν ήρεμία τή διέκοψε ή
φωνή τού Μπίλι Σέντον:

— Ένα φατεινό άστρο μπροστά
μας, πρós τά δεξιά! έπε.

— Όλοι γύρισαν τά μάτια τους
πρós τόν καθρέφτη τού ηλεκτρονι-
κού ματιού.

— Μοιάζει σάν άστεροειδής, ξα-
ναίει ό Σέντον.

— Άδυνάτον, παρατήρησε ό
Φράνς. Στήν περιοχή, πού βρισκό-
μαστε, δέν πρέπει νά υπάρχουν ά-
στεροειδείς. Οι άλγες τό διαστή-
ματος δέν ξεπερνούν τήν τροχιά
τής "Αφροδίτης κι' έμείς βρισκό-
μαστε πολύ μακριά άπ' αυτήν.

— Στοιχηματίζω πώς είναι έ-
νας ίπτάμενος δίσκος! φώναξε μέ
χαρά ό Τόκας Σάκι. "Ετσι, θά μά-
θωμε τό μυστήριό τους.

— Δέν πρόκειται ούτε γιά άστε-
ροειδή, ούτε γιά ιπτάμενο δίσκο,
παρατήρησε ό Ρίχτερ. Τό ούρανό
αυτό σώμα πού έρχεται πρós τό
μέρος μας, είναι ένας κομήτης.

— Όλοι στις θέσεις σας! φώ-
ναξε. Ρίχτερ, προσδόθηκε νά έξα-
κριθώσης τήν τροχιά, πού άκολου-
θεί. "Ο Σέντον κι' ό Φράνς νά τρέ-
ξουν στά πηδάλια.

Η ΦΩΤΕΙΝΗ ΒΕΝΤΑΛΙΑ

Τό θέαμα, πού παρουσιάζόταν
μπροστά στά μάτια τους, ήταν ύ-
περοχο καί τρομερό. "Ενας τερά-
στιος φωτεινός όγκος έρχόταν μέ-
σα από τά βάθη τού διαστήματος
πρós τό μέρος τους. Φαινόταν σάν
ήλιος, αλλ' ήταν δέκα ή είκοσι φο-
ρές μεγαλύτερος από τόν πραγμα-
τικό. Στο κέντρο του, λάμπανε
καμμία τριανταριά άστρα, πού έ-
μοιάζαν μέ κινούμενες φωτίες.

— Ο Χάνσεν μελετούσε μέ προσο-
χή τούς χάρτες τού ούρανού.
— Θα πρόκειται γιά τόν κομή-
τη τού Μπορέλλι, είπε. Είναι ή έ-
ποχή, πού διασχίζει τό πλανητικό
μας σύστημα. "Η τροχιά πού ά-
κολουθεί, ξεπερνάει τήν τροχιά τής
"Αφροδίτης.

— Η φωνή τού Ρίχτερ άκούστηκε
σέ λίγο:

— Τό κεφάλι τού κομήτη θά πε-
ράση 85.000 χιλιόμετρα άριστερά
μας, αλλά θά διασχίσωμε τό με-
γαλύτερο μέρος από τήν ούρά του,
είπε.

Τά λόγια του τρόμαξαν τήν "Αί-
ρην.

— Ν' αλλάξωμε πορεία! φώναξε.
"Αλλ' ό Χάνσεν τήν καθησύχασε.

— Άν οι ύπολογισμοί τού Χάν-
σεν είναι σωστοί, δέν έχωμε νά φο-
βηθώμε τίποτα, είπε. "Η Γη έχει
περάσει πολλές φορές μέσα από
τήν ούρά κομητών, χωρίς αυτό τό
πέρασμα νά έχη καμμία δυσάρεστη
συνέπεια γιά τόν πλανήτη μας,
ούτε γιά τούς κατοίκους του. Εί-
μαι βέβαιος, άλλωστε, ότι πολλοί
από τούς έπιστήμονες τής Γης θά
έβλεπαν νά βρίσκονταν στή θέσι μας.
Γιατί θάχωμε τήν ευκαιρία νά πα-
ρακολουθήσωμε ένα ύπεροχο θέαμα.
"Η "Αίρην είχε στυλωμένα τά μά-
τια της μέσα στόν καθρέφτη τού ή-
λεκτρονικού ματιού.

— "Αλλ' άφού αυτός ό κομήτης
βρίσκεται σέ τόσο μεγάλη άπόστα-
σι, πώς γίνεται νά περάσωμε μέ-
σα από τήν ούρά του; ρώτησε.

— Οι θώρες τών κομητών έχουν

τεράστιο μήκος, τής εξήγησε ό
Χάνσεν. "Ο κομήτης τού Χάλλεϋ,
πού άναστάτωσε τούς κατοίκους
τής Γης κατά τήν τελευταία έμ-
φανσί του τό 1910, είχε ούρά
110 εκατομμύρια χιλιόμετρα καί
ό κομήτης τού 1843 μεγαλύτερη
από 300 εκατομμύρια χιλιόμετρα,
δηλαδή διπλάσια από τήν άπόστα-
σι μεταξύ "Ηλιου καί Γης. "Η ούρά
αυτή, όμως, είναι τόσο άραιή, πού
θά μπορούσαμε νά τή διασχίσωμε
όλοκληρη, χωρίς νά διατρέξωμε τόν
παραμικρό κίνδυνο... Αυτή τή στιγ-
μή ή ούρά βρίσκεται ανάμεσα στόν
"Ηλιο καί σ' έμάς. Κι' άπότσο, ό
ήλιακός δίσκος έχει τήν ίδια λάμ-
ψη όπως καί πριν.

— "Εχεις δίκιο, είπε ή "Αίρην.
Γιατί, όμως, είναι τόσο φατεινή;
— Αυτή τή λάμψη τής τή δι-
νει ή διάθλασι τών ήλιακών ακτί-
νων πάνω στά λεπτότατα μόρια
τής ύλης, πού τήν αποτελούν. Τά
μόρια αυτά βρίσκονται σέ άπόστα-
σεις εκατοντάδων ή καί χιλιάδων
μέτρων τό ένα από τό άλλο. "Αλλ'
οι ήλιακές ακτίνες, πού σπάζουν
πάνω τους, σχηματίζουν μεγάλα
φωτεινά τόξα. Αυτά τά τόξα, όλα
μαζί, σχηματίζουν τήν ούρά.

— Πρόκειται, δηλαδή, γιά ό-
φθαλμαπάτη;

— Περίπου. "Η ούρά τών κομη-
τών είναι όρατή μόνον όταν πλη-
σιάζουν στόν ήλιο. Μεγαλώνει τό-
τε όλοένα καί κατόπιν, όταν ό κο-
μήτης άπομακρύνεται από τόν ή-
λιο, μικραίνει συνεχώς, ώσπου έ-
ξαφανίζεται έλότενα.

— Κι' αυτά τά λαμπερά άστρα,
πού βρίσκονται μπροστά;

— Είναι ό πυρήνας τού κομή-
του, πού κατοικείται από μάζες
συμπυκνωμένης ύλης. Αυτά τά μι-
κρά άστρα μας φαίνονται πώς βρι-
σκονται τό ένα κοντά στο άλλο κι'
όμως οι άποστάσεις, πού τό χω-
ρίζουν, είναι τεράστιες. "Η άμοι-
βαία έλξι τά κάνει, όμως, ν' άπο-
τρίλουν ένα ένιαίο σύνολο. "Ο πυ-
ρήνας τού κομήτου τού Μπορέλλι
έχει πάνω από τριάντα μικρά ά-
στρα. Σ' άλλους κομήτες, όμως, ό
πυρήνας αποτελείται από ένα μο-
ναδικό άστρο.

— Άλλά δέν νομίζεις, "Εγκον,
ότι τά άστρα αυτά λάμπουν πολ-
λύ περισσότερο από τόν ήλιο;

— "Η παρατήρησί σου είναι σω-
στή...

— Δέν παίρνουν, λοιπόν, τό
φώς τους από τόν ήλιο;

— Άγαπητή "Αίρην, πρόκειται
γιά ένα μυστήριο, πού οι έπιστή-
μονες τής Γης δέν κατάφεραν ακό-
μη νά εξηγήσουν, απάντησε ό
Χάνσεν. Οι κομήτες παίρνουν, βέ-
βαια, φώς από τόν ήλιο, όπω-ς κι'
όλα τά σώματα πού βρίσκονται στό
πλανητικό μας σύστημα. "Αλλ'
έκτός άπ' αυτό, έχουν καί δικό
τους φώς. Τά μικρά άστρα, πού
αποτελούν τόν πυρήνα τους, είναι
ίσως μικρές "νόδες", στις όποιες
ή ύλη βρίσκεται σέ πολύ μεγάλη
συμπύκνωσι. Θά μπορούσαμε νά τίς
παρομοιάσωμε μέ κινούμενες έστί-
ες φωτιάς. "Η θερμοκρασία πάνω
σ' αυτές άνέρχεται σέ χιλιάδες
βαθμούς.

— Κι' άν αυτά τά άστρα έπε-
φταν πάνω μας;

— Τό διαστημόπλοιο μας θά
καταστρεφόταν. "Ο κίνδυνος είναι
ό ίδιος μ' εκείνον, πού προέρχεται
από τούς μετεωρίτες, αλλά πολύ
μεγαλύτερος. Τά άστρα πού άπο-
τελούν τό κεφάλι τών κομητών, έ-
χουν κάποια σημαντικά μέγεθος. Οι
όγκοι αυτοί, άλλωστε, κινούνται μέ
καταπληκτικές ταχύτητες, πού πολ-
λαπλασιάζονται όσο ό κομήτης
πλησιάζει στόν ήλιο.

— Δέν καταλαβαίνω...

— "Ο κομήτης είναι σάν ένα δν
μέ δικό του μυαλό. "Όσο πλησιάζει
στόν ήλιο, αυξάνει ή έλξι τού
άστρου τής ημέρας. "Ο κομήτης,
λοιπόν, γιά νά μην άπορροφήθι από
τόν ήλιο, αναπτύσσει πολύ μεγα-
λή ταχύτητα, γιά νά μην έπεφτει
νά ξεφύγει. "Όταν, όμως, άπομακρυν-
θι, ξαναγυρίζει βαθμιαία στήν άρ-
χική του ταχύτητα. "Ο κομήτης
κάνει, δηλαδή, τό ίδιο πού κόμα-
με κι' έμείς γιά νά ξεφύγωμε από
τήν έλξι τής Γης. "Η διαφορά έί-

ναι ή έξις: Οι έπιστήμονες μας
κουράστηκαν πολύ ώσπου νά ύπο-
λογίσουν ποιά είναι ή ταχύτης ά-
πελευθερώσεως, δηλαδή, ή ταχύτης
πού θά μάς έπιτρέψει νά ξεφύγωμε
από τήν έλξι τής Γης κι' ώσπου
νά βρούν τά μέσα γιά νά πραγμα-
τοποιήσουν αυτή τήν ταχύτητα. Οι
κομήτες, όμως, κάνουν αυτό τόν ύ-
πολογισμό αυτόματα καί κανονί-
ζουν μόνον τούς τήν ταχύτητα, πού
τους χρειάζεται.

— Κι' άν δέν τήν πετύχουν;
— Είναι χαμένοι. "Ο κίνδυνος

αυτός δέν προέρχεται, άλλωστε,
μόνον από τόν ήλιο. "Όλοι οι πλα-
νήτες έξασκούν τήν ίδια έπίδρασι
σ' αυτούς.

— Κι' ή Γη;

— Φυσικά, κι' ή Γη.

— "Η Γη τραβάει, λοιπόν, τούς
κομήτες;

— Όπως τραβάει καί τή Σελή-
νη. "Ο δορυφόρος μας ξεφεύγει από
τήν έλξι τής Γης μέ τήν ταχύτη-
τα πού αναπτύσσει. Χωρίς αυτή
τήν ταχύτητα θάπεφτε πάνω μας.
Τό ίδιο γίνεται καί μέ τούς κο-

Τό δέρμα σας τήν άνοίγει!

δέρμα ύγιές καθαρό δροσερό

Νά τό μυστικό τής πραγματικής όμορφιάς!
Χιλιάδες μάτια σάς περιεργάζονται καθημερινώς.
Γι' αυτό είναι βασικό νά περιποιηθτε τακτικά
καί όπως πρέπει τό δέρμα σας.

Καί εύτυχώς πού ύπάρχει ή NIVEA !

Γιατί ή κρέμα NIVEA περιέχει όλα τά συστατικά
πού χρειάζεται τό δέρμα σας, υγρή καί λιπαρά, καί
κυρίως τήν "Εφοερί, ούσία συγγενή πρós τό δέρμα.
"Ετσι ή NIVEA εξασφαλίζει στό δέρμα
μιά άληθινά φυσική περιποίηση.

Διακεκριμένοι δερματολόγοι

έπιβεβαιώνουν ότι :

**'Η καλύτερη κρέμα
είναι ή NIVEA !**

μήτες. "Η Γη τούς έλκύει, αλλά
ξεφεύγουν μέ τήν ταχύτητά τους.

— "Η Γη θέλει, λοιπόν, τήν κα-
ταστροφή της;

— Ο Χάνσεν έμεινε κάμποσες στιγ-
μές συλλογισμένος.

— "Η Γη όπω-ς κι' όλα τά ού-
ράνια σώματα ύπακούει στόν νό-
μον τού συμπαγούς, απάντησε έ-
πειτα. Κι' αυτή έπίσης κινδυνεύει
ν' άπορροφήθι από τόν "Ηλιο καί
τρέχει μέσα στό διάστημα γιά νά
ξεφύγη από τήν έλξι του. Τό ίδιο
κάνει κι' ή Σελήνη γιά νά ξεφύγη
από τήν έλξι τής Γης. Τό ίδιο γί-
νεται καί μέ τά μεγαλύτερα άστρα.
Τό σύμπαν είναι σά μιá σκορπι-
σμένη οικογένεια, πού τά μέλη της
έλκονται άμοιβαία, σά νάβλεπαν νά
συνενωθούν καί πάλι. Αυτή ή έλξι,
πού άποτελεί τό μεγαλύτερο κίν-
δυνο γι' αυτά, αντισταθμίζεται
από τήν ταχύτητα, πού τούς έξε-
σφαλίζει τήν αυτοτέλεια καί τήν
αυτοπαρξία τους. "Αν έλειπε ή τα-
χύτης, τό ένα σώμα θάπεφτε πάνω
στό άλλο. "Αλλ' αυτά τά δύο πράγ-
ματα, ή έλξι κι' ή ταχύτης είναι
άλληλένδετα κι' εκφράζουν ίσως
τόν ίδιο νόμο από δύο διαφορετικές
άπόψεις. "Αν ή Γη έλκύει τούς κο-
μήτες, κι' αυτοί, όμως, καταφε-
ρουν νά ξεφεύγουν μέ τήν ταχύτη-
τά τους.

— "Αλλ' άν ένας κομήτης έπε-
φτε πάνω στή Γη;

— Αυτό τό πράγμα δέν φαίνε-
ται νάνινε ποτέ ως σήμερα. Στήν
περίπτωσι αυτή, οι καταστροφές
θά ήταν, βέβαια, τρομερές. "Η έκ-
τασί τους θά καθοριζόταν από τό
μέγεθος τού κομήτη κι' από τό
μέρος, όπου θάπεφτε. "Αν έπεφτε
π. χ. στή θάλασσα, είναι πιθανόν
ότι θά κατοικνιζόνταν ολόκληρα
νησιά καί σημαντικό μέρος τών άκ-
τών, γι'αυτό τό νερό θ' άνέβαινε
σέ μεγάλο ύψος. "Ενας κομήτης,
λόγω τής μεγάλης ταχύτητάς του,
θά μπορούσε έπίσης νά ίσοπεδώ-
ση βουνά ή ν' άνοίξη τεράστια βάρα-
θρα στό έδαφος. "Η καταστροφικ-
ή δύναμις του, όμως, θά περιορι-
ζόταν σημαντικά από τό πέρασμά
του μέσα από τήν άτμόσφαιρα. Οι
λίθοι πού αποτελούν τόν πυρήνα
του, θά κοινορτοποιούνταν πιθανόν
καί θάπεφταν στή Γη μέ τή μορφή
διαττόντων άστρων. Αυτοί οι διατ-
τόντες άστέρες δέν είναι ίσως πα-
ρά κομήτες, πού κοινορτοποιήκαν
κατά τό πέρασμά τους από τή γήι-
νη άτμόσφαιρα.

— Μπορεί νά συναντήσωμε κι'
άλλους κομήτες;

— Οι κομήτες είναι, βέβαια, έ-
νας πού σοδαρος κίνδυνος γιά ένα
διαστημόπλοιο. Ξέρωμε, εύτυχώς,
τίς τροχιές τών κυριότερων άπ'
αυτούς καί τό χρόνο πού πλησιάζ-
ζουν στόν γειτονικό μας πλανή-
τη, δηλαδή τούς πλανήτες, πού
ό άνθρωπος σχεδιάζει νά έξερευ-
νήσι.

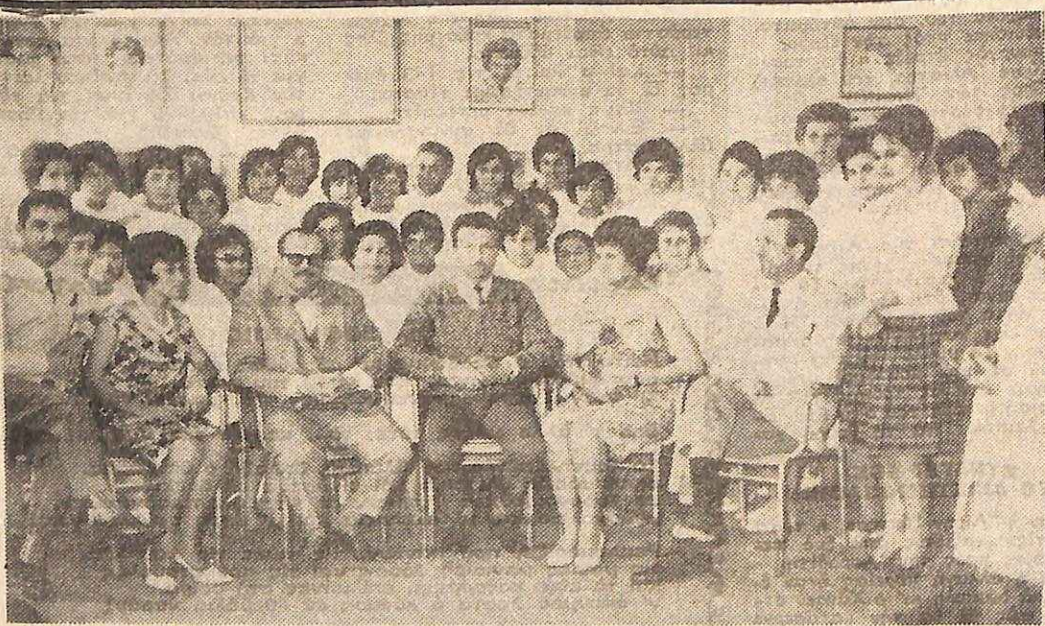
— "Η "Αίρην εξακολουθούσε νά κυ-
τάζει μέσα στόν καθρέφτη τού ή-
λεκτρονικού ματιού.

— Οι κομήτες είναι οι αιώνιοι φω-
γάδες, είπε σέ λίγο. Οι δυστυχι-
σμένοι τρέχουν άδίσκοπα, γιά νά
μπορέσουν νά γλυτώσουν από τίς
παγίδες πού βρίσκονται στό δρό-
μο τους... Ξέρεις, "Εγκον, ότι μ'
έκαμες νά τούς ληψάναι; "Αλλά δέν
μου είπες άν άνέκουν από ήλιακό
μας σύστημα.

— "Όχι, απάντησε ό Χάνσεν.
Οι περισσότεροι έρχονται από τό
διάστημα, κινούνται γιά λίγο μέσα
στόν κόσμο μας κι' έπειτα ξανα-
φεύγουν. "Ενας άπ' αυτούς, ό κο-
μήτης τού Γκράν, άπομακρύνεται
από τόν "Ηλιο 60 φορές άση εί-
ναι ή άπόστασι τού άστρου τής ή-
μέρας από τή Γη. Γι' αυτό έμφα-
νίζεται μόνο κάθε 164 χρόνια.

— "Ο κομήτης φαίνεται τώρα σά
μιά τεράστια φωτεινή σφαίρα, πού
σκέπαι τό μεγαλύτερο μέρος τού
ούρανού. "Αλλά, σέ λίγο, βρήκε
παράλληλα μέ τό διαστημόπλοιο
καί τότε οι άστροναύτες ξεχώρισαν
τά τρία μέρη του: τόν ολόκληρο
πυρήνα του, τήν κήμη του καί τήν
ούρά του. Αυτή ή ούρά ήταν τό-
σο μεγάλη, πού έόλεγες πώς δέν
τερματίζόταν πονεύει.

Καί, εσφυγκά, ή ούρά άνοίξε νά
πύλλεται, σά νά τήν έξήκονε κά-

Από τās έπίδειξεις τής τελευταίας άνοιξιάτικης γραμμής «AUDACE» υπό τού διεθνούς ήμης καλ-
λιτέχνου κομμωτού Jacques Pierre εις τήν αίθουσαν έπίδειξεως τής Σχολής Κομμωτών ΠΕΤΡΟΥ
ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ ήτις πρώτον έπέδειξε τήν 13ην Μαρτίου 1961 εις τήν αίθουσαν ΛΟΡΑΝ τού
ΣΑΝ — ΕΛΙΖΕ ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ.

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΣΠΟΥΔΑΙ—ΦΟΙΤΗΣΙΣ ΕΞΑΜΗΝΟΣ ΕΓΓΡΑΦΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ 20 — ΤΗΛ 612.588

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΒΑΣ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α' ΚΑΙ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΟΥ

(Δημ. Θέατρον)

ΣΧΟΛΗ ΚΟΜΜΩΤΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ

ποια δυνατή πνοή. Το κέντρο της εφτίσας σιγά-σιγά μια μεγάλη καμάρια, που υψώθηκε πάνω από το διαστημόπλοιο.

— Δεν είναι αλήθεια πως μοιάζει σ'α βρεάνι; είπε η "Αίρη, ανατριχιάζοντας.

— Η επίδραση των ήλικων ακτίνων κάνει τις ούρες των κομητών να παίρνουν τα πιο περίεργα σχήματα, απάντησε ο Χάνσεν.

Αυτό το βρεάνι κομματιάστηκε σε λίγο και χωρίστηκε σε μικρές φέτες, που έμοιγαν όλες στη βάση τους. — Η ούρα είχε τμήμα στο σχήμα μιας πελώριας βεντάλιας, που υψωνόταν μπροστά από το διαστημόπλοιο, σ'α νάθελε να του φράξει το δρόμο του.

— Θα περάσω μέσα απ' αυτή τη βεντάλια; ρώτησε η "Αίρη.

— Δε μπορούμε να κάμωμε διαφορετικά, απάντησε ο Χάνσεν. — Άλλ' όπως σου εξήγησα, δε διατρέμω κανένα κίνδυνο.

— Ο πυρήνας κι' η κόμη του κο-

μήτη είχαν χαθεί πιά, άλλ' η ούρα του, που έλλαζε κάθε τόσο σχήμα, σερνόταν πάντα μέσα στο διάστημα.

Μόνο ύστερα από πολλές ώρες, ο Ρίχτερ ανάγγειλε, ότι είχαν βγί από την ούρα του κομήτη.

— Αυτή η συνάντηση δεν ήταν χωρίς ενδιαφέρον, παρατήρησε ο Φράνς. Μας γλύτωσε από τη μονοτονία αυτού του ταξιδιού.

— Χωρίς να λογαριάζω, ότι μας έδωσε την ευκαιρία ν' απολαύσωμε ένα υπέροχο θέαμα, συμπλήρωσε ο Χάνσεν.

— Πόσα πράγματα θα είχαμε ν' αφηγηθούμε στους ανθρώπους της Γης, αν κάποτε ξαναγυρίζαμε κοντά τους! είπε η "Αίρη.

— Και κόντευα να τους ξεχάσω! φώναζε ο Χάνσεν. Γρήγορα, Ρίχτερ, δώσε μου τις παρατηρήσεις σου για τον κομήτη. Θα προσπαθήσω να τις μεταδώσω στη Γη κι' είμαι βέβαιος, ότι οι επίσημοι θα βρουν μεγάλο ενδιαφέ-

ρον σ' αυτές. Σε λίγο, ένα καινούργιο μήνυμα έφτανε από το διαστημόπλοιο προς τη Γη.

Η ΚΡΙΣΙΜΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

Το ταξίδι συνεχιζόταν από ημέρες, από εβδομάδες, από μήνες. Οι αστροναύτες της "Νέας Ατλαντίδος" είχαν χάσει πια την αίσθηση του χρόνου. Δεν υπήρχε γι' αυτούς ημέρα και νύχτα, χαρά και λύπη, ούτε καν κάποιο γινώσκισμα πού τους έκανε να ξεχωρίσουν πού τη μία στιγμή από την άλλη, πού τη μία στιγμή από το αύριο.

— Χτες από το σήμερα η νύχτα, ούτε γιατί δεν υπήρχε ούτε χτες, ούτε σήμερα, ούτε αύριο. Ζούσαν μέσα στο φως που σκέρπιζαν οι ηλεκτρικές λάμπες του διαστημόπλοιου.

Το αυτο το φως ήταν πάντα το ίδιο, ούτε λιγότερο, ούτε περισσότερο, ούτε πιο άδύνατο, ούτε πιο δυνατό. Τα θερμόμετρα έδειχναν έπισης σταθερά την ίδια θερμοκρασία μέσα στο διαστημόπλοιο κι' ο

έξω, που ανέπνεαν, ήταν πάντα ο ίδιος. Θάλασσες πώς ο χρόνος είχε σταματήσει γι' αυτούς.

Ο εξωτερικός κόσμος τους ήταν ο καθρέφτης του ηλεκτρονικού ματιού. Κάθε τόσο γυρίζαν το κεφάλι τους προς τα εκεί, με την κρυφή ελπίδα πως θα έβλεπαν κάτι καινούργιο. — Άλλά το «θέαμα» ήταν το ίδιο. Από το μέρος που ήσαν, μια εκτυφλωτική λάμψη. Από το αντίθετο το σκοτάδι, ένα σκοτάδι μαύρο και πικρό, που δεν είχε καμμία όμοιοτητα με τη νύχτα της κοσμολογικής άβυσσου. Οι νύχτες χωρίς σελήνη και χωρίς άστρια, θα φαίνονταν σαν ημέρα μπροστά του.

Το φως και το σκοτάδι, αυτό, σ'α, δε βρίσκονταν πάντα από το ίδιο μέρος. Ο ήλιος, που έβγαίνει από το δεξί μέρος του διαστημόπλοιου, αφού ανέβαινε άραγ πάνω στον ορίζοντα, μεσουρανούσε και κατέβαινε από το αντίθετο μέρος. Τα πράγματα τότε αντιστρέφονταν. Είχαν τώρα το φως προς τα άριστερά τους και το σκοτάδι προς τα δεξιά. Ο ήλιος, συνεχίζοντας την πορεία του, μεσουρανούσε κατόπιν κάτω από τα πόδια τους. — Επειτα, ξανάρχιζε ν' ανεβαίνει από το δεξί μέρος. Κάθε παρόμοια περιστροφή, οι αστροναύτες την αποκαλούσαν ημέρα. Μόνο ότι αυτή η ημέρα ήταν ουσιαστικά χωρίς νύχτα, αφού, όταν είχαν το φως από το ένα μέρος, μπορούσαν να το ξαναβρουν από το άλλο. Με τον τρόπο αυτό, ώστόσο, κατάφεραν να υπολογίζουν το χρόνο. — Άλλ' ο χρόνος αυτός, βέβαια, δεν ήταν όμοιος μ' εκείνον της Γης.

Το ταξίδι τους συνεχιζόταν πια χωρίς συγκινήσεις κι' απρόοπτα. Κι' οι επιστημονικές παρατηρήσεις τους είχαν έπισης λιγοστεύει. Τά είχαν δη όλα και τα είχαν καταγράψει στο ημερολόγιό τους. Για τη στιγμή, δεν είχαν να κάμουν τίποτ' άλλο.

— Η πιο κρίσιμη περίοδος για τους αστροναύτες άρχισε από την τέταρτη εβδομάδα. Τίς τρείς πρώτες έπρεπε να κάνουν μια αδιάκοπη προσπάθεια, για να προσαρμοθούν στην καινούργια τους ζωή. Οι εκπλήξεις, διαδέχονταν η μία την άλλη κι' άπασχολούσαν το μυαλό τους. — Άλλά τώρα τα είχαν μάθει όλα κι' είχαν συνθίσει στη ρουτίνα της ζωής τους. Αυτή η κρισιμότητα, άρχισε η αντί-

— Αυτό το φαινόμενο δεν είναι άγνωστο στους επιστήμονες της Γης. — Η αντίδραση στο στρατιωτικό άρχίζει από τη στιγμή που συνήθισε στην πειθαρχία. Ο μαθητής νοιάζει κούραση όχι τον πρώτο καιρό μετά τις καλοκαιρινές διακοπές, άλλ' αφού «στρώσει» στη σχολική ζωή. Κι' οι αστροναύτες της «Νέας Ατλαντίδος» είχαν «στρώσει» έπισης στη ζωή του διαστήματος, πού δεν είχε πια γι' αυτούς ούτε εκπλήξεις, ούτε απρόοπτα. Και τότε ένωσαν την κούραση, μια κούραση, πού ήταν καμωμένη από πλη- κι' ίσως από νοσταλγία. Τον πρώτο καιρό τους φαινόταν πως ήταν τόσο μακριά από τη Γη, πού ούτε καν την σκέτονταν. Και τώρα το μυαλό τους ξαναγυρίζει αδιάκοπα σ' αυτήν.

— Η μονοτονία της ζωής τους χωνόταν σ'α δηλητήριο μέσα στην ψυχή τους. — Η τροφή τους ήταν τώρα ένας χυλός χωρίς γεύση, πού τον έδωσαν μηχανικά μέσα στο στόμα τους, όπως ένα φάρμακο, για να παρατείνουν τη ζωή τους. Φάρμακο ήταν έπισης το νερό, πού έπιναν. Δεν τους πείραζε πια η προέλευσή του, γιατί είχαν συνήθισι σ' αυτή την ιδέα. — Άλλά το κάκου προσπαθούσαν να βρουν κάποια γεύση σ' αυτό. Τους δρόσιζε. Δεν το ήξεραν. Τους άνακουφίζε; Κι' αυτό το άγνοούσαν. — Άλλά τα χέρια τους πήγαιναν μηχανικά σ'α ειδικά δοχεία, όπου το συγκέντρωναν. Γιατί έπρεπε να το πιούν. — Ήταν μια ανάγκη του οργανισμού τους, πού δεν τους έπιτρεπόταν να τη συζητήσουν.

— Στο προσέχεις; — Η συνέχεια.

Ήταν ένα σπιτάκι σκαρφαλωμένο να σαν ανριόκατοικο, άπλωτο στο βράχο, πού ύψωνε το ανάστημα του απέναντι στην κατά- νάλανη θάλασσα. Καταλάαν ο- ποτε είχε μπουνάτα, γιατί, όπο- τε άλλαζε ο καιρός και έξωπα- νε ή τρικυμία, ή όλονάαν άπε- ραντώσυν νινάτανε καταλευκη, λές και στρωνόταν από τα φτερά των νλάνων πού πετούσαν από πάνω της. Και τότε τα κύματα σκάγανε σ'α βράσι του βράχου και πετάγανε τους άδρούς υψλά.

Κάθε τέτοιον καιρό ο παράξε- νος κάτοικος του σπιτιού έβγαί- νε νιά να κομάρωση τη θύελλα. — Ή μπουνάτα δεν τον εύχαι- στούσε. Δεν ήταν εύμωμη με τον έσωτερικό έαυτό του. Ένώ ή τρικυμία ήτανε το περιάλλον του, το κλίμα του, γιατί ταίριαζε με τον ψυχικό κόσμο του. Και έ- τοι, όταν ο ουρανός σκεπαζότανε με σύννεφα κι' ή θάλασσα άρχιζε να κυλάει κύματα και να μασι- γώνη με άουγκράπτο θυμό την άκουαλιά, ο έρωμης του βρά- χου καταφύριζε προς την πιο ά- πόκρημνη μεριά της άκτής και καθόταν εκεί, όρθός, κυτάζοντας τον όρίζοντα νιά ώρα πολλή, σ'α να του έζιτανε κάτι.

Δεν έρχότανε κανένας να τον δλ τον έρωμη. Μόνο αυτός πν- ναινε καμιά σούρα στο νειτονικό χωριό κι' άνόραζε ό,τι χρειαζό- τανε. Ήταν αυτή ή μόνη έπασή του με τον κόσμο, με τους άν- θρώπους. Κι' ύστερα κλεινότανε πάλι με έπιμονή στον έαυτό του.

— Μιά παράξενη συννεφιασμένη μέρα ή καταιγίδα είχε έξωσάει από το πού. — Ο έρωμης είχε βγί από το βράχο του. Κι' από κει άννάντευε το πέλαγο με μάτια

— Έδω δεν μας βλέπει κανείς... του μουμουρίσε.

Ένας έρωας πού δέν ξεχνιέται

πού είχανε κι' αυτά το χρώμα της καταιγίδας...

Καθότανε ώρα πολλή εκεί, όταν άκουσε πίσω του θύματα. Γύρι- σε και είδε μια γυναίκα να καπ- φορίζη το βράχο. — Ο έρωμης ά- νατριχιάσε. Μιά γυναίκα! Τι να έζητούσε από αυτόν, πού είχε ά- πό καιρό κόψει κάθε δεσμό του με τους ανθρώπους, και ίδιος με τις γυναίκες;

Γάστρωσε ή γυναίκα σ'α μια στιγμή. Κι' αυτός άπλωσε τα χέ- ρια του να την κρατήσει, και τη δέχτηκε σ'αν άγκαλιά του!

Καί νευμάτος έκπληξ άκουσε τη φωνή της να του ψιθυρίζει γε- μάτη ίκανοποίησι:

— Έπι τέλους! Σ'α βρήκα! — Με δυσεραστήμην περιέργεια ό άντρας την κυττάζε. Και το ό- νομά της βνίκε με κόπο από τα χείλια του:

— Έλένη! Έσύ; — Ναι, ένώ Σπύρο... Δε με περί- μες, βέβαια.

— Έκείνος την άσπασε χάω, στο βράχο, βέβαια.

— Να σε περιμένω; μουμουρί- σε. — Το λαθρεμπόριο, πού δεν έταπε νέναν!

— Να πού ήθα ένώ! του είπε μ' ένα χαμόγελο.

— Κι' έκανες άσκημα... της πέ- ταξε νευρικά.

— Γιατί; — Έτσι...

— Ή γυναίκα σάπασε μουδιαμέ- νη. — Ο λέξεις του άντρα ήτανε κοφτερές, σαν καλοσκοινόμενα μαχαίρια...

Δεν έκαναμήςανε μόνο άνησά- ρισαν προς το σπιτάκι πού βρι- σκότανε σκαρφαλωμένο σ'α ύψη του άπρόκρημνου βράχου.

Μπήκανε μέσα. Ή γυναίκα έπε- σε κουρασμένη σ' ένα χοντροκό- μένο σκαμνί.

— Κρυάσθηκα να σε νυρεύω... του είπε.

— Με νυρεύεις; Και τί να με κάνης; — Με την όκηρ του ματιού της τον κυττάζε.

— Για να σε νυρεύω ής πλ ότι... δε ήθελα! μουμουρίσε. — Νευρικά εκείνος άναψε ένα το- νάρο.

— Ή γυναίκα σύρθηκε με τα γό- νατα κι' άγκαλιάσε τα πόδια του: — Ναι! είναι εύκολο! το άπο- κρίθηκε.

— Με άνανάκτησι την έσπρωξε και την έκανε να πέσει μπρού- νια στο πάτωμα.

— Βρίσκεσαι ότι είναι εύκολο να ξεχάσω τη ντροπή μου; — Ναι, Σπύρο... Έσύ είμαι έ- νοχη. — Βρίσκεσαι... Άδεις με...

Μα συχώρεσε με... — Έκείνος άπαμάρκυνθηκε και πλνε στην όλλη άκρη του δωμα- τίου.

— Μήπως νομίζεις ότι έξουσιά- ζουμε τον έαυτό μας; Μπορούμε να του πούμε «έχασε»! και να ξεχάση; — Έσύ θα ξεχάσες... γιατί με άναπαε!

— Να πού με βρήκες, λοιπόν... Τι θές; — Ή γυναίκα νλίσταρσε από το σκαμνί κι' έπεσε στα πόδια του: — Ήθελα νιά να σου ζήτησω να ξεχάσας τα περασμένα...

Έκανε ένα βήμα πίσω ό άν- τρας: — Μα μού ζήτησας να ξεχάσω; φώναζε. Και το βρισκεις εύκολο!

ΚΑΛΛΟΝΕΣ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΙ

Στη Νέτιο Άμερική, το λα- θρεμπόριο έχει νινει έπαν- νελματική ειδικότητα των ώ- ραίων κοριτσιών!

Το λαοφιλέτερο άπάγγελμα στον νευσά όηλυκόκομο των νοτισμε- ρικανών γαργών, είναι σήμερα το έ- πάγγελμα του ή, μάλλον, ... της λα- θρεμπόρου! — Όσο περίεργο κι' άν φαί- νεται, το λαθρεμπόριο, πού δεν έταπε ποτέ, άλλωστε, ν' άνθι σ' αυτές τις γώρες, τείνει σήμερα να νλν ειδικό- της των κοριτσιών — και, μάλιστα, των όρσων κοριτσιών, πού καταφέρνουν εύκολότερα να κολλήσουν τους βερ- μάτους τελεωμίσκου!

Έτσι, σ'α άεροπόλιν, πού έκτελούν τη συγκοινωνία άδιαμαία σ'α πόλεις της Άργεντινής και της Χιλιής, έλάνει συχνά κανείς να ταξιδεύουν άσυνόδε- τες περιούμνες καλλώες, νυνιμένες με πριζάνικα φορέματα, όνινε άναγκα- στικά νλνλν κάλτσες και γέλα έλαί- κες, πού το ποσώπικό των άεροπο- ρών τις έξοσε πιά τόσο καλό, ώστε να τις υποδέχεται κάθε φορά σαν παλίες γνώριμες.

Όλες αυτές, οι λαθρεμπόρου, κα- λώς κάνουν τα ταξίδια άνάμια σ'α «Αργεντινή και Χιλή μία φορά τη έ- μάρα κατά μέσον όρο. Και, όπως ό- πολογίζεται, κάθε τέτοιο ταξίδι τους άσνιη καθαρά κέρδη νύωρο σ'α 5.000 δολάρια νιά την καθεμιά!

— Από την Άργεντινή, ή λαθρεμπόρου ξεκινάει έφένοντας μαζί της είδη άξίας

— Ή γυναίκα σύρθηκε με τα γό- νατα κι' άγκαλιάσε τα πόδια του: — Ναι! είναι εύκολο! το άπο- κρίθηκε.

— Με άνανάκτησι την έσπρωξε και την έκανε να πέσει μπρού- νια στο πάτωμα.

— Βρίσκεσαι ότι είναι εύκολο να ξεχάσω τη ντροπή μου; — Ναι, Σπύρο... Έσύ είμαι έ- νοχη. — Βρίσκεσαι... Άδεις με...

Μα συχώρεσε με... — Έκείνος άπαμάρκυνθηκε και πλνε στην όλλη άκρη του δωμα- τίου.

— Μήπως νομίζεις ότι έξουσιά- ζουμε τον έαυτό μας; Μπορούμε να του πούμε «έχασε»! και να ξεχάση; — Έσύ θα ξεχάσες... γιατί με άναπαε!

— Να πού με βρήκες, λοιπόν... Τι θές; — Ή γυναίκα νλίσταρσε από το σκαμνί κι' έπεσε στα πόδια του: — Ήθελα νιά να σου ζήτησω να ξεχάσας τα περασμένα...

Έκανε ένα βήμα πίσω ό άν- τρας: — Μα μού ζήτησας να ξεχάσω; φώναζε. Και το βρισκεις εύκολο!

15 ώς 20 γιλιάδων δραγμών. Στη Χι- λή, όμως, όπου το σκόδο έχει σκεδόν την τιμή πού δολαρίου και ό τιμώ- ριος είναι πολύ ύψηλότερος, τα είδη αυτά άπορούν να πωλήσουν σ'α διπλά- σιο της έξοσε των Φινικών. — Όμως, σ'α λαθρεμπόριο και σ'α νλνλν άνδρες, μεσολάβουν οι τελεωμίσκοι των γιλιά- δων άεροδρομίων. Σ'α νοτισμερικανή, κές γώρες, όμως, άποτελεί παράδοσι ή διαβόρα των κοριτσιών όρνων και οι τελεωμίσκοι περσιούν να κάνουν τα κλέιτα ματτα σ'α νοτισμικές σ'α- τες ταξιδιώτισσες για να ξεσάσει- σουν το συμφωνημένο αντίλαγμα! Τα μισά από τα κέρδη της λαθρεμπόρου και, έπιπλέον, την θελκτική συντροφία της νιάς μιά νύκτα! Με τους όρους αλ- λώς, καταλαβαίνει, βέβαια, κανείς πώς και γιατί το λαθρεμπόριο έβελ- γηκε σ'α ειδικότητα των κοριτσιών.

Κάθε τόσο ένοικείται ή χιλιανή κυ- βέρνηση άντικαταστή ταυ έξουσιάζε- μένων τελεωμίσκους με άλλους για τους όποιους τρέλει την όπλεια πώς θα σκαβάν τιμωρόι. Σ'α νύκτα οι νευ- διορισμένοι τελεωμίσκοι δεινώνονται ά- δικαστοί και άκόμτες καλλώες λαθρεί- ποροι έλάνουν να κατάσχετα το έμπο- ρεύμα τους και να έξουσιάζονται έτοι- μερικά από τα κέρδη τους. — Άλλά το κασώπιο της άσπης δεν κρατεί πα- ρά νιά λίγον καιρό. Με τη σειρά τους, οι νευδιορισμένοι ύπακπτουν σ'α διπλό ποσώπιο, όσπου ν' άνακαυώσουν και σ'αίσι και να διαρίστουν άλλοι πάλι σ'α θέσι τους!

Την ίδια διασποριότητα δεινώνουν οι «Αργεντινές λαθρεμπόροι και πού την κατέχουν της Βραζιλίας, παρά τα άσπήςσας μέτρα, πού έλαβε η νύκτα κατ'επ'αίτην ν'α Κονταρμπα- τίστας! — και διευσθύναν από κοινέ- λας ήλικας 20 ώς 25 χρόνων!

— Μην το ξαναπες αυτό! άνόςε με ό άντρας κι' άν άκόμα σε ά- ναπαε, όπως λές, θα προτιμήσω να πέσω με το κεφάλι από δώ πάνω στη θάλασσα, παρά να στο- πώ!...

— Γιατί; πού παρανονήθηκε. — Γιατί; Ρώτας γιατί! Μα ξε- χνάς τι μούκνες; Ξεχνάς ότι σου τα έδωσα όλα, κι' έσύ μου γυρίσες πικρά και ντροπή! Είχα ένα όνομα στωκό, μ'α τιμημένο, και το κουράλιασε άλυπτα! Δε συλλογίστηκες, ότι μού χωνότου- ορε, έκτος από άνάπη, σεβασμό.

— Έκνες το κέρι σου, άδιαφορα, ένωστ'α, και με έφερες σ'απν άπώνωμ. Κι' έγω, νιά να σε ξε- κάσω, νιά να σβύσω το ντροπιό- σμένο παρελθόν πού με έδενα μαζί σου, έφωνα από το σπιτί μου, από τον πολιτισμό, από τους άν- θρώπους, και νύσευα έδω, σ'απν έρωμιά, την ποθητή λησμονιά.

— Και τί βρήκες; τον άπτισε. — Δεν έξω άν τη βρήκα, μιά φορά τη ζήτησα!

— Δε τη βρήκες... τού άποκρί- θκε με πεσιόπιο. Πάμτα με ά- ναπαε και πάντα θα με νυστά- λης...

— Μη μιλάς! της πέταξε άνριε- μένος. Πάψε και σ'απν!

— Δε θα πάψω και δε θα σ'απν. — Ήθελα νιά να κάτω μαζί σου, να νυστάσω την έρωμιά σου...

— Έκείνος, την άκουσε με ήδονη κ' ήρικη και καταλάβαινε ότι την άναπούσε πάντα!

— Ή νυνάικα σπώθηκε και τον ζύγωσε. Ή νυρμένη της πνοή του κατέδεσε το πόσωπο.

— Έδω δε μας θάλει κανείς... του μουμουρίσε. — Δε νύσκαλει κανείς νιά να πλ ότι ξεχάσες αλ- τό πού σου έκανα και με ένα- πηρες...

— Έκείνος την άκουσε σνκινη- μένος: — Έλένη... μουμουρίσε. Γιατί να ξαναρώς;

— Γιατί σ'α άναπαε και μετα- νιώνω νιά ό,τι έκανα...

— Μετανιώνεις; — Ναι, μετανιώνω... Άλλοίως, πώς θα δεχόμουν νιά έξοριστή έδω, σ'απν έρωμιά; — Έρχομαι ό- μως νιά με κάνει εύτυχιούνη το ό,τι θα είμαι μαζί σου!

Δε άμπερε να κρατήσει άλλο ό άντρας... ο έρωμης πού βρά- χου; Πιό πολύ από το έπιχειρή- ματα των κελιών της, τον παρα- σόνασε τα χε'λια της τα ίδια... Και κόλλησε άπάνω τους τα δικά του δίσασμένα.

— Έτσι, οι έρωμης της του βράχου, νινανε δύο-και ήσαν εύτυχιόμε- νοι...

ΒΕΡΘΕΡΟΣ

Moders

Όχι πιά άναβολές στο γάμο

Νοφικά

ΣΤΟΝ ΟΔΟΝΤΟΓΙΑΤΡΟ

ΓΙΑ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΗ Η ΚΑΚΟΣΜΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΣΥΝΙ- ΣΤΟ ΤΗΝ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ COLGATE Ο ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΤΗΝ ΑΓΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΥΦΤΗΣ ΜΕΡΗΣ ΤΟΥ ΟΔΟΝΤΙΟΥ ΚΑΙ ΣΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΑΚΟΣΜΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΕΡΗΔΟΝΑ (ΝΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ).

ΟΤΑΝ ΤΟΝ ΜΙΑΣ ΓΙΑ ΓΑΜΟ ΔΕΝ ΜΕ ΠΡΟΣΕΧΕΙ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΟΥΣ ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕ; ΜΥΡΙΖΕΙ ΔΥΣΑ- ΡΕΣΤΑ. ΘΑ ΕΠΡΕ ΠΕ ΝΑ ΔΗΣ ΤΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟ ΜΑΣ.

ΞΕΡΩ ΟΤΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΔΕΝ ΑΡΕΣΟΥΝ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΤΟ ΣΤΟΜΑ ΤΟΥΣ ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΕ; ΜΥΡΙΖΕΙ ΔΥΣΑ- ΡΕΣΤΑ. ΘΑ ΕΠΡΕ ΠΕ ΝΑ ΔΗΣ ΤΟΝ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟ ΜΑΣ.

ΜΕ ΤΗΝ ΚΟΛΓΚΕΪΤ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΗΣ ΕΞΕΤΗΛΗΡΩΗ ΤΟΝΕΙΡΟ ΤΗΣ

Colgate με Gardol ή 'Οδοντόκρεμα πού ΣΤΑΜΑΤΑ ΤΗΝ ΚΑΚΟΣΜΙΑ ΤΟΥ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΑ ΤΗΝ ΤΕΡΗΔΟΝΑ

Μόνον ή ΚΟΛΓΚΕΪΤ περιέχει ΓΚΑΡΝΤΟΛ το θαυματουργό συστατικό πού καταπο- λεμά την τερηδόνα, περιβάλλοντας τα δόντια σας προστατευτικά με μιά άόρατη ασι- δα. Δεν τό αισθάνεσθε, δεν τό γεύεσθε, δεν τό βλέπετε, και όμως ή ΓΚΑΡΝΤΟΛ παραμένει συνεχώς σ'α δόντια σας όλη την ημέρα. Νά γιατί ή οδοντόκρεμα ΚΟΛΓΚΕΪΤ με ΓΚΑΡΝΤΟΛ προστατεύει τα δόντια σας όλη την ημέρα

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΝ ΤΗΝ ΔΡΟΣΕΡΗ ΓΕΥΣΗ ΤΗΣ ΜΕΝΤΑΣ

COLGATE
DENTAL CREAM — GARDOL

Πρώτη στην παγκόσμια κατανάλωση

ΕΝΑ ΜΟΝΟ ΒΟΥΡΤΣΙΣΜΑ ΜΕ COLGATE με GARDOL

— Στεματά σπινθίσις την κακοσμία του στόματος
— Καταπολεμά την τερηδόνα
— Διατηρεί τα δόντια κάσπρα.

Η άόρατη άσιδα του GARDOL καταπολεμά την τερηδόνα όλη την ημέρα με ένα μόνο βουρτσισμό

COLGATE ME GARDOL ΔΟΝΤΙΑ ΓΕΡΑ ΚΑΘΑΡΗ ΑΝΑΠΝΟΗ

ΤΑ γεγονότα της 'Αλγερίας απείλησαν για μία στιγμή να ματαιώσουν το έρετιμο Διεθνές Κινηματογραφικό Φεστιβάλ των Καννών. Τελικά όμως, αποφασίστηκε να γίνη η προβολή των φιλμ μετά το 3ης και 18ης Μαΐου, χωρίς κοσμικές δεξιώσεις και άλλες γιορτές.

Η Ντέμπου Ρούνολντα.

Με την προβολή του έρετιμο συναγωνιστού φιλμ του «Όττο Πρεμίνγκερ «Εξέδω», που αφορά την αναγέννηση του 'Ισραήλ, έβωσε την ευκαιρία στους θεατές και στην επιτροπή να ξαναδοθούν ύστερα από μακρόχρονη απουσία από την αθένη, το συναγμένο το Προεδρείο Κένεντυ. Π ή τ ε ρ Λάφορντ, που πρωταγωνιστεί στο έργο αυτό.

Αναμένεται επίσης η άφιξη μερικόν λαμπρών αστέρων, όπως η Σαφί Αλδρεν, που θα παρουσιάσει το τελευταίο της φιλμ «Η Τσιτσιάρα», ο Αλβίν Ντελόν, που πρωταγωνιστεί στο φιλμ του Γάλλου σκηνοθέτη Ρενέ Κλεμάν «Η ζωή είναι όμορφη», το οποίο θ' αντιπροσωπεύει η Γαλλία στο Φεστιβάλ. Μετά την αναχώρηση της Σοφίας Ανανιάν, η Τζίνια Λόλομπερτζίνι, η οποία και ο Φράνκ Σινάτρα.

Μεταξύ των φιλμ, που θα προβληθούν στο Φεστιβάλ, είναι το αμερικανικό «Σταφύλι στον ήλιο», με το Σίδνεϊ Πουατιέ και με θέμα τις φυλετικές διαφορές. «Μία μακρά αποστράση (γαλλικό), «Το στίγμα» (αγγλικό), «Πάρουν δυο (αγγλικό) φιλμ: «Πριγκίπισσα του σελήνη», το οποίο είναι με θέμα τη σύγχρονη ζωή των νέων, που έχει για τίτλο «Τρυφερή και τρελή νεότης». «Ο δικαστής» είναι το φιλμ του 'Αλφ Σιδμπέργκ, που θ' αντιπροσωπεύει τη Σουηδία, οι δε Ρώσοι θα προβάλουν τους «Κοζάκους».

Την 'Ελλάδα θ' αντιπροσωπεύει η ταινία της «Μανταλένας», που θα δώσει για πρώτη φορά στην 'Αθήνη Βούγιουκλάκη την ευκαιρία να παρουσιάσει στο Φεστιβάλ των Καννών και στο Μόνι Χιτζνέκ, για δεύτερη κατά σειρά χρονιά, να συνοδεύη ένα ελληνικό φιλμ, το οποίο συνέθεσε η μουσική. Τη «Μανταλένα» θα συνοδεύουν επίσης στις Κέννες ο παραγωγός Κ. Φίωρ και ο σκηνοθέτης και συγγραφέας Κ. Αλέκος Σακελλάριος.

Μία κατάρα δίνει τις κινηματογραφικές υπερπαραγωγές που έμπνευσε η δοξασιότητα. Υστερα από την «Κλεοπάτρα» το γούρμα του φιλμ «Σόδομα και Γόμορρα» διέκοψε, έπειτα η πρωταγωνίστρια από αρρώστιας έφθινε. Η Ροσάνα Ποντσεστά, η 'Ιταλίδα στή, που είδισε από χρόνιαν στο ρόλο της «Ωραίας Ελένης» εγκατέλειψε

το Μαρόκο, όπου ο σκηνοθέτης Μαουρίτσιο Λόντι γυρίζει το φιλμ, και επέστρεψε αεροπορικά στη Ρώμη, μέσω Γιαρισίου. Στο 'Ορλν', η ώρασιάρ είχε συνεχώς τα ματιά της σκεπασμένα από μεγάλα μαύρα γυαλιά και παρά την έπιμονή των φωτογράφων, δεν τους άφηνε να τη φωτογραφίσουν. Όλοι πάντως πρόσεξαν πως η Ροσάνα είχε άδυνατισει και φαινόταν καταβεβλημένη.

Ο σκηνοθέτης Τολλάν, είπε η στή, που είναι στη Ρώμη ο μονικός γιατρός μου, ήρθε στο Μαρόκο, για να με δει. Αυτός με συμβούλεψε να ξαναγυρίσω στην 'Ιταλία, για μία γενική εξέταση. Φαίνεται πως με προσέβαλε ο ίος των τροπικών, που έχει προσβάλλει μέχρι σήμερα πολλούς Ευρωπαίους, οι οποίοι ταξίδευαν στην 'Αφρική. 'Ελπίζω πάντως να μπορέσω σύντομα να επιστρέψω κοντά στους άλλους, για να ξαναρχίσω το γούρμα του έργου.

Η άρρώστια αυτή κάνει τους παραγωγούς του φιλμ να χάνουν κατά μέσον όρο μισό εκατομμύριο δολάριας ημερησίως, δεδομένου, ότι το έργο αυτό είναι η πιο σημαντική αμερικανο-ιταλική παραγωγή, που γυρίστηκε μέχρι σήμερα.

Όπως συνέβη με την «Κλεοπάτρα», έτσι και για τα «Σόδομα και Γόμορρα», η καθυστέρηση θα προκαλέσει άναποφευκτα διαμαχίες με τις ασφαλιστικές εταιρείες.

Ηλικίας 29 χρόνων — την ίδια ακριβώς με την 'Ελίζαμπετ Τάιλορ — η Ροσάνα Ποντσεστά είναι σήμερα ούζουγος του 'Ιταλού κομικού Μάρκο Βικάριο και μητέρα ενός αγοριού 6 χρόνων. Έγινε δε διάσημη το 1952, όταν παρουσίασε στο Φεστιβάλ των Καννών το μελάνικο φιλμ της «Το δίχτυ».

Τρεις μήνες μετά την έξοδο του, ο διάσημος 'Αμερικανός συγγραφέας 'Ερνεστ Χέμινγουэй, ηλικίας 63 χρόνων ξαναγύρισε στην κλινική του Ρότερντερ. Οι γιατροί αρνήθηκαν να αποκαλύψουν τι ακριβώς συμβαίνει και δήλωσαν μόνο: «Η κατάσταση του είναι απόλυτα ικανοποιητική».

Έχει όμως ανάγκη από μακρά και απόλυτη ανάπαυση.

Ο γάμος Κένεντυ, που παρακολουθεί τον Γκάβρυ Κόμπερ, παραδέχτηκε πως η κατάσταση του ήθιστο χειροτέρεται, κάθε μέρα. Ο Γκάβρυ γνώριζε την αρρώστια

Σύντομες ειδήσεις

του έδω και πολλούς μήνες, είπε, και έδειξε ένα θάνατο, που μιάς έκανε όλους να του θαυμάζουν. Ο Πρόεδρος Κένεντυ είναι ο τελευταίος, που τηλεφώνησε στο διασημό άρρωστο και μίλησε μαζί του επί ξεη λεπτά. Το τηλεφώνημα είχε εθιμο τον και έκλεισε με την ευχή του Προέδρου να γίνη γρήγορα καλά. Μήνυμα συμπαθείας έστειλε στον Γκάβρυ και η βασίλισσα της 'Αγγλίας 'Ελισάβετ.

Η 'Ελίζαμπετ Τάιλορ, μετά από το 'Όσκαρ, κέρδισε κι' έναν άλλο ζηλευτό τίτλο: της «δωρακιότερης γυναίκας του κόσμου». Υστερα από μία συγγραμμή στην Ξη έκδοσή της, «Η ζωή είναι όμορφη», η Τάιλορ, που είναι η πιο σημαντική αμερικανο-ιταλική παραγωγή, που γυρίστηκε μέχρι σήμερα.

Όπως συνέβη με την «Κλεοπάτρα», έτσι και για τα «Σόδομα και Γόμορρα», η καθυστέρηση θα προκαλέσει άναποφευκτα διαμαχίες με τις ασφαλιστικές εταιρείες.

Ηλικίας 29 χρόνων — την ίδια ακριβώς με την 'Ελίζαμπετ Τάιλορ — η Ροσάνα Ποντσεστά είναι σήμερα ούζουγος του 'Ιταλού κομικού Μάρκο Βικάριο και μητέρα ενός αγοριού 6 χρόνων. Έγινε δε διάσημη το 1952, όταν παρουσίασε στο Φεστιβάλ των Καννών το μελάνικο φιλμ της «Το δίχτυ».

Τρεις μήνες μετά την έξοδο του, ο διάσημος 'Αμερικανός συγγραφέας 'Ερνεστ Χέμινγουэй, ηλικίας 63 χρόνων ξαναγύρισε στην κλινική του Ρότερντερ. Οι γιατροί αρνήθηκαν να αποκαλύψουν τι ακριβώς συμβαίνει και δήλωσαν μόνο: «Η κατάσταση του είναι απόλυτα ικανοποιητική».

Έχει όμως ανάγκη από μακρά και απόλυτη ανάπαυση.

Ο γάμος Κένεντυ, που παρακολουθεί τον Γκάβρυ Κόμπερ, παραδέχτηκε πως η κατάσταση του ήθιστο χειροτέρεται, κάθε μέρα. Ο Γκάβρυ γνώριζε την αρρώστια

Ο Όραν Σινάτρα.

τόπιν, κατά σειράν επιτυχίας, τα ονόματα της Τζίνια Λόλομπερτζίνι, της 'Ινγκριντ Μπέργκμαν, της Μαίριλιν Μονρόε (η βασίλισσα του σέξ είναι

εφέτος έκτη στη σειρά), της Νάταλι Γούντ και της 'Ωντρεύ Χέμπερν. Το όνομα της Μπρίτζιτ Μπαρντ δεν αναφέρεται εφέτος μεταξύ των ωραιότερων γυναικών, και όμως τα φιλμ της εξακολουθούν να πραγματοποιούν στο Νέο Κόμβο ρεκόρ εισιτηρίων.

Όπως κάθε χρόνο, οι Γάλλοι δημοσιογράφοι μοίρασαν κι' εφέτος τα «λεμόνια» και τα «πορτοκάλια» τους. Τα πρώτα στους καλλιτέχνες, που δε φάνηκαν καθόλου ευγενικοί μαζί τους, έπαι ένα διακρίνο χρόνο, και τα δεύτερα σ' εκείνους, που τους δεχόνταν πάντα με προθυμία, απαντών στα ερωτήματά τους και αφιέρωναν να τους φωτογραφίσουν, χωρίς διαμαρτυρίες, γκρινιές και υπεκφυγές.

Τα «λεμόνια» δόθηκαν εφέτος στην 'Αννούκ Αίμ, στον Πιέρ Μπρασέρε και στο σκηνοθέτη 'Αλβιν Ρεναί. Τα «πορτοκάλια» τα κέρδισαν η 'Αννί Ζιρσνίτ, ο Μισέλ Σιμόν και ο σκηνοθέτης Φρανσουά Τρουφ (τα 400 χτυπήματα).

Η νέα μόδα του Χόλυγουντ και του κινηματογράφου γενικά, άπαιτεί από τις αστέρες να έχουν περίμετρο στήθους από 90 εκατοστά, όχι όμως και 95. Η Ντέμπου Ρούνολντα, η οποία και η 'Ελίζαμπετ Τάιλορ, είχαν 87 εκατοστά η πρώτη και 88 η δεύτερη, κρέφταν στα ινστιτούτα για να μη βρεθούν έξω του κανόνος.

Ο Κέννεθ Μούρ, μπήκε προ ημερών σ' ένα φαρμακείο του Λονδίνου και είπτε στο φαρμακοπείο:

— Μου δίνετε, παρακαλώ, ένα φάρμακο κατά του λόζυκα.

Ο φαρμακοπείας, χωρίς χρονοτριβή, του άσπασε δυο ήληρα χατοκόμια, ξεγλώντας του συγχρόως:

— Είναι λιγάκι απότομο και ίσως δύσκολο, αλλά πολύ αποτελεσματικό... Βλέπετε; Σας έκοψε άμέσως το λόζυκα. Μία δεν το ήθελε για μένα, διαμαρτυρήθηκε ο Κέννεθ, αλλά για τη γυναίκα μου, που περιμένει μέσα στο αυτόκινητο!

Ο Μισέλ Σιμόν είναι, απαρνηγός. Έχασε τη μόνη γυναίκα, που αγαπούσε και που τον αγαπούσε. Πρόκειται για τη Ρόζα, μία μικρή 'Αφρικανή, που έφτασε

μία μέρα στη Νίκαια σ' ηλικία 16½ χρόνων, για να περάσει χέρια μιάς σπείρας ομομομομομομο. Μία μέρα όταν πήγε για πρώτη φορά στον κινηματογράφο, η Ρόζα έβγαλε να δει το φιλμ του Μισέλ Σιμόν «Το δηλητήριο».

Ο Κέννεθ Μούρ.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

ΠΑΤ ΚΕΝΕΝΤΥ

ΨΗΛΗ, κατάσθη, με ωραιότερες στις διαλογίες του σώμα κι' ένα ποσόπο πραγματικά γοητευτικό, η Μαίρη Γιούρ μόλις τώρα γνωρίζει τη δόξα της κινηματογραφικής επιτυχίας, ενώ δεν είναι καινούργια ηθοποιός. Τη δόξα αυτή την οφείλει σ' ένα άποφασιστικό για την καλλιτεχνική ζωή στάση: στο γάμο της με το γνωστό 'Αγγλο συγγραφέα Τζον 'Ουμπσον και στο Εσπρί του έργου «Λογισμένα νιάτα».

Μόλις παντρεύτην το 1956, έπειτα από σύντομο αλλά κεραυνόδολο ειδύλλιο, ο 'Ουμπσον, βέβαιος για το μεγάλο ταλέντο της νεαρής γυναικας του, έγραψε το έργο του με αποκλειστικό σκοπό να γίνη η Μαίρη γνωστή και δημοφιλής καλλιτέχνις του αγγλικού θεάτρου. Και δεν έπιασε έξω στις προσδοκίες του. Τον επόμενο χρόνο, όταν το έργο ανέθηκε σ' ένα από τα μεγάλα θέατρα του Λονδίνου, η επιτυχία ήταν τόσο μεγάλη, ώστε κέρτασε το πρώτο γράμμα του θεάτρου ενάμιση χρόνο και πλέον, ενώ, συννοώντας το όνομα της πρωταγωνίστριας, του της Μαίρη Γιούρ, έγινε πασίγνωστο και άσπαστο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

διπλώμα της. Όπως αναφέραμε και πριν, ήταν πολύ δύσκολο και διέθετε αξιοσημείωτο ταλέντο. Έτσι το 1954 πέτυνε τον πρώτο της θριαμβικό ρόλο στο έργο «Σιμόν και Λάουρα» και λίγο αργότερα ένα μεγαλύτερο

ναθέσουν το ρόλο της 'Οφελίας στον «'Αμλετ» του Σαίπηρ. Με τον ίδιο ρόλο — και το ίδιο κλασικό έργο, το 1955 πήγε στη Μόσχα, όπου ολόκληρος ο θίασος και μαζί του η Μαίρη Γιούρ,

Μία πρόσφατη φωτογραφία της Μαίρης Γιούρ, που δείχνει ολη της την ομορφιά.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

Όταν το έργο κατέδενε το καλοκαίρι του 1958, έπειτα από θορυβώδη επιτυχία, μεταφέρθηκε άμέσως στη Νέα 'Υορκη με πρωταγωνίστρια πάλι τη Μαίρη Γιούρ. Κατανοήθηκε θριαμβωσ' κι' εκεί, αφού το έργο κέρτασε στο θέατρο του Μπροντγουάϊ, όπου παίζονταν, περισσότερο από ένα χρόνο.

το ρόλο της πρωταγωνίστριας στο φιλμ «'Αμλετ» του Σαίπηρ. Με τον Πιέρ Φίλντ, λίγο αργότερα πήρε μέρος σ' ένα έλαφο φιλμ με τον τίτλο «Τα κορίτσια βέλουν δάλασσα».

Με τις τρεις αυτές ταινίες στο ενεργητικό της, η Μαίρη Γιούρ θα μπορούσε από τότε να έχη εξασφαλίσει μία διακριτική θέση ανάμεσα στις καινούργιες αστέρες του αγγλικού κινηματογράφου. Άλλα δεν το θέλησε, παρά το γεγονός ότι είχε ενδιαφέροντες προτάσεις για την παραγωγή περισσότερων γισιότρων, που γι' αυτό κάθε ημέρα μιλούσε στον άντρα της. Κι' αυτές, για να την ευχαριστήσει, έγραψε τα «'Ωνιόμνημα νιάτων», βέβαιος ότι ο πρώτος γυναικείος ρόλος του έργου ήταν κομμένη και ραμμένη για τη γυναίκα του. Με το ρόλο αυτό, όπως είδαμε, τη Μαίρη Γιούρ χάραξε οριστικά το δρόμο της προς το θέατρο και τον κινηματογράφο.

Την άσκητά διακριτική θέση που κατέχω σήμερα τόσο στο αγγλικό θέατρο όσο και στον κινηματογράφο, λέει η ίδια με τη μετριοφροσύνη, που τη διακρίνει, την οφείλω αποκλειστικά στον άντρα μου. Αυτός με την πίεση που έχει υπόρως να δη άμεισως τα υποκριτικά προσόντα μου και να με βοηθήσει με κάθε τρόπο να τα αξιοποιήσω. Ο Τζον είναι ένας περιφθονος σύζυγος κι' ένας εξαιρετος «άνχνυτης ταλέντων»...

Ετομολόγη, πνευματώδης και προπάντων... Σκατσέας, η Μαίρη Γιούρ έφει να δηγηθεί με χιούμορ ιστορίες Σκατσέων τουγκούνδων. Νά μία απ' αυτές:

Κάποιος πλούσιος αλλά φοβερά φιλάργυρος Σκατσέας, πηγαίνει στο ράφτι του, παρσούει ένα κοστομίο, το φοράει θριαμβωστικά και... φεύγει.

Ο ράφτις, που τον ήξερε καλά, πειρμένι λίγες μέρες να λάβη το αντίτιμο του κοστομίου κι' έπειτα στο στέλνει το ξεξίλιόλογο γράμμα:

«Φίλε κύριε, μένω κατ'απλήκτος με την φθισοφροσία σας να εξοφλήσετε την αξία του κοστομίου που φοράτε ήδη...».

Και ο Σκατσέας μας, του απαντάει επίσης λιγολόγος:

«Δεν πρέπει να εκπλήττεστε διόλου, φίλε κύριε. Δε λάβετε το αντίτιμο του κοστομίου που φοράτε, γιατί... ακόμη δεν πέθανε η πλούσια θεία, που θα κληρονομήσει!»...».

ΡΟΜΠ. ΦΡΑΝΚ

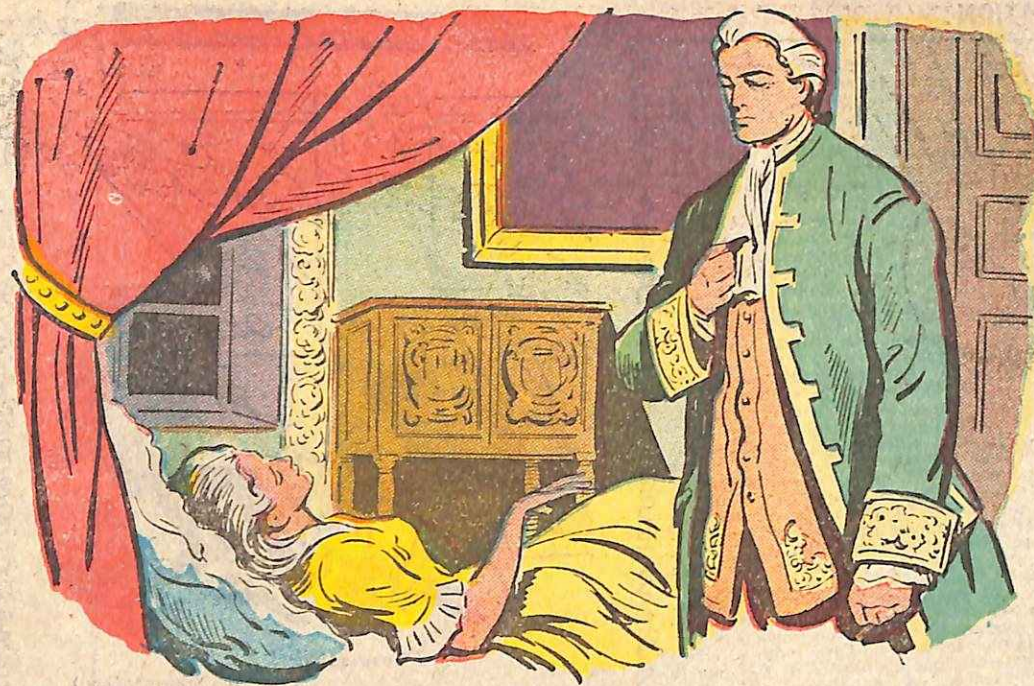
Ο βασιληάς 'Ολάφ είναι ερωτευμένος!

Θα επιτρέψω, όμως, στον εαυτό του κείνου που αναφέρει στο γυίο του, διάδεχο Χάραλντ:

Τα αισθηματικά σκάνδαλα διαδέχονται το ένα το άλλο στη νορβηγική Αθήνη! 'Αφού οι παγκόσμιος Ρανκ γίνιτ και 'Αστρον έρωτευθηκαν και παντρεύτηκαν δυο κοινούς θνητούς — η πρώτη με την συνκατάθεσι του πατέρα της, του βασιλιά 'Ολάφ, η δεύτερη εκδιδομένης τον με την απλή της σεως της — εινε έρωθι η σειρά του διάδονο Χάραλντ να ανατατάσθι η ένα ειδύλλιο του τους άστροκοίους κύκλους. Τελικά, όπως έγραψε και ο 'Εθ, σπουδός από καιρού, ο Χάραλντ πειζόμενος από τον πατέρα του, θυσίασε τον έρωτά του για την άσπρη Σόνια Χάραλντσον, που σμυέσσαν το θούνο και εγκατέλειψε τις προσδοκίες του να την παντρευθή.

Σήμερα, όμως, ο ίδιος ο βασιληάς 'Ολάφ, αυτός που αγανακτισκε σκληρά για ν' αποτρέψη το

28

— Σε συγχωώ από το βάθος της καρδιάς μου, Λορέντζα, της είπε ο δούκας.

Ο ΧΕΙΜΩΝΑΣ του 1753 ήταν πολύ βαρύς. Και, μόλις άρχισαν να φυσάνε οι πρώτες χλιαρές ανοιξιάτικες πνοές, ο δούκας φάλαγγε ντελλά Τόρε πρότεινε στη γυναίκα του, την όμορφη Λορέντζα, να φύγουν από τη Βενετία, για να πάνε να περάσουν μερικές βδομάδες στον πυργό του 'Ανταμέλλο, που βρίσκονταν σε μία μαγευτική τοποθεσία.

Πέρασαν εκεί δυο υπέροχες βδομάδες. Ο καθαρός αέρας της εξοχής είχε ξαναζωντανεύσει την παλιά αγάπη τους κι' οι καρδιές τους είχαν ξαναμείσει. Στ' αλήθεια, δεν είχαν πάψει ποτέ ν' αγαπιούνται μέσα στα δέκα χρόνια, που ήταν παντρεμένοι. Κι' ωστόσο, φανκόντας μέσα στην καρδιά τους, θα μπορούσαν ίσως ν' ανακαλύψουν κάποιες σκοτεινές γωνιές ή μερικά κενά...

Θάμεναν στο 'Ανταμέλλο όλο τον 'Απρίλη. Θα γύριζαν κατόπιν στη Βενετία για να παρακολουθήσουν τις γιορτές του Μανιού, που ξεκλινόνταν πάνω στα κανάλια της δοξαμένης νύχτας του 'Απριλίου.

Ήταν τώρα η τελευταία ημέρα που θα περνούσαν στον πυργό του 'Ανταμέλλο. Το άλλο πρωί θα φεύγαν. 'Αλλά, κατά το βράδυ, η Λορέντζα άδισθέτησε ξαφνικά.

Η αδ' αδελφή της, ωστόσο δεν ήταν από τις συνθησιμένες. Οι δυνάμεις της παρέλυσαν ούτως, η άσπληνη της έγινε δύσκολη και δε μπορούσε να κάνει ούτε την πιο μικρή κίνηση.

Ο άντρας της δε φάνηκε πως άνησυχησε στην 'Αρχή. 'Αλλ' έπειτα από κάμποση ώρα, αποφάσισε να στείλει έναν καθαλλάρη στο Τρεβίζο, για να φερει ένα γιατρό. Η απόσπας ως εκεί, όμως ήταν πολύ μεγάλη. Ο άνθρωπος του, τρέχοντας με καλπασμό, θα κινε τουλάχιστον δυο ώρες για να φτάσει στο Τρεβίζο. Κι' ο γιατρός, που θαρόχονταν με το σμασί του, θα χρειαζόταν πάνω από τρεις.

Έτσι, δε θαφτανε στο 'Ανταμέλλο πριν από τα μεσάνυχτα. Κι' ήταν αμείβολλο αν η Λορέντζα θα άντεκε ως τότε. 'Αλλά τί άλλο μπορούσε να γίνει;

Ο δούκας ντελλά Τόρε είχε διώξει τώρα όλους τους υπηρέτες κι' έστεκε μόνος του πλησί στο προσκέφαλο της γυναίκας του. Το πρόσωπο της Λορέντζας ήταν κατάλευκο και λευκοί αφορί έβγαιναν από το στόμα της. Κάθε τόσο το κορμί της τσανταζόταν από σπασμούς. Είχε την εντύπωση πως αναριβήπα μοχαίρια της ξεσκιζαν τα σωτικά κι' οι πόνοι της δυνάμειναν ολοένα... Η δυστυχισμένη πνιγόταν. Ένα ασπάλεινο χέρι της πιεζε το στήθος και της έσπινγε την καρδιά.

— Φαλκόνε, πεθαίνω, ψιθύρισε σε κάποια στιγμή.

Ο δούκας έσκυψε πάνω της.

— Έστειλα το Λουίτζι με τ' άλογο στο Τρεβίζο, για να φερει ένα γιατρό, της απάντησε.

— Είναι πολύ αργά, είπε με οδυμένη φωνή η Λορέντζα. Θάκανες καλύτερα αν φώναζες έναν αββά... Αισθάνομαι την ανάγκη να έξομολογηθώ...

— Ήσυχασε, αγαπημένη μου, ψιθύρισε ο δούκας χαϊδεύοντας τα όμορφα ξανθά μαλλιά της.

Η Λορέντζα βυθίστηκε για λίγο σε λήθαργο. 'Αλλά συνήλθε ξαφνικά και τα μάτια της έλαμψαν.

— Όχι, φαλκόνε, δε θέλω να φέρω αββά, ξαναείπε με ασύντη φωνή. Τα έμασπιατά

Μία' ετοχμή ΑΔΥΝΑΜΙΑΣ

μου είναι, άλλωστε, άσπμαντα και δε θ' όζειε τον κόπο να τού τα πώ... Έκτος από ένα... 'Αλλ' αυτό μόνο σε σένα μπορώ να το έξομολογηθώ... Θάφευγα ήσυχη από τον κόσμο, αγαπημένε μου, αν ήξερα πως μπορούσες να με συγχωρέσεις...

Ο δούκας έσκυψε πιο πολύ πάνω της.

— Μίλησε, Λορέντζα, για ν' αλαφρώσεις την ψυχή σου, της είπε.

Η νεαρή γυναίκα άναταράχτηκε κάμποσες φορές πάνω στο κρεβάτι της, γονγυζοντας από τους πόνους. 'Αλλά σε λίγο ήρεμωσε. Ήταν μία παροδική άναπαυλα.

— Πρόπει να κάνω γρήγορα, είπε με οδυμένη φωνή. Νοιώθω το παγερό χέρι του θανάτου ν' απλώνεται στην καρδιά μου... 'Ω, θεέ μου, μη μ' εγκαταλείψεις... Θάθελα να ξέρω φαλκόνε, πως δεν άναψα ποτέ κανένα άλλον εκτός από σένα...

ΛΟΓΙΑ ΚΑΤΟΣΤΑΡΑΤΑ

Καιρός ήταν

Μαζί με όλα τα κλαδά και η δική μου η καρδιά από αγαλλίαση άνοιγει, γιατί στη νή την Αττική και την πνήτη την κροακή άπνυροεύθη το κυνήγι!...

Κι' έπρεπε κάτι να νενή γιατ' οι νεμρώδ οι τωρινοί τα φυσικά τους κοτάρουν και δίχως σένει καμμία κάνουν στα κλήματα ζημιά και τα σταφύλια στοπατσάρουν!

Έπ' εθμία και πληνή είναι οι μοντέρνοι κυνηγοί για τις φτωχές μας άγουριδες κι' απ' αυτούς οι πιο πολλοί είναι χωρίς υπερβολή, πιο βλαβέροι κι' απ' (τίς... ακρίδες!

Πρέπει λοιπόν να πα... (ταχθούν όσοι απ' αυτούς θα συλληφθούν μέσα σε άμπελσφου... (τείες γιατί απ' όπου κι' αν περνούν τό κλήμα τό δολώσο... (νούν κι' είναι σωστοί έγ... (κ λ η μ α τ έ ε !)

ΜΙΛΤΟΣ ΓΙΟΜΑΤΑΡΗΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

— Σε πιστεύω, Λορέντζα.
— 'Αλλ' η καρδιά της γυναίκας είναι αδιόνατη... Θυμάσαι τότε που η Γαλλνοτάτη σε ονόμασε Προβλεπτή;
— Θυμάμαι, Λορέντζα.
— Έφυγες τότε με το στόλο για τα νησιά του Αιγαίου... Έλειψες δυο χρόνια, άναψη... μένε μου.

— Δυο ολόκληρα χρόνια, Λορέντζα.
— Και κάθε τόσο μουστέλνες νέα σου μ' έναν από τους αξιωματικούς σου...

— Τον Τζοβάνι Μπατίστα Γκριμάλντι. Σκοτώθηκε σε μία ναυμαχία με τους Τούρκους, κοντά στη Χίο.

— Ναι... Ο Γκριμάλντι ήταν ένας πολύ όμορφος νέος κι' εγώ ήμουν τόσο μόνη, φαλκόνε... 'Ετσι, σε κάποια στιγμή στάθηκε αδιόνατη... Κι' από τότε, οι τύψεις βασανίζουν την ψυχή μου. Γιατί σ' αγαπούσα, φαλκόνε. Δεν είχα πάψει ποτέ ν' σ' αγαπώ. 'Αν σ' αγαπούσα λιγότερο, δε θα σου φανερώνα ποτέ το λάθος μου. 'Αλλά τώρα νοιώθω την ανάγκη να σου τα φανερώσω όλα. 'Αν μπορούσα, θα σερόνιμωνα στα πόδια σου, για να σε παρακαλέσω να με συγχωρέσεις... Μη μου άσπληθεις τη συγγνώμη σου, αγαπημένε μου. Δε μπορώ να φύγω από τον κόσμο μ' αυτό το βάρος... Συχώρεσε με, φαλκόνε.

— Σε συγχωρώ από το βάθος της καρδιάς μου, Λορέντζα.

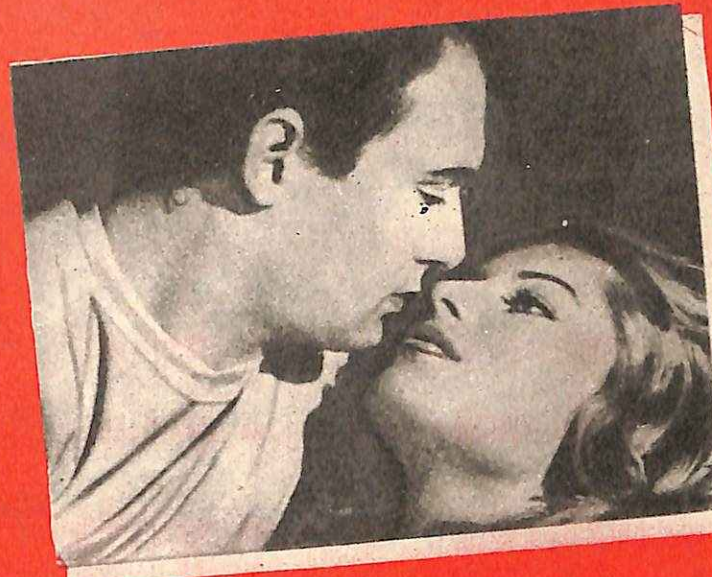
— 'Ω! θεέ μου, πόσο είμαι ευτυχισμένη! είπε η έτοιμοθάνατη. 'Ο θάνατος δε με τρομάζει πιά... Θα προτιμούσες να μην τό ήξερες, αγαπημένε μου.

— Ο δούκας δίστασε για μία στιγμή.

— Το ήξερες, Λορέντζα, απάντησε έπειτα.

— Το ήξερες;

— Θυμάσαι πως έφετος το χεμόνα αλλά, ζαμε τα έπιπλα του σπιτιού μας; Είχες πάει να μείνης μερικές μέρες κοντά στη μητέρα

Θον ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Φίλη του Μαρσέλ, που έπεσε στα χέρια της αστυνομίας ή Λίνα φεύγει από τη Μασσαλία για τη Σέτ, με τον σκοπό να έπιμερώσει την αδελφή του για όσα συνέβησαν. Μέσα στο λεωφορείο, ο Γκυγιώμ της λέει πως αν κατέβαινε μαζί του στο χωριό

Αίχμηάχωτοι ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΛΙΝΑ : ΜΠΕΛΙΝΤΑ ΛΗ
ΓΚΥΓΙΩΜ : ΝΤΑΝΙΕΛΑ ΖΕΛΕΝ
ΜΑΡΙΝΕΤ : ΝΤΑΝΥ ΚΑΡΡΕΛ
ΑΝΡΥ : ΜΩΡΙΣ ΡΟΝΕ

Πηγαίνει κατόπιν και ξανακάθεται στο πεζούλι. 'Ο Πιερρό την πλησιάζει και βλέποντας τη θλίψη, που καθρεφτίζεται στο πρόσωπό της, της λέει:

— Δεν πρόκειται να έρθη ο 'Ανρύ... Βρίσκεται με την άλλη.

— Τό έβρα... 'Εσεία δικας τί σε νοιάζει;

— Δέ βαρέθηκες ακόμη να τον περιμένεις;

'Η Μαρινέτ κάνει πως δεν καταλαβαίνει.

— Ποιόν;

— Βλέπω πως σε πληγώνει ή άδιαφορία του.

— Όταν θέλη κανείς κάτι με όλη του την καρδιά, στο τέλος τό αποκτά... Μερικές φορές όμως τό πληγώνει άκριδιά, πολύ άκριδιά μάλιστα.

— Ο Γκυγιώμ, αντί να πάη στο δωμάτιό του, πηγαίνει στην αποθήκη, όπου μηχανήματα και εγκαταστάσεις, δικής του επινοήσεως, τον βοηθούν να ξεχάσει όλους εκείνους, που δεν εννοούν να τον καταλάβουν.

— Η Λίνα βλέπει μέσα σ' ένα γυαλίνο δοχείο μια γυαλιστερή σκόνη.

— Τί ωραίο που είναι αυτό; Τί είναι;

— Ο Γκυγιώμ όμως διαμαρτύρεται και προσπαθεί να της εξηγήσει τις μελέτες, που κάνει, για να επιτύχει το ίδιο αποτέλεσμα και με τα μύδια...

— Πιστεύω, όταν θα επιτύχεις, να μου χαρίσεις κανένα ωραίο μαργαριταρένιο κολλιέ.

— Στό ύπασχόμαι.

Βάζει σε κίνηση όλη την εγκατάστασή και ο βόρυθος που κάνει ζυπνάει τις εργάτριες, που κοιμούνται εκεί πλάι. Η Λίνα, που μόλις έπεσε να κοιμηθή, έρχεται να τον παρακαλέσει να σταματήσει.

— Όλα αυτά κάνουν πολύ θόρυβο κι' εμείς θέλουμε να κοιμηθούμε.

— Νόμιζα πως ήσουν με τον Άνρ.

— Η Λίνα παραδέχεται πως πέρασαν μαζί το απόγευμα. Πήγαν στη Σέτ και είδαν ένα φιλμ. Ο Γκυγιώμ της δίνει μερικά μήλα, που αγόρασε ειδικά γι' αυτήν.

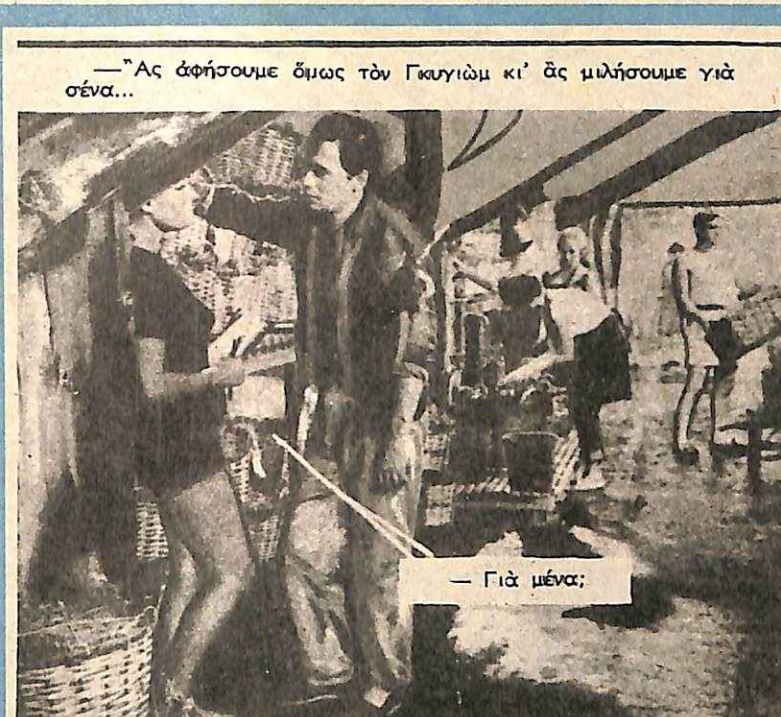
— Είναι σκόνη από μάργαρο. Βάζουν λίγο απ' αυτό μέσα στο στρείδι κι' έτσι το τραυματίζουν και το κάνουν να φτιάξει ένα ωραιότατο μαργαριτάρι.

— Μου φαίνεται πως με κοροϊδεύεις.

Την άλλη μέρα η Λίνα συζητάει με τον Άνρ όσα είδε και άκουσε.

— Στην αρχή όλοι πίστεψαν το Γκυγιώμ και πολλοί του έδωσαν τις οικονομίες τους, για να τον βοηθήσουν. Μια μέρα όμως η οικογένειά του αναγκάστηκε να επιστρέψει όλα αυτά τα χρήματα...

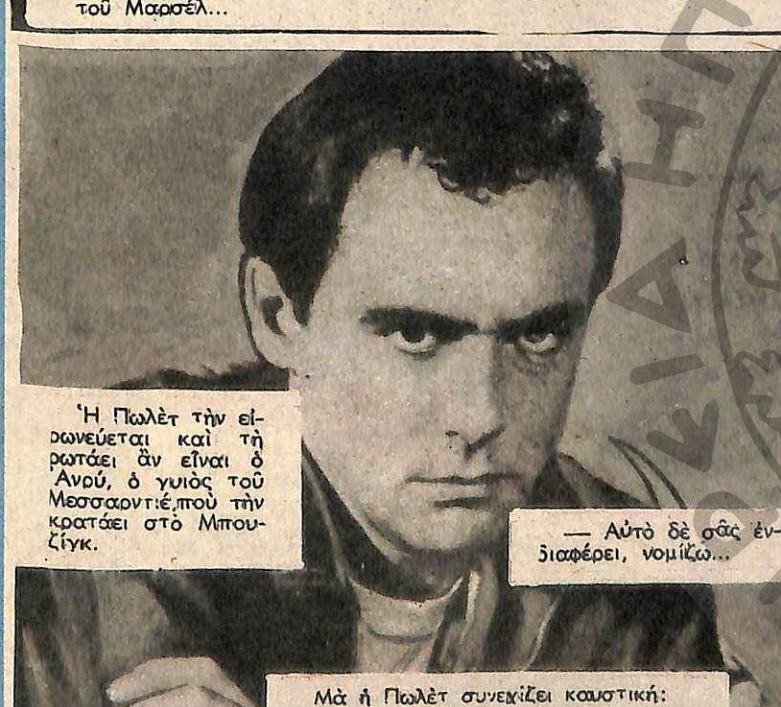
— Άς αφήσουμε όμως τον Γκυγιώμ κι' ας μιλήσουμε για σένα...

— Για μένα;

— Ακριβώς γι' αυτό μου άρεσεις... Έπειδή δεν είσαι όπως όλες οι άλλες...

Τη στιγμή ακριβώς, που η Λίνα ακούει με τόσο ευχαρίστηση τα λόγια του Άνρ κάνει την εμφάνισή της η Πωλέτ, η αδελφή του Μαρσέλ...

— Η Πωλέτ την ειρωνεύεται και τη ρωτάει αν είναι ο Άνρ, ο γιός του Μεσσαρντιέ, που την κρατάει στο Μπουζίκ.

— Αυτό δε σ'άς ενδιαφέρει, νομίζω...

Μα η Πωλέτ συνεχίζει καυστική:

— Για μένα... Γιατί δε θέλεις να με πιστέψεις όταν σου λέω πως σ' αγαπώ; Γιατί;...

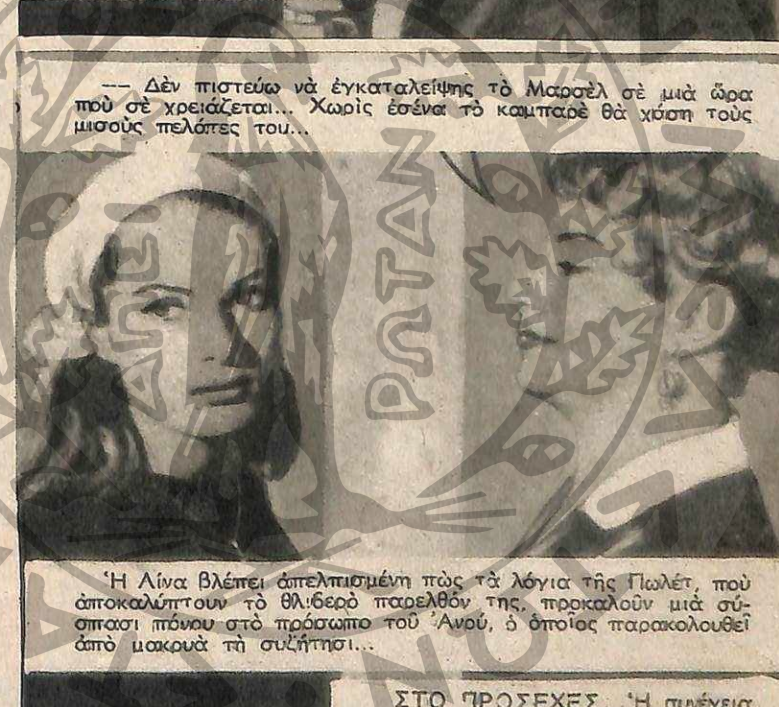
— Η Λίνα σπεύδει να διακόψει τον Άνρ.

— Κι' αν δεν ήμουν ακριβώς αυτή που νομίζεις;

— Μια σπουδαία είδησι, Λίνα. Ο Μαρσέλ είναι ελεύθερος και σε περιμένει... Ξανανοήγουμε το καμπιρέ «Σαπφώ» και του είσαι απαραίτητη.

— Καλά... Δε μπορώ όμως σήμερα να έρθω μαζί σου...

— Δεν πιστεύω να εγκαταλείψεις το Μαρσέλ σε μια ώρα που σε χρειάζεται... Χωρίς εσένα το καμπιρέ θα χύσει τους μισούς πελάτες του...

— Η Λίνα βλέπει απελπισμένη πως τα λόγια της Πωλέτ, που αποκαλύπτουν το θλιβερό παρελθόν της, προκαλούν μια σύσπασή πόνου στο πρόσωπο του Άνρ, ο οποίος παρακολουθεί από μακριά τη συζήτηση...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ. Η συνέχεια.

Η Λουσιέν, που είχε χάσει τις αισθήσεις της, θριαμβούπων, σ' ένα πανκάκι του πάρκου...

Δυό καρδιές δύο αγαπιούνται

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Η ΤΑΝ ή εκατοστή φορά, πού η Λουσιέν αρνιόταν.
— Δε θέλω να γίνω γυναίκα σου, Ζιλμπέρ, είπε.

— Για ποιά λόγο;
— Γιατί... δεν ταιριάζουμε. Όπως ξέρεις, αναγκάστηκα να παρατήσω τα μαθήματα στο Πανεπιστήμιο κι' εργάζομαι τώρα σ' ένα φαρμακείο για να βγάλω το ψαμί μου. Από τ' άλλο μέρος, ούτε σ' είσαι πλούσιος...

— Άλλ' αύριο θα πάρω το δίπλωμά μου... θα γίνω γιατρός...

— Αυτό είναι ακριβώς πού με τρομάζει. Πρέπει να είσαι ελεύθερος για να μπορέσης να σταδιοδρομήσης. Νομίζεις, λοιπόν, πως ο κόσμος θα σε προσέξω, όταν θέρη πως η γυναίκα σου δουλεύει σ' ένα φαρμακείο; Οι άνθρωποι κρίνουν από την εξωτερική εμφάνισι, από τον τρόπο της ζωής... Όχι, Ζιλμπέρ, δε μπορώ να καταστρέψω τη σταδιοδρομία σου.

— Και τί θα κάνης μόνη σου στη ζωή;

— Η Λουσιέν διώρθωσε μια ανυπότακτη μπούκλα της.

— Θα ζήσω από την εργασία μου, απάντησε. Δε θέλω να χρωστάω τίποτα σε κανένα.

— Είσαι εγωίστρια και περήφανη.

— Αυτό είναι προτιμότερο από το να γίνω φόρτωμα σ' έναν άντρα και ιδίως σε σένα, Ζιλμπέρ.

— Άλλ' δε μ' αγαπάς, λοιπόν;

— Έπειδή σ' αγαπάω. Δεν πρόκειται να σε παντρευτώ.

Οι φιλονεικίες τους ήταν καθημερινές σχεδόν. Έμεναν κι' οι δύο σ' ένα παλιό αρχοντικό, πού ο καινούργιος ιδιοκτήτης του το είχε μεταβάλει σε πανσιόν. Μέσα στο σπίτι αυτό άρχισε η αγάπη τους... Πολλές φορές, τα βράδια, πήγαιναν στο γειτονικό πάρκο, για να κάνουν τον περίπατό τους. Οι περίπατοι αυτοί άρχιζαν μ' ερωτολόγια και φιλιές και τερματίζονταν με λογομαχίες. Κι' η αφορμή ήταν πάντα η ίδια. Ο Ζιλμπέρ ήθελε να κάνει τη Λουσιέν γυναίκα του. Κι' αυτή αρνιόταν.

Στο τέλος, ο Ζιλμπέρ έχασε την υπομονή του.

— Αφού είναι έτσι, δεν πρέπει να ξανασυναντηθούμε, της είπε ένα βράδυ. Μόνη σου, ίσως σκεφτής καλύτερα... Άν κάποτε αλλάξης γνώμη, δεν έχεις παρά να μου το πής. Κι' εγώ θα τρέξω άμέσως κοντά σου...

— Θα ήταν καλύτερο να κυττάξης τη σταδιοδρομία σου, Ζιλμπέρ, απάντησε η νέα κι' έφυγε βιαστικά, για να κρύψει τα δάκρυά της.

Πέρασε κάμποσος καιρός.

Ο Ζιλμπέρ κι' η Λουσιέν συναντιόνταν κάπου-κάπου στους διαδρόμους. Χαιρετούσαν τότε μ' εγκαρδιότητα ο ένας τόν άλλο, κουβένταζαν για διάφορα πράγματα. σάν δυο παλιοί γνώριμοι κι' έπειτα πήγαιναν ο καθένας στη δουλειά του. Ούτε λέξη για την αγάπη τους.

Εκείνο το απόγευμα, η Λουσιέν ήταν μόνη μέσα στο δωμάτιό της. Χίλιες φορές ως τότε είχε κουβεντιάσει με τόν εαυτό της, με τον έκανε σωστά πού απομακρύνθηκε από το Ζιλμπέρ. Και το συμπέρασμά της ήταν πάντα το ίδιο:

«Κατάστρεψα ίσως τόν εαυτό μου αλλά τοῦδωσα την ευκαιρία να πετύχει στη ζωή. Δεν έπρεπε να σταθώ εμπόδιο στο δρόμο του».

Δε μετάνιωνε γι' αυτή τη θυσία της. Θα την ξανάκανε, αν ήταν ανάγκη. Η ευτυχία του Ζιλμπέρ αξίζει στα μάτια της περισσότερο από τη δική της. Κι' ωστόσο, ένιωθε ένα αδόξαχτο πόνο στην καρδιά.

«Θα ήταν καλύτερο να μην είχα αγαπήσει το Ζιλμπέρ, όπως τον αγάπησα, σκεφτόταν. Ίσως τότε να μη δίταξα να γίνω γυναίκα του...».

Ενώ ήταν βυθισμένη σ' αυτές τις θλιβερές σκέψεις, αισθάνθηκε μια περίεργη όσμω. Σηκώθηκε άμέσως και πήγε ν' ανοίξη την πόρτα. Άλλα την ξανάκλεισε τρομαγμένη. Ένα σύννεφο μαύρου καπνού σερνόταν στο διάδρομο.

Φωμές έφτασαν ταυτόχρονα στ' αυτιά της.

— Φατιά!... Φατιά!...

Ο καπνός έμπαινε τώρα από τις χαραμάδες της πόρτας μέσα στο δωμάτιο.

Η Λουσιέν τ' είχε χαμένα. Το δωμάτιό της δεν

είχε άλλη πόρτα και το παράθυρό της βρισκόταν σε ύψος δεκαπέντε περίπου μέτρων από το δρόμο. Δεν υπήρχε, αλλοίμονο, κανένας τρόπος για να σωθί!

Μία παράξενη ήρεμία απλώθηκε στην μυχή της.

«Ίσως είναι καλύτερα έτσι», σκέφτηκε.

Οι φλόγες θάφταναν σε λίγο στο δωμάτιό της κι' όλα θα τέλειωναν τότε. Η τελευταία σκέψη της έτρεξε στο Ζιλμπέρ. Πριν από λίγη ώρα, τόν είχε δει από το παράθυρο πού βγήκε. Καί, βέβαια, δε θα είχε γυρίσει ακόμη.

Άλλα ποιός, λοιπόν, χτυπούσε στην πόρτα της; Τα χτυπήματα γίνονταν ολοένα πιό δυνατά κι' η Λουσιέν αποφάσισε, στο τέλος, ν' ανοίξη. Βρέθηκε τότε μπροστά στο Ζιλμπέρ.

— Έλα, της φώναξε. Ίσως καταφέρω να γλυτώσω από τη σκόνη της υπηρεσίας...

Τήν άρπαξε από τη μέση κι' άρχισε να τρέχει.

Τήν ίδια στιγμή, η Λουσιέν έχασε τις αισθήσεις της. Σε λίγο, βρισκόταν σ' ένα πανκάκι του πάρκου. Ο Ζιλμπέρ καθόταν πλάι της και την κρατούσε από τους ώμους...

— Ζιλμπέρ, σου χρωστάω τη ζωή, είπε με συγκίνηση η νέα. Έβαλες σε κίνδυνο τη δική σου ζωή για να με σώσης...

Τράβηξε άμέσως το χέρι του.

— Μεγαλοποιείς τα πράγματα, όπως πάντα, απάντησε ψυχρά.

— Τό ξέρω πως έλειπες από το σπίτι, επέμεινε η Λουσιέν. Γύρισες για μένα...

— Γύρισα για να σώσω τα πράγματά μου κι' όπως περνούσα από το διάδρομο, σκέφτηκα να ρίξω μια ματιά στο δωμάτιό σου... Αυτό είναι όλο!

Η Λουσιέν έκανε ένα μορφασμό.

— Θυμάσαι, Ζιλμπέρ, τί μου είχες πη άλλοτε; ρώτησε ξαφνικά.

Ο Ζιλμπέρ άνασκήκωσε τούς ώμους.

— Μου είχες πη ότι, αν ποτέ άλλαξα γνώμη, θα ήταν αρκετό να σου το πω...

— Έ, λοιπόν;

— Η αποφινική περιπέτεια μ' έκανε να καταλάβω πολλά πράγματα, Ζιλμπέρ. Αν το θέλεις ακόμη, μπορούμε να παντρευτούμε...

Τα μάτια του έλαμψαν.

— Έχεις πολύ ευαίσθητη καρδιά, Λουσιέν, της είπε. Κι' αυτή η ευαίσθητη καρδιά σου είναι απόψε πλημμυρισμένη από ευγνωμοσύνη για κείνον πού νομίζεις, άδικα, έλλωστε, για σωτήρα σου... Αυτή η θυσία πού είσαι πρόθυμη να κάνης σε τιμά. Άλλά δεν τη δέχομαι.

— Δε θέλεις, λοιπόν, να παντρευτούμε;

Ο Ζιλμπέρ, παρεξηγώντας τη Λουσιέν, νόμιζε πως η ευγνωμοσύνη την έκανε να παραμερίσει τούς διαταγμούς πού είχε άλλοτε. Κι' αυτή η σκέψη τόν εξώγειζε.

— Πόσο βιάζεσαι να πληρώσης το χρέος σου! είπε ειρωνικά. Άλλά πόσες φορές πρέπει να σου το πω πως δεν έκανα τίποτα για σένα;

Η Λουσιέν γύρισε πρὸς το μέρος του τα μεγάλα μάτια της. Κι' ο Ζιλμπέρ διάβασε τότε στο βλέμμα της μόνο την αγάπη, μία αγάπη απέραντη κι' άδοξη.

— Λουσιέν... συχώρεσέ με! τραύλισε.

— Κουτέ! απάντησε η νέα, πέφτοντας στην αγκαλιά του.

Ήταν κι' οι δυο ευτυχισμένοι.

Δεν κατάλαβες, λοιπόν, πως, αν ήθελα να φύγω από το δρόμο σου, ήταν γιατί σ' αγαπούσα πιό πολύ κι' από τόν εαυτό μου; είπε η Λουσιέν.

Κι' εσύ δεν κατάλαβες πως μου είσαι πιό απαραίτητη από τόν αέρα και τόν φως και πως χωρίς σεένα η ζωή μου δε θα είχε αξία; απάντησε ο Ζιλμπέρ.

— Είμαστε κι' οι δυο παιδιά, είπε η νέα.

— Έγώ τουλάχιστον ήμουνα ως πρίν από μία στιγμή, της απάντησε. Άλλά τώρα νοιώθω πως έγινα, ξαφνικά, άντρας και πως σε θέσι να παραμερίσω όλα τα εμπόδια, για να φτιάξω την ευτυχία μας.

Στο βάθος του δρόμου το παλιό σπίτι καίγονταν πάντα. Ήταν σάν ένα παρελθόν, πού το είχαν ξεφορτωθί, για να ριχτούν με χαρά κι' εμπιστοσύνη στο μέλλον.

ΩΠΕΡΝΑΡ ΖΕΡΒΑΙΖ

Το καλλιτεχνικό μας

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΛΥΚΙΑΡΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΘΗΝΑΙΟΙ ΜΑΕΣΤΡΟΙ ΜΙ-
ΛΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥΣ

ΜΙΑ εικόνα έντελως «πιτική», μία σκηνή οί-
κογενειακής ετυχίας με υποδεχτηκε καθώς
άνοιξε η πόρτα του Ισόγειου διαμερίσματος μι-
ας μοντέρνας πολυκατοικίας, κάπου εκεί στη
στάσι 'Αγγελοπούλου, όπου κατοικεί ο μάεστρος
Βαγγέλης Λυκιαρδόπουλος.

Τρία πιτιρίκια, δυο αγόρια κι' ένα κορι-
τσάκι, που εμοιάζαν μεταξύ τους σαν τρεις στα-
γόνες νερού, έπαιζαν με το μπαμπά, που καθό-
ταν στο πιάνο, για να εδουλεύη. Τό ένα του
τραβούσε την άκρη του σακακιού, το κορίτσι τον
φιλούσε στο μάγουλο και ο μεγάλος γιός, ο
Παναγιώτης, ηλικίας μόλις 7 ετών, είχε «άγκα-
ζαρεί» τα μισά πιτιρίκια του πιάνου και έπαιζε
για τον εαυτό του.

Η κυρία Λυκιαρδοπούλου, μία ωραία, λεπτο-
καμμένη νέα γυναίκα, φαίνεται πως τόχε πάρει
πιά απόφασι πως δε μπορούσε να γίνει τίποτα
για να μη «τάξει» στο σπιτικό της και καθό-
ταν σε μία γωνιά και καμάρωνε.

— Με συγχωρείτε...
Η οικογενειακή σκηνή μεταμορφώθηκε σε ακί-
νητη εικόνα. Ύστερα το πρόσωπο του οικοδε-
σπότη φωτίστηκε από πλατύ χαμόγελο.

— Ό!... Περάστε.
Μου έδειξε με μία κίνησι του χεριού την κα-
τάστασι. Και πρόσθεσε καλόκαρδα:

— Δεν ήξερα τί να κάνω πιά εδώ μέσα...
Έσείς ήρθατε... σε μία κάποια λύσι, που λέει
κι' ο Καβάφης...

Καθόσασε. Τα πιτιρίκια έφυγαν. Κι' η κυρία
πήγε για τον καφέ...
Η κουβεντούλα άνοιξε, φιλική, εγκάρδια.

★

«Αν θάθελε κανείς να τοποθετήση αξιολογικά
στη σύγχρονη έλαφρά μας μουσική το Βαγγέλη
Λυκιαρδόπουλο, θαπρεπε να τον κατατάξη στη
χορεία των 'Αθηναίων μαέστρων, που γεννήθηκαν
από το θέατρο και για το θέατρο. Είναι ένα
κλιμάκιο μουσικοσυνθετών αυτό, ίσως περισσότε-
ρο σημαντικό από το άλλο κλιμάκιο των εξεθα-
νισμένων μαέστρων, μέσα στο οποίο λάμπουν με-
ρικά ονόματα, που έγιναν πολύ αγαπητά στο
πλατύ αθηναϊκό κοινό άλλοτε, και που σήμερα,
μ' όλη την πλημυρία των νέων τάσεων και των
νέων ανθρώπων, εξακολουθούν να μοχθούν με πί-
στι, συνέπεια και αγάπη για την έλαφρά μας
μουσική. Ο Ριτσιάρδης, ο Γιαννίδης, ο Μουζά-
κης, ο Θεοφανίδης, ο Λυκιαρδόπουλος, κρατούν
ακόμα ψηλά τη μουσική αυτή και ίσως-ίσως...»

Ο συνομιλητής μου ένας άνοιχτάκαρδος σα-
ραντάρης άνδρας, που έφαγε στο παλκοσένικο 15
χρόνια της ζωής του, δε διατάζει να μου το πη-
: — Είναι οι πιο αξιόλογοι εργάτες της έλα-
φράς μουσικής μας αυτοί. Γιατί ο μάεστρος
θεάτρου πρέπει να έχει πολύπλευρο ταλέντο για
να μπορεί να «σταθί». Πρέπει να ξέρη να συν-
θέτη, να ένορχηστρώη και να διευθύνη όρχη-
στρα. Και όταν λέω να συνθέτη, δεν έννοώ να
πιάνη τη μελωδία ενός έλαφρού τραγουδιού, που
μπορεί έστω να γίνει σουζέ, αλλά να προσαρμό-
ζη τις συνθέσεις στα πιο ποικίλα πράγματα, που
παρουσιάζουν από σκηνης τα νούμερα μιάς επι-
θεωρήσεως.

— Δηλαδή, οι άλλοι...
Με σταμάτα με αυθόρμητη κίνησι του χεριού.
— Μα για το Θεό. Μην το πάτε εκεί. Δέ
θέλω να πώ πως οι άλλοι δεν «προσφέρουν» ή
δεν αξίζουν.

— Τότε; Τί θέλετε να πείτε;
Τα λόγια έρχονται στα χείλη μόνα τους.

— Άπλως αυτό που είπα. «Οτι είναι πιο «α-
πλάμενοι».

Βγάλε μόνος μου το συμπέρασμα και το λέω:
— Και το «άπλωμα» μπορεί να γίνει «βάσις».

Άλλα όχι κορυφή.
Με κυττάει ήρεμα. Σκέπτεται λίγο, κι' ύστερα
ρωτά:

— Σκεφθήκατε ποτέ σας, ότι χωρίς βάσεις
είναι αδύνατο να δημιουργηθή κάτι το καλό; «Οτι
χωρίς θεμέλια δε μπορεί να χτισθί ένα σπίτι».

★

Η σύζητησι περί μουσικής, και μάλιστα περί
της έλαφράς μουσικής, με τις διαφοροποιήσεις και
τις εξελίξεις που πήρε στα τελευταία χρόνια,
δεν τελειώνει εύκολα, όταν άρχιση. Όμως το

θέμα της στήλης μας είναι οι μουσικοί και όχι
η μουσική.

Γι' αυτό και έπιχειρώ τον έλιγμό:
— Θα προτιμούσα, κ. Λυκιαρδόπουλε, να μι-
λήσουμε για σας, για τη ζωή σας και τη δου-
λειά σας. Πώς έτυχε να διαλέξετε το πιάνο για
έπαγγελματικό σας... εργαλείο;

Για ν' απάντηση, χρειάστηκε να ταξιδέψη ο
συνομιλητής μου ως τη Βραζιλία της Ρουμανίας.

Στην έλλοτε άθλοισα αυτή πόλι, που το έλ-
ληνικό στοιχείο αποτελούσε το άθος του πληθυ-
σμικού της δυναμικού, γεννήθηκε ο Βαγγέλης.
Σε ηλικία 10 ετών, αναγκάστηκε να έλθη με
τη μητέρα του και τα πέντε αδέρφια του και
να εγκατασταθί στην 'Αθήνα. «Ως τότε, είχαν
σταθί οι σταθμοί της ζωής του: 'Ο θάνατος του
πατέρα του και... πέντε μαντολίνα!

— Μαντολίνα;
— Ναι, καί. (Χαμόγελο). «Όλα τ' αδέρφια,
είχαμε από πιτιρίκια κίσι στην έλαφρά μου-
σική».

Ο μαέστρος Βαγγέλης Λυκιαρδόπουλος

σική. «Έτσι οι δικοί μας μάς αγόρασαν πέντε
μαντολίνα, ένα για το κάθε παιδί, για να ξενοιά-
σουν απ' τις φωνές μας και τις παιδικές φασα-
ρίες. Κι' έμεις στήσαμε τέλ.. μαντολινάτα μας.
Οι πέντε παίζανε ωραίες έλληνικές καντάδες και
η 'Αγγελα (πράγματι για την αδερφή του μαέ-
στρου και γναστή 'Ελληνίδα τραγουδίστρια Αγ-
γέλα Λυκιαρδοπούλου) τραγουδούσε.

— Λοιπόν; Τί άπάντη; —
Τί θέλατε ν' άπογίνη; 'Αγάπησα τη μου-
σική και από το μαντολίνο προχώρησα στο πιά-
νο. Μ' έγγραφαν στο 'Ωδείο της Βράϊλας κι' όταν
ήρθαμε στην 'Αθήνα, συνέχισα στο 'Εθνικό 'Ω-
δείο.

— Έτσι, ο Βαγγέλης Λυκιαρδόπουλος, έξ απα-
λών όνυχων, νταρεδερτίσθη με τις νάτες, με τα
πλήκτρα και με τη μελωδία.

Είκοτα κι' όμορφα νεάτα.
— Όμως, έπακολούθησαν χρόνια δύσκολα. 'Αναγ-
κάστηκε, σπουδάζοντας, να δουλέψη στις πιο ά-
πίθασες δουλειές... από εργατόπαιδο σε τσαγ-
καράδικα, μέχρι... υπαλληλίκι Τραπεζής. 'Όπου
μία μέρα τον έβαλε στο σωστό του δρόμο ή άρ-
ρώστεια.

— Η άρρώστεια;
— Ναι, καί. 'Αρρώστησα κι' αναγκάστηκα να
παραιτήσω τα άτίθανα αυτά έπαγγέλματα. Τότε
άκριβώς με κάλεσαν να παίξω σαν πιανίστας
σε κάποιο θέατρο, νομίζω, στού Νικίτα Πλατή.

— Ήταν το 1946. Πήγα και... έμεινα.
— Η άρχη είχε γίνει, και μάλιστα καλή άρχη...
'Ο Λυκιαρδόπουλος ήταν γεννημένος για μαέ-
στρος θεάτρου, και το θέατρο βρήκε στο πρό-
σωπό του ένα «δικό» του άνθρωπο.

— 'Ο έπαμειβος χρόνος τον βρήκε με δική του
όρχηστρα, στο «'Αλκαζάρ», με την ιστορική

«Φρεγάτα του Λάσκου». Κι' από τότε μέχρι σή-
μερα, όλα τα άθηναικά θέατρα, θερινά και χει-
μωνιάτικα, τον είδαν να κάθεται στο πιάνο,
μπροστά στη σκηνή, και να διευθύνη τις όρχη-
στρες τους, πάνω σε μουσικές έπενδύσεις επι-
θεωρήσεων δικές του. Τέτοιες «μουσικές» έχει
γράψει πάνω από 30.

Η τελευταία του άπασχόλησι ήταν στο θέα-
τρο Βέμπο, που με το γνωστό «Πουλμαν της χα-
ράς», πραγματοποιήσε μία μεγάλη τουρνέ το
φετεινό καλοκαίρι στις πόλεις της Πελοποννή-
σου. Στο διάστημα της τουρνέ αυτής, συνέθεσε
τα τελευταία του έξη έλαφρά τραγούδια, που στα
χείλη της μεγάλης μας Βέμπο, έγιναν σουζέ.
Είναι τά: «'Ελπίδα μου», «Φτωχολογία», «Και
ρωτώ», «Γιά σένα», «Στο χορό», ένα άραιότατο
τάσμικο, και το «Στη φτώχεια ζήσαμε».

Τα τραγούδια αυτά, φυσικά, είναι μία στα-
γόνα στα τόσα που έχει κατά καιρούς συνθέσει
ο Λυκιαρδόπουλος και που άνάμεσα τους θα
μπορούσε να ξεχωρίση κανείς τά: «'Ελληνοπού-
λας», «Δέν έρω τί κρύβει ή καρδιά σου», «'Ερα
καλή», «'Ο καπνός 'Νικολής», «Βραδυάζει»,
«'Ελα να χωριστούμε», «Φτωχοκάμαρο», «Συ-
χώρεσέ με, αγάπη μου», «'Απόψε θέλω σαματά»
και άλλα.

Τούτο το τελευταίο, τραγουδημένο από την
Εύα Στυλ και τη Μάγια Μελεγίνα, γάλασε κάπο-
τε κόσμο και ντυσιόη με την εύθυμη μελωδία
του και την κεφάτη διάθεσί του. Σίγουρα, θα το
άκούσατε και σείς:

«'Απόψε θέλω σαματά
δέν λογασιάζω τά λεφτά
θέλω κέφι και τραγουδι
να καί το πελεκουδι.
να σηκώνωνται
στο πόδι οι γειτονιές».

★

— Και τώρα πάμε, Βαγγέλη.
— Να πάμε που;
— Σε κείνο που παρατήσαμε. Στη μουσική.
Είναι άξεδίωτα αυτά τά δυο. Οι μουσικοί κι'
η μουσική. Έτσι;

— Έτσι. Λοιπόν;
— Θάθελα να μου πής τη γνώμη σου για το
έλληνικό έλαφρό τραγούδι και τις 'Ελληνίδες έρ-
μηνεύτριές του. Πάμε μπροστά ή πίσω;

Δύσκολη ή άπάντησι. Τούλάχιστον ή σωστή
άπάντησι. 'Όστόσο, ο Λυκιαρδόπουλος άπάντα
άμέσως, πράγμα που φανερώνει πως το θέμα
το έχει μελετήσει βαθιά. Και — το σπουδαιό-
τερο — άπάντα άμερόληπτα και γι' αυτό και
σωστά.

— Θάταν κουτό να πη κανείς πως πάμε πίσω.
'Η ζωή προχωρεί και μαζί της ή έλαφρά μουσική.
Είναι εύηχημα δε που ή μουσική αυτή στον τό-
πο μας βρίσκεται στο «σήμερα» και δεν έχει
μείνει στο χτές, ούτε πετά στο αύριο;

Ζει έτσι την αιώνια προσπάθεια για το καλό
τερο. Δεν έχει σημασία αν αυτό γίνεται με πιάνο
ή μπουζούκι και με τον όλφα ή με το βήτα συν-
θέτη. Σήμερα είμαστε έμεις, μικροί ή μεγάλοι,
κι' αύριο θάναι άλλοι. 'Εκείνο που έχει σημασία
είναι το ότι προχωρούμε.

— Και για τις 'Ελληνίδες τραγουδίστριες τί
λές;
— Δεν ξεχνώ τις παλιές, και τις «φίρμες».

Τη Βέμπο, τη Βλαχοπούλου, τη Μπελίντα, τη
Μουσχορη, την Κωνσταντινούλου, τη Γιολάντα.
Όμως, θάθελα να σταματήσω στις καινούργιες.
Μερικά όμορφα «λαρνηγάκια», που γεννιούνται
σήμερα με μεγαλύτερη εύκολία απ' όση παλιό-
τερα. Θάπρεπε το ΕΙΡ, το πρώτο μουσικό Ι.
δρυμά μας, να τις προσέξη.

Καθώς μιλούσε, το πρόσωπό του είχε γίνει
σφιχτό. Ξαφνικά όμως, άπάνησε. Χαμογέλασε και
τά μάτια του κυττάζαν ήρεμα. 'Ο Λυκιαρδόπου-
λος ξανάγινε αυτός που είναι. 'Ο καλόκαρδος
άνθρωπος.

— Ευτυχώς, είπε, που υπάρχει και το θέα-
τρο... 'Αλλιώς...

— 'Αλλιώς;
— Να σου το πώ, χωρίς να με παρεξηγήσης
'Εξ άλλου, εκφράζομαι χωρίς κακία και το μόνο
που έπιθυμώ είναι να διορθωθί μία κατάσταση.

Μιλώ για όσους βρίσκονται στην άρχη της κα-
ριέρας τους. Θάθελα να μην τους άπογοητεύουν
οι μουσικοί μας όργανισμοί. Τα τους κυττάζου»
με αγάπη και συμπάθεια. Δυστυχώς όμως, ή ά-
γάπη αυτή, κατ'έντηρη σπάνιο είδος.

Κούνησε το κεφάλι και ξανάειπε.
— Ευτυχώς, υπάρχει και το θέατρο.

Ευτυχώς...

★

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

σαλονι

ANNA MANTZOYRANH

ΤΟ 24ΩΡΟ ΤΩΝ ΑΣΤΕΡΩΝ ΜΑΣ

ΕΙΧΑ τελειώσει το δεύτερο τσιγάρο στο άνετο
σαλόνι κι' είχα περιεργασθί όλα τά επιπλά,
κάδρα και τά μπιμπλό, που ήταν βαλμένα με τά-
ξι και γούστο στα τραπέζακια, όταν, επί τέ-
λους, ή πόρτα άνοιξε και ή οίκοδέσποινα μήκε
σκουπίζοντας μ' ένα μαντηλάκι τά μάτια.

— Άννα... με συγχωρή. Φαίνεται πως δεν
ήρθα σε κατάλληλη στιγμή.

Άφησε το μαντηλάκι να πέση πάνω στην κόκ-
κινη φούστα της και λές και περίμενε ν' άκούση
ανθρώπινη φωνή, ξέσπασε πάλι σε λυγμούς.

Αισθάθηκα άσχημα. Τό ίδιο, φαντάζομαι, θα
συνέδαινε στον καθένα, όταν πήγαινε σε μία
πρωταγωνίστρια του θεάτρου μας για έπίσκεψι,
ή έστω για συνέντευξι, και του έρχόταν αυτή με
δάκρυα στα μάτια. Και, μάλιστα, όταν ή πρω-
ταγωνίστρια τύχαινε νίναι νέα, όμορφη και γα-
ριτωμένη, όσο ή 'Αννα Μαντζουράνη.

Σηκώθηκα.

Μ' έμποδισε με μία κίνησι του χεριού. Ύστε-
ρα, κατάρθωσε να πη:

— Μη φέυγετε. Δεν κλαίω από λύπη, αλλά
από χαρά!

Συνήλαε λιγάκι. Ξανασκούπισε τά ώραία κα-
στονά της μάτια και έξήγησε:

— Ξέρετε, μόλις αυτή τη στιγμή, πήρα γράμ-
μα από τόν αδερφό μου. Είχα μία άγωνία γι'
αυτόν, αυτές τις μέρες!

Γιατί, Άννα;
— Να σας το έξηγήσω. Βρίσκεται στην Κού-
δα, στην 'Αβάνα. Κι' εκεί γίνεται, λέει, μακε-
λειό με την έπαναστάσι.

— Και τί ζητούσε στην Κούδα ο αδερφός
σου;

— Είναι μηχανικός σε καράδι. Και βρίσκoταν
εκεί όταν...

Σταμάτησε. Τά λόγια της την έπνιγαν και
τό στήθος φύσκωνε από εύτυχία. Ένας στεναγ-
μός έδρευε απ' τά κόκκινα χείλη.

Προσπάθησε να με κινή να καταλάβω:

— Τόν άγαπά όσην τη ζωή μου, ξέρετε. 'Ο
αδερφός μου κι' ή κορούλα μου ή Πέγκυ είναι
οι μεγαλύτερες αγάπες της ζωής μου.

— Και το θέατρο, Άννα; Αυτό δεν είναι...
τίποτα;

★

Τί λόγος! Μά, αν δεν ήταν τίποτε ή σκηνή,
τό παλκοσένικο, που λένε, για την 'Αννα Μαν-
τζουράνη, δε θα γινόταν ή ίδια θεατρίνα.

— Τό θέατρο τά σκεπάζει όλα, είπε. Τη ζωή,
τά όνειρα, τους καύμους και τους ανθρώπους.

Η Άννα Μαντζουράνη. Λεπτή και... μελαχρινή τώρα έτομάζεται να μεταπηδήση φέτος στην πρόζα.

— Όλους τους ανθρώπους;
Κούνησε το κεφάλι καταφατικά, δίχως να δι-
στάση:

— Όλους!

Τούτη ή λέξι, είπωμένη μ' έπίσημο τόνο απ' τη
χείλη της, έχει βαρεία σημασία, γιατί κρύβει
κάποιο μικρό δράμα, ένα πικρό βίωμα.

Δύο χαρισμοί σφράγισαν την απόφασί της
«Άννας να βγί στο θέατρο. 'Ο πρώτος ήταν τών
γονιών της. 'Ο πατέρας δεν έπικροτούσε τις
καλλιτεχνικές κλίσεις της κόρης. 'Η μάνα, σά
μάννα, έβωσε τη συγκρατησί της. Κι' ο πα-
τέρας έφυγε.

— Δέ μετάνιωσε γι' αυτή του την πράξι,
'Αννούλα;

Μισοκλείνει τά μάτια και τά χείλη άνοίγουν
σε χαμόγελο, καθώς ή σκέψι της φτερουγίζει
στά περασμένα.

— Ήταν ένα βράδυ, εδώ κι' έξη χρόνια. Τότε
ή 'Αννα Μαντζουράνη είχε κάμει το νταμπούτο
της στο μουσικό θέατρο, άφου έννοείται, είχε
βγάλει τη σχολή. Παίζoταν ή πρεμιέρα της επι-
θεωρήσεως «'Ενναίκες και λουλούδια», στο «'Α-
κροπόλ». Κι' ή νεαρή 'Αννούλα άπoτέλεσε την
έκπληξί της βραδυάς.

Όμορφη, πεταχτή, χαριτωμένη, πάντα χαμο-
γελαστή, με τις μακριές κ' τσιδες της, που για
άρκετά χρόνια άπoτέλεσαν το «σώμα κατατεθεν»
της γοητείας της, παιζoύλα άκόμα πές, βγήκε
στη σκηνή και μάγεψε τούς θεατές.

Όταν τό έργο τελείωσε κι' ή 'Αννα βρέθηκε
στο καμαρίνι της πλημμυρισμένο από λουλούδια,
έννας χτύπος δειλός άκούστηκε στην πόρτα. Μη-
χανικά, ή Άννα έδωσε την άδεια: «'Εμπρός!»

Η πόρτα άνοιξε αργά και στο κατάφωλι φά-
νηκε ο μπαμπάς. Άνοιξε την άγκαλιά του: «Κο-
ρούλα μου, είτε, να σε συγχωρή! Τώρα που σε
είδα, κατάλαβα πως είχες δίκιο». Φίλησε την
'Αννα και ξανάφυγε.

— Αυτό ήταν ή καλύτερη κριτική, που ά-
κουσα για τόν εαυτό μου ως τώρα, συμπληρώνει
ή όμορφη πρωταγωνίστρια. Ήταν μία κριτική
καρδιάς.

★

— 'Ο δεύτερος χαρισμός ήρθε λίγο άργότερα. 'Η
'Αννα είχε παντρευτή. Ένα κοριτσάκι ήταν ο
εύλογημένος καρπός του γάμου της. 'Η Πέγκυ.

Τό θέατρο όμως στάθηκε άφορμή να χωρίση και
με τόν άντρα της.

— Και ή Πέγκυ;
— Δεν την είδες; Μένε: μαζί μου. Είναι...

Ένα πενήνταχρονο παχουλό κοριτσάκι άνοιξε
την πόρτα.

— Μαμά!...

Τό όμορφο πρόσωπο της Άννας έγινε όμορ-
ρότερο. Έσφιξε την παιδούλα στην άγκαλιά
της και στέναξε.

— Γιατί νάμει τόσο εύτυχισμένη; Ξέρεις κά-
που-κάπου άόχιζω να φοβάμαι.

— Να φοβάσαι, τί;
Κούνησε τούς ώμους.

— Ξέρω κι' έγώ; Τόση εύτυχία...

★

Πέντε γαμάτα χρόνια πάνω στη σκηνή τών έ-
λαφρών μουσικών θεάτρων, ήταν άρκετά για να
καταρρώσουν την Άννα Μαντζουράνη σε μία από
τις καλύτερες πρωταγωνίστριες.

Πέντε χρόνια γεμάτα νούμερα σπαρταριστά,
σατυρικά, φατασμαγορικά, διαδρασμένα τά πα-

— 'Αντίο, Άννα.
Χαμογέλασε άγία.

— Και... άκου: Οι 'Αθηναίοι, που σε χειρο-
κρότησαν στο έλαφρό θέατρο, έτοιμάζονται να
σε χειροκροτήσουν πάλι. Τό ξέρω, γιατί — πως
να σου το πώ; — είσαι μία πραγματική καλ-
λιτέχνισ!

— 'Αννούλα με την πεντάχρονη κορούλα της
την Πέγκυ, σ' ένα σινιμιότυπο στοργής.

Δ. ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Εκλογικά συστήματα

Λόγος γίνεται ολοένα για καινούργιες εκλογές, για συστήματα καινούργια, για σπουδαίες αλλαγές και μ' αυτή την ευκαιρία, σημειώνω ιδιαίτερα, πως με την ψηφοφορία έχει σέσει και ο έρωτας...

Μα και σ' όλη τη ζωή μας συναντάς λογής - λογής εκλογές, ψηφοφόρους, ψηφοθήρες κι' εκλογείς...

Συναντάς πολλές κυρίες και κοπέλλες νενικά, που τους δρόμους της 'Αθήνας αλωνίζουν τακτικά κι' όλων των καταστημάτων έρευνούν τις συλλογές, για να κάνουν ύφασμάτων και μοντέλλων εκλογές!

Ανηφορύν σκοτούρες, κόπουν, ανηφορύν λογαριασμούς κι' επιμύνας μπαμπούλιασσαν σε μοδιόστρες και ραφεία έωσσαν να πετύχουν και να βρούν... συνδυασμούς, που θα τους εξασφαλίσουν θάυμαστων... πλειοψηφία!

Βλέπεις ώριμες γυναίκες κι' αρκετά κακοφτιαγμένες, που ζητούν, με κάθε τρόπο, να φανούν χαριτωμένες κι' όλο και την πρόσονι τους με ψιμυθία τη φορώνουν την ταράζουνε στις κρέμες και με πάστες την... παστώνουν!

Βάζουν ψεύτικα στολίδια, ματσίστορα πλαστά, εμφανίζονται στα κέντρα με μαλλιά χρωματιστά, και μπορείς να πής άνετως, λόγω τέτοιας συνήθειας, πως ζητούν να επιπλεύσουν «διά της... καλπονοθείας»!

Συναντάς δεκάδες γέροντες, με λεφτά και Γιώτα - Χι, που η φαιδρά, κι' αυτούς, παρήλθε των ερώτων ε- (ποχή) και που μ' ό'λ' αυτά πιστεύουν πως μπορούν καρδιές να (φλέξουν) κι' υποεργόησες μοιραίες επιμένουν να... εκλέξουν!

Μα σε τέτοιες περιπτώσεις, ασφαλώς κι' ανατιροήτως, λόγω καύσεως συζύγων, παρεμβάλλεται και τρίτος κι' ούτω πως υποστηρίζεις και στην άποψη έμμενης ότι τάσσεται ο γέρος υπέρ της... «επιγυνέτης»!

Τώρα που καλοκαιριάζει και γεμίζουν τους δρόμους λυγρόκοιμες κοπέλλες μ' έξω γάμπες, μπράτσα κι' (ώμους,

βλέπεις άντρες ωρισμένους, φλογισμένους κι' αναμειγνύονται, σαν τρελλοί πολλές φορές, που τους έρχεται ν' αρπάξουν, σαν γένει τολμηρές... και στο σέβρκο να... δαγκώσουν τις έν γένει τολμηρές... Και χωρίς φιλοσοφία συμπεραίνεις εξ αυτού, πως οι λαυροί εκείνοι άντρες είναι υπέρ του «δαγκωτού»!

Συναντάς, εκτός των άλλων, στις πεζές μας τις ημέρες κι' ωρισμένα αφεντικά, που μοχθούν εντατικά, για να έχουνε στο σπίτι φιογονάτες καμαριέρες! Χάριν της υπηρεσίας κάνουν, πάντα, κάθε τι, ή γυναίκα τους αρχίζει να τους είναι βαρετή και μπορεί να πη κανένας, λόγω τέτοιας τακτικής, πως υπέρ, είναι ταγμένοι, της... «υπηρεσιακής»!

Βλέπεις άντρες, επί πλέον, που πηγαίνουν με απληστία και αφάνταστα δομείς, για να δουνε καλλιστεία κι' εκλογές για «στάρ» και «μίσ»... Υποψήφους ωραίους βλέπουν μπρός τους να περουν, με γραμμές και με μυικίνια ποδών χαρμάτα χαρμάτων, και τα... κόμματα ξεγνάνε, όταν βλέπουν παρελάσεις τέτοιων «κομματο-κομμάτων»!

Δεν υπάρχει αμφιβολία κι' ενδοιασμός, κοιτολογής, ότι κάνουν όλοι κι' όλες εκλογές λογής - λογής κι' εξαίρωνται μόνο όσοι είναι μακοπαντρεμένοι και πεθεροπλαταγμένοι, γιατί μάνα και κυρία έχουν κάνει μέσ' στο σπίτι, πρό πολλού... δικτατορία!

Επισημασμένο
Ανα Τάρμα : Συνεργάτης Τ.

ΣΥΓΚΛΟΝΗΤΙΚΟ ΜΟΙΝΩΤΙΚΟ ΚΑΙ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΟΤΕΛΕΜΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο μετανοήσιμος Λορέντζο ζή-
ποσε απ' την Άντυνα να βρη και
να τιμωρησθ η Λάουρα, για να
τον συκωρεσθ η ψυχή της γυναι-
κας του. Γης έδωσε δε διάφορες
πληροφορίες που θα την διευκο-
λύνανε σ' αυτό. Εκείνη, συγκινη-
μένη, του τό υποσχέθηκε και, με-
τα την εκτέλεσή του, άρχισε αμέ-
σως τις έρευνες. Αυτή είναι άλλω-
στε και η άποστολή που της ανά-
θεσε η αδελφή της, μ' ένα γραμ-
μα που της είχε αφήσει: να τιμω-
ρησθ την καταραμένη Λάουρα και
την κόρη της. Μα τα ίχνη της Λά-
ουρας είχαν χαθεί. Πέρασαν χρό-
νια. Ο Φράντς ζήχασε σιγά-σιγά
τα περασμένα. Έγινε ένας νέος
άδωνας, πολύ ευαίσθητος, που
πάθαινε συχνά νευρικές κρίσεις.
Γνώρισε μια κοπέλλα κι' αναπ-
θήκαν. Ο πατέρας της νέας συ-
μψήφους να τους παντρεύθ, όταν
όμως η Άντυνα του αποκάλυψε
πως ο πατέρας του Φράντς είχε δε-
λοφονοήσει τη γυναίκα του κι' είχε
εκτελέσει, αλλάζε γνώμη και
προσπάθησε να χωρίσθ τους δυο
έρωτευμένους. Η νέα αυτοκτόνη-
σε τότε. Αλλά ο Φράντς δεν έδε-
ξε την άπελση σία του, γιατί είχε
αποφασίσει να ζήσθ για να βοη-
θήσθ στην εκδίκησή της την Άν-
τυνα, που του είχε φανερώσει ό-
λα και του είχε δώσει τα γραμ-
ματα της μητέρας του. Θάνει η
βροδία τις νιοτήτες στο σπίτι του
Πρόσπερο. Ο ίδιος κι' η γυναί-
κα του Ντίτα είναι εύτυχημένοι
γιατί έχει πάει για πρώτη φορά
στο σπίτι του Τζούλιο, με την
Άννα και την Έλβινα. Ο υιός
του Βιττόριο, όταν νυμφίος την
Έλβινα, ξεκινάει με μιά τ' οι-
λενδά του, την ήθοσιό Λαλά
Σπορνγκ, κι' έρωτευεται την Άν-
νη εκείνη και νοστινική κοπέ-
λα. Μα κι' αυτή αρχίζει να τον
αναπαύ. Ο Τζούλιο, το αντίπα-
λό, ανήκει κι' ονπυχει ν' απι-
στέται πως ο Πρόσπερο δε θα έ-
λθισθ ποτέ να δώσθ το νυό του
στην κόρη της Λάουρας. Μετά
τρίες μέρες, ο Τζούλιο βρίσκεται
στο ιατρείο του.

6ον

Οι άρρωστοι άκολου-
θησαν, ο ένας μετά τον
άλλο.
Ο γιατρός άρχισε πιά
να κουράζεται, όταν είδε να μπαίνει
στο γραφείο του ο νέος, που είχε
συμπαθήσει ιδιαίτερος, ο Φράντς
Ρουέν.
— Έσείς! φώναξε ο Τζούλιο.
Τόσο γρήγορα;... Τι ευχάριστη έκ-
πληξη!

Του πρόσφερε κάθισμα και
προσέθεσε, κυττάζοντάς τον:
— Ξέρτε πως είναι πολύ καλή
η φυσιογνωμία σας; Μπράβο! Τα
μάτια σας είναι πιά ζωρά, το
πρόσωπό σας λιγώτερο καταβεβλη-
μένο... Ήθελα να περάσω χτες να
σας δώ, αλλά δε μπόρεσα. Μήπως
είχατε άλλες κρίσεις;

— Όχι, γιατρέ. Άκολουθήσα
τις συμβουλές σας και πιστεύω κι'
εγώ πως το ήθικό μου είναι σε
καλύτερη κατάσταση.

— Βλέπετε, λοιπόν; Στην ηλικία
σας, πρέπει να διασκεδάσετε λίγο,
να ξεσκάτε. Μαντεύω πως σας έ-
χουν βοηθ μεγάλες δυστυχίες, που
δε μπορείτε να τις ξεχάσετε.

Συνχρόνως ο Τζούλιο κυττάζε
έρευνητικά στα μάτια το νέο. «Ε-
κείνος χλωμός, ανασκίρτησε, άλ-
λά συνήθε άμέσως κι' άπάντησε
μ' ένα θλιμμένο χαμόγελο:

— Ναί, είν' αλήθεια, γιατρέ.
Έχω δοκιμάσει σκληρούς πόνους
στη ζωή μου. Έχασα από μικρός
τον πατέρα μου και τη λατρευτή
μου μητέρα.

— Σας μένει ή θεία σας, που
φαίνεται πως σας αγαπάει πολύ,
παρητήρησε ο Τζούλιο.

— Ναί, υπήρξε μιά δεύτερη μη-
τέρα για μένα... Αυτήν μονάχα έχω
στον κόσμο.

— Θάχετε και φίλους...
— Όχι, γιατί έζησα πάντα μο-
νάχος. Στο σχολείο, οι συμμαθητές
μου με λέγανε «αρκούδα», γιατί
δεν έπαιζα ποτέ μαζί τους και

ΥΠΟΚΑΡΘΙΝΑΣ ΉΝΕΡΝΙΤΣΙΟ

σπάνια τους μιλούσα. Τώρα δε συ-
χνάω καβέλου στον κόσμο...

— Έχετε συγγενείς;
— Κανέναν άλλον απ' τη θεία
μου Άντυνα.

— Με συγχωρείς γ' ό τις έρω-
τήσεις μου. Τις υπακούει όμως
το μεγάλο ενδιαφέρον μου για σας,
γιατί ημουν κι' εγώ το ίδιο μισά
θωπος, στην ηλικία σας. Είχα
ώσπου ένα λόγο: Αγαπούσα μιά
γυναίκα, που με πρόεωσε πρo-
στυα.

Η φωνή του Τζούλιο είχε ένα
τόνο συγκινημένο. Ο Φράντς έ-
νοιωσε να χτυπά η καρδιά του.

— Ναί, άγαπώ, μουρμούρισε.
Και μ' άγαπάσανε βαθύ... Ήταν
μια κοπέλλα άγνή κι' άμορφη σαν
άγγελος. Μου την πήρε όμως μιά
κακή μοίρα!

— Πέθανε;
— Ναί.

— Τώρα καταλαβαίνω... και σας
συμπόνω. Δώστε μου το χέρι σας,
Φράντς. Θέλετε να γίνετε φίλος
μου;

Τα μάγουλα του νέου ήταν κα-
τακόκκινα, φλογισμένα.
— Και βέβαια το θέλω! φώνα-
ξε με παράξενη έκφραση, σφίγγον-
τας το χέρι του γιατρού. Μόνο που
μου φαίνεται πως δεν τ' αξίζω...
Έσείς δε με έχετε καλά-καλά!

— Σας θεωρώ ένα τίμιο νέο.
Ο Φράντς είχε δάκρυα στα μά-
τια.

— Ό, αυτό ναί! είπε ζωρά.
— Αυτό μου θάνει. Άκούστε
με τώρα, φίλε μου. Θάθελα να σας
κάνω μερικές έρωτήσεις.

— Ό,τι θέλετε, γιατρέ!
— Είσαστε απ' το Πιεμόντε;

Η ΚΑΤΑΡΑΜΕΝΗ

Ο Φράντς ανασκίρτησε αδιό-
ρατα.

— Όχι, άπάντησε, έρχομαι από
τη Γερμανία, όπου σπούδασα, ά-
πάντησε.

— Ποιά σταδιοδρομία άκολουθή-
σατε;

— Καμιά άκομη. Γιατί ή άρ-
ρώστεια μου, που άρχισε απ' το
θάνατο της κοπέλλας, που αγαπού-
σα, δε μ' άφισε ως τώρα να έρ-
γασθώ. Το όνειρό μου όμως ήταν
να γίνω γιατρός κι' είχα ήδη προ-
χωρήσει αρκετά στις σπουδές μου.

— Πρέπει να τις συνεχίσετε. Σας
προτείνω μάλιστα να γίνετε βοή-
θος μου.

— Αλήθεια, κύριε, θάχετε την
καλωσύνη να με δεχθήτε για μαθη-
τή σας;

— Δε σας είπα, πως θάμιασε
φίλοι, έστω κι' αν έχω τέτοια ή-
λικία, που θα μπορούσα να είμαι
πατέρας σας; Θέλετε να μείνετε
στο Τουρίνο;

— Ναί, γιατί μ' άρέσει πολύ
αυτός ο τόπος.

Τη στιγμή εκείνη, άνοιξε μιά
πόρτα κι' άφησε μέσα στο γρα-
φείο ή Έλβινα, φωνάζοντας:

— Πότε θαρθής, επίτελους, να
φάμε, μπαμπά;

Σταμάτησε όμως απότομα, σα-
στισμένη, βλέποντας ένα άγνωστο
νέο. Πίστευε πως θάβρισκε μονάχο
το γιατρό, γιατί δεν περίμενε έξω
άλλος πελάτης.

Ο Τζούλιο χαμογέλασε με την
αμηχανία της.

Ο Φράντς την κυττάζε, έκστα-
τικός. Του φάνηκε ξαφνικά πως
έδωλετε να ξαναζή ή αγαπημένη του
νεκρή — τόσο πολύ της έμοιάζε ή
Έλβινα.

— Έρχομαι άμέσως, κόρη μου,
άπάντησε ο Τζούλιο. Θάχουμε κι'
ένα φιλοξενούμενο... Θα μείνετε να
φάτε μαζί μας, φίλε μου. Δεν είν'
έτσι!

Ο Φράντς κοκκίνισε άκόμα πιά
πολύ. Σηκώθηκε κι' άπάντησε με
δυσκολία.

— Ξέρετε... με περιμένει ή θεία
μου...

— Ξέρει πως είσαστε εδώ. Θα
στείλουμε, άλλωστε, να την είδο-
ποιήσουμε, για να μην άνησυχήσθ...
Σας συνιστώ την κόρη μου Έλ-
βινα.

Ο Φράντς χαιρέτησε ευγενικά.
— Από δω ο κύριος Φράντς
Ρουέν, ο πελάτης μου, για τον ό-
ποιο σου έχω μιλήσει. Στο έξής,
θα γίνθ βοηθός μου.

Η Έλβινα κυττάζε το νέο μ'
ένα μίγμα περιέργειας και συμπό-
νίας. Παραξενευότανε που δεν έ-
νοιώθε τώρα τον πρώτο εκείνο και
την άσπασθ, που είχε αισθανθ, όταν
της έδήγησε ο πατέρας της
την άρρώστεια του Φράντς και το
μυστήριο, που φαίνονταν να τον πε-
ριβάλλθ.

— Γρήγορα, Έλβινα, πρόσθεσε
ο Τζούλιο, είδοποιήσε τη θεία σου
πως έρχομαστε και βάλε άλλο ένα
σερβίτιο στο τραπέζι.

Η Άννα έμεινε ένθουσιασμένη
με το φιλοξενούμενό τους. Ήταν
τόσο λεπτός κι' ευγενικός νέος!

— Όσο για την Έλβινα, άφού πέ-
ρασε ή πρώτη άμηχανία της, άρ-
χισε να κουβεντιάζθ ζωρά για τό-
να και για τ' άλλο, χωρίς ν' άνα-
τιλαμβάνεται τις κρυφές ματιές
θανασμού, που της έριχνε κάθε
τόσο ο Φράντς.

Ο νέος δεν είχε αισθανθ ποτέ
τον έαυτό του τόσο συγκινημένο.

Η καλωσύνη του γιατρού, ή κα-
ταδεχτική άπόκτησθ των δυο γυναι-
κών, τον κάνανε να ξεχνάθ τους πό-
νους του.

Κάποια στιγμή ώστόσο, το μέ-
τωπό του συνέφιασε, ανατίχιασε
κι' έσφιξε σπασμωδικά τη λαβή
του μαχαίριού που κρατούσε.

— Αν ο γιατρός, ή κυρία Άννα
και ή άγγελική Έλβινα ξέρανε πως
ήταν γυός ενός δολοφονού, ενός
καταδικω! Με πόση φρίκη θα τον
άποφειγανέ!... Πόσο θα μετανόω-
ναν που τον δέχθηκαν στο σπίτι
τους, που τον κάθισαν στο τραπέ-
ζι τους, που του φέρονταν σά να-
ταν οικογενειακός φίλος!

— Ένα κύμα αίματος έδαψε κόκ-
κινο το πρόσωπό του. Ύστερα
χλωμάσε, σαν πεθαμένος.

Ο Τζούλιο, που είχε προσέξει
την έξορκική αυτή μεταβολή του,
τόν είπε ζωρά:

— Κάνει ίσως πολλή ζέστη για
σας εδώ μέσα. Έλάτε στο γρα-
φείο μου να καπνίσετε λίγο. Ύ-
στερα θα βγούμε μαζί, γιατί έχω
να κάνω διάφορες έπισκέψεις.

Η Έλβινα σηκώθηκε, πλησίασε
το γιατρό και τον φίλησε.

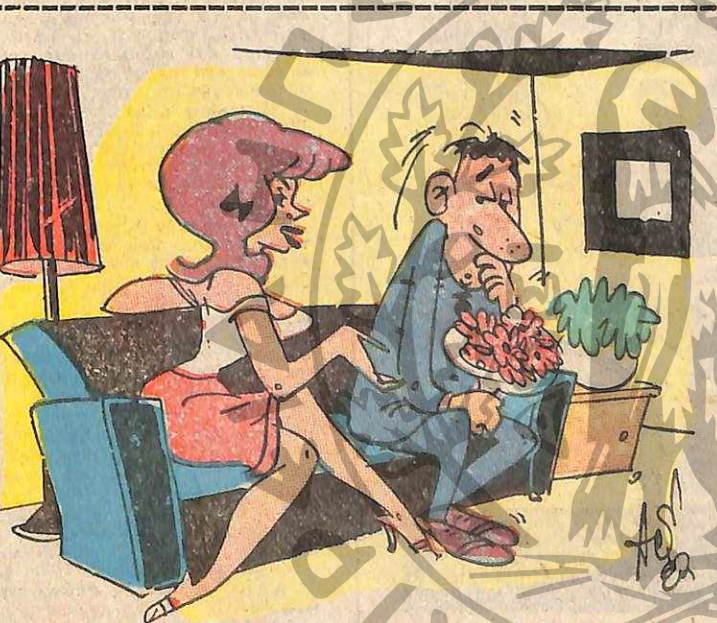
— Αν δεν έχθς αντίρρηση, μπα-
μπά, τού είπα, ή θεία κι' εγώ θα
πάμε στο σπίτι των Σπεράνι, και
θα περάσω ύστερα να μάς πάρθ
από κεί.

Ο Τζούλιο της έδωσε πίσω το
φιλί της.

— Ναί, ναί, να πάτε, άπάντη-
σε, Θάρθω κι' εγώ άργότερα.

Σηκώθηκε και πήρε μαζί του το
Φράντς, αφήνοντας τον υιό της τον
καιρό να ευχαριστήσθ τις δυο γυ-
ναίκες.

— Αφήστε τα κουμπλιμένα, του
είπε όταν μπήκαν στο γραφείο του.
Δε μ' άρέσουνε. Αν δεν αισθανό-
μουν συμπάθεια για σας και δε
σας συμπονόυσα για τις δυστυχίες
σας, να είσατε βέβαιος πως δε
θα σας καλούσα στο τραπέζι μου,
ούτε θα σας έπαιρνα για βοηθό
μου... Θα σας άφηνά τώρα άκομη
με την κόρη μου και την αδελφή
μου, αλλά φοβόμουν μήπως άδιαθε-
τήσατε, γιατί σας είδα που αλλά-
ζατε χρώμα... Δώστε μου το σφυγ-
μό σας.

— Κύριε Στέφο, παρθεθού φρανσά; Σπρέχενζιντώτς;
Ντού γιού σπην Ίγγλνις; Παρλάτε ιταλιάνο;

(Του Άσχέλαου)

ή Λένα. Περάστε, κύριε, σάς παρακαλώ.

Η κοπέλλα οδήγησε το Τζούλιο στην κάμαρα της μητέρας της. Αύτος είπε ποιος ήταν κι' ύστερα πήρε τη θέση της κοντά στην άρρωστη.

Ο γιατρός έκανε μερικές ερωτήσεις στην κ. Τούσκα. 'Αντί γι' αυτήν όμως, άπαντοσε η Τζέμνα. Δηγήθηκε με συντομία την ιστορία της αρρώστιας της και τη θεραπεία, που είχε ακολουθήσει ως τότε.

Ο Τζούλιο δεν έκανε λέξι. Συγχρόνως κύτταζε τη Τζέμνα, θαυμάζοντας το περήφανο παρουσιαστικό της, τα μάτια της, που λάμπανε από έξυπνάδα.

Σας ευχαριστώ, πού με διαφώτιστε τόσο καλά, της είπε όταν τελείωσε.

Στράφηκε στην άρρωστη και πρόσθεσε:

— Πρέπει τώρα να σας εξετάσω καλά, κυρία. Σηπλωθήτε ανάσκελα, σάς παρακαλώ.

Απλώθηκε βαθεία σιωπή μέσα στην κάμαρα.

Η Τζέμνα περίμενε με λαχτάρα. Η Λένα προσευχότανε σε μία γωνιά.

Η εξέταση κράτησε μισή ώρα. Όταν τελείωσε, ο Τζούλιο ήταν χλωμός, αλλά ήρεμος.

— Είπ' αλήθεια πως δεν έχω πιά καμμία έλπιδα; του είπε η άρρωστη. Μη μου κρύβετε την αλήθεια, γιατρέ!

— Η αλήθεια είν' αυτή, απάντησε σοβαρά ο Τζούλιο. Βρίσκει σε μία κατάσταση μαρasmus, από υπερβολική εξάντληση. Το πεπτικό σας σύστημα έχει πάθει μία γενική αδράνεια. Θα νοιώθετε σίγουρα συνεχή κόπωση και ναυτία.

— Μάλιστα, γιατρέ!

Η θεραπεία που ακολουθήσατε είναι καλή, άλλ' ανεπαρκής.

— Ελπίζω όμως να σας κάνω καλά, αν μ' εμπιστευθείτε απόλυτα.

— Ω, ναι, γιατρέ, σώστε την! φώναξε η Τζέμνα, αρπάζοντας δραμικά το ένα χέρι του Τζούλιο και προσπαθώντας να το φέρη στα χείλη της.

Εκείνος κατακοκκίνισε, τράβηξε το χέρι του και είπε με συγκίνηση: — Αυτό εξαρτάται περισσότερο από τη μητέρα σας, παρά από μένα.

— Τ' άκουσ, μαμά μου;... Τ' άκουσ;

— Θα κάνω ό,τι μου πη' ο γιατρός. Τώρα που ξαναβρήκα την εμπιστοσύνη μου, μού φαίνεται πως είμαι καλύτερα κιόλας.

Η Λένα είχε πλησιάσει και παρατήρησε:

— Καλά πού δέ βρήκα τον άλλο γιατρό! 'Αφού δεν άρεσε στην κυρία...

— Κι' όμως είναι καλός στη δουλειά του, όπως δείχνει η μέθοδος που εφαρμόσε, είπε ο Τζούλιο.

— 'Ισως, τον δέχομαι η άρρωστη. Όπως είπατε όμως κι' ο ίδιος, χρειάζεται να υπάρχει εμπιστοσύνη, κι' εγώ δεν τον είχα καθόλου.

— Έπειτα από μερικά λεπτά, ο Τζούλιο αποχαιρέτησε την άρρωστη. Καθώς κατέβαινε τη σκάλα, είδε να μισοανοίγν' μία πόρτα στο πρώτο πάτωμα και να προβάλλη ένα κεφάλι, που δανακρούθηκε άμέσως.

Η πόρτα ξανάκλεισε.

Ο Τζούλιο δέ μπόρεσε να μη χαμογελάσει...

Όταν έφτασε στην εξόδορτα, βρέθηκε αντιμετώπος με το γιού του Πρόσπερο.

Ο Βιττόριο φορούσε πολιτικά. Κοκκίνισε, βλέποντας το γιατρό. Τον χαιρέτησε και του είπε:

— 'Εσείς, γιατρέ μου; Τί σύμπτωσι! 'Εχετε κανέναν άρρωστο σ' αυτό το σπίτι;

— Ναι, μία κυρία στο τελευταίο πάτωμα, απάντησε ο Τζούλιο μ' ένα πονηρό χαμόγελο. 'Εσείς έχετε κανένα γνωστό;

— Πήγαινα σ' ένα φίλο μου...

— Καταλαβαίνω. Πρέπει να μέν' στο πρώτο πάτωμα αυτός ο φίλος σας και να σας περιμένει άνοπομονα... γιατί, ακούγοντας τα βήματά μου, άνοιξε την πόρτα!... Καλή διασκέδασι, παιδί μου, τούδε

198

Τις τίν' εργαζομένη γυναῖκα...

ΔΙΑΝΑ

Το ύφασμα για όλες τις ώρες και όλες τις ηλικίες.

Τα προβλήματα της εργαζομένης γυναίκας είναι πολλά. Αλλά το πρόβλημα της εμφάνισης είναι από τα ουσιοδέστερα. Η γυναίκα που μοιράζει τις ώρες της ανάμεσα στις φροντίδες του σπιτιού και στα καθήκοντα της εργασίας, δεν έχει καιρό ν' ασχοληθ' λεπτομερειακά με την εμφάνισή της. Κι' όμως! Είναι η μόνη για την οποία η περιποιημένη εμφάνιση έχει σημασία περισσότερο, βαθύτερη από την απλή φιλαρέσκεια. Η εργαζομένη γυναίκα πρέπει να είναι κάτι πού να την εξυπηρετ' από την πλευρά της ομορφιάς όσο και της ανέσεως. Της χρειάζεται ένα ύφασμα πού να πλένεται χωρίς ν' «μπαίνει», να σιδερωίνεται εύκολα, να ταλαιπωρη'ται χωρίς ν' τσαλακώνεται, να είναι φρέσκο, μοντέρνο, ωραίο και πρό παντός φθινό!

Η ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

έκπληρώνει το γυναικείο όνειρο, παρουσιάζοντας το νέο ύφασμα «ΔΙΑΝΑ» με την ειδική επεξεργασία Έβεργκλέις.

EVERGLAZE®

®= Σήμα κατατεθέν

Αναζητήστε στην ούγια τις λέξεις EVERGLAZE ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ Α.Ε.

χαϊρετισμούς μου στο μπαμπά σας.

— Ευχαριστώ, γιατρέ.

— Καλή διασκέδασι, ξαναείπε ο Τζούλιο.

Κι' απομακρύνθηκε.

Ο Βιττόριο είχε χάσει το κέφι του και το χρώμα του...

— Στοιχηματίζω πως μάντεψε... μουρμούριζε, μπαίνοντας στο σπίτι. Αυτή η άμυαλη, η λαλά, διαρκώς μ' εκθέτει!

Πήγαινε να συναντήσ' την τραγουδίστρια της όπερέτας. Η Λαλά είχε νά τον δη τρώει από τρεις μέρες, κι' ήταν φοβερά κακκεφει.

Γιατί το ίδιο πορτοφόλι αυτό πλάσμα είχε μία άφελ' αισθηματικότητα κι' άγαπούσε το Βιττόριο, όπως δεν είχε αγαπήσει ποτέ κανένα.

Απορούσε κι' η ίδια μ' αυτό το αισθηματικό. Όταν δεν τον έδλεπε, ύπνερρε...

— Με προδίει! φώναζε με θυμό. Με ποιάν όμως;... 'Αν δέ μ' άπατούσε, δέ θα μπορούσε να μείν' τόσες μέρες μπροστά μου!

Δεν έδωγνε καθόλου απ' το σπίτι της, από φόβο μήπως φτάσ' ο Βιττόριο και δέν τη βρ' εκεί.

Ήταν αποφασισμένη πιά να πάη αυτή να τον βρ' — γιατί ήξερε πού έμενε κι' άδιαφορούσε για τα προσχήματα — όταν παρουσιάστηκε, επιτέλους, ο νεός.

Ήταν κατακοκκίνος και φαινόταν στενωκορμένος.

Αντί να πέσ' στην άγκαλιά του, η Λαλά στάθηκε μπροστά του, γεμάτη πείσμα.

Ήταν αλήθινά αξιολάτρευτη, με τα μαλλιά της χυμένα στους ώμους, τα άστραφτερά της μάτια, την άνασκαφη μυτίνα και το κοκκίνο στοματάκι της. Μά ο Βιττόριο δεν είχε διάθεσι να τη θαυμάσει...

Γιατί εξαφανίσθηκες έτσι; τον ρώτησε, χτυπώντας γάμω το ποδαράκι της.

— Γιατί δέ μπορούσα να βρ'ω πιά γρήγορα.

— Ξέρεις καλά πως δέ μ' άρέσει να περιμένω.

— Κι' έμένα δέ μού άρέσει να στέκεσαι στην πόρτα, παραμονεύοντας πότε θα φτάσω.

— Μπάρ! Τί σημαίνει αυτή η παρατήρησι πού μου κάνεις;

— Σημάίνει ότι, πριν από ένα λεπτό, σε είδε κάποιος φίλος του πατέρα μου, ένας γιατρός, πού έχε' μία άρρωστη σ' αυτό έδω τό σπίτι. Άμέσως κατέβην με συνάντησε κάτω στην πόρτα. Τάχασα και τού είπα πως έρχόμην να βρ'ω ένα φίλο μου. Εκείνος μού άπάντησε τότε πονηρά πως δέ με περίμενε άσφαλώς αυτός ο φίλος μου, γιατί τον είχε δ' να στέκεται στην πόρτα του, στο πρώτο πάτωμα!

Η Λαλά έπεσε στο ντίβαν, ξεκαρδισμένη στα γέλια. Μά κι' ο Βιττόριο δέ μπόρεσε να κρατηθ' ως το τέλος και τη μίμηθηκε κι' αυτός.

Αφού ξεθύμωσε μ' αυτό τό ξέσπασμα, η Λαλά ρώτησε:

— Και τί σε νοιάζει αν μάθ'ω αυτός ο γιατρός πως δέν έρχεσαι έδώ για να βρ'εις φίλο σου, αλλά για ένα κορίτσι;

— Με νοιάζει γιατί δά τό πη' στον πατέρα μου.

— Μά πιστεύω πως κι' αυτός, στην ηλικία σου, δά είχε τέτοιους «φίλους» σαν έμένα! 'Οχι, δχι; κάποιον άλλο λόγο έχεις ν' άνησυχής; Για νά φοβάσαι μήπως γίν' γνωστός ο δεσμός μας, πρέπει να υπάρχει στη μέση κάποια γυναίκα!

— Είσαι τρελή!

— Καθόλου! Δέ θάμηνες τόσες μέρες μακριά μου, αν δέν ένδιαφερόσουν για κάποιαν άλλην. Μά πές μου το, τουλάχιστον, γιατί δέ μ' άρέσει να σε περιμένω έτσι κάθε μέρα. Έδώ και τρεις βραδύες, είχα συμφωνήσει πως θα τρώγαμε έξω μαζί, αλλά έσύ δέ φάνηκες.

— Θά πάμε σήμερα.

— Δεν έχω πιά διδούσι.

— Άκούσε! Είναι περιττό τό τε νά μένω έδώ. Ξέρεις πως δέ μ' άρέσουν οι αισθηματικές σκηνές.

Η Λαλά είχε θυμώσει τώρα σ' αλήθεια.

— Πήγαινε, φύγε! φώναζε. Είσαι κακός! Σέ συχαίνομαι!

Ήταν τόσο πικαντική, με τό άποφασιστικό αυτό κι' ατέρωχο ύψος της, ώστε ο νεός τα ξεχάσε όλα και την άρπάξε απ' τη μέση.

— Άλτσει, δέ υέλεις νά με ξαναούσης; της είπε.

— 'Οχι, δχι!

— Λες ψέματα. Τό βλέπω στο χαμόγελο σου, πού δέν είναι τόσο άγριο ώστε να με τρομάξουν. Έλα, δος μου ένα φίλι, για να συμπιλιώθουμε, κι' ύστερα πήγαινε άμέσως να ντιθής. Θά δής τί ωραία πού θα περάσουμε...

Η Λαλά ξαναβρήκε τό κέφι της κι' έτοιμασθηκε γρήγορα. Έβαλε ένα φόρεμα κομψότατο και άπλό συγχρόνως, πού την έδειχνε σαν κυρία της καλύτερης κοινωνικής τάξεως. Καθώς φορούσε τό κατελάκι της και τα γάντια της, ρώτησε χαμογελώντας το Βιττόριο:

— Με βρίσκεις όμορφη έτσι;

— Κούκλα!

— Θα βγούμε με τα πόδια;

— 'Οχι, είπα στη Μαριέττα να πάη νά μας φέρη ένα ταξί.

Η Λαλά έκανε μία γκριμάτσα.

— Κρίμα! είπε. Είναι τόσο άραϊος καιρός!

Πραγματικά, πέρασαν ύπέρτοχα, στην ωραία έξοχη, πού διάλεξαν για την έκδομή τους. Γύρισαν στην πόλι κατά τις 9 τό βράδυ. Ο Βιττόριο πήγε άμέσως στο σπίτι του, φόρεσε τη στολή του και πέρασε να χαιρετήσ' τη μητέρα του.

Η Ντίτα δέν ήταν μόνη. Βρίσκονταν μαζί της η Έλβίνα κι' η Άννα.

Όταν μπήκε ο Βιττόριο, η κοπέλλα κατακοκκίνισε. Μά κι' ο νεός έννοιωσε μία άμνηνια. Μετα τις τυπικές φιλοφρονήσεις, κάθισε κοντά σ' τη μητέρα του.

— Πού ήσουν σήμερα; τον ρώτησε εκείνη χαμογελώντας μ' έπείκει. Γιατί δέν ήρθες για φαί τό μεσημέρι;

— Με κράτησαν στην ύπηρεσία μου, δικαιολογήθηκε ο Βιττόριο.

Ύστερα ρώτησε την Άννα:

— Τί κάνει ο γιατρός;

— Είναι πολύ καλά. Πήγε σε μερικές έπισκέψεις, κι' ύστερα θα περάσ' από δ'ω νά μας πάρη.

Ο νεός στενωκορθηκε. Δεν έρισκε καμμία πρόφασι για νά φύγ'η, και συγχρόνως φοβότανε νά ξαναδ'η τον Τζούλιο. 'Αν έκανε λόγο για την πρώην συνάντησή τους;... Τί θα σκεπτόταν τότε η Έλβίνα;

Γιατί ο Βιττόριο δέν έννοιωσε νά χάσ'η την έκτίμησι της αξιολάτρευτης εκείνης κοπέλλας, πού είχε γεννήσει πρωτογνώριστες συγκινήσεις στην ψυχή του, την κλεισμένη δέ τότε στον έρωτα!

Πόση γλ'κα, πόση άδ'α χάρη είχε η Έλβίνα! Τί άξίζαν η Λαλά κι' όλες οι άλλες κατακτήσεις του, μπροστά σ' αυτό τό άγγελο; Καμμία άλλην δέν είχε τέτοια ύπέρτοχα και βαθιά μάτια, τέτοιο γοητευτικό χαμόγελο!

Όταν ένα όνειρο νά ζήσ'η κοντά της!... 'Ενοιωσε πως θάδινε και τη ζωή του ακόμα για νά την άποκτήσ'η. Πώς, για νάναι άτυχησμένος, είχε ανάγκη νά τη βλέπ'η, νά την άκούη, νά την έχ'η πάντα δίπλα του!

Αφού κουδέντισαν άρκετή ώρα, άνοιξε η πόρτα και φάνηκαν ο Πρόσπερο κι' ο Τζούλιο.

— Μπράβο! Σας βρίσκουμε όλους μαζί! Δέ λείπει ούτε ο γιούς μου... φώναξε ο πρώτος.

Καθώς έσφγγε το γέρι τού γιατρού, ο νεός τον κύτταζε ίκετυτικά, σά νά τού ζητούσε νά σωπάσ'η. Μά εκείνος δέν τό κατάλαβε, φαίνεται, γιατί παρατήρησε μ' άέθελος:

— Ά, μπράβο, παιδί μου! Ξαναβάλατε τη στολή σας... Σας πιγαινε καλύτερα απ' τα πολιτικά... Ξέρετε, ξαναείδα στη σκάλα τού σπιτιού της άρρωστης μου τό φίλο, πού πήγατε νά συναντήσετε... Είναι χαριτωμένος... Συγχαρητήρια!

— Για ποιά φίλο μιλάς; ρώτησε με περιέργεια ο Πρόσπερο.

— Τίποτα, τίποτα. Ο γιούς σου κι' εγώ!

ΤΟ ΣΙΝΕΜΑ ΤΟ ΕΙΣΕ

ΑΡΙΘΜΟΣ 849

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1 Ψάρι τού οποίου η ζωή καλύπτεται από μυστήριο. — Άλγαινη. — Πρακτορείον είδησεων.

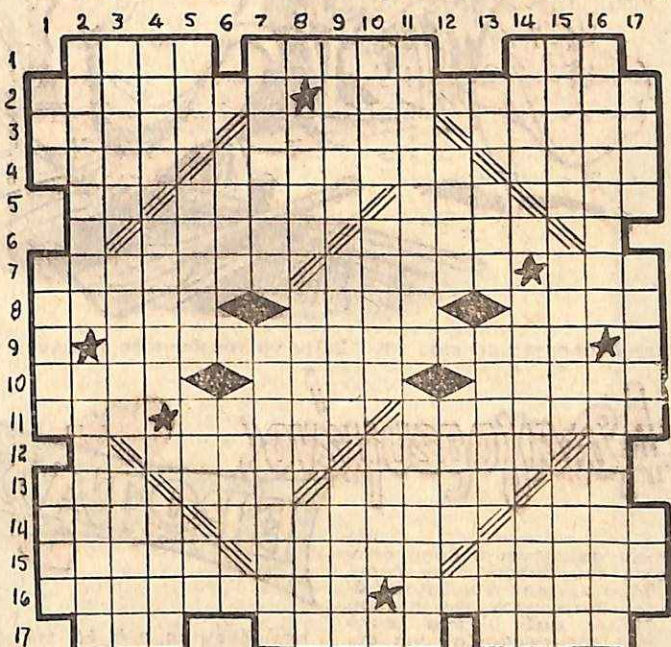
2 Μία τών Κυκλάδων. — Μυθολογικός βασιλιάς της Σπάρτης, πατέρας της ωραίας Έλβίνας.

3 Όπτασία. — Είναι κατ'άλλη λα για φάγωμα. — Έπωνυμία έμπορικού οίκου.

Πόλις πού εξακολουθεί νά έθρσκεται στο κέντρον της έπικαιρότητας. — Χρησιμοποιείται στην κατασκευή ύποδημων.

2 Η καταστροφή της πόλεως αυτής συγκίνησε και εξακολουθεί νά συγκίνη τον κόσμο όλόκληρο. — Άναφέρονται στο ισχυρό φύλο (καθ' θηλ.).

3 Θεά της μυθολογίας μας, προσωποποίησης της Σελήνης.

4 Σχετίζεται με τη μουσική, μά και με τη διπλωματία. — Παλαιό. — Όνομα δυό όμηρικων ήρώων.

5 Κτητική άνωθυμία (θηλ.). — Εύρύχωρα. — Μπδ' ενός έλαιουμένου. — Γνωτική όνομασία ζώου.

6 Άκέρεια. — Έορτάζει στις 30 Αυγούστου.

7 Έλλειψις γνώσεων. — Βρίσκονται κοντά στο Θεό (θηλ. καθαρ.). — Σπό.

8 Έπίρρημα, πού χρησιμοποιείται ως γυμναστικό παράγγελμα. — Το μικρό όνομα πρώην συγγένους της Έλίζαβεθ Ταιηλορ. — Μέγας θ'ος τών άρχαίων Φοινίκων.

9 Μπορεί κανείς εκεί νά διαδ'ασ'η με την ήσυχη του.

10 Ηρώες τού ζώου. — Μηνωδία, πού θά βρ'ητε σε όλες τις όπηρες. — Έξυπνα τετράποδα.

11 Πρόθεσις. — Δείδ'ος παραπόταμος τού Δουνάβεως σ'η Νοτιοσλαβία. — Αρσίζει ζωά και φυτά.

12 Το ποτάμι πού σχηματίζει τούς καταρράκτες, κοντά σ'ην Έδεσσα. — Χαϊδευτικό άνδρικού όνόματος.

13 Κραυγή πτηνού. — Θέα τής μυθολογίας μας. — Μισό ββδι.

14 Έπιτυγχάνεται με πολυέθλο. — Χώρα της Άσίας, πού άνήκει σ'η Ρωσία. — Παίζεται με χαρτιά.

15 Τόσά χέλια είχαν πρέψ'η γιγαντες της μυθολογίας μας. — Προσώτος της Λεβέντας καθ' τον Άγωνα, πού διασώθηκε σ'ην αρχή με τό δίσκο.

— Μάρθα... άστέρι πού έσθλσε.

16 Θαλάσσιο φαινόμενο. — Κάν' μια κατάσταση νά π'ώνη νά παρουσιάζ'η δυσχέρειες.

17 Κατοικούσε άλλοτε τη Μικρά Άσία (θηλ.). — Νύμφη τών πηγών. — Χρηματικόότιο.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1 Κτητική άνωθυμία (οδθ.). —

— Πόλις της Τουρκίας πρωτεύουσα όμώνυμου βιλαετίου. — Μαλακία.

4 Πρωτεύουσα χώρας της Ν. Αμερικής. — Θεά της μυθολογίας μας. — Άναφορική άνωθυμία (θηλ.).

5 Τελικός σύνδεσμος. — Συγκεντρώνει συχνά τό ενδιαφέρον τών Ισπανών. — Νότα. — Γαλλικό χροσφί.

6 Πρόθεσις. — Θεός τού κάτω κόσμου.

7 Καταστροφική τόσο για την όγνη, όσο και για τό ποταμό. — Μεσαιωνική πόλις της Δ. Πελοποννήσου, πού θά σάς θυμίσ'η ιστορική ναυμαχία.

8 Το μικρό όνομα γνωστής σάπης. — Άνδρας. — Σχετίζεται με μία Κυριακή της Σαρακοστής.

9 Άνιμοληρία. — Λίγη πρσωνάδα μέσα σ'ην έρημο. — Προφολάσσον διάφορα πολύτιμα πράγματα (καθ').

10 Μία τών Δωδεκανήσων. — Έμειναν χωρίς τροφή. — Στοιχείο της φύσεως.

11 Σχετίζεται μ' ένα σημείο τού δόλζοντος (θηλ.). — Πατάμη της Μεσηνίας.

12 Δενταστοχία. — Έερά.

13 Πρόθεσις (μπροστά σε βασιμνησίον λέξι). — Άναστραμμένα άλφαικά έδωματα. — Θεά της Ρωσίας. — Χτύπος.

14 Άνιμοληρία. — Σφαιρικά πορρόβλου. — Άνιμολοκλίνον μαζί με τα κατασκήματα.

15 Δεν είναι ούτε στερεά, ούτε υγρά. — Ζωοσφίη. — Πολύ ποσάδ'ος (μεταφ.).

16 Σχετίζονται με τό σώμα μας. — Άποτέλεσμα πολλαπλασιασμού (πληθ.).

17 Μέρος τού αυτοκινήτου. — Περίοδος όμπακα έπος. — Η ύπνωση τού Φοίβου και της Έλλης.

Π. Β. ΧΡΙΣΤΑΡΑΣ

(Αυτοράκι)

Η λύσις τού 848

στή σελ. 68

σου κι' εγώ συνεννοηθήκαμε...

Η Έλβίνα είδε τό νέο νά κοκκινίζει και νά τ'ά χάνη.

Όστόσο, ο Βιττόριο ξαναβρήκε γρήγορα την ψυχραιμία του και φώναξε γελώντας:

Ο κύριος Τζούλιο έχει διάθεσι γι' άσπεία. Μά αυτό μ' εύχαριστεί πολύ, γιατί ο μπαμπάς λέει πάντα πως θάδινε τό κάθε τι για νά τον δ'η κάπως λιγώτοτε σοβαρό...

— Έ, παιδί μου, αν δέλαπτε και σεις κάθε μέρα τόσους πόνους όπως εγώ, σάς βεβαίω πως δέ θα χατε καμμία διάθεσι νά γελασέτε και νά διασκεδάσετε, άπάντησε ο Τζούλιο.

Η συζήτησι είχε πάρει άλλο δρόμο.

Ο Τζούλιο μίλησε για την καινούργια του άρρωστη και για την κόρη της. Ένώ η Ντίτα, ο Πρόσπερο κι' η Άννα τόν άκούσαν με συγκίνηση ο Βιττόριο κύτταζε έπιμονα την Έλβίνα. Εκείνη άπόφυγε τη ματιά του. Ένοιωσε μία άόριστη αγωνία νά της σφίγγ'η την καρδιά. Άκούσε μηχανικά τό γιατρό, χωρίς όμως νά καταλαβαίν'η τά λόγια του.

Γιατί ο Βιττόριο είχε π'η πως έμεινε όλη τη μέρα στην ύπηρεσία του, ενώ ο πατέρας της τόν είχε συναντήσει σε κάποιο σπίτι με πολιτικά; Ποιός ήταν ο «χαριτωμένος» φίλος πού πήγε νά έπισκεφθ'η;

Θάθελε πολύ νά τό μάθ'η ή κοπέλλα... γιατί της φαινότανε παράξενο τό ξαφνικό κοκκκίνισμα τού αξιωματικού.

Ποτέ δέν είχε ξαναδρεθ'η σε τέτοια ψυχική κατάσταση. Γιατί ένδιαφερότανε τόσο για τό Βιττόριο, για τίς παραμικρές λεπτομέρειες της ζωής του;

Δεν ήξερε νά τό έξηγήσ'η, γιατί άγνοούσε ακόμα τόν έρωτα. Πριν συναντήσ'η τόν αξιωματικό, δέν είχε κυττάσει ποτέ με συγκίνηση ένα νέο. Δεν ήξερε τίποτε απ' τόν κόσμο και τις ύποκρισιες του.

Γιατί, λοιπόν, έννοιωσε τέτοια στενωχώρια, σ'ην σκέπι πως ο Βιττόριο είχε π'η ψέματα σ'η μητέρα του; Γιατί πόνουσε έτσι ή καρδιά της;...

Καθώς γυρίζανε στο σπίτι τους με αυτοκίνητο, η Άννα ρώτησε ξαφνικά τόν άδελφό της:

— Είπ' αλήθεια πως συνάντησες τόν κύριο Βιττόριο με πολιτικά;

— Ναι, Γιατί;

— Είχε π'η προηγουμένως πως έμενε όλη την ήμερα στην ύπηρεσία του!

Ο γιατρός κρυφοκύτταζε την Έλβίνα, πού φαινότανε ξένη κι' άδιάφορη σ'η συνομιλία τους.

— Ναι, άπάντησε ύστερα χαμογελώντας. Σέ μία... λεπτή ύπηρεσία, συντροφία με μία κοπέλλα όμορφη και τσαπτινα, πού μπορεί νά γεμώσει τον κάθε νεαρό!

Η Έλβίνα δέν είχε κανεί καμμία κίνηση, ούτε είχε μιλήσει καθόλου. Άλλ' είχε γίν'η άσπρη σαν πανί, κι' η καρδιά της χτυπούσε δυνατά, σά νά πηγαίνε να σπάσ'η...

Ποτέ δέν είχε ξαναδοκιμάσει τέτοιο δυνατό πόνο!

Μά είχε δική νά παράζεται έτσι. Τί την έννοιζε αν ο Βιττόριο πονούσε τις ώρες τού κοντά σε μία άλλη κοπέλλα;

Τό βράδυ εκείνο, η Έλβίνα δέν πλάγιασε χαμογελαστή, εύτυχισμένη όπως τις τελευταίες μέρες. Έμεινε για πολύ γονατισμένη δίπλα στο κρεβάτι της, σαν τσακισμένη απ' τη συγκίνηση. Δάκρυα κοφτα κυλούσαν σ'η μάγουλά της, δίχως νά τ'ά σκουπίζ'η.

«Θέε μου, γιατί ύποφέρω έτσι», αναρωτιότανε.

Μά δέ μπορούσε ν' άπαντήσ'η σ' αυτή την ερώτησι.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια...</

Η μία Γουίτς, το «κορίτσι των Αμερικανών φαντάρων» και ο φίλος της ο Ο' Ρέιλυ φωτογραφούνται στην Ακρόπολη.

ΤΟ «ΚΟΡΙΤΣΙ ΤΩΝ ΦΑΝΤΑΡΩΝ»

Πώς βλέπει τους Αθηναίους ή τις Γουίτς, που εξέλεξε «Αναγμένη» των Αμερικανικών Ενέπλων Δυνάμεων

ΣΑΣ ΑΡΕΣΟΥΝ... οι Αθηναίοι, δεσποινίς! Δεν ήταν έρωται αυτή. Νόρη το ίδιο και τσόνες εκατομμυρίων Αμερικανών φαντάρων στην Αθήνα. Η «Μία Αμερικανική Στρατιά», παρόλα με τον «Τζών» της, που για την ακρίβεια δεν είναι Τζώνης, αλλά ο Ο' Ρέιλυ, εκπρόσωπος της βαρύνουσας αμερικανικής ισχύος και «αναγμένης» της «αναγμένης των Ενέπλων Δυνάμεων της κραταιότερας δύναμης του κόσμου» και ού να τους αγνοήσουν όλους μονοκονδυλιά και να της στήσουν το θόκακο με ξαθέρο τους συγχρόνους γιους του Παρθενώνα — πολύ δεν πάει!

Κι όμως, τό πουλάκι τσίμπησε...

— Άν φανή πούθεν ο κατάλληλος... Της έδειξε τον «φίλο» της, τον Ο' Ρέιλυ, που τη συνόδευε στο ταξίδι της, έναν παίδαρο ψηλό, ξανθό, συμπαθητικό, που στο διάστημα της συνομιλίας μας άλλο δεν έκανε, παρά να σκορπά χαμόγελα κατανοήσιμα.

— Μα, μία Γουίτς θαρρώ πως ο «κατάλληλος» είναι δίπλα σας. «Η μήπως δεν είναι;

— Φυσικά, είναι.

— Τότε...

Με κύτταξε άπορως. Τα ωραία μάτια της άνοιξαν διάπλατα και τα ξαν, θα μάλια τινάχτηκαν στον ήλιο με μίαν αυθόρμητη κίνηση.

Δεν μίλησε.

Στο κουκλιτικό πρόσωπό της όμως, ξεφύσησε η ερώτηση:

«Δεν καταλαβαίνετε, λοιπόν;»

Πού να καταλάβω (μία αναγμένη);

— Άν ήταν να καταλαβαίνουν οι άντρες τόσο εύκολα τις γυναίκες, τότε οι γυναίκες δεν θάταν... γυναίκες.

Για να μη ή άναγνώστης στο «κλίμα» και στο νόημα της σημερινής συνεντεύξεως, θάπρεπε εδώ να σημειώσουν μερικά σχετικά με το πρόσωπο, τον τίτλο και τον έρωτα στην Αθήνα του «κοριτσιού των Αμερικανών φαντάρων».

Η ιστορία της είναι απλή. Ζούσε στη Νότιο Ντακότα με τους δικούς της. Ήταν φοιτήτρια της φιλολογίας, όταν κάποιος άγνωστος της «Αμερικανός στρατιώτης», φίλος κάποιου εξαδέλφου της, έστειλε τη φωτογραφία της στον έπαισο διαγωνισμό που εξέγει η αμερικανική υπηρεσία συντονισμού των Αμερικανικών Δυνάμεων της Ευρώπης για την ανάδειξη της «αναγμένης του Αμερικανού στρατιώτη».

Ο διαγωνισμός αυτός, ένας από τους τόσους που βλέπουν το φως στη μεγάλη υπερπαραγωγή δημοκρατία, δεν είναι απλά ένας διαγωνισμός καλλονής, αλλά μάλλον «προσωπικό» μεταξύ των διαγωνιζομένων, πολλές απ' τις οποίες δε γνωρίζουν καν ότι έχουν προταθεί για τον τίτλο της «Αναγμένης».

Αυτό συνέβη και στη μία Γουίτς. Ο άγνωστος της φίλος του ξαδέλφου είδε την φωτογραφία της κάποτε, την πήρε, την έβαλε σ' ένα φάκελλο και

την ταχυδρόμησε στην Έλλανόδοκο Έ. πρόση το διαγώνισμο.

Και η διορη φοιτητορία είχε την τύχη να κερδίσει τον επίσημο τίτλο, ανάμεσα σ' εκατομμύρια άλλες νεαρές Αμερικανίδες, και μαζί μ' αυτόν και ένα δωρεάν ταξίδι Παρίσι — Ρώμη — Αθήνα — Κωνσταντινούπολη, στο οποίο θα μπορούσε να την συνοδεύσει ο «νόνος» της, δηλαδή ο στρατιώτης που την πρότεινε, και η μαμά της.

Η μία Γουίτς λοιπόν επωφεληθηκε της ευκαιρίας, μπήκε μαζί με τον «νόν» της, τον στρατιώτη Ο' Ρέιλυ, που τον γνώρισε στο ταξίδι, σ' ένα όμορο πλάνο της ΤΒΛ και... προσενώθηκε στο μεγάλο ξενοδοχείο της Λεωφόρου ΈΑ. Βενιζέλου (Κίρινγκ Πάλλας), όπου την περίμεναν οι Αθηναίοι δημοσιογράφοι για την σχετική «πρές-κόμφορανς».

— Έτσι είχαν τα πράγματα, και η κουβέντα κυλούσε με την βοήθεια μερικών (τομάτο τσίους) και χυμών φρούτων στο κομψό σαλονάκι του κομμοπολιτικού ξενοδοχείου, όταν ο «Θησαυρός» ήρθε τέρ-α-τέρ με τον άλλο θησαυρό, το «κορίτσι των φαντάρων» κι αποπειράθηκε να εξερευνήσει την ψυχή του «αντιπροσωπευτικού τύπου της σύγχρονης Αμερικανίδας κοπέλλας».

— Λοιπόν, μία, αληθεύει ότι αναγνώστη... νόνος σας;

— Μάλλον. (Χαμόγελο).

— Και πως τα πάτε οι δύο σας αυτές τις λίγες μέρες; Προχωρήσατε;

— Απλάως.

Της έδειχνε. Έμεινε εδω στην Έλλάδα με την λέξη «προχωρήσατε» έννοια... με...

Νέα χαμόγελα εκ μέρους της. Και «κοκκίνισμα» του νεαρού Ο' Ρέιλυ. Και απάντησε διπλωματικά:

— Λέμε να παντρευτούμε.

— Η ώρα ή καλή. Ας αφήσουμε όμως τον «φίλο» σας και ας μιλήσουμε για τους καινούριους σας φίλους.

— Απλάως.

— Παλι στο «δηλαδή» θα πάμε; Για τους Αθηναίους μία Γουίτς. Πότε μου τη γνώμη σας; Πως σας βλέπετε;

— Σαν έρωτα.

— Τι άλλο;

— Σαν τρεις σταγόνες νερό.

— Πληξ. Δεν καταλαβαίνω. Οι Αθηναίοι είναι σταγόνες νερό; Καλό κι αυτό!

— Έννοώ, ελγνεί η «αναγμένη των φαντάρων» πως μοιάζει σαν τρεις σταγόνες νερό έρωτα, οι Παο ξάνοι και οι Ιταλοί.

— Καί... το «νέρο» μας, μία Γουίτς, είναι καλύτερο από το ύδω των Ήνωμένων Πολιτειών;

— Καλύτερο: Δεν το ξέρω.

— Σαν το δάκτυλο στα χείλη και σκωττείται για λίγο. Ίσως και να όνειροπλάι.

— Ύστερα συνεχίζει:

— Να σας πω, Έρωτα είστε (υπάι, υπάι) (σινά, σινά). Δεν είστε τόσο διαστικοί σαν τους Αμερικανούς.

— Θαρώ πως στον έρωτα είναι προτιμώτερο το υπάι, υπάι. Συμφωνείτε;

— Συμφωνώ. Έχει περ σόσση χάρη, περισσότερο εύγνεια, περισσότερο ρομαντισμό. Και κολακεύει πάντα τις γυναίκες.

— Καλώς. Μήπως μία Γουίτς έπιθ. μείτε κι' εσείς να... κολακευόσθε;

— Αμηνάνα.

— Λοιπόν, με τον Ο' Ρέιλυ να παντρευτούμε. Φυσικά, εκτός άπορόππου.

— Κι' αν το άπόροππο εας βοή έδω; Ξέρετε τα «άπόροπτα» τα κάνουν κάτι τέτοια. Σου ξεφουτρώνουν εκεί που δεν τα σπένει. Ακόμη και στη χώρα των «σταγόνων».

Κάνει μία κίνηση χαριτωμένης μοίρας. Λατρείας με τους ώμους.

— Τι να γίνει; Μπορεί κανείς να ξεφύνη απ' την μοίρα του;

— Επί τέλους θάδρασε σ' ένα συμπέρασμα. Και το συμπέρασμα τούτο που άπαίτρε δόξαλαρο τόν παροπάνω διάλογο, σού προκαλεί σ' αλήθεια κατάπληξη και θαυμασμό.

Η σύγχρονη Αμερικανίδα, με τα «τομάτο τσίους» της και τόν πυρετώδη ρυθμό της ζωής της, με τήν πρακτική και στέρεη νοοτροπία της και τόν άδερ της ψευδιστικής αντίληψης της ζωής, είναι κι' αυτή τόσο γυναίκα, όσο όλες οι γυναίκες της νής. Ξέβεται τις εκκεντρικότητες της παλιδας της και τόν έξαλλο ρυθμό της καθημερινότητας, με πάνω απ' όλα ξέρει να σέβεται το θείο δώρο της ανήπης.

Μπορεί νάναι η «αναγμένη των άναγμένων» και το (κορίτσι εκατομμυρίων Αμερικανών φαντάρων) αλλά πάνω απ' όλα είναι η κορίτσι, τού άνδρου, που πού ή αναγμένη, τ' αλήθεια της ελγνίσστε νάναι ο «φίλος» της ο Ο' Ρέιλυ αυτός.

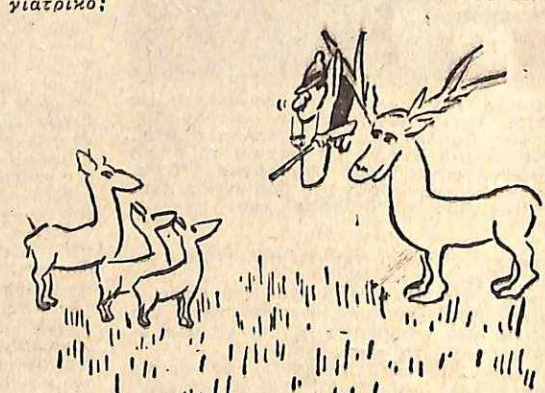
Α. ΑΓΓ.

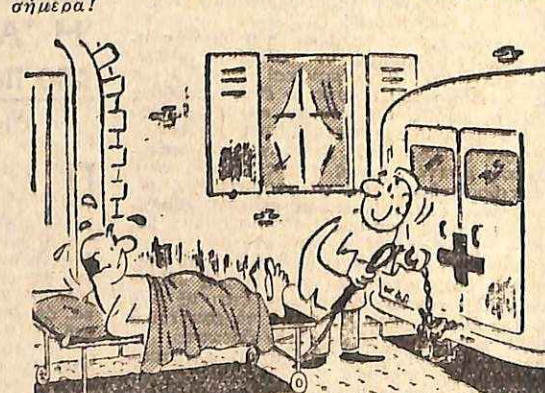
— Μι συγγουρεί... Σί πιού πάτωμα μέν' ού Ούμνος απ' το Στραβουγαίδουροζώδ'; (Τού Άγγελου)

— Είσαι βέβαιος πως αυτό που παίρνουν είναι γιατρικό;

— Παιδί, το κυνήγι του μπαμπά, πήγε ώρα σήμερα!

— Δυστυχώς γάλασε η πόρτα και δεν άνοιγει. Θα σέ τραβήξω έτσι!

ΟΙ ΤΕΧΝΗΤΟΙ ΔΟΥΡΟΦΟΡΟΙ ΠΡΟΒΛΕΠΟΥΝ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ

Θά έχουμε κρύο το Μάιο και μεγάλη έσση το Σεπτέμβριο

ΚΑΤΑ το διεθνές συνέδριο, που συγκροτήθηκε το Νοέμβριο του 1960 στη Μόσχα, για να συζητήσει τα συμπεράσματα του γεωφυσικού έτους 1958-59, ο δόκτωρ Ούλλιασον έλεγε: — Τι θα λέγατε, κύριοι, αν σας πληροφορούσα ότι ανακάλυψα έναν ποταμό, που είναι το ίδιο μεγάλος όσο ο Μισισσιπίς ή ο Βόλγας και που, όσο τόσο, κανείς δεν τόν ξέρει;

Οι 600 συνέδριοι αλληλοκυττάχτηκαν έκπληκτοι.

— Ο ποταμός μου ύπάρχει, συνέχισε ο δόκτωρ Ούλλιασον. Και μεταφέρει περισσότερα ύλικά παρ' ότι ο Μισισσιπίς ή ο Βόλγας. Αλλά είναι ένας άερνος ποταμός, φοβητικός, γιατί να γίνουν παροίσεις, συνεχίστηκαν επί πολλές γενιές. Πρέπει να υποθέσω, λοιπόν, ότι οι μετεωρολογικές μεταβολές ακολουθούν κυκλική πορεία, πράγμα που επιβεβαιώνεται κι' από τις σημερινές παρατηρήσεις μας.

Νά μερικές προβλέψεις για τόν εετινύ γρόνο:

— Ο Μάιος θα είναι εξαιρετικά ψυχρός.

Θά έχουμε, αντίθετα, υπερβολικά θερμό Σεπτέμβριο. Οι άκτινες τού ήλιου, που θα είναι πολύ καυστικές, θα προκαλέσουν φωτισμένη έπαισα.

Το φθινόπωρο θα είναι ήπιον. Κατά τα τέλη Νοεμβρίου ή τις άρχες τού Δεκεμβρίου, όμως, θα εμφανιστεί το μεγαλύτερο κρύο, που γνωρίζουμε από το 1952.

Πρέπει να σημειωθεί ότι στις Ήνωμένες Πολιτείες λειτουργεί ένα γραείο, που παρέχει μετεωρολογικές προβλέψεις μακράς διάρκειας σε διάφορες βιομηχανικές επιτηρήσεις, σε μεγάλους γαιοκτήμονες ή κτηνοτρόφους κλπ.

Το γραείο αυτό έχει δύο παρατηρητήρια, το ένα στο Ντένβερ (Κολοράδο) και το δεύτερο στη Ζυρίχη (Ελβετία), διευθύνεται δέ από το δόκτωρ Κρίκ, που βρίσκεται άλλοτε επί κεφαλής του μετεωρολογικού τμήματος τού Τεχνολογικού Ίνστιτούτου της Καλιφορνίας.

Χωρίς ή αμερικανική μετεωρολογική υπηρεσία να τώ έχη προβλέψει, κατά τα τέλη τού περασμένου Ιανουαρίου, ή Νέα Υόρκη και τα παράστιά της έκαλύφθησαν από 125 εκατοστά χιονιού. Οι παρατηρήσεις που διαβιβάστηκαν με σημαντική καθυστέρηση από τους δορυφόρους-κατασκοπούς τού διαστήματος, επέτρεψαν στους έπιστήμονες να εξηγήσουν αυτό το φαινόμενο.

Από τις άρχες τού έτους, άόρατοι ηλεκτρικοί ποταμοί έγιναν μετακινήσεις προς διάφορες διευθύνσεις πάνω από τη Γη. Κάτω από τήν επίδρασή τους, οι άνεμοι που κυκλοφορούν εκ δυσμών προς άνατολας σέ ύψη 3.000-12.000 μέτρων, μετακινήθηκαν ζυγρά και σχημάτωσαν στροβίλους.

Οι στροβίλοι αυτοί «έπληγαν» πυκνές μάζες άέρα από τήν άρκτική περιοχή και τις έπαιξαν με δαμή στον κόλπο τού Μεξικού. Ο άέρας αυτός ανακατεύτηκε τότε με τούς υδροατμούς της άτμοσφαιρας και γέννησε στροβίλους, που έπαισαν στην περιοχή της Νέας Υόρκης.

Οι έπιστήμονες παρατηρούν ότι, αν έξομα από πούν αυτές τις μετακινήσεις τών ηλεκτρικών ποταμών, θα ήταν δυνατόν να προβλέψουμε με μεγάλη ακρίβεια τόν καιρό, πούν από 6 ή από 12 ή από 18 μήνες. Παρατηρούν άκόμη ότι, με τόν τρόπο αυτό, θα μπορούσε να προβλέψουμε από πούν ώριμμένες έπιδημίες ή τις περιόδους που είναι επικίνδυνες στους καρδιοπαθείς κλπ.

ΝΤΕΤΕΚΤΙΒΣ πεπειραμένοι, είδικοί δ' έρευνας — πληροφορίας επί πάσης φύσεως ιδιωτικών έμπιστευτικών ή ποδοσύνων, γάμων, διαζυγίων, έπιτηρήσεως άνηλικών, άναζητήσεως πραγμάτων ή κατάσχισιν κλπ. Διεύθυν: Γραφείο πληροφοριών «ATHENS», Παρισσό 2 (πλ. Κλαυδιόνος), τηλ. 27.709. Τήν σεβάσμιη τών έργων μας έγγυστα ή πολυτελής εδόκιμος δημοσία πρόση προσία μας.

Το «ντεμπούτο» της Λουίζας

ΕΒΛΕΠΑ τ' όνομά μου τελευταίο στις «άριστες» και στο πρόγραμμα: «Γιώργος Παπαδόγ». Ήσουν στο θέατρο (πάτος). Ο τελευταίος τρώχος της αμάρας πού λένε. Είχα βέβαια «ταλέντο», είχα μέσα μου το «ιερό πυρ» κι' έννοωσα τήν αλάνη της τέχνης να καιν τα νεανικά μου σπλάγκνα. Ήμουνα νέος, ήμουνα όμορφος. Τί Χόρον, τί Μυρά, τί Χατζίσκος και Κωνσταντάρας κι' Άλεξάνδρα και πρσίον' άλωνα;

Έγώ ήμουν νόη και ήθοποιός μεγάλως άλκας, αλλά με ήπλευσαν οι πρωταγωνιστές και σάν καλλιτέχνη και σάν άντρα γιατί ήμουν ο άνθρωπος που άγάπησε ή Λέλα! Η Λέλα Βαλαάμη. Η καινούρια πρωταγωνίστρια που έτρωγε τή Βουγιουκλάκη, τήν Καρέζη, τή Βαλκάνη, τή Ζουμπουλάκη, τή Ζαβιταϊάνη κι' όλες μαζί τις παλιές και τις καινούριες από Άρώνη και Μανωλάδου μέχρι τή μ' κρότερη. Τ' όνομά της παντού με κεφαλαία ένάμην μέτρο ύψος τού καδέναι: «Λέλα Βαλαάμη! Μόνο οι κακές γλώσσες έδειξαν πως είναι «μόδα και θα περάση» και «διάττην άσχημα» κι' άλλες τέτοιες ζηλόφθορες κακιές και κουρασέζαλα. Η πραγματικότητα φώναζε κραυγαλέα. Η Λέλα ήταν άστέρι πρώτου μεγέθους και σέ λίγο θα γινόταν ο γάμος μας. Αλλά πώς τού παρόν, τή νύφη τήν πληρώνα ένώ; Γιατί ο θόδνος τών μενάλων, δέ μ' άφηνε να βρω τού δρό

— Και τώρα πως θα γίνη (πρεμιά); μου λέει ο διευθυντής.

— Ξέρω νώ; Θα πάρετ' άλλον.

— Κι' πού θα τόν δοούσε;

— Ένώ σάν κάνω δηλαδή;

— Τί λές, βρε γελιό; μου λέει. Δε χάνω καιρό. Τόν θουτάμ κι' αυτόν και τόν κάνω Κονγκολέζο. Πήνε ή Λέλα να τόν σώση, αλλά πού;

— Όταν έδναλα τού άκτι μου, τής λέω:

— Μηνός; Πάμε να φύγουμε!

— Να φύγουμε; Και πού να πάμε;

— Σπίτ σου! Θα τού τόν διαλύσω ένώ τού θίσας για να μάθω!

— Πρόσεξε, μου φωνάζει ο Ξυλοδαρμένος, γιατί αν φύγη θα τής πέρω τήν άδεια.

— Πώς άδεια;

— Τήν άδεια εξασκήσεως έπαν νέλματος.

— Μηνός τί λές; Να βρώ και τήν άδεια και τήν Έπιτροπή που τή δίγει.

Και δέν είπα «να βρώ». Τ' άπείδα δριμύτερος!

Τήν άλλη μέρα, διαβάσαμε στις έφημερίδες πως θα παίζη, λέει, «κατόν τών νγυστών θαι βερών έπεισοδίων» ή Λουίζα άριόρη, μία μικρούλα ήθοποιός, δηλαδή άσημιανη και πομπόναλη, αλλά όμορη είν' ή αλήθεια. Η Λέλα έκανε μία νικημάτος γεμάτη περ σόλνσι.

— Τώρα θα σπεί τού κεφάλι του!

Και δέν — παρουσιάστηκε στην Έπιτροπή Άδεια που είχε καταφύγει ο διευθυντής για να τόν άναγκάσει να έξευτελιστεί και νάσθ να τής πέρη σά πόδια και να τής «πληρώ» τή λασπωμένα παπούτσια και τις δικές μου τις ποδοσές έπισα και να μου δώση φυσικά τού ρόλο τού «ζέν προμής»! Θα τόν κάνουμε να κορώσθ στο τσί μ' ένα πόδι!

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΟΥ... ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

«Ένας έκκεντρικός Όλλανδός κατασκεύασε και παρουσίασε πού ήμερών στο Άμστερνταν τού γραείο αυτό, που χαρακτηρίζε ως τού γραείο τού μέλλοντος». Ο γρόνος γίνεται όλο και πιο πολυάριθμος, άνεπώς ο άνθρωπος σέ λίγα χρόνια δέ θα έχει ούτε μία στιγμή για χάσιμο. Κατά τόν Όλλανδό... έρευνή, λοιπόν, ο έπιχειρηματίας τής άυτης θα μπορέ να πηγαίη από τού σπύτ τον τόπο της έργασίας του με τού τορναφόρο αυτό γραείο, που θα τού επέτρεπε να έρνάται στο δρόμο, να έπικοι, ναυή με τούς πελάτες του, με τού ραδιοτηλέφωνο και να υπαγορεύη τήν άλληλογραφία στη γραμματεία του, ή οποία θα έχη τά γραμμάτια έτοιμα για ύπογραφή, μόλις ο κ. ποστάμενος φτάση με τού γραείο στο... γραείο του!...

ΤΗΝ ώρα που βγήκε ο μικρός Γιαννάκης απ' το σχολείο, μαύρα σύννεφα σκέπαζαν τον ουρανό κι' η βροχή άρχισε να πέφτει κάπως δυνατά.

«Θα γίνω μούσκα, συλλογίζοτανε. Και θα γινώμε πάει φωνές και ελάοι...»

Κι' άρχισε να τρέχει. Το ίδιο έκαναν κι' οι συμμαθητές του. Μονάχα ο γοντρός Μιγάλης έμεινε λίγο πίσω, γιατί δεν είχε γερά πόδια.

Τελειώνοντας όμως στο παλτό του, του φώναξε:

«Ε, Γιαννάκη... Μην κάνεις έτσι!... Τι ειάζεσαι τόσο πολύ!»

— Έσθ' έχεις το παλτό σου!... του απάντησε ο Γιαννάκης. Έγώ δε φοράω τίποτα! 'Η γαστρονέικα σάκα μου κι' εγώ γίνομαι μούσκα. Κι' η μπριούδα μου, άσπρομη γυρεύει να μου τ'α βρέ, έη!...

Σε δένει; φώναξε ο Μιγάλης. Θάνα κακιά γυναίκα ή μπριούδα σου!... Κι' η μαμά σου την άφνει να σε χτυπάει...

— 'Η μαμά μου πέθανε... Κι' ό μπαμπάς πήρε γυναίκα του τη θεία... Όλα, Δε λέω πως είναι κακιά, μά ξερεis καμιά φορά...

— Έμένα δε θα με χτυπούσε ή μαμά μου, αν πήγαινα σπίτι μας όρε, γιένος, έσαςέινε ο γοντρός Μιγάλης. Ό,τι και να πής, ή μπριούδα δε μπορεί ποτέ ναίνι σαν ή μπριούδα. Άλλο πράγμα...

Απ' το κατώφλι του μικρού καρ. θοονάρικου, μία μελαγχολική γυναίκα έβλεπε τις φωνές, μόλις είδε νάγονται ο Γιαννάκης:

Δε ντρέπεται, παλινόπαίδο! 'Ε, άγνες πάει χωρίς το πανωφόρι σου... Τό άφες για να με συγχίσει! Μια πρώτη φορά ο μικρός σήκαυ κεφάλι, άκούοντας ή μπριούδα του να τον υαλλώνη.

— 'Η μπριούδα μου δε θα μου έινε ποτέ τέτοια λόγια... Οι μπριούδες τ' άγαπούνε τα παιδιά τους! φώναξε.

'Η μπριούδα του έκανε το γράμμα της. Και κατακτινι από θυμό ξεφώνισε:

— Τι έινεις; Για έαναπέστο!...

Κι' άφου τον άποζε και τον τράντασε δυό, τρείς φορές, έαναφώνισε μονιασμένη:

— 'Η μαμά σου έπες; Αυτό μάς έλειπε, γρουσουζίκω, να μιλάς και για τη μαμά σου... Τη σκότωσε, άσάρευ, το, την ώρα που γενιόσουν!...

Εκείνη τη στιγμή ανέβαινε ο καρ. θοονάρικος απ' το ύπναιο. Στάθηκε λίγο ν' άκούση και κατάλαβε απ' τα λόγια της γυναίκας τω πως κάτι θάκανε πάλι ο Γιαννάκης. Χαρίς, λοιπόν, να έξετάσει πώς έότανε, σήκαυσε τη γερούλα του κι' έβωσε δυό χαστούκια στο μικρό παιδί του.

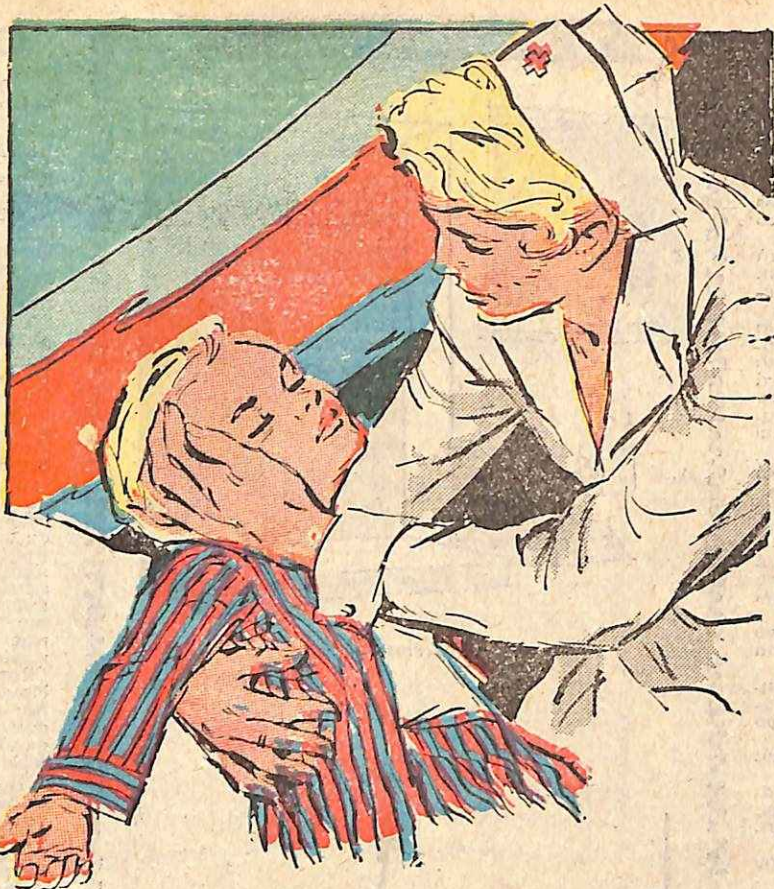
Ο Γιαννάκης κάθεται τώρα δλουό, ναγος στο πίσω μέρος του μαγαζιού, που είναι και παραποφία. Εκτό κάθε μέρα, ύστερ' απ' το σχολείο, μελετάει και γράφει τα μαθημάτα του. Σήμερα όμως μένει άκίνητος μπρός στο τετράδιο με τα μάγουλα ένταμμένα, το κεφάλι χαλωμένο, τα μάτια τρομαγμένα, αλλά δίχως δάκρυα. 'Η φωνή του τρέμει, καθώς ψιθυρίζει σιγανά:

'Ενοικιάζεται ΠΥΡΓΟΣ

Πρός 4 δραχμές το χρόνο

Ο ΓΑΛΛΟΣ βιομήχανος Ρομπέρ Γκρέ μπορεί να κυνηγή πως νοικιάσει μία κατοικία φηόητορ άσ καθε άλλων άνθρωπων στον κόσμο. Το νοίκι, που θα πληρωνη στον ιδιοκτήτη της πρόκειται να είναι ένα σελίνι, δηλαδή, 4 δραχμές το χρόνο! Τιμή εξωφρενική άσκιη και για μία τρύπα στα βάθη της γής, και που γίνεται, φυσικά, άσκη εξωφρενικώτερη αν άναλογιστή κανείς πως ή κατοικία αυτή, που νοικιάσε ο κ. Γκρέ, είναι από τους επιθλητικώτερους και μεγαλοπομπότερους πύργους της Σκωτίας και πως ο πύργος αυτός περιλαμβάνει επίσης — όλα νοικιασμένα στην τιμή των 4 δραχμών — άπέραντα λιερόδια, χωράφια, και δάση!

Το περιεργό, όστόσο, είναι πως ούτε ο ιδιοκτήτης του πύργου έχει πρελλάση ούτε ο Ρομπέρ Γκρέ έχει την ένταμνα πως έκανε μία έ-

— 'Ηούχασε, άγοράκι μου! του έίπε ή άδελφή και τον πήρε στην άγκαλιά της.

ΕΙΚΟΝΑ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

— Σκότωσα τη μαμά μου! Καθώς γεννιόμουν, σκότωσα ή μπριούδα μου!

Προσπαθεί να καταλάβη πώς έγινε αυτή ή σμεφορά... Τα παιδάκια ώς τόσο τα φέρνουν οι άγγελοι στη γή... Τότε, λοιπόν... 'Όχι, δεν ήταν άναγκη να καταλάβη... 'Ηταν ένας φονιάς, σάν έκείνους, που τον τσεκίσαν, γιατί εί-νε κάνει κι' αυτός φονικό. Κι' ό τέρας τον κρεμάστηκε την άλλη μέρα κι' όλος ο κόσμος μιλώσε γι' αυτό στη γειτονιά... Τα θυμάται τώρα όλ' αυτό ο Γιαννάκης, αν και τότε που τ' άκου, νε δεν τ' άχε πολ' καταλάθει.

'Η εικόνα της μπριούδας του είναι έκει πέρα. 'Ο Γιαννάκης την κυτάζει.

όταν είναι λυπημένος κι' όταν τον κακομεταχειρίζονται οι άλλοι. Της μιλάει, της λέει τον πόνο του και παραγοριέται. Άποψε όμως το πρόσωπο της μαμάς, τότε φαίνεται σκετινό. Τα μάτια της είναι σκληρά, σάν να τον άγοισκιάζουν. 'Ο Γιαννάκης ύποφέρει και ψιθυρίζει:

— Έγώ σκότωσα τη μαμά μου... Μα όχι, δε μπορεί να γίνη τέτοιο πράγμα!

Τα δόντια του γυτώνε από τον πυρετό. Τα μουσκεμένα ρούχα του κολλώνε στο άδονατο κορμί του. Το μέτωπό του καίει... Τού κάκου προσπαθεί να νοσή και να έσώση.

Η εικόνα τον τραβάει, τ' άγριέμένα μ-

άποφαι ν' άποχωριστή προσωρινά τον πύργο, που την πήρε όταν διαπιστώσε πως δεν ήταν δυνατό να αντιμετώπιση τα τεράστια έξοδα για την έπισκευή και τη συντήρησή του και πως δεν ύπηρχαν παρά δυό λύσεις:

— 'Η ν' άφιση τον πύργο των πεινόνων του, που ή άρχαιότερη πτέρυγα του χρονολογείται από τον 11ο αιώνα, να καταρρεύση άδοξα, ή να βρη κάποιον, στον όποιο να τον παραχωρήση προσωρινά και ν' αναλάβη σ' αντίταλμα την καταβολή αυτών των άναγκαίων έξόδων. Έπειδή, όμως, μία τέτοια συμφωνία, έτσι διατυπωμένη, θάταν άσυμβιβαστή με ή δοκιμική άξιολογία του πυργοδοεπότη εκείνος άποφάσισε να νοικιάση, τυπικά, τον πύργο, ζητώντας το έντελώς συμβολικό νοίκι των 4 δραχμών το χρόνο!

Άλλο ζήτημα πιά, αν, έκτός από το νοίκι, ο ένοικιαστής θα ύποχρεωθή και στη δαπάνη των 800.000 δραχμών! Αυτό, τυπικά πάντα, δε θα είναι ή βεσική, μά ή πρόσθετη ύποχρεώση.

Κι' έτσι, μαζί με τον πύργο, σώζεται από την κατάρρευση και το νόητρο του δούκου...

ισα των μαγνητίσεων... Βάζει τη μικρή φωτογραφία στην τσέπη του, για να την έανακτιάξη αύριο...

Την άλλη μέρα το πρωί, όταν έφυγε απ' το μαγαζί, τα μάγουλά του ήταν φωτιά και τα πόδια του τρέμανε. Μιλωσε μονάχος του:

— Πρέπει να πεθάνω, λοιπόν, άφου είμαι φονιάς!...

Για πρώτη φορά το έσκασε απ' το σχολείο. Περπατούσε άσνα ώσπου έφτασε σ' ένα γεφύρι. Κατέβηκε κάτω στο νερό. Το χέρι του τρέμοντας έφασε να βρη τη φωτογραφία στην τσέπη του.

— Μαμά μου!... ψιθύρισε πονεμένος. Μη με κυτάζεις έτσι άγριέμένη! Ναι, θά πεθάνω!...

Κι' άπότομα πήρε φόρα κι' έπεσε στο νερό του ποταμού...

Ο Γιαννάκης άδύνησε ένα πρωί σε μία άγνωστη αίθουσα, σ' ένα κάτασπρο κρεβάτι. 'Ηταν εκεί κι' άλλα κρεβάτια. Γλυκομιλητες νοσοκόμες τριγυρίζαν από τον ένα άρρωστο στον άλλο. Πού έρισκόταν, λοιπόν:

Με άδύνατη φωνή, κατορθώνει να ψιθυρίσει:

— Μπαμπά... Μη μιλάς, άγοράκι μου!...

Μπορεί να σου έαναρή ο πυρετός... Λίγο έλειψε να πεθάνεις, συγγιμένο παιδί!... του λέει μία νοσοκόμα.

Να πεθάνη! Αυτή ή λέξη έστύνει στο παραμένο του μυαλό, την ιδέα που τον κυριεύει. Θέλησε να πεθάνη! Και έσ' να έαλείπει τον έαυτό του στο γεφύρι, κι' έπειτα τη στιγμή που ρίχτηκε στο νερό...

— Κυρία... άδελφή, της λέει, έπεσα στο ποτάμι, γιατί έπρεπε να πεθάνω... 'Η εικόνα... 'Η εικόνα της μαμάς μου το έίπε... Το διάβασα στα μάτια της... 'Ισως να σάς το έπανε και σάς... 'Εγώ... σκότωσα τη μαμά μου!...

Κλαίει με λυγμούς. Κι' ή άδελφή τον παίρνει στην άγκαλιά της.

— 'Ηούχασε, ήούχασε, άγοράκι μου!... Τ' άκουσα αυτά γίλιες φορές στο παραμυθιό σου... Δεν έννοούσε αυτό ή μπριούδα σου... Και τώρα κλαίει κι' αυτή για το λάθος της...

Ο Γιαννάκης άνασηκώνει το κεφάλι του και τη βλέπει καλά στα μάτια.

Κι' ή άδελφή προσέβει:

— Θα σου το πη και ή ίδια, αν θέλεις!...

Και καθώς ο Γιαννάκης άνοίγει καλακάλα τα μάτια του, ένα γλυκό πρόσωπο παρουσιάζεται μπροστά του. Είναι μουσκεμένο από δάκρυα. Είναι δυστροπή κι' άπότομη ή μπριούδα, αλλά και κακιά κατά θάθος. 'Η άπλ-

πιά του Γιαννάκη λίγο έλειψε από τους λυγμούς της, μόλις άκούγεται:

— Έγώ φταίω!... 'Εγώ!... Σωχόρε, σέ με, άγοράκι μου! 'Όταν με πιάη το θυμό, δεν έβρω τί λέω... Δεν έπρεπε όμως και σ' να το πάσης στα σό-

φάρ!... Μπορούσε τα μαρούδάκια να σκότωσουν τη μάνα τους... 'Όταν μεγαλώσεις, θά καταλάβεις...

'Η μπριούδα του δεν έίπε την άλλη θεία: 'Ο Γιαννάκης άμφοδάλει άκομη. Ξαναβλέπει τα άσπρη, παραπονεμένα κι' άγριέμένα μάτια της φωτογραφίας. 'Όχι, έκείνα τα μάτια δεν είναι ψεύματα... Ζήτησαν τη μεγάλη τιμωρία, που από αυτήν γλύτωσε χάρις σε κάποιο θαύμα. 'Ο Γιαννάκης τα λέει όλ' αυτά στην άδελφή με φωνή που τρέμει, μά και με θαυό πόνο.

Τότε ή νοσοκόμα, με την πείρα που έχουν οι άπλες ψυχές, θάζει μπρός στα μάτια του μικρού τη φωτογραφία.

Ο Γιαννάκης την κυτάζει άρεκτη όρα. 'Όχι, τα μάτια της μαμάς του δεν είναι σκληρά. Τέλειοι! Τώρα βλέπει δακρυομένο και τα μάτια της μανούλας του. 'Η μπριούδα του χαμογιάει. Όλα όσα έιναν του φαίνονται σάν κακό όνειρο. Κάποια παρέρβησι με τη μαμά του. Τώρα όμως πρέπει πάλι ν' άγαπήσουν. 'Η καρδιά του σείγεται. Συλλογίζεται πως ποτέ ο συμμαθητής του, ο γοντρός Μιγάλης, δε μπορεί να τ' άπάρη όλ' αυτά τα τρομερά, κι' άς είναι κούτσες και γοντρός όντας. Αύτός έχει τη μάνα του, που τον αγαπάει...

Σιγά, άπαλά, άκούμπει τα χείλη του πάνω στην κτρινομένη εικόνα. Έπειτα ψιθυρίζει, τόσο σιγά, που μά νο ή μαμά του μπορεί να τον άκούση:

— Συγχόρεσέ με, μανούλα μου!... Βλέπεις, φτάσι κι' έσθ' λιγάκι για όλ' αυτά!... Έπρεπε να με πέρσες μαζί σου!...

MIPANTA

Η ΣΕΛΙΣ

ΤΗΣ

ΓΥΝΑΙΚΑΣ

ΝΥΦΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Η ΜΟΔΑ σήμερα, περισσότερο ίσως από κάθε άλλη φορά, άνανεώνεται διακόως. Μεταβάλλει τη γραμμή, κονταίνει τις φούστες, γαμηλώνει ή ύψώνει τους ώμους, φασοδώνει ή κοντίνει το κορσάκι, μεταθέτει τη μέση. Έπίσης προτείνει δλοκόληση σείρα από νέα ύφασματα και ούτω καθ' εξής.

Υπάρχει, όστόσο κάτι σημαντικό, που παίζει σπουδαίο ρόλο στη ζωή κάθε γυναίκας. Κι' αυτό το κάτι μπορούμε να πούμε πως ή μόδα το σέβεται! στις γενικές του γραμμές: Είναι το νυφικό φόρεμα.

Όσο κι' αν άλλάξη τα πάντα ή μόδα, όσο κι' αν άπλώνη γίλιες άποχωρώσεις στην πωλέττα της, το λευκό του νυφικού φορέματος δεν το θίνει.

Το νυφικό φόρεμα ενίαι κάτι που σπινειώνει σταθμό στη ζωή μιας γυναίκας, δε μπορεί λοιπόν ποτέ γι' αυτό να γάση την έπιστημότητά του. Και ή έπιστημότης το θέλει πάντα με μακριά φούστα, και μάλιστα πολλές φορές και με ούρα.

Όσο κι' αν τα άνοίγματα στους λαίμους παίνουν διάφορα σήματα, έγγυμνώνοντας δσο το δυατό τους ώμους και τα μπράτσα, το νυφικό φόρεμα παραμένει πάντα κλειστό, με μακαυά μανίκια ή το πολύ-πολύ ως τους άγκώνες. Τα γάντια όμως είναι πάντα μακροά.

Στη γραμμή όστόσο ή μόδα έπιπρέπει διάφορες έλευθερίες και παραλλαγές. 'Η φούστα έχει περισσότερο φάρος και το κορσάκι είναι λιγώτερο ή πιο πολύ έσασιστό.

ΤΟ ΚΛΑΣΣΙΚΟ ΥΦΑΣΜΑ

Το ύλικό, που χρησιμοποιούμε στο νυφικό φόρεμα, είναι το κλασσικό σατέν ή ή μουσλίνα και άφθονη γαήσι δαντέλλα.

Μπορεί να έχωμε και συνδυασμούς των τριών αυτών υλικών σ' ένα και το αυτό φόρεμα.

'Η μόδα όστόσο δείχνει μεγάλη προτίμηση τελευταία στην άνάληψη έμφάνισής του νυφικού φορέματος. Χρησιμοποιεί γι' αυτό πολύ το τουλί και τη μουσλίνα, μαζί με άφθονη δαντέλλα.

Άς δούμε ένα τέτοιο μοντέλο, που είναι ή τελευταία λέξη της μόδας:

'Η φούστα είναι όλη καμωμένη από άλλεπάλληλα κύματα μουσλίνας με πλούσιες πτυχές.

Το μπροστινό μάκρος της άφνει να φαίνεται το κάτω μέρος του ποδιού, ενώ πίσω μακράνει κι' άγγίζει το έδαφος.

Το κορσάκι είναι όλο από δαντέλλα και συνιέζεται σε μία δαντελλένια κοπή τουλί, σάν μακροά μπασκα. Είναι κι' αυτή τη κοπή ιμφορετά και πιο μακροά πίσω. Από δαντέλλα φυσικά κι' αυτή.

Είπαμε όμως πως το νυφικό φόρεμα δεν πρέπει να είναι ντεκολτέ. Γι' αυτό έχει ένα πολύ κοντό μπολερό, που μόλις έσπινά το στήθος. Είναι κι' αυτό καμωμένο από την ίδια δαντέλλα κι' έχει κόψι κιμονό με μανίκια ως τους άγκώνες. Το μπολερό αυτό φοριέται πάνω από το μπυστί και συμπληρώνει τη νυφική έμφάνισή.

Νυφικό φόρεμα με μπυστί και μπόσκα από δαντέλλα, δαντελλένιο έπίση, το μπολερό έπ'άνω δε έί ό: Χαρίς το μπολερό, έχωμε μία βραδυή τουαλέττα.

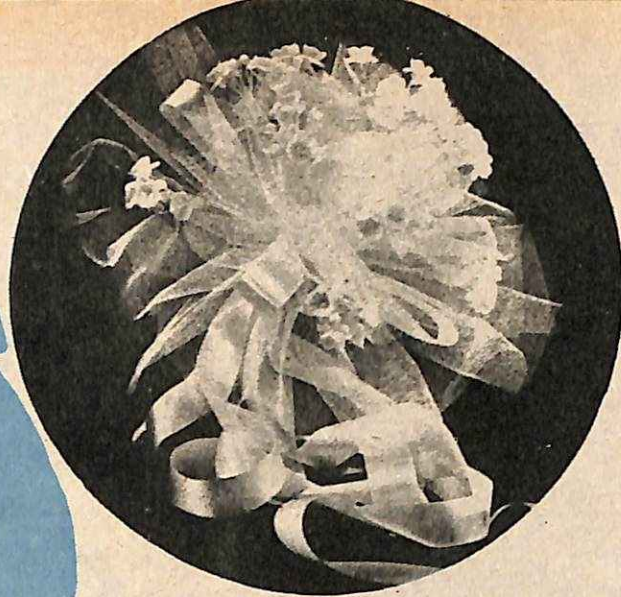

Τουαλετίτσα για τη συνοδεία της νύφης.

ΤΟ ΒΕΛΟ

Η πραγματική συμπλήρωση της νυφικής εμφάνισης, είναι το πατροπαράδοτο βέλο ή πέπλο. Γίνεται από το ύλικό της φούστας, δηλαδή από μπουλίνια και τοποθετείται με γάρι στο κεφάλι, όπου συγκρατείται με γάρι από άσπρη λαιμονιάς. Πέφτει πλούσιο και με πολλές πτυχές τριγύρω στο σώμα πιδ μακριά πάντα πίσω, ώστε να σηματοδοτεί κι αυτό ούρα. Η νύφη κρατάει στο γέρι το άπαράτητο μπουκέτο, που περιβάλλεται κι αυτό με δαντελά σε οπαογγυλό σχέμμα.

Τα γοβάκια της νύφης είναι από λευκό σατέν στο σχήμα κάθε φορά της μόδας.

Μπουκέτο για τη νύφη

Η ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΣ ΤΟΥ ΜΠΥΣΤΙΕ

Το νυφικό φόρεμα, που σας περιγράψαμε, έχει, καθώς είπαμε, το κορσάκι-μπυστί. Αυτό αφήνει φυσικά γυμνούς τους ώμους και τα υπράστας, σαν μία συνηθισμένη τουαλέττα και το δαντελένιο μπουλερό το συμπληρώνει και του δίνει την κλειστή εμφάνιση, που απαιτεί η τελετή.

Αν άσκησέστε όμως το μπουλερό, μπορείτε να φορέσετε μετά το γάμο το νυφικό φόρεμα κι' έτσι να αξιοποιήσετε τη μεγάλη δαπάνη, που κάνετε.

ΤΟ ΜΠΟΥΚΕΤΟ ΤΗΣ ΝΥΦΗΣ

Το μπουκέτο, που θα κρατάει στο γέρι ή νύφη, πρέπει ν' ανταποκρίνεται κι' αυτό στην όλη πολυτελή εμφάνισή της. Αφθονο τούλι θα σηματοδοτεί γύρω από τα λεπτά άνθηκια ένα πλούσιο περίβλημα, ενώ συγχρόνως μία κορδέλλα μέσου φάρδους, σηματοδοτεί «κόκκι» και δένοντας το μπουκέτο, δίνει τα άκρα της να κρέμονται άσκετα.

Παράμοια μπουκέτα, αλλά κάπως μικρότερα και λιγώτερο πολυτελή, θα κρατούν τα κορίτσια, που β' αποτελούν την ακολουθία της νύφης.

ΛΕΥΚΑ ΦΟΥΣΤΑΝΑΚΙΑ

Τα κορίτσια, που αποτελούν την ακολουθία της νύφης μπορεί να είναι μικρά, αλλά μπορεί να είναι και μεγαλύτερα. Όπως κι' αν έχη το πιάγμα, φανούν κι' αυτά μακριά φουστανάκια από λευκό μεταξωτό. Η σαριζέ είναι το πιο κατάλληλο και η κόψι είναι η έξη: Μπουστός κοντάτσος με μεγάλο κομμάτι, που φτάνει ως κάτω από τις μασχάλες. Το υπόλοιπο φόρεμα εύθυμο αλλά άνετο ενώνεται στο μπουστό με σούρες.

Τα μανίκια είναι κοντά και φουσκωτά και το μάκρος της φούστας ως τα πόδια. Ένα μπουτιονιό από το ίδιο ύφασμα στολίζει ολοτριγύρα το λαιμό, όπως και το κάτω τελείωμα της φούστας. Το κεφαλάκι θα είναι στολισμένο με λουλούδινο στεφανάκι.

ΟΙ ΠΙΟ ΜΕΓΑΛΕΣ

Είπαμε ότι η ακολουθία της νύφης είναι και μικρές και μεγαλύτερες κοπέλλες. Για τις μεγαλύτερες όμως δεν είναι μακριές οι φούστες. Η τουαλέττα είναι πάντα λευκή από μεταξωτό ύφασμα και θα ακολουθή την εδαίε γραμμή. Καθώς βλέπετε, έχει ένα εφαρμοστό κορσάκι με άσκετα μεγάλο στρογγυλό ή οβάλ άνοιγμα λαιμού και κοντά μανίκια. Η φούστα, που ενώνεται με το κορσάκι χωρίς ζώνη, σηματοδοτεί σούρες δρόνιμα και επομένως έχει φαρδύ το κάτω μέρος.

Η γραμμή αυτή υπογραμμίζεται με τρεις σειρές μπουτιονιό από το ίδιο ύφασμα. Αυτά στολίζουν το κάτω μέρος της φούστας. Γάντια λευκά και μπουκέτο στο γέρι συμπληρώνουν την εμφάνισή της νέας.

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΧΤΕΝΙΣΜΑΤΑ

Η τελευταία λέξη της μόδας μάς παρουσιάζει χτενίσματα με τα μαλλιά σχεδόν ίσια. Οι όντουλασιόν, που πήνε λιγοστεύουν, παύγνιμα που δεν επιδοίξει τα τριχινά χτενίσματα να έχουν κι' αυτά τη γάρι τους. Με μία τεχνική κλίση ο κομμωτής, που έφερε τη δουλειά του, δίνει στα μαλλιά τον άερα που χρειάζονται.

Έτσι έχουμε ωρισμένα χτενίσματα με χωρί-

στρα στο πλάι, που παρουσιάζουν τα μαλλιά διπλωμένα πίσω με το αυτί ακάλυπτο, ενώ προς τα επάνω ή τούφα των μαλλιών έρεκεται όριζόντια προς το μέτωπο. Το μέτωπο ωστόσο δε μένει γυμνό, γιατί το σκεπάζουν μερικές άνωμαλές φράντζες. Η μόδα αυτή της άνωμαλίας δεν περιορίζεται μόνο στις φράντζες. Τη βλέπουμε και στα μαλλιά, που πέφτουν πίσω άσκετα μόλις τα γυμνά. Είναι κι' αυτά άνωμαλα στο κόμμιό τους, με τούφες πιδ μακρές από έδω και πιδ κοντές από εκεί.

Με όλη την έλλειψη των όντουλασιόν τα σημερινά χτενίσματα σηματοδοτούν ένα κάπως όγκωδες κεφάλι. Πότε σκεπάζονται τ' αυτιά και μένει ακάλυπτο το μέτωπο και πότε σκεπάζονται το μέτωπο και μένουν ακάλυπτα τ' αυτιά. Χρειάζεται λίγη προσοχή, για να μελετήσουμε τί πηγαινέι στην κάθε φυσιογνωμία. Η χωρίστρα στο ένα πλάι είναι πάντα της μόδας και τα μαλλιά λίγο μακρύτερα πίσω και πιδ κοντά στα πλάγια.

Στα δαδύνα χτενίσματα, βλέπουμε κι' από ένα στολίδι στράς σε τύπο άστρου ή άνθους.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ ΝΤΥΣΙΜΟ

Στα ντε-πιές ή στα σύνολα φούστας και μπλουζας ή φούστας και καζάκας συνηθίζονται πολύ οι πιέττες.

Οι περισσότερες μπλουζες θα φοριούνται φέτος πάνω από τις φούστες και θα είναι μακριές. Μπορούν να έχουν και ζώνες, που σημαλεύουν, λίγο φάρδος και σηματοδοτούν έλαφρο μπλουζόν.

Αυτές οι μπλουζες έχουν πολύ συχνά πλαγιστές πιέττες και γίνονται από έλαφρά ύφασματα βαμβακερά ή μεταξωτά.

Οι περισσότερες μπλουζες γίνονται χωρίς μανίκια και έχουν στο λαιμό μία φαρδειά φάσα, που συγκρατεί τις πιέττες κλείνοντας τη μπλουζάκι μ' έδαίε γραμμή γύρω στο λαιμό και με διαγώνια κλίση μπροστά. Κάτω από τη μέση θα υπάγνη ή έφαρμοστή ζώνη, που θα συγκρατεί καθώς είπαμε τις πιέττες.

ΤΟ ΣΚΕΤΣΟ ΤΗΣ ΚΑΖΑΚΑΣ

Ξέρετε ποιά είναι: Έγκειται στο ότι είναι μακρύτερη από τη βέστα και φαίνεται λίγο κάτω από αυτή. Μ' αυτό το σκέπτος υπορείτε να πετυχαίνετε πολύ άμορφος συδυασμούς.

Ένα μονόχρωμο δηλαδή ντε-πιές συνδυάζεται με μία φανταζική καζάκι ή αντίθετα. Η καζάκι θα φαίνεται λίγα εκατοστά κάτω από τη βέστα και αυτή η τελευταία είναι ριχτή και άσκετη.

Αν προσέξετε τους συνδυασμούς των χρωμάτων το σκέπτος αυτό είναι χαριτωμένο.

ΑΝΟΙΞΙ ΚΑΙ ΜΟΔΑ

Η άνοιξη έφτασε γεμάτη λουλούδια, άρώματα... και έμπληξεις. Η μόδα προστάζει ριζική άσκαίνισι όχι μόνο στη γκαονταρόμια σας, αλλά και στα καλλυντικά σας και γενικά στην τύπη σας.

Φυσικό μακιγιάζ. — Καταργούνται οι πασιέλ άπορρώσεις και έσκαγονται στην έπιφάνεια οι φυσικοί χρωματισμοί: Κόκκινα μάγουλα, κόκκινα χείλη, κόκκινα νύχια. Το ρούζ, που είχε πέσει σε δυσμένεια θα δώσει και πιδ το παρών τονίζοντας τα μάλα του προσώπου και φωτίζοντας το. Πεταίτε τα ρούζ καριόν σας. Η φετεινή άνοιξη θέλει κοραί και ζωηρό κόκκινο σ' όλες τις άπορρώσεις του. Το ίδιο ισχύει και για το μανόν. Το εύνοούμενο χρώμα της έπονης θα είναι το πορτοκαλί. Φυσικά, μαζί με το εύνοιμο μακιγιάζ γάνονται και τα υπεβολικά βαμένα μάτια. Η μάση σκιά για τα βλέφαρα αντικαθίσταται από πράσινη, μωδ και την ήμερα μπλε.

Μπρούντζίνα μαλλιά. — Αν θέλετε να είσαστε μέσα στη μόδα, πηγαίνετε στον κομμωτή σας ένα χόλκωμα και πέστε του να σας δώση τα μαλλιά στο χρώμα του. Το χρώμα του μπρούντζου πήρε το σκήπτρο από το έσκατο, που βασίλευε μέχρι γτες. Τα χτενίσματα θα είναι όπλα και χαριτωμένα με άπαλους κυματισμούς. Κόμμιμο πολύ κοντό. Αν όμως έχετε περάσει τα είκοσιπέντε, κι' αν το ύψος σας είναι κάτω από το μέτρο μην κάνετε το λάθος να κουρεύητε σαν άνδρι.

Ξεσκεπαστα αυτιά. — Τώρα που καταργούνται τα φουσκωτά χτενίσματα, έσκαπάζονται τ' αυτιά, έκατος βέβαια από τα άσκημα, που φροντίζουμε να τα κούβουμε, έστω κι' αν φανούμε ντεμοντέ. Μην παραλείψετε να τονώσετε με λίγο ρούζ το χρώμα των λοβών. Η μέση στους γοφούς. — Πού θα βρίσκεται η μέση; Αυτή η έρώτησι έπαναλαμβάνεται κάθε χρόνο και να τί διατάσσει η άνοιξη: Ψηλά στους γοφούς. Το πλίσσε θα φορεθί πάρα πολύ.

Αριστερά: Χτενίσμα με ελεύθερο το μέτωπο και σκεπασμένα τ' αυτιά. Δεξιά: Χτενίσμα με φράντζες στο μέτωπο.

Ριγωτά ύφασματα. — Τα μοντέρνα ύφασματα θα είναι ριγωτά. Για θραδύνες τουαλέττες θα προτιμηθούν σχέδια με μεγάλα έξωτικά λουλούδια. Πολύ της μόδας τα λινά και τα σαντούγκ. Τα εύνοιμια χρώματα θα είναι το πράσινο, το ρούζ, το καφέ και το κίτρινο. Ο Μάρκ Μπουαν νοσημοποίησε πολύ και το μπλε μαρέν, στην έκδοση Ντίορ, που άργάνωσε στο Λονδίνο.

Μακρυά νυχτικά. — Τα εμπαίμηπη ντόλ, έσκαφίζονται τόσο άπτόμοα, όσο παρουσίαστηκαν, για να έπανάθουν, τα παλιά, μακριά και φαρδύ νυχτικά, που έκακούν κάθε γυναικείο κορμί, κούβουν τα έλκωμάτα του και του δίνουν μία αίθρια χάρι.

ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ ΚΑΙ ΟΙ ΜΙΚΡΕΣ

Έφτασε πιδ η έποχή για να φορέσουν οι κοπέλλες τις άνάλαφα καλοκαιρινά φουστάνια τους. Έτσι θα γνούν τις άμορφες ήλιόλουστες ήμέρες.

Τα έλκωπικά σταμπάτα θα τις έθουσιάζουν με τις τόσο γαρμαπές άπορρώσεις τους τις άπαλλες ή πιδ ζωηρές. Μικρά μούδια τα στολίζουν.

Τα μανίκια είναι πολύ κοντά ή λείπουν όλότελα. Τα υποστάκια είναι έφαρμοστά, αλλά και συγχρόνως ένετα. Αυτά τα τελευταία σηματοδοτούν έλαφρο μπλουζόν.

Το φάρδος στις φούστες πορσμένει πάντα το γαρμαπτοιστικό των παιδικών φορεμάτων. Πετυχαίνεται με πιέττες ή κόψι «άν φόρμ».

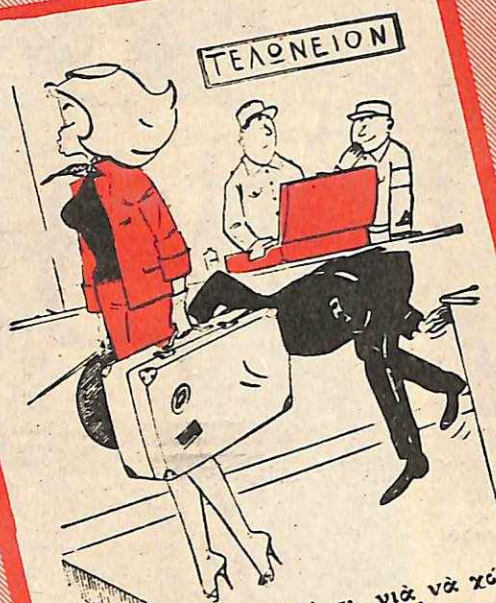
Θα σας περιγράψουμε μερικά μοντελάκια για να σας δώσουμε έμπνεύσεις.

ΕΦΑΡΜΟΣΤΑ ΜΠΟΥΣΤΑΚΙΑ

Το φόρεμα που σηματοδοτεί έφαρμοστό μπου-

Δεξιά: Α) Ντε-πιές της μόδας. Β) Άλλο ντε-πιές που επιτρέπει να φαίνεται κάτω από τη βέστα ή καζάκι. Κάτω: 1) Παιδικό φόρεμα με σκουρή φουτίτσα και γιανό έδαίε. 2) Φόρεμα σε κόψι κίμων και φούστα με έλεύθερες πέννες. 3) Συνδυασμός μονόχρωμου και φανταζικού ένα σκεπτόζικο μοντέλο. 4) Μπουστάκι χωρίς μανίκια και φαρδειά φούστα. 5) Εύθυ γράμμο κούμπωμα σ' ένα άπλο φόρεμα. 6) Παιδικό φορεμάκι με ντεκούι στο μπουστάκι.

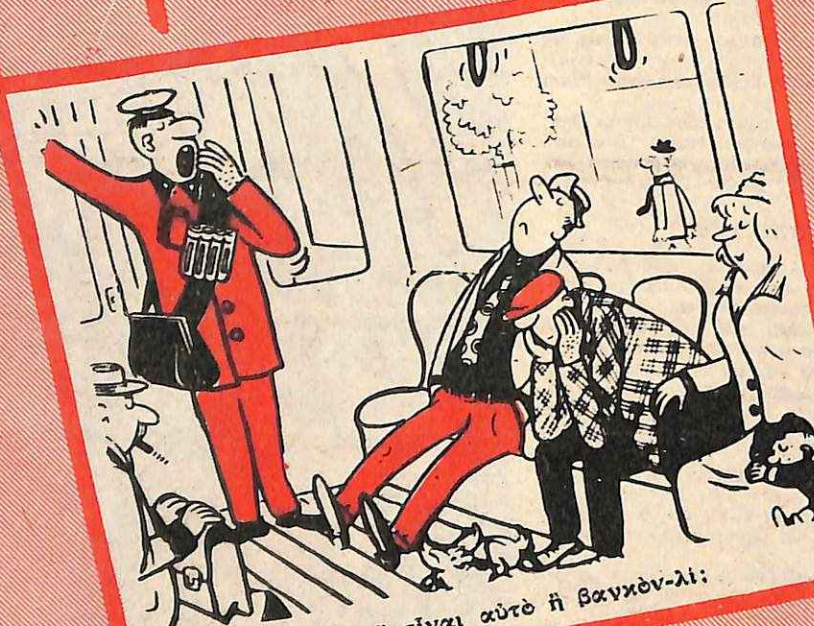

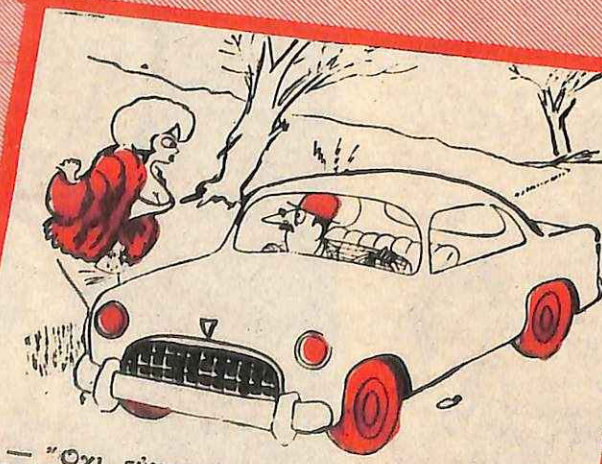
— Αυτά παθαίνει, για να χωνέ τη μύτη του παντού!...

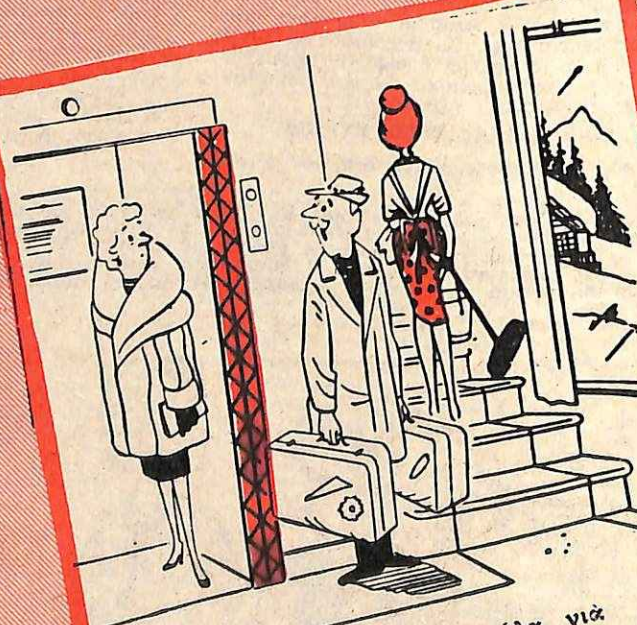
ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ
— Πελοπίδα!... Τόν πυργο του 'Αι- σου είπα να φωτογραφίσεις!...

— Τρέλλεψ είναι αυτό ή βαρνόν-λι!

— "Οχι, ευχαριστώ! 'Αλλ' αν μπορούτε, φτάστε τη «Μεραντέα», που πάει μπροστά και πηνοίωσα..."

— 'Ενώ θ' ανέβω από τη σκάλα, για να κάνω λίγη γυμναστική!

Τουρίστες

Το μυθτικό του "ΤΑΞΙ-ΙΚΕΡΑ"

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ
ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ξαναγυρίζοντας στο διαμέρισμα της σκοτεινής, ο Χάρμας βλέπει ότι κάποιος έσκαψε το δ. νομα το γραμμένο στη σκηνή. "Η. τον άρασε ο Τζούλ Κάλ; Ο Κορριντον τον δώκειναι πάλι; διατάζοντας τον να μην ανασταθείται πιά στην υπόθεσι. "Από ένα φίλο του ρεπόρτερ, το φρέντ Ουλμαν, ο Χάρμας μαθαίνει ότι ο Τζάκουπι ήταν ένας δαιμόνιος ληποδύτης, που είχε κλέψει πρό όλινου καιρού μια συλλογή κομμημένων του 'Ερδθ. "Αλλεμπυ κι' ύστερα είχε θρεβή δολοφονημένος, ίσως από κάποιον συννενοχό του. Τόν είχαν σκοτώσει με πιστόλι Λούνκερ. "Η σκέψι του Χάρμας πηγαίνει άμωσας στο πιστόλι και στο δα. χτυπάει που έρθηκε κρυμμένο στο διαμέρισμα της Νέττας. Και υπο. πτενεται γύρ η Νέττα κι' ο Μπράντλεν είχαν οχέσι μ' όλα αυτά. "Ε. νημερώνει για τις νέες αποκάλυ. ψεις του τόν Μερνυονέδερ. "Υ. στερα ζητάει να τόν δθ ο Μπράν. τλερ και τού ουσθίνει να πάψι ν' ανασταθείται στην υπόθεσι και να φύγι άμωσας για την 'Αμερί. κη. "Ο Τζούλ Κάλ δραπενει από το δωμάτιό του κι' εξασπικεται. "Αλλ' η Κούσταλ πληροφορεί το Χάρμας πως κάποιος με τα χα. ρακτηριστικά του Κάλ έφ'υγε με τ' αυτοκίνητο του Μπράντλεν γ'ά το Λέικκναι. "Ο Χάρμας ειδοποιεί άμωσας το Λιτλτζονς, που βοι. λουθησθ. Μαθαίνει επίσης από την Κούσταλ, ότι η νυνήκα του Τζάκουπι, η Σέκλια, έννυζόταν άλ. λτε στο κέντρο του Μπράντλεν. "Όταν φέυνη άναγ τή νύχτα, ή. πό το διαμέρισμα της Κούσταλ, τήν άραβάζουν τρείς άνθρωποι του Μπράντλεν και τόν πηγαίνουν σε μία έρημιά.

6ον Κούνησα με μεγάλη προσοχή τα χέρια μου. "Ήταν ελεύθερα, όπως και τα πόδια μου. Φαίνεται πως εκείνος που με είχε χτυπήσει στο κεφάλι, είχε υποτιμήσει την άνοχη του κρανίου μου...

Τα δυο πόδια ανασκηώθηκαν και με πατήσανε πάλι με δύναμι. — Φρόνιμα! μούγκρισε μία φωνή. — Ελπίζω να μη τούκανες μεγάλη ζημιά, Τζό, είπα ένας άλλος. — Μπα όχι! άπάντησε ένας τρί. τος. Μόλις που χάιδεφα το κεφάλι του με τη γροθιά μου... ίσα ίσα για να τόν ζαλίσω! — "Ε θα ξεζαλιστή όταν του τρα. βήξω λιγάκι τ' αυτιά! "Έκανα μία γκριμάτσα. "Η αλή. θεια ήταν πως δέ μ' εύχαριστούσε καθόλου να μου τραβάνε τ' αυτιά... — "Επρεπε νάχουμε φτάσει πιά, εί. πε ή δεύτερη φωνή. Είναι μακριά ά. κόμα, Μπέμπερ; — Κοντεύουμε άπάντησε ο πρώ. τος. Τ' αυτοκίνητο έκοψε ταχύτητα, μπήκε σ' ένα παλιόδικο, γεμάτο λακκούβες, και σταμάτησε επιτέ. λους. — Το μέρος εδώ είναι ήσυχο... δ. τι ποεί! Βεβαίως ο Μπέμπερ. "Εμενα άκίνητος πάντα περιμέ. νοντας τη συνέχισα. "Άκουσα ν' άνολγουν οι πύλτες του αυτοκινήτου, κι' ύστερα βήμα. τα στο δρόμο. — Τραβήντε τον έξω, διάταξε ο Μπέμπερ. Το νού σας μη σας το σκάσι. — Μονάσι να δοκιμάση, άπάντησε ο Τζό. Μ' άρέσει να σιγνώζω εκεί. νους που κάνουνε το ζόρικο! "Αρχίζα να τόν συμπαθώ ιδιαί. τέρως, αυτόν τόν Τζό...

Οι δυο άλλοι βάλανε τα γέλια. — Καλό κι' αυτό! φώναξε ο Μπέμπερ. Τ' άκουσε, Τέντυ; — Δέ βλέπω κι' εγώ την ώρα να ξελοφορτώσω αυτό το βρωμιάρη! είπα χαρούμενα ο Τέντυ. Βλέπεις, έχω δυο βδομάδες να γυμνάσω τα χέρια μου! Μ' άρπαξαν άπ' τους άστράγα. λους και με τραβήξαν έξω από τ' αυτοκίνητο. Οι άμοι μου χτύπησαν στο μαρσιπέ. Κατάρθισα ώστόσο να ελευθερώσω το κεφάλι μου, κα. θώς με πετούσανε χάμω. Κι' έμει. να άκίνητος άκόμα, περιμένοντας ύ. πομονετικά να μου βγάλουν την κουβέρτα. — Είσαι σίγουρος πως δέν τόν σακάτεψες; παρήγορησε ο Τέντυ στο σύντροφό του. Γιατί τόν βλέπω να κάθεται πολύ φρόνιμα... — Στάσου να κυττάξω κι' εγώ, είπα ο Τζό. Παραμερίσανε την κουβέρτα που με σκέπαζε, κι' ένοιωσα πάνω στο πρόσωπό μου το δροσερό νυχτερινό αέρα. Κυττάξα γύρω με με. γάλες προσυλόμες, άνάμεσα στα μισάκλειστα βλέφαρά μου. Διέκρινα τρείς σκούρες σιλουέ. τες, μπροστά στο φόντο του ά. στροτόλιστου ουρανού, και γύρω δέντρα και θάμνους. Κατάλαβα πως με είχαν μεταφέρει σε κάποια έ. ρημιά. — "Αναψε κανένα φώς, Τέντυ, να τόν δούμε λιγάκι, είπα ο Τζό, σκύδοντας πάνω μου. — Περιμένα, με τα νεύρα τεντω. μένα... "Η τρεμουλιαστή λάμψη ενός σπρίτου φώτισε τα χοντρά χα. ρα. κτηριστικά και τή στραβή μύτη του

μικροί ιστορία
"Η άλλη φωνή
"Ο ραδιοφωνικός σταθμός κάποιας έπασχικης πόλεως ζή. τούσε μίαν έκπληκτική και τα γραφεία νευίσαν άπο όλες σκεδόν τις νυνήκας της πόλεως. "Ο άρεσμός υπάλληλος για την έπιλογή αναστατος καταφύγει στο διευθυντή του Σταθμού. — Είναι άδύνατο, κύριε Γεν. κέ, να κάνω τη δουλειά μου... "Όπου να έξετάσω όλο το... νυνήκας πληθυσμό της πό. λεως, που θέλει να διορισθί στη μοναδική θέσι της έκφω. νητριάς, θα περάση τουλάχιστον ένας μήνας!... — Τυχερό!... Και διαμαρτύρεσαι γι' αυτό; παρήγορη νε. λώντας ο Γενικός, τύπος μουνεπάση γεροντοπαλλήκαρου. "Οτιάκνει ώστόσο, μία επιτροπή, που θα πει τόν υπάλληλο στην έπιλογή. "Ετσι, σε λίγο δέν έχουν άπομείνει παρά δυο μοναχο υποψήφισες. "Η μία είναι τριακοντάχρονη, άλλά διαβάζει μία ύπερ. χη βελούδινη φωνή... ένν ή δεύτερη είναι σπελτιστική... ψόφι, άλλά διαβάζει μία έαερετική ποικιλική ομορφιά. — Είμαι της γνώμης, ότι, πρέπει να προσλάβουμε την νεοπεννίδα που διαβάζει την καλύτερη έμοιά όί... προτει. νει ιδιαίτερος ο μουνεπάσης πρόεδρος της επιτροπής. — Μά, κύριε πρόεδρε, παρήγορη ο άντ πρόεδρος, ζεχνό. τε ότι στην πόλι μας λειτουργεί Ραδιοφωνικός Σταθμός και άχ... τηλεόρασι! Συνεπώς, οι άκορσάι μας θα έπιθυού. σον μάλλον καλλιωνη παρά καλλινασην έκφωνητοια... "Ο κ. πρόεδρος ξεροβήκει και άφου σκέπτεται για λίγο, φωνάει και τις δυο υποψήφισες στις όποιες άνανέλλει: — Πλήρ άωστά ευίληπε ο κ. άντιπρόεδρος. Δεδομένου, ή. υμς, ότ' ή τεχνική κληρονομιά σημειώνει ποσόδους και ά. τι πολύ σύντομα θα έχουμε τηλεόρασι στην πόλι μας, προ. λαμβάνετε και οι δυο, ή μία για την ομορφιά της φωνής της κι' ή άλλη για τή... φωνή της ομορφιάς της!...

μαλή και φαίνονταν ν' άπλώνεται σε μήκος πολλών χιλιομέτρων. "Εκτός από μερικούς θάμνους κι' έλάχιστα δέντρα έδώ κι' εκεί, δέν πρόσφερε καμμία κρυψώνα, κανένα χαντάκι. Μου φάνηκε πως ή μόνη πιθανό. τητα να τούς ξεφύγω ήταν να τρέ. ξω, να τρέξω άσταμάτητα. Κι' α.υτό έκανα πραγματικά, με τούς άγ. κώνες κολλημένους στα πλευρά μου, με την έλπιδα πως θα ήμουν πιά εξασκημένος στο τρέξιμο άπ' τούς τρείς αντίπαλους μου. "Άκουγα για λίγο πίσω μου ά. γρια ούρλιασματα και βλαστήμιες. "Υστερα άπλώθηκε σιγή. "Εξακολουθώσα να τρέχω, ως τη στιγμή, που άκουσα να ξεκινά τ' αυτοκίνητο. "Ερριξα τότε μία μα. τιά πίσω μου. "Αντί να με κυνηγήσουν με τα πόδια, προτίμωσαν τ' αυτοκίνητο. Κατάλαβα πως δέ θα δυσκολευό. ταν καθόλου να τρέξουν μ' αυτό πάνω στα χόρτα, και πως θα με φτάνανε και θα με ξεπερνούσαν σε δυο λεπτά... Τώρα τ' αυτοκίνητο βρισκόταν μόνο μερικά μέτρα μακριά μου. "Ο Τζό κι' ο Τέντυ στέκονταν όρθιοι πάνω στα μαρσιπέ, κρεμασμένοι άπ' έξω. Μόλις φτάσανε δίπλα μου, πή. δσαν και όμήσανε καταπάνω μου. "Απόφuga το Τζό τρέχοντας πός τη αντίθετη διεύθυνσι. "Ο Τέντυ μ' άκολουθούσε. Τόν άφησα να με φτάση, κι' ά. μέως έπιασε με τα τέσσερα. "Ε. κινος σκόνταψε πάνω μου και, με τη φουρα που είχε, γκρεμίστηκε με το κεφάλι μέσα στα χόρτα. Πριν με φτάση κι' ο Τζό, είχα ξαναφύγι κίελας. Αύτη τη φορά όμως, ο Μπέμπερ είχε μονοδρομή. σι τ' αυτοκίνητο, έτσι ώστε να με στριμώξι άνάμεσα σ' αυτό και στον Τζό. "Ο Τζό μου ρίχτηκε, βλαστήμω. τας και χειρονομώντας. "Έκανα μ' ά βουτιά, περνώντας κάτω άπ' τα μπράτσα του, ανασκηώθηκα πάλι και τούσασα μία γερή γροθιά στη μύτη. Μα δέ μπορούσα να ελ. πώ πως θα συνεχίζοταν για πολ. ύ άκομη αυτό το κρυφτούλι... Θα με πιάνανε στο τέλος, και τότε ύόμην πιά τόσο εξαντλημένος, ώ. στε θα με κάνανε ό. τι θέλανε! Μερικά μέτρα π'ό πέρα, βρισκό. ταν ένα μεγάλο δέντρο. Πήρα, ξα. φνικά, μία άπόφασι. "Έκασα ένα γύρο, πέρασα κοντά άπ' το Μπέ. μπερ, που έρχότανε καταπάνω μου, έτρεβα ως το δέντρο, άκούμπη. σά πάνω την πλάτη μου και περίμε. να σταθερά τούς αντίπαλους μου. Αυτό μούδωσε τόν καιρό να έ. ξετάσω το έδαφος γύρω μου. Δέ φαίνονταν ούτ' ένα σπiti, ούτ' ένα φώς αυτοκινήτου. Το μέρος εκείνο ήταν έντελώς έρημο και άπομονω. μένο. Οι τρείς άντρες προχώρησαν κα. ταπάνω μου και σταμάτησαν γύρ. μου. Καθώς τούς κυττάξα σκεπτό. μουν τους έτοιμοθανάτους μονομά. χους του ρωσικού "Ιπποδρόμου και φθονόσα την τύχη τους, συγ. κρινώντας την με τη δική μου... Σήκωσα ώστόσο τις γροθίες μου, για να τούς δείξω πως δέ βαται. εύκολη ή δουλειά που άναλάβαι. να, και τούς περιμένα. Δεξιά κι' άριστερά μου βρισκό. ταν ο Μπέμπερ κι' ο Τέντυ κι' ο Τζό στη μέση. — Λοιπόν, φίλε, θα σου τις βρέ. ο

ΚΡΑΤΑΤΕ ΤΗΝ ΑΝΑΠΝΟΗ ΣΑΣ

Σας συνδέθηκε ποτέ αυτό το δυσάρεστο; Νά κρατάτε την αναπνοή σας ή να σπρώχνετε άλλο το κεφάλι όταν συζητάτε, έπειδή το στήθος σας ήταν δύσφορο... Τις πιο πολλές φορές σεις είστε η αιτία για τις δυσάρεστες αυτές συνήθειες. Μην αμελείτε να καθαρίζετε τακτικά τα δόντια σας! Τα υπολείμματα των τροφών που παραμένουν στο στόμα σήπτονται και αποτελούν σοβαρό κίνδυνο για την υγεία των δοντιών. Χρησιμοποιείτε την 'Οδοντόπαστα Νιβά. Είναι ένα ανευγλωρισμένο προϊόν του Οίκου Beiersdorf Γερμανίας. Η 'Οδοντόπαστα Νιβά διαλύει όλα τα υπολείμματα, καθαρίζει και απολυμαίνει τα δόντια και κάνει την αναπνοή δροσερή κι ευχάριστη. Πρωί—βράδυ. 'Οδοντόπαστα Νιβά. Παλείται παντού σε σωληνάρια μικρά των 30 γρ. και μεγάλα των 65 γρ. που είναι και οικονομικότερα.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

ΕΛΕΝΗ ΚΙΚΙΔΟΥ

Της 'Εταιρίας Ψυχικών Έρευνών (Βραβείον Τηλεπαθείας μακράς αποστάσεως). Λέχεται καθ' έκστην 9-1 π.μ. και 5-8 μ.μ. δόξ Μετσόβου 25 Α' δροφ. (στάσις Μουσείου) Τηλέφωνον 810.975.

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΔΙΣΚΟΥΣ ΜΑΣ

Πρό καιρού είχα παρουσιάσει μία καινούργια εκτέλεση στο 'Γρήφιν' από τις Μπερβέρλεϊ Σίστερς. Και είχα πη ότι η εκτέλεση αυτή είναι μία από τις καλλίτερες, αν μη η καλλίτερη, που έχουν γίνει στο τραγούδι αυτό. 'Ο δίσκος αυτός παρουσιάζει μία εκπληκτική επιτυχία, σε περίοδο μάλιστα που κανονικά έπρεπε να θεωρείται παλιός. Σας συνιστώ λοιπόν και πάλι να τον ακούσετε. Είναι της Κολούμπια με στοιχεία SCMG 119.

'Ο Πάλλ 'Ανκα, μάς παρουσιάζει πρό όλιγου καιρού ένα ακόμη κομμάτι, που και αυτό δεν άργησε, όπως και τα προηγούμενα, να γνωρίσει μεγάλη επιτυχία. Είναι το 'Τζάστ Γιάγκ' σε δίσκο της Κολούμπια (SCMG 117). Δε θ' άναφερθώ περισσότερο πάνω στο τραγούδι αυτό, διότι ήδη είναι γνωστό.

Μία ώραιότητα μελωδία. Η γνωστή όρχηστρα Μανουέλ σε δίσκο και αυτή της Κολούμπια (SCMG 110) μάς δίνει μία ώραιότητα εκτέλεσης της γνωστής 'Παλόμας'. Οι φίλοι της μελωδίας ζητήσουν ν' ακούσουν το δίσκο αυτό.

Και επανερχόμεθα στους ρυθμούς. Αυτή τη φορά θα παρουσιάσω ένα τσά - τσά. 'Τίτος του ντ λόγ τσά - τσά είναι 'Τσικά τσά - τσά' και παίζει η γνωστή όρχηστρα Μπρόνκο Μαρτίνο. Γνωστή όρχηστρα και αυτή, ανγνωρισμένη άξια, συνδυασμός λοιπόν καλού τραγουδιού με καλό εκτελεστή, δε μπορεί παρά να δώσει καλό αποτέλεσμα. 'Ο δίσκος είναι της Χίς Μάστερς Βόξ (TMC 73).

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΚΟΚΚΙΝΟΥ—ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ

ΙΑΤΡΟΣ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

*Αχαρνών 98 — 'Αμολοχίας 1
Λέχεται καθ' έκστην 10-12 και 5-7
ώρ και επί συνελεύσει.
Τηλέφωνον 810.760.

ζουμε λιγάκι κι' ύστερα θα σ' αφήσουμε να πάς στο καλό, μου είπε ο Τζό. 'Αν δε φύγεις όμως άμέσως απ' την 'Αγγλία θα σε ξαναδούμε πάλι. Το ίδιο θα γίνεται όποτε να βάλεις μυαλό! Κατάλαβες;

— Νομίζω πως κατάλαβα, απάντησα, παρακολουθώντας με προσοχή κάθε κίνησή του. Μη με παρεξηγήσετε όμως, αν σας κουράσει λιγάκι! Ξερετε, δε μ' άρεσει καθόλου το ξύλο.

— 'Ο Τζό έσκασε στα γέλια. — Καλό κι' αυτό! φώναξε. "Εχεις και χιούμορ, φίλε.

— Σκάσ' του, λοιπόν, μία γροθιά, να του κόψεις το κέφι... το σύστησε ο Τέντυ. "Υστερα δάρθη η δική μου σειρά.

— Δεν πιστεύω όμως να μείνουνε πολλά πράγματα για σένα, όταν τελειώσω!

— "Α, δεν είσαι εν τάξει! Θέλω να διασκεδάσω κι' εγώ λιγάκι...

— 'Ο Τζό χύμηξε πάνω μου, σά γοργίλας, με το κεφάλι λίγο σκυφτό και δείχνοντας τα δόντια του. Τον περίμενα στη σκιά του δέντρου, εύτυχισμένος που είχα το φεγγάρι πίσω μου.

Σταμάτησε κοντά μου, διατάζοντας. Δε με ήξερε καλά, δε μπορούσε να προβλέψει πως θ' άμυνόμουν, και δεν ήθελε να κινδυνέψω...

— "Ε, δε θα περάσουμε εδώ όλη τη νύχτα! διαμαρτυρήθηκε άνυπομονα ο Τέντυ. "Εγώ θέλω να γυρίσω σπίτι μου, να κοιμηθώ!

— "Αφρέσ τον, μη τον διάζης, του σύστησα ειρωνικά.

Και προχώρησα ξαφνικά προς το Τζό. "Εκείνος βλαστήρησε, έκανε ένα βήμα πίσω και θέλησε να με χτυπήσει με την άριστερη γροθιά του στο κεφάλι. "Αλλά τ' άποφυγα και τούδωσα μία στο σαγόνι.

"Εφαγα κι' εγώ μία γροθιά σ' αυτό, άλλα ξυστά. Τον χτύπησα στο λαιμό και τον έριξα άνάσκελα.

"Υποχώρησα ύστερα ως το δέντρο κι' έριξα μία ματιά στον Τέντ.

— "Η σειρά σου, μικρέ μου, τού ελπα κοροϊδευτικά. Έλα να πάρης και σ' το μάθημά σου.

— 'Ο Τέντυ κι' ο Μπέμπερ κύτταξαν το Τζό, με ύφος σαστισμένο. Ξαφνικά, πέσανε κι' οι δύο πάνω μου.

"Ενώ χτυπούσα το Μπέμπερ στη μύτη, έφαγα μία γροθιά απ' τον άλλο στο πλάι του κεφαλιού που λίγο έλειπε να μου ξεβιδώση το σαγόνι.

— 'Ο Μπέμπερ άρχισε να με κοπανά άσταμάτητα, γελώντας σαρκαστικά. "Αμυνόμουν όσο μπορούσα καλύτερα. Μά καταλάβαινα πως δε θα κρατούσα για πολύ άκομα...

Ζαλίστηκε μία στιγμή, έχασα τις αισθήσεις μου. Συνήλθα σ' ένα λεπτό. "Ημουν σωριασμένος χάμω, στα χόρτα, και κάποιος με κλωτούσε αλύπητα. Προσπάθησα ν' άνασκηκώ, αλλά μία καινούργια κλωτσιά με ξανάριξε άνάσκελα.

Με χτυπούσε τώρα ο Τζό. Τόν άρπαξα απ' το πόδι. "Επιχείρησε να το έλευθερώσω, αλλά το κρατούσα γερά. Τού το στραμπούληξα μ' όλη μου τη δύναμη, ώσπου άκουσα να τρίζουν τα κόκαλά του.

Ούρλιασε απ' τον πόνο. Κι' η γροθιά του έπεσε στο σαγόνι μου, σάν άσταλμένος όγκος. Δοκίμωσα την έντύπωσή πως τινάζετο στον άνερα και σωριάστηκε στον χόρτα,

με κομμένη την άνάσα. "Αφρίζοντας από μανία, κατάφερα να ξανασηκωθώ με πολύν κόπο. Μά δε μπήρεσα να σταθώ όρθιος. "Έπεσα με τα τέσσερα. "Ημουν άνικανος πιά να άμυνθώ, δε μπορούσα να σταματήσω τα χτυπήματα, που πέφτανε πάνω μου σά βροχή.

— 'Ο ένας απ' τους αντίπαλούς μου με τραβούσε απ' τα πόδια, δε άνασκηκανε, για να μωρδέση ένας άλλος να με χτυπή μ' όλη του την άνωση στο πρόσωπο και στο στήθος.

Με είχαν μεταβάλει σε μανεκέν του μπόξ. "Όταν κουραζόταν ένας απ' όλους, έπιαινε άλλος τη θέσι του.

Είχα χάσει πιά την αντίληψη της πραγματικότητας, του χρόνου και του τόπου...

— "Όταν κουράστηκαν έπιτέλους να με δέρνουν, μ' άφησαν ξεπληγμένο χάμω άνάσκελα. "Όλο το σώμα μου πονούσε. "Έτρεχε αίμα απ' τα μάτια μου. Μου φαινότανε πως οί ηχοι φτάνανε σ' αυτά μου άνάμεσα σε μία πυκνή ομίχλη.

Κατάφερα να σηκωθώ δριβιος, τρακίζοντας σά μεθυσμένος. Καθώς ξανάφερα πάλι, το χέρι μου συνάντησε μία μυτερή πέτρα. Αυτό μου ξανάδωσε κάποια ενεργητικότητα.

Τη χούφτωσα γερά και σύρθηκα με τα τέσσερα ως το μέρος, που βρίσκονταν οι τρεις άντρες.

— 'Ο Τέντυ κι' ο Μπέμπερ περιποιόνταν τον άστράγαλο του Τζό. "Ενοίωσα άληθινή ήδονή, άκούγοντάς τον να μουγκρίζει και να βλαστήμει, ενώ οι σύντροφοί του φαλούσαν με τα χοντρά τους δάχτυλα το προσιμένο πόδι του.

Σηκώθηκα με κόπο, βρήκα την Ι-σορροπία μου και προχώρησα καταπάνω τους. Είχα την έντύπωσή πως περπατούσα μέσα σ' ένα σφύδρ άνεμο.

— 'Ο Τέντυ μ' άκουσε όταν είχα φτάσει πιά κοντά του. Γύρισε και με κύτταξε.

— Ζωντανάμε; ούρλιασε. Θά σε κάνω λούμα, βρωμόκυκλο!

Κατάλαβα πως μου ήταν άδύνατο να προχωρήσω περισσότερο. Τόν περιμένα λοιπόν ύπομονετικά. "Ηρθε καταπάνω μου, με τη δεξιά γροθιά του έτοιμη.

— 'Ο Μπέμπερ κι' ο Τζό είχαν γυρίσει το κεφάλι τους προς το μέρος μας, για ν' άπολαύσουνε το θέαμα. "Ο δεύτερος με στάλιζε με δριαιές.

— 'Ο Τέντυ στάθηκε μπροστά μου, μ' άνοιχτά τα πόδια.

— Τώρα θα σε κανονίσω, μούγκρισε. "Αν δεν ξεκολλήση το κεφάλι σου απ' τη θέσι του, με τη γροθιά που θα φας, δέχομαι να μω κόψουνε το δικό μου!

Συγκέντρωσα όσες δυνάμεις μω άπομένανε και τού πέταξα τη μυτερή πέτρα στο πρόσωπο, τη στιγμή άκριβώς που άρχισε να κουνά το δεξί του χέρι.

Τόν βρήκε δυο πόντους κάτω απ' το δεξί μάτι και τού έσκισε το μάγουλο ως το κόκαλο. Ούρλιασε άγρια, κλονίστηκε, έκανε δυο βήματα πίσω και σωριάστηκε χάμω.

Δε μπορούσα πιά να κάνω τίποτ' άλλο. Είχα σπάσει τον άστράγαλο του Τζό κι' είχα σημάδεψει τον Τέντυ στο πρόσωπο για όλη του τη ζωή.

— "Ηταν κρίμα που δε μπορούσα ν' άφίωα και στο Μπέμπερ κάποιο ένθιμο μου... Μά δε μω ήταν δυνατόν πιά να σταθώ στα πόδια μου, ούτε δευτερόλεπτο. "Έκανα ένα-δυο βήματα προς τα έμπρός, ενώ ο Μπέμπερ βλοστήμωσε και χυμούσε καταπάνω μου.

— "Η γροθιά του με βρήκε στο σαγόνι, κι' έχασα τις αισθήσεις μου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΕ'.

— "Άκουσα τη φωνή της Κρύσταλ, που έλεγε:

— Μπορεί να σάς φανή παράξενο, που παντρεύτηκα αυτόν τον κακομοίρη. Μά δεν είχε πάντα τέτοια χάλα! Την πρώτη φορά που συναντηθήκαμε, ήταν σχεδόν όμορφος.

— "Άνοιξα τα μάτια μου. Μά δε μπορούσα να διακρίνω άκόμα τίποτα γύρω μου. Καί κόρφωσα τη ματιά μου στο ταβάνι.

Μία άνάμικτη μυρωδιά από τριαντάφυλλα και άντισηπτικό φάρμακο ήταν άπλωμένη μέσα στο δωμάτιο.

Δοκίμασα την έντύπωσή πως είχε περάσει από πάνω μου δόστρωτηρας. Μά ένοιωθα καλά και άνετα στο κρεβάτι μου.

— Μπορείτε να μείνετε για λίγο μαζί του, κυρία Χάρμας, απάντησε μία άλλη γυναίκα φωνή. "Υποθέτω πως θα συνέλθη από στιγμή σ' στιγμή... Προς Θεού όμως, μη τόν έκνευρίσετε.

— "Ω, τώρα πια είμαστε παλιό άντρογύνι, δεβαίωσε η Κρύσταλ. Δε έκνευρίζεται πιά, όταν με βλέπη... Άνυστυχός!

Μία πόρτα έβλεπες. Κι' η Κρύσταλ πλησίασε στο κρεβάτι μου, κοίτηξε στο όπτικό πεδίο μου. Φορούσε ένα κομμάτο φορέμα με μπλε και άσπρα καρό, κι' ένα άσπρο τουμπάνι στο κεφάλι.

— "Εφερε κοντά μία καρέκλα και θέλησε ν' άφισή την τάναντα της πάνω στο κομμοδινό.

— "Άπλωσα το χέρι μου και την τσίμπησα. "Εγυαλε μία τρομαγμένη φωνή, τινάχτηκε και γύρισε προς το μέρος μου.

— Πώς με φοβίστηκε! φώναξε, ενώ έτριβε κρυφά το μέρος, που την είχα τσίμπησει.

Μούτπισε το χέρι, το χάρειψε και με κύτταξε, με μάτια γεμάτα λατρεία.

— Δε φαντάζεσθε πόσο είχα άνησυχήσει για σάς! πρόσθεσε γλυκά. Κόνεψα να τρελλαθώ.

— Θύμαστε τότε τρελλοί κι' οι δυο μας! απάντησα, σφίγγοντάς της το χέρι.

— Γονάτισε δίπλα στο κρεβάτι, τρίζοντας το μάγουλό της στο χέρι μου.

— "Ω, Στήβ, έχω άληθινά την έντύπωσή πως σάς άγαπά, μωρουσίσει. Μά πως γίνανε έτσι τα μούτρα σας;

Και προσπάθησε να συγκρατήσει τα δάκρυα που την τυφλώνανε.

— "Εβαλα τα δυνάτια μου για να κυττάξω γύρω μου, αλλά πονούσα τρομερά με την παραμυθική κίνησή. Μω φάνηκε πώντας βέβαια πως βρισκόμουν σ' ένα δωμάτιο νοσοκομείου.

— Μά πως έφτασα εδώ; Που με βρήκατε; ρώτησα.

— Μάς τηλεφώνησε κάποιος καλός άνθρωπος. Σας είχε βρή σ' ένα έρμηιά, στο Ουίμπλετον. "Ανακάλεψε στο πορτοφόλι σας τόν αριθμό τηλεφώνου μου. Με είδωποίησε, κι' εγώ φρόντισα να σάς φέρω εδώ... Μά πέπετα μου, Στήβ, τί σάς συνέβη; Ποιός σας κατανύτσει έτσι;

— Πέρασα με χίλιες προφυλάξεις το χέρι μου πάνω απ' το πρόσωπό μου κι' απάντησα μ' ένα μορφοσμή:

— Χτυπήθηκα με τρία καθάρματα, και να το άποτέλεσμα!

— Μά, γιατί; Τί είχαν μαζί σας;... Μήπως τούς είπατε τίποτα που τούς έκανε να θυμώσουν;

— Κάτι τέτοιο... απάντησα άδριαστα.

Γιατί έκανα τη σκέψη πως θ' άνησυχούσε τρομερά, αν μάθαινε πως δ' αυτά ήταν έργο του Μπράντλεϊ...

— Τί λέγατε όμως πριν από λίγο; πρόσθεσα. Μω φαίνεται πως μιλούσατε για κάποια κυρία Χάρμας!

— Πήρε ύφος άμνηστικής.

— Μ' άκούσατε λοιπόν; είπε. "Ηταν ο μόνος τρόπος για να μω επιτρέψουνε να σάς έπισκεφθώ και να μείνω κοντά σας. Μά μη στενοχωριέσθε. Μπορούμε... να πάρουμε διαζύγιο, όταν πάτε καλύτερα. Δέν είν' έτσι;

Της χάρειφα το χέρι, προσπαθώντας να χαμογελάσω.

— "Αν ήμουν φτιαγμένος για παντρεία, δε θα μπορούσα να βρω πιο εύχρηστη σύζυγο από σάς. Άνυστυχός όμως δεν είμαι...

Κούνησε το κεφάλι της, με πικρή έκφραση.

— Μά άς τ' άφισουμε τώρα, αυτά, πρόσθεσα. Πέστε μου καλύτερα, από πόσον καιρό βρίσκομαι εδώ;

— Από δυο μέρες.

Κούνησε με προσοχή τα πόδια μου κι' ύστερα τα χέρια μου. Πόνεσα λίγο στην άρχη, μά μπορούσα να κάνω έλευθερα κάθε κίνησή.

— Δε σκοπεύω να μείνω κι' άλλο, δήλωσα. Πρέπει να σηκωθώ έμμεσα και να φύγω από δω.

— Ούτε να το συζητήσω! μ' έκοψε σταθερά η Κρύσταλ. Δέν πρόκειται να σηκωθώ, πριν γίνετε έντελώς καλά.

— Καλά, καλά, θα τα ξαναπαύμε αυτά, όταν δε θα έχουμε άλλο θέμα συζήτησεως. Ξερεί κι' η άστυνομία ό,τι μω συνέβη!

Κούνησε το κεφάλι της κι' απάντησε:

— Πολύ το φοβάμαι! Βλέπετε, το νοσοκομείο την είδοποίησε, όταν σάς φέρανε εδώ. Κι' από τότε έμεινε καθισμένος διαρκώς κοντά στο κρεβάτι σας ένας άστυφύλακας. Τώρα τόν κατάφερα για πρώτη φορά να βγώ στο διάδρομο.

— "Υποθέτω πως περιμένει να τού δώσω κατάθεσι, είπα. Καλύτερα να τόν φέρετε μέσα! "Ας έμπερδύσουμε, μία ώρα άρχήτερα!

Με κύτταξε μ' άμνηστική.

— Ξερετε... έχω την έντύπωσή πως δεν πιστεύει, ότι είμαι νόμιμη γυναίκα σας!

— Αυτό δείχνει πως είναι καλός άστυνομικός. "Ενοίω σας έμωας, εγώ θα τόν πείσω. Πέστε του νάρθη μέσα. Και μείνετε και σεις. Μ' εύχαριστείτε που σάς βλέπω.

— "Αλήθεια; είπε χαρούμενα. Κι' εγώ άρχιζα να πιστεύω πως δε με πολυχανεύετε!...

— Έσκυψε πάνω μου και με φίλησε στοργικά. Τη χάρειμα και της σύστησα:

— Φωνάχτε άμέσως τόν άστυφύλακα, αλλιώς θα σας ανάγκασα να δεχτήτε κι' άλλα χάδια μου, πιο τολμηρά!

— Δε χρειάζεται καθόλου να υ' άναγκάσετε... είπα, πηγαίνοντας προς την πόρτα.

— "Άκουσα άπ' έξω ζωηρές ομιλίες. "Υστερα μπήκε ο Κόρρινταν, μαζί με την Κρύσταλ, που φαινότανε τρομαγμένη.

— "Ο Κόρρινταν ήθε κοντά στο κρεβάτι μου και με κύτταξε για ένα λεπτό. Το σκυθρωπό πρόσωπό του φατίσθηκε από ένα χαμόγελο. "Ηταν η πρώτη φορά, που τόν έβλεπα έτσι εύχαριστημένο...

— Καλά σας συγκρίσανε! μω είπα, τρίζοντας τα χέρια του. "Απάντησα μ' ένα άόριστο μωγκρητό.

— Τί γυρεύετε έμωας εδώ, του λόγου σας; ρώτησα ύστερα, ζαρωμένος τα φρύδια μου. Δέν είχα καμιά διάθεσι να σας δω!

— Εφερε μία καρέκλα κοντά στο

Η Θεομήδα της Πειραιϊκής-Πατραϊκής

— "Αγαπητές μου φίλες.

— "Υπάρχουν μερικά υφάσματα που δίνουν αυτόμοτως την άισθησι του Καλοκαιριού. που συνδέονται τόσο πολύ μ' αυτό, ώστε να είναι άρεσκή η θέα τους και μόνον στις βιτρίνες για να γεμίση η καρδιά μας από ζεστασιά, από ήλιο!

Σ' αυτή την κατηγορία άνήκουν όπωσδήποτε τα έμπριμέ και οι ποπλίνες. Είναι τα υφάσματα που κατέχουν ιδιαίτερη θέσι στην καρδιά της γυναίκας. Κι' αυτό, ίσως να όφειλεται στο ότι, είναι τα πρώτα που ξεκουράζουν την όρασι από τα σκούρα, μονόχρωμα υφάσματα του χειμώνα. "Ακόμα, είναι εκείνα που ταιριάζουν με την γυναίκα λαχτάρα για φωτεινά, χαρούμενα χρώματα, για έλευθερα σχέδια και τολμηρούς συνδυασμούς.

— "Ας μην ξεχνάμε πως για τη γυναίκα το χρώμα είναι ό,τι άπόμεινε γύρω της από το παιδικό παραμυθί. Γι' αυτό και της είναι άπαραίτητο και συγκινείται τόσο πολύ από την παρουσία του...

Οι ποπλίνες και τα έμπριμέ στάθηκαν πάντα τα εύνοούμενα υφάσματα της καλοκαιρινής μόδας.

Η στιλπνότητα των πρώτων, τα όρατα χρώματα, η άντοχη και η στερη ύφή τους, επιτρέπουν την άνετη χρησιμοποίησή τους για όλα σχεδόν τα είδη της γυναικείας άμφιεσεως. Το ίδιο τα σχέδια και τα χρώματα των έμπριμέ, δίνουν εύκαιρία για όραιότερες δημιουργίες άπογευματινών και βραδυνών μοντέλων.

— "Η όφεινική μόδα, έκδηλώνει άδυναμία ιδιαίτερα στις άποχρώ-

πλίσιο και με όρατα χρώματα. Δηλαδή, "Διαγωνάλα" Πειραιϊκής — Πατραϊκής!

Το "Διαγωνάλα" είναι μία εξέλιξι του δίμηπου. "Η γερή ύφή του και η ύφανσι του που σχηματίζει διαγώνιες ρίγες δίνει εύκαιρία για έπιτυχημένους συνδυασμούς. Ένα

ταγιέρ από υφασμα "διαγωνάλα" σε χρώμα υπλν ηλεκτρικ π.χ. μπορεί θαυμαστά να φορεθί, με μίαν έμπριμέ μπλουζά από μέσα το άπόγευμα και τα πρώτα βράδια του καλοκαιριού. "Από το ίδιο υφασμα μπορεί να γίνη ένα πρωινό φόρεμα με κουμπιά, ρόμπ ντε πλάξ, μακρύ παντελόνι και σόρτες, φούστα κλπ. Το υφασμα αυτό που έχει γίνει με νήματα MERCEISES, προσφέρεται άάναστα για την έξοχ και για τη θαλάσσια.

Βεβαίως είναι ό,τι πρέπει! και για παιδικά φορέματα, φουστίτσες και σόρτες. Το πράγμα δεν χρειάζεται συμβούλες. "Όλες οι μητέρες γνωρίζουν πως τα βαμβάκερα υφάσματα είναι τα πιο υγιεινά, τα πιο στερικά, τα όμορφα για το παιδικό ντύσιμο.

— "Αφαλάς, άγαπητές μου φίλες, θα σας ένοιαφερν να μάθετε για τα υφάσματα αυτά, που θα συνθέσουν την γκαρνταρόμπα σας του καλοκαιριού, μερικά πράγματα, τα όποια έγγυώνται την στερεότητά τους. "Η πρώτη σας φροντίδα όταν αγοράζετε ένα βαμβάκερο υφασμα είναι να αναζητήσετε στην όνυα το όνομα "Πειραιϊκή — Πατραϊκή". Τα υφάσματά της συγκρατούν την πλεονεκτημα των τελευταίων έπεξεργασιών: Είναι INFROISSABLES, MERCEISES, SANFORSED! Το όνομα της Πειραιϊκής — Πατραϊκής είναι η άσφαλέστερη έγγυησι των άνεξίτηλων χρωματισμών και της σταθερά καλής ποιότητας. Μην ξεχνάτε! "Η στερηότητα ενός ρούγου είναι φρούρος της οικονομίας σας.

Με φιλικούς χαιρετισμούς

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ ΑΕ

63

τώρα ακούστε τι έχω εγώ να σας πω...

Τού διηγήθηκα όλη την ιστορία, από τη δολοφονία της Μίτς Κέννιτ ως την επίθεση εναντίον μου. Τού μίλησα για το Τζάκομπι, για τη γυναίκα του Σόλ, για το Μπράντλεϊ και το Τζούλ Κόλ.

— Είναι ζώοι αυτοί οι άνθρωποι, πρόσθεσε. Πρέπει να προσέχετε πάρα πολύ.

Μά δε φάνηκε να μ' άκουσε. — Ό, πόσο είμαι ετυχισμένος, που μου έχετε εμπιστοσύνη, κύριε! είπτε. Πιστεύω γάινω να σας ανακοινώσω κάτι καινούργιο σε μιά δυο μέρες. Θα προτιμούσα να μη συζητήσω τώρα μαζί σας γι' αυτό... μα κάτι απ' όσα μου είπατε, νομίζω πως αποτελεί το κλειδί του μυστηρίου... Θα σας ξαναδώ σύντομα.

Σηκώθηκε, πήρε το καπέλλο του κι' έτοιμάσθηκε να φύγει.

— Κι' ό Τζούλ Κόλ; τόν ρώτησα. — Ήθελε στο Λέινινγκ.

— Ήθελε, έδω και τρείς μέρες. Μένει από τότε στης κυρίας Μπράμπε.

Καθώς άνοιγε την πόρτα, ό Λίλντλινς ξαναείπε:

— Όθχω κάτι για σας, σε μιά δυο μέρες.

Κι' έφυγε, πριν προλάβω να του ξαναπυρώσω να προσέχω πολύ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΣΤ'

Δυο μέρες αργότερα, ξανόγυρσα στο «Σαβόι». Πονούσε άσχημα το κορμί μου, είχα όμως ξαναβρεί την ενεργητικότητα μου.

Η Κούσταλ βρισκόταν έντι, έτοιμη να με υποδέχτη. Η κόμισσα μου ήταν γεμάτη λουλούδια και ευδοκίαζε σαν άνθρωπος. Μέσα σ' ένα κουβούκλιό πάγωνε μιά μπρότλια συμπόσια. «Έλεπτε μανόνα ή μπρόντα και ό Λόρδος Δούγκλως, για να συμπληρώσουν αυτό το καλοσώριαμα...

Η Κούσταλ κορυβάστηκε στο λαιμό μου, κόνεψε να με πνίξει.

— Κούλως ήρθες, αγάπη μου! μου φώναζε.

— Εύχοριστώ. Μά ποιός θα πληρώσει τη συμπόσια; παρατήρησα.

— Ποιός άλλος από σένα, θησαυρέ μου; Εμπρός, δε άνοιξε με αυτή τη μπρότλια, να πιούμε στην υγεία σου! Έχει στεγνώσει ό λαιμός μου απ' τη δίψα.

— Όχι, μικρή μου. Δεν είναι για την τσάπη μια τέτοια έγκριδα ποτά. Έπιστρέφεται ή συμπόσια... Μήπως πρέπει να πληρώσω κι' όλα αυτά τα λουλούδια;

Η Κούσταλ πέρασε το μπράτσο της κάτω απ' το δικό μου κι' ακούμπησε το πρόσωπό της στον ώμο μου.

— Άν δε σ' άρεσεν, τ'α παίονω στο σπίτι μου, απάντησε. Μά κι' εκεί θα πρέπει να τα πληρώσης, γιατί έχω μείνει απέναντί σου για την ώρα...

Πάντως, δε βίσκεσαι πως έχει γίνει έτσι θαυμάσιο τό δωμάτιό σου;

— Άσφαλώς! Δεν έβρω όμως άν βάλαι το ίδιο θεαματικό κι' ό λογαριασμός μου στην Τράπεζα, αφού πληρώσω όλ' αυτά τα έξοδα!... Τί τρομερό πράγμα τελος πάντων να είσαι παρατημένος!...

Τώρα κόβησε σε μιά θέσι κι' άφησέ με να δώ τό ταμπακέρο μου. Τέσσερες μέρες τώρα δέν ένω ένμωρη. Πρέπει να κερδίσω τό χαμένο καιρό.

— Βιάζεσαι τόσο πολύ; Δεν είπ' ελχαστημένως, που με ξαναβιάσεις; Ξέρεις πως δε με φίλησες άκόμα;

Την άγκάλισα και τη φίλησα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΑΚΡΙΒΗ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ ΙΑΤΡΟΥ

ΜΑΙΕΥΤΗΡ — ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ

Χαλκοκινδύλη 56, Τηλέφ. 525 954

Επίσκ.: 10 — 12 και 5 — 8 και επί συνευρεθεί.

ΣΑΣ ΔΙΔΟΜΕΝ ΔΩΡΕΑΝ ΠΕΡΙΠΟΥ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΝ ΤΟΥ «ΗΛΙΟΥ» ΜΕ ΑΠΙΣΤΕΥΤΕΣ ΕΥΚΟΛΙΕΣ ΠΛΗΡΩΜΗΣ ΜΟΝΟΝ ΜΕ 50 ΔΡΑΧ. ΤΟΝ ΜΗΝΑ

Σας παραδίδωμεν ΑΜΕΣΩΣ έτοιμον, όλόκληρον ΤΟ ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ ΑΥΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ εις Β' έκδοσιν, ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΕΝΗΝ και ΕΝΗΜΕΡΩΜΕΝΗΝ έως το 1961.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ της ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΣ ΤΟΥ «ΗΛΙΟΥ», που έρχεται τον Ιανουάριον του 1948, επεματίσθη τον Μάρτιον του 1955 και έξηγντήθη το 1957, αφού επώλησεν 100.000 Σειρές εις την Έλλάδα και το ξέωτερικόν. Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΚΔΟΣΙΣ, που σ'α' προσφέρωμεν σήμερον, ήρχεσθ' το 1957 και έτελείωσε πρό ενός μηνός.

ΤΟ ΜΗΝΕΙΩΔΕΣ και ΚΛΑΣΣΙΚΟΝ πνευματικόν αυτό «Έργον, που είναι το ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟΝ πνευματικόν έργον της εποχής μας, αποτελείται από 18 ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΤΟΜΟΥΣ, έκαστος των οποίων περιεχει υπέρ τας 1.000 σελίδας (μεγάλην σχήματι) και από τον ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ Τόμον του «ΕΠΙΤΡΑΠΕΙΟΥ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΥ και ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ». ΕΝΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΓΛΩΣΣΩΝ !!

Διότι εις τας 20.000 πρώτων Σελίδας της «ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΣ» του «ΗΛΙΟΥ» έχον συμπληρωθ' κατ' ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΗΝ ΣΕΙΡΑΝ ΟΛΑΙ ΑΙ ΓΛΩΣΣΕΙΣ τών ανθρώπων και πάν ότι ΣΥΝΕΣΘ' εις τών ΚΟΣΜΩΝ όλόκληρον από τών άναγιστών χρόνον και «ένοι σήμερον (1961) όπωσ' και ΟΛΑΙ ΑΙ ΠΡΟΟΔΟΙ και ΑΙ ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑΙ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ τών ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ και τών ΤΕΧΝΩΝ ής έπαγγελλεσθ'.

Επί πλέον, εις τών Τόμων της «ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΣ» του «ΗΛΙΟΥ» περιλαμβάνονται ΕΥΡΥΤΑΤΑΙ ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ όλων τών έργων τών ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΟΦΩΝ που δέν υπήρχον εις ΟΥΔΕΜΙΑΝ άλλην Έλληνικήν ή ξένην Έγκυκλοπαίδειαν, και ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΙ και άναλύσεις τών ΕΡΓΩΝ ΟΛΩΝ τών Νεωτέρων Φιλοσόφων, Φιλολόγων, Πηλητών, Ζωγράφων, Γλυπτών, Μουσικών, Επιστημόνων, Έρευνήτων κ. τ. λ. Επίσης περιλαμβάνονται Βιογραφίαι τών Άρχων και Νεωτέρων Βασιλέων, Πολιτικών, Στρατιωτικών και γενικά όλων τών έρεχόντων Άδών και Γυναικών, που διεδραμάτισαν κάποιον σημαντικόν ρόλον εις την Ιστορίαν του Κόσμου.

Εμπροσθέντες δε εις τας σελίδας του ΤΕΡΑΣΤΙΟΥ και Νεωτάτου πνευματικού αυτού Έργου περιέχονται 15.000 εικόνες, 800 Πολύχρωμοι Πίνακες και Πολύχρωμοι Χάρται ΟΛΩΝ τών Νομών της Έλλάδος και ΟΛΩΝ τών ΧΩΡΩΝ της Ύδρυσεως, όπως διεδραμάτισαν μετά τών Ρ. Παγκόσμιον Πόλεμον.

ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΚΟΛΟΣΣΙΑΙΟΝ και ΧΡΗΣΙΜΩΤΑΤΟΝ αυτό Έργον θα σας στοιχίσω ΜΟΝΟΝ 4.800 Δρχ., τας όποιās θα εξοφλήσετε ΜΟΝΟΝ

ΜΕ 50 ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΟΝ ΜΗΝΑ!!

Δύναται όμως να σας στοιχίσω και φθηνότερα τό Έργον, δηλαδή δραχμ. 4.400, εάν θα πληρώσετε 100 δραχμ. τόν μήνα. (Οι Τόμοι του Έργου παραδίδονται άμέσως με τας άνωτέρω τιμάς, δεμένοι κατά τεύχη και ανεξάρτητοι. Εάν θέλετε να παραλάβετε τούς Τόμους Πανόδετους ή Χρυσοδερματόδετους, τότε θα γίνη ιδιαίτερα συμφωνία, διότι ή διδιδουσία όλων τών Τόμων στοιχίζει Πανόδετοις δραχμ. 700 και Χρυσοδερματόδετοις δραχμ. 900.

Τό Έργον, όμως, δύναται να σας στοιχίσω και άκορη φθηνότερα, και ταυτόχρονα να τό παραλάβετε ΧΡΥΣΟΔΕΡΜΑΤΟΔΕΤΟΝ, εάν θα πληρώσετε 250 Δρχ. τόν μήνα, όποτε θα σας στοιχίσω, έν συνόλω, όλόκληρον ΧΡΥΣΟΔΕΡΜΑΤΟΔΕΤΟΝ ΜΟΝΟΝ 4.500 δραχμάς !! Πληρώνοντες, επαναλαμβάνοντες, 250 Δρχ. τόν μήνα.

ΜΕΤΗΡΗΤΟΙΣ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΧΡΥΣΟΔΕΡΜΑΤΟΔΕ ΤΟΝ ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΜΟΝΟΝ ΑΝΤΙ 3.600 ΔΡΑΧ.

Ο Τόμος «ΕΛΛΑΣ», όστις αποτελείται από 1.700 Σελίδας, αήτινες περιέχουν «Έλληνικήν Ιστορίαν» από τό 5.000 χρόνια π.Χ. «Ιστορίαν της Έλληνικής Φιλοσοφίας», «Ιστορίαν της Έλληνικής Επιστήμης», «Ιστορίαν της Έλληνικής Τέχνης», δε πιομεσεστάτην Σύγχρονον Γεωγραφίαν της Έλλάδος και πάναν πληροφορίαν αναγκαίην με την πνευματικήν και την οικονομικήν ζωήν του τόπου, όπωσ' και πάν ό το άλλο άπορόδ της Έλλάδος, ΠΩΛΕΙΤΑΙ και ιδιαίτερος ως ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ Τόμος Χρυσοδερματόδετος άντι 300 Δραχμών.

Επίσης ΠΩΛΕΙΤΑΙ ιδιαίτερος και ως ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ Τόμος ΧΡΥΣΟΔΕΡΜΑΤΟΔΕΤΟΣ και τό «ΕΠΙΤΡΑΠΕΙΟΝ ΟΡΘΟΓΡΑΦΙΚΟΝ και ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ» άντι 300 δραχμών.

ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΣΑΣ

Αγοράζοντες την «ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΝ» του «ΗΛΙΟΥ», παραλαμβάνετε ΑΜΕΣΩΣ στα χέρια σας ΕΤΟΙΜΟΝ, ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ, ΑΡΙΤΙΟΝ, ΠΛΗΡΕΣ και τελείως ΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΕΝΟΝ ένα ΤΕΡΑΣΤΙΟΝ και ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΝΕΩΤΑΤΟΝ Έργον, οι Τόμοι του οποίου περιέχουν κείμενα γραμμένα από την άρχην ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΩΣ και διά τόν λόγον αυτόν δέν έχον άνάγκην από επί πλέον τόμους, διά ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΑ όπωσ' αΙ ΠΑΛΑΙΑΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΙ, που κυκλοφορούν τελευταίως και τό κείμενα τών οποίων έχον γραφή από 30 έτών !!

Τό ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΕΡΟΝ όμως είναι ότι, αγοράζοντες την «ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑΝ» του «ΗΛΙΟΥ» απ' ενός μόν' ευρέτε ΑΜΕΣΩΣ, ΣΗΜΕΡΟΝ, ΠΟΣΑ ΧΡΗΜΑΤΑ θα πληρώσετε, διά να άποκτήσετε τό Έργον, και απ' έτέρου δέν έχετε άνάγκην να περιμένετε ΧΡΟΝΙΑ ΟΛΟΚΛΗΡΑ διά να άποκτήσετε μίαν άλλην Έγκυκλοπαίδειαν, που δέν έχει τελειώσει ή έκδοσίς της, γι' ή οποία δέν έξυπτε πότε θα τελειώση.

Οπωσδήποτε, αι τιμαί, εις τας όποιās σας προσφέρωμεν σήμερον την «Μεγάλην Έγκυκλοπαίδειαν» του «ΗΛΙΟΥ», είναι ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΙ, αφού με 50 δραχμάς τόν μήνα, που σας ζητούμεν διά να εξοφλήσετε τό ΕΡΓΟΝ εις 96 μήνας, είναι σάν να σας τό δίδωμεν περίπου ΔΩΡΕΑΝ.

Και αυτό γίνεται, διότι πρόβλεπε του «ΗΛΙΟΥ» είναι να ΑΠΟΚΤΗΣΟΥΝ αυτό τό ΜΕΓΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ, ΟΛΑ ΤΑ ΣΠΙΤΙΑ και οι πτωχότεροι Έλληνες, διά να τό έχον ως τόν καλύτερον ΣΥΜΒΟΥΛΟΝ και ΒΟΗΘΟΝ διά τόν έαυτών τους και διά τ' ΑΙΔΙΑ ΤΕΥΣ.

Διά περισσότερας πληροφορίας τηλεφώνησατε 31.636 ή 31.305 ή γράψατε εις τό Γραφείο του «ΗΛΙΟΥ», Σταδίου 29 και εις τήν Θεσσαλονίκη, εις τό Βιβλιωπωλείον Π. Ευσταθιάδη και Υίοι, Βενιζέλου 70, τηλεφώνον 70.779.

ΜΙΚΡΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ

Η κ. ντε Μοντορόν δέν είχε σε τόσο έκτίμησι την ύψη της. Αυτή ή νέα με τό λεπτό σώμα και τό εκφραστικό μάτια δέν της έκανε εντύπωση.

— Δεν μ' άρέσουν οι «κοκκίλες» έμγε στο γυίο της. Διαρκώς περιτριπνιείται την δυσφορία της και νάνει τίς όρες της με τό σπόο. Τη φροντίδα του νοικοκυριού την άφήνει στην ύπνρεσία. Θα προτιμούσα, άντι να είναι πρωταθλήτρια στο κολύμπι, να ένη πάρει θραυθεό μαυερικη. Μά έσείς, ή νεώτερη γενιά, δέν καταλαβαίνετε απ' αυτά. Η γυναίκα για σας δέν είναι σύντροφος και συναντάριδα. Είναι στόλισμα, είναι πλάσμα που τό επιδεικνύετε στις συναναστροφές και άφήνεται να όληρε τάρουν οι φίλοι σας. Άκόμη υποφέρετε από ένομιανία. Έτσι κι' έσύ, άντι να πάρετε ένα σόνιμο κορσέ απ' τόν τόπο μας, πήγες και πήρεσ μιά ξένη. Μά Άμερικανικά, που δε θέλει παιδιά. Φορντίζε να μιά γάση τη φόο, μα της και δε μένει ούτε μισό οικογενειακό συμβόλαιο, κανείς μεγάλο λάθος, νεαρό υιο.

— Μιλέρα, της απαντούσε ό Ζάκ, θα όφ' επιτόρως να σου πώ ότι δέν έγεις δική. Η Σόλ είναι, δυσση και νέα. Είμένα μ' άναγισσε κι' έμένα σε σέβεται. Μά ένει συνήθειες να έη έλευθερα. Όσο για την άποστολή της για τα παιδιά, να σου πώ την άλλη, δέν είναι κι' ανεξήγητη. Δέν υπορεί μιά νέα γυναίκα να μπλέκη στα θέματα της μητρότητας και να μαρμαίνεται απ' τις φροντίδες...

Η κ. ντε Μοντορόν όμως θύωνε. Τούλεγε ότι κι' αυτές ήταν άμωλός. Με τη θεοποίηση τη Σόλ, έναν κατανήσει να κάνουν ένα νοικοκυριό όπε-ρέτασι...

— Έτσι, με καθημερινές γκρίνιες περνούσαν οι μήνες στο σπίτι τών Μοντορόν. Όταν μιά μέρα συνέβη τό δυστύχημα. Η Σόλ στη βεζιόνα του

Τό "Θηριάκι"!

να μ' αφήσετε να πεθάνω, παρά να γελοιοποιηθώ!

Τού κάκου ό Ζάκ προσπάθησε να την πείσει ότι τό να γίνη μιά γυναίκα υπέρτα ήταν εύλογία Θεού κι' όχι ντροπή.

Η Σόλ όμως δέν άκουγε τίποτα. Καταρίονταν την ώρα και τη στιγμή, που παντρεύτηκε. Τού δήλωσε μάλιστα ότι θα πίνανε να κλειστή στην έξογική θύλα τους.

Κι' έκεί ή Σόλ έμεινε άκοιτούς μήνες. Μά όταν πλησίασε ό καιρός, που θα γινόταν υπτέρα, ό γιατρός της σύσπρε να πάη σε κλινική.

Η Σόλ τόν άκούσε, μά ήταν βέβαιη ότι δε θαδύναιε ζωντανή απ' αύτή την περιπέτεια. Τά σκήτσηματα του παιδιού που ένοιωσε, άντι να την γεμίζον συγκίνησι, της πάγοναν τό αίσμα. Πόμπε ότι είχε κλεισμένο μέσα της ένα... θηριάκι! Ένα πάθος που θα την κατασπάραιε για νάφρη στον κόσμο και που θα της έκοδε τό νήμα της ζωής της.

Την τελευταία εβδομάδα μάλιστα ή Σόλ είχε άπογορευθεί. Δέν ήθελε πια να έλέπη κανένα. Είχε διαρκώς κλεισμένα τα μάτια της. Και στο ταρσ, γιμένο μυαλό της περιούσε όλη ή άμεύμιμη κοριτοίστικη ζωή της. Μετανοούσε μικρά που ένας άνώτος έσοτας την είχε φέρει σ' αυτή την τραγική κατάσταση...

Όσο για την κ. ντε Μοντορόν, όριόκταν διαρκώς με τό νυίο της και

στές παίδαρος. Γιατί ή Σόλ είχε παραιοπορευθεί! Έμοιαζε σάν φουσκωμένη κολοκύθα!

Την άρισιμένη μέρα, τέλος, όταν άγγισαν να πίνουν οι πόνοι τη Σόλ, ή κ. ντε Μοντορόν συγκράτησε με κόπο τό γυίο της. Ό Ζάκ, τρελλός από άγανία, ήθελε να μπή στο διαμέρισμα τών γιατρών για να τούς πωλή! Γιατί έκαναν τη γυναίκα του να φωνάζη τόσο σπαργαδικά...

Όταν έπαιψαν ν' ακούγονται οι φωνές της Σόλ κι' αντήχησε τό κλάμα του υιού, ό Μοντορόν άαστατάθηκε. Μά ξεχωριστή γαρά τόν έκανε να ξεμνήτη άγανία του.

Την ίδια στιγμή μιά νοσοκόμος του παρανοσίσε ένα... δέμα! Ήταν τό παιδί του.

— Να σας ζήση ό μπέμπης! του είπτε. Ήθελε συλλογιστεί στον κόσμο.

— Κι' ή υπτέρα; τώλμισε να ρωτήσει

Η Σόλ πήρε στην άγκαλιά της τό παιδί της, παρηγοώντας τό μακρινό.

«Ναυτικού Όμιλου» ένοιωσε έσθνική άδυσθεσία. Έγινε γλοιώ. Και είπτε στο σύζυγό της ότι έπρεπε να γυρίση στο σπίτι, γιατί... πέθανε! Ό Ζάκ κάλεσε άμέσως ένα γιατρό. Κι' έκείνος διεπίστωσε ότι ή Σόλ έπρόκειτο να γίνη υπτέρα κι' ότι υαελατότην προσοχή και περιποίηση, έξ αιτίας της λεπτής ιδιοσυγκρασίας της...

Αυτή ή είδηση άναστατώνε τό μέγαρο τών Μοντορόν. Η Σόλ είχε κλειστή στο δωμάτιό της κι' έκλαιγε. Θύστη στο άπορόπτο! Την είχε κάνει μωρη για τό διαρκές της. Ό γιατρός της πάλι άνησυγούσε για τη σάχη της. Η μόνη που δε νοιάζονταν για ότι γινόταν γύρω της ήταν ή υπτέρα τό Μοντορόν.

— Ένοια σου, έλεγε στο Ζάκ, και θα έπρε ότι ή Σόλ δε θα πάθη τίποτα, όπωσ' έγώ, που έκανα όχι ένα, αλλά έ. επ παιδιά. Οι γκρίνιες και τα κλά. επ παιδιά. Η Σόλ δειχνουν ότι ή «άγαπη» σου δέν είναι γυναίκα. Και δώ που τό λέμε, είναι ντροπή της να θεωρησθ' δυστυχισμένη τη γέννησι ενός Μοντορόν. Άν ζούσε ό πατέρας σου, θα σας είχε πετάξει και τούς δυο έξω απ' τό σπίτι...

Μά ή κατάσταση της Σόλ ήμερα με την ήμερα χειροτέρευε. Κι' ό γιατρός που την παρακολουθούσε, της άσπρεσε ν' άσπρη τη λύπη και ν' άσπρη να κάνει περιπάτους.

— Δεν πρέπει να παχύνει, τη συμβούλευε. Αυτό θα σας δυσκολένη να «έλευθερωθήτε».

Κι' ή Σόλ από φόβο με πείθαν, τώλμισε να βγί απ' τό μέγαρο, συνοδευμένη από τη γριά δασκάλα της. Γύρισε σε όμως γρήγορα και με δάκρυα ά. πεπτασμένα έπρεπε στην άγκαλιά του άντρα της...

Δε μπορώ, έτσι όπωσ' είμαι, να κυκλοφορώ στους δρόμους. Οι γυναίκες με κυττάζουν ειρωνικά, κι' οι άντρες με φοβερή άνάβεινα. Προτιμώτερο

προσπαθώ να τόν κάνη ν' άνακτήση τό θάρρος του.

— Ένοια σου, του δήλωνε, κι' ή «κούκλα» σου δέν πρόκειται να πάθη τίποτα. Πολλές φορές, γενόμε στα γόνατάς, την ώρα της δουλειάς τους. Μη φοβάσαι λοιπόν για τη Σόλ, αφού άλλωστε είναι σε καλή κλινική.

Κατά βάθος κι' ή ίδια δέν πίστευε στα λόγια της. Η Σόλ ήταν νευρική, κατάλληλη μόνο για τέχνες και κολύμπι, κι' όχι για να όσση στον κόσμο έναν Μοντορόν. Κι' αυτές ό άθέσμος, ός ό υπέμπε φαίνεται ότι έδωσαν σο-

ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ της τηλεόρασεως

Βλάπτει τ'α μάτια, την καρδιά και τό στομάχι

ΣΤΗΝ Άγγλία και στη Δυτική Γερμανία, όπου τό πάθος της τηλεόρασεως τείνει να άποκτήση την ίδια διάδοσι, που έχει στην Άμερική, οι διαπρεπότεροι γιατροί και παιδαγωγοί έχον έλατολύσει συστηματικά έκτροπα, τεία έναντιών τών «καταχρήσεων» της, που όδονουν, όπως διαπιστώθηκε, σε σειρά από επικίνδυνα σνέπειες.

Μεταξύ τών άλλων, ή τηλεόρασι, σαν την παρακολουθή κανείς με τίς όρε, είναι έξαιρετικά θλαπτική για τα μάτια, που τά εξαναγκάζει να συγκεντρώνονται σε μιά πολύ μικρή και ύπερβολικά φωτεινή έστια. Οι κίνδυνοι, περιζιζόνται, όταν δέν όδνην τό φως στο διαμέτιο και, παραπινός, όταν είναι τοποθετημένη, κοντά στη σκευή, μιά δυνατή λάμπα. Επειδή, όμως, παρά τις συστάσεις τών γιατρών, όλοι έννοουν σέβνουν τό φως, για να παρακολουθήσουν την τηλεόρασι, ένας Γερμανός δ-

ριάκις την έκανε να τό ξανακυττάξη.

— Μικρούλη! του είπτε σιγά. Μά ό «μικρούλης», κοιμόταν μακάοια.

— Μικρούλη, του φώναζε πιο δυνατά με την έλπίδα ότι θα την άκούσση.

Μά ό «μικρούλης» δέν άκούσε.

— Άναπνέει, όπωσ' ένα γατάκι, σκέφτηκε ή Σόλ. Είναι όμως αυτό κακομικό!

Υπάρουν παιδιά που πεθαίνουν μόλις γεννηθούν... Μήπως, και ό «μικρούλης» είχε κυριευτή από την άγανία του θανάτου;...

Τοέλλη από φόβο κι' άμφοφώντας τόν κόπο που της προκάλούσε ή μετακίνησι της, γτύπωσε τό κουβούκι, καλώντας τη νοσοκόμο.

— Κυττάζε τό μικρό, της είπτε. Άναπνέει πολύ γρήγορα. Τι συμβαίνει; Δέ φωνάζετε, παρακαλώ, τό γιατρό;... Άνισχνά... άνησχνά πολύ!...

Μά έκείνη την καθήκονσε. Η Σόλ ζήτησε τότε να περιποιηθ' λίγο τό πρόσωπό της, να έβάλη λίγο ούζ στο γέλιό της. Ήθελε να σονή δυσση στο Ζάκ. Την ώρα όμως που έκανε την τουαλέτα της, ό μικρός έζυπνε. Κι' άργισε τότε να φωνάξη. Η Σόλ τόν άργισε τότε να φωνάξη.

Η Σόλ πήρε στην άγκαλιά της τό παιδί της, παρηγοώντας τό μακρινό.

πήρε στην άγκαλιά της, παρατώντας τό «κακινιάκι». Κι' έτσι τη θόρκαν ό Ζάκ κι' ή υπτέρα του, γλοιώ, μα μετέπειτα καλύτερη και πιο συμπαθή, κι' όμορφιά, να προσπαθή να ήμερέψη έκείνο τό άθεο-πλάσμα...

Τότε για πρώτη φορά ή κ. ντε Μοντορόν ούλως ειλικρινά τη νύχη της. Είπε καταλάει ότι ή μητρότητα την είχε κάνει άληθινή γυναίκα. Η Σόλ είχε πάψει πια να είναι ή τρελή Άμερικανίδα, ή «κακινιαρισμένη» κοκλά των σελώνων.

ΖΑΝ ΛΩΡΑΝ

κατά τών καταχρήσεων της τηλεόρασεως, ως έχον έλατολύσει οι παιδαγωγοί, Ι. συγυρόμενοι πως τό νέο αυτό πάθος είναι κυριολεκτικά όλεθριο για τη μαθητική υεοαία! Ό μαθητής, που κατανάλει πολλές ώρες στην παρακολούθησιν έκπομπών της τηλεόρασεως, παρουν σάβει συστηματικά κοπώσεως και έννονη νευροκαταπόνησιν, με συνέπεια να μη μπορή να συγκεντρωθ' στην πνευματική εργασία και να μην άποδίδη στα υαθήματα.

Είναι, επίσης, μόνιμα σκευασμός, άκεφας, άνικανοποίητος, γιατί ή κατάτρησι του θεάματος τών καταλύσει με έντονησιν, ναρκωκή τη φαντασία του και άσπείρε κάθε ένδιαφέρον και κάθε θέλησιν από την καθημερινή πραγματικότητα.

Κατά τών παιδαγωγών, ή τηλεόρασι πρέπει να άπαγορεύεται έντελώς στα παιδιά κάτω τών 6 έτών, να μην έπερουν τά 40 λεπτά την ήμερα για όσα είναι 6 δε 8 έτών και την μιά ώρα για όσα είναι 8 δε 12. Άλλά και τά μεγαλύτερα παιδιά, επίσης, πρέπει να την παρακολουθώ με μέτρο, για να μην ένη όλεθριος συνέπεια για την ψυχική ύνεια τους και την πνευματική τους συγκρότησι.

Η ΕΛΑΦΙΝΑ ΜΕ ΤΑ ΧΡΥΣΑ ΚΕΡΑΤΑ

ΜΙΑ φορά κι 'έναν καιρό ζούσε σ' ένα όμορφο πάρκο μια ελαφίνα που είχε χρυσά κέρατα. Τό παρκο τ' έφτιαξε ένας μεγάλος άρχοντας κι άγαπούσε την ελαφίνα. Έτσι είχε δώσει διαταγή να μη της κάνουν κανείς κακό.

Η ελαφίνα είχε πολλά αδελφία κι' η στενοχώρια της ήταν πού ζούσε μακριά τους. Τό κρυφό παράπονό της ήταν πως εκείνα δεν πηγαιναν να τή δούν. Είχε όμως μια φίλη, σωστή νεράιδα, πού φρόντιζε να διασκεδάη τήν πόνο της με παιχνίδια. Κι' όταν καμιά μέρα εκείνη έφευγε, η ελαφίνα ζανάπερτε στη μοναξιά κι' έλεγε:

— Πόσο θάθελα να έμοιαζα με τ' αδελφία μου! Για νάχω αυτά τ' χρυσά κέρατα, δέ μπορώ κι' εγώ να τρέξω ελεύθερα μέσα στα δάση...

Η φίλη της, πού είχε άκουσει μια ημέρα τό παράπονό της, της άποκρίθηκε:

— Ναι, μά αν ήσουν σαν εκείνα θά ζούσες με τό φόβο μη σε σκοτώσει κανένας κυνηγός, ενώ εδω δέν έχεις τέτοιο κίνδυνο!

Μια μέρα η μανιά της φίλης της, πού ήταν κι' αυτή νεράιδα, είπε στην ελαφίνα:

— Έμοιά πάς λαχτάρας την ελευθερία σου. Έπειδή ήσουν φρόνιμη και οι κυνηγοί έχουν φύγει από δω, θά σ' άφήσω να τρέξεις στα δάση.

— Μά θέλω μόνο μια χάρι από σένα: Θά σου κρεμάσω αυτό τό περιδέραιο και θέλω να πάς στη γειτονική πολιτεία. Έκεί κινδυνεύει ένας πρίγκιπας και πρέπει με κάθε θυσία νά τόν σώσης.

Η ελαφίνα μπήκε στην ελευθερία της, δέχτηκε να της κάνει αυτή τη χάρι. Κι' αφού ή νεράιδα πέρασε στό λαϊμό της τό περιδέραιο, εκείνη άρ. χισε χοροπηδώντας να τρέξη μέσα στα δάση.

Τό άπόγεμα ή ελαφίνα έαφικά αντίκρισε τ' αδελφία της. Άντι όμως να καθίση κοντά τους, τούς είπε:

— Άφήστε με! Είμαι πολύ βιαστική. Πάω σ' άλλη πολιτεία και θά'ω νάμαι μόνη μου!

Τά ελάφια έφροντισαν με τόν τρόπο της. Τή λησθήκαν όμως κι' άφρόδισαν να τή σπυιδέψουν ως την άκρη τής θάλασσας γιά νά την προφυλάξουν άπ' τούς λύκους.

Από κι' και πάλι ή ελαφίνα συνέχισε τό δρόμο της μόνη. Έτσι έφτασε τό γινώσκας της γειτονική πολιτεία κι' άκουσε να γυρίζη δεξιά κι' αριστερά όποιοι κατοίκοι τή βασιλική περιβόλι.

Έκεί στάθηκε μπήρας τή δ' ή πρίγκιπας. Μά τού κένου!

Στη χώρα αυτή ή βασιλιάς είχε πάει στόν πόλεμο. Τόν άπέλασαν ή βασιλισσα κι' οι γυναικες τών πολυμύτων. Έτσι έμειναν μονάχα οι νιοι και οι νέες.

Αυτοί, βλέποντας τή χώρα παραδομένη στό χέριο τού πρίγκιπα, έπαιναν ένα σάρο τρέλλες και κοιταζόταν. Μά'η οι αίσθητες ήταν κι' ή αδελφή τού πρίγκιπα, ή Μανιά. Αυτή άνει να σέβεται και να διακαθή σ'ή ζωή της, άδικορούσε γιά δέν, έζωπε με τούς άλλους, παίζοντας και κοροϊδεύοντας τόν πρίγκιπα, πού κλεινόταν ελε μέρα στό παρεκκλήσι και προσευχόταν γιά τό γυναιμύ τών γυναικών.

Έτσι, λοιπόν, όπως ήταν κλεισμένος, δέν είδε

Η ΙΣΤΟΡΙΟΥΛΑ ΣΑΣ

Η πιο μεγάλη λέξι

ΣΤΟ σχολείο ο δάσκαλος ρωτάει:

— Θέλω να μου πεί ή καλύτερα σόε από μια μεγάλη λέξι... Λοπόν λέγε έσώ πρώτος Λάκη.

— Προκατακλιματισμός, άπαντίει εκείνος.

— Μπρόβο, παιδί μου!... Λέξι, Ικανοποιημένος ο δάσκαλος. Και τότε ή σειρά σου Σάκη.

— Αποκινητοδραστήριο, άπαντίει ο Σάκης.

— Και σόνα μπρόβο σου!... Πες μου κι' εσύ, Σοφούλα, τώρα μια μεγάλη λέξι.

— Άγγουροντοματόσαλάσα... άποκρίνεται εκείνη, σαν μέλλο σα γυναικιά.

Έτσι ο δάσκαλος μέτε εύθυμοστόνως ως εδω από την έτοιμότητα και την έξυπνότητα τών μαθητών του. Όλοι βρίσκουν άμέσως από μια μεγάλη λέξι και δέν άπομένει πούσά ο Τότος.

— Για πές μου λοιπόν κι' εσύ, παιδί μου, μια μεγάλη λέξι, τόν ρωτάει τελευταίος ο δάσκαλος.

— Έκείνος, άφοδ σκέπεται γιά λίγο, άπαντίει θοι, αμβευτικά:

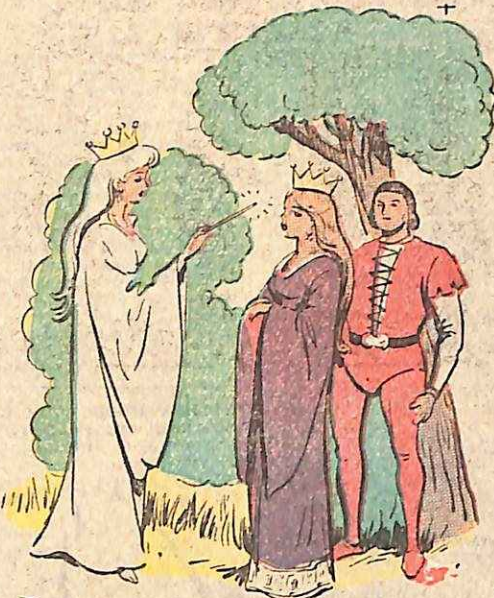
— Τό θόρκα, κόριε... Μία πολύ μεγάλη λέξι είναι τό Λάστινο!

— Τι έκανε λέξι, άπορεί ο δάσκαλος. Τό Λάστινο, χό κάθε άλλο παρά μεγάλη λέξι είναι!

Κι' ο Τότος κέρνει:

— Βλάστα, κόριε, αλλά τό τραδάτε και μεγαλώνει δσο θέλετε...

MIKY-MAOUS

Τήν άγγιζε με τό μαγικό σαβδί της και τή μετουδρύνωσε σε μια πεντάμορφη κοπέλλα...

Τήν ελαφίνα, πού τριγυρίζε στό περιβόλι βελάζοντας γιά νά τράξήη την προσοχή του.

Σαφικά στη χώρα αυτή έφτασε ένας ώραιος και νέος ξένος. Οι κοπέλλες όταν τόν είδαν, ξετρελλάθηκαν και τόν προσκάλεσαν να λάση μέρος στα παιχνίδια τους. Κι' εκείνος δέχτηκε και τους έμαθε μάλιστα και παιχνίδια της πατρίδας τού.

Σιγάσιγά έγινε στενός φίλος της πρίγκιπας.

Στη χώρα αυτή, έπειδή τά σπίτια ήταν κοντά στη θάλασσα, είχαν χτίσει ψηλά τείχη γιά νά έμποδίσουν τά κύματα να πλημμυρίζουν την πόλι.

Στά τείχη αυτά ο βασιλιάς είχε άνοίξει τρεις πύλες, πού τά κλειδιά τους ήταν κρεμασμένα στην αιδουσα τού θρόνου.

Μια μέρα ο ξένος κι' ή πρίγκιπας είχαν σκαρφαλώσει στό τείχη γιά νά παίξουν. Σε μια στιγμή εκείνος γύρισε και της είπε:

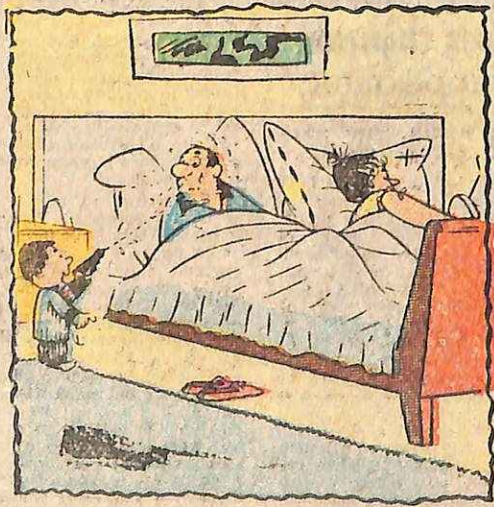
— Πρίγκιπας θά ήθελες να έρθουν κι' άλλοι νέοι, γιά νά μπορούμε να διασκεδάσουμε καλύτερα ώσπου να τελειώση ο πόλεμος;

— Ναι! Ναι! Φώναζε εκείνη χαρούμενη χωρίς να σκεφθή τόν άδελφό της.

— Τότε δώσε μου τά κλειδιά γιά ν' άνοίξω τις πύλες.

— Για να πάω τά κλειδιά, πρέπει να τά κλέψω, άποκρίθηκε ή Μανιά.

— Μπρά! Έκανε ο ξένος. Δέ θά τά κρατήσω πολλή ώρα. Ύστερα θά σου τά γυρίσω γιά να τά βάλης στη θέσι τους, χωρίς να πάρη είδηση ο πρίγκιπας.

— Έύνη, υπαρκά! Σήμερα θά φέρω εσύ τό γάλα της στο κρεβάτι! Είναι ή μέρα της μητέρας!...

Η Μανιά, λοιπόν, γλύστρησε κρυφά, πήρε τά κλειδιά και τά έδωσε στόν ξένο. Εκείνος μόλις τά πήρε στα χέρια του, έμπηξε ένα δυνατό γέλιο και της είπε:

— Α! τί έκανες, άμυαλο πλάσμα! Τά κλειδιά είναι πιά δικά μου. Θ' άνοίξω τις πύλες κι' ή θάλασσα θά πλημμυρίση τή χώρα σας και θά σας πνίξη όλους. Μάθε ότι είμαι έχθρος τού πατέρα σου!

Η πρίγκιπας στην άρχή νόμισε ότι ο ξένος ήθελε να παίξη κανένα νέο παιχνίδι. Μά όταν είδε πως μιλούσε σοβαρά, κύτταξε να τού πάρη τά κλειδιά. Μά εκείνος έφυγε γρήγορα άπ' τό παλάτι. Μόλις έβγλε έξω ή πρίγκιπας, ο άφάνος έγινε κατάμαυρος κι' ή θάλασσα άρχισε να μπαίγει μέσα στό σπίτι.

Η Μανιά τότε άρχισε να φωνάζει:

— Η θάλασσα! Η θάλασσα!...

Ο πρίγκιπας, άκούοντας τή φωνή της βγίκε έξω άπ' τό παρεκκλήσι. Ένα μεγάλο κακό γινόταν τώρα. Τά ψηλά τείχη είχαν γκρεμιστή κι' ή θάλασσα άρμητικη ξεχυνόταν μέσα στην πόλι.

Ο πρίγκιπας μαζί με άλλους, γιά να σωθή, πήρε τά όρη και τά βουνά. Οι περισσότεροι άπ' τούς νέους κούρασμένοι άπ' τά παιχνίδια, έπεσαν στό δρόμο και τά νερά τους παράσσαν.

Ο πρίγκιπας όλο κι' έτρεχε γιά να μη τόν φτάση ή θάλασσα.

Σαφικά είδε την ελαφίνα με τό περιδέραιο. Στάθηκε τότε και διάσσεσε πάνω στό περιδέραιο τά λόγια: «Πρίγκιπα, αν τυχόν και βρεθής σε κίνδυνο, καβάλλησε την ελαφίνα με τά χρυσά κέρατα και θά σωθής»!

Ο πρίγκιπας άνέθηκε στην ελαφίνα, ενώ πίσω του άκούοντοσαν μερικοί νιοι και νέες. Άνάμεσα σ' αυτές ήταν κι' ή αδελφή του, πού λίγο ήθελε να την παρασύρη τό νερό.

— Στάσου! Στάσου! Φώναζε ο πρίγκιπας στην ελαφίνα.

Μά την ίδια στιγμή μια φωνή πέρασε άπ' τ' αυτιά του, πού τού έλεγε:

— Άφεςε αυτή την άμυαλή κι' άνυπόκοη αδελφή σου και φρόντισε να σωθής!

Η ελαφίνα όμως μ' όλες τις φωνές τού πρίγκιπα, προχώρησε, γιάτι τό νερό πλησίαζε πιά στό πόδια της και θά πνιγόταν κι' αυτή και τό πρίγκιπόπουλο.

Έκεί πού έτρεχε, έδωσε ένα τρελλό πήδημα και χωρίς να θέλη πέταξε μέσα στα νερά τή Μανιά, εκείνη πού είχε φέρει τή μεγάλη συμφορά στην χώρα τού πατέρα της.

Άμέσως ή θάλασσα έγινε κατάμαυρη και τά κύματα σταμάτησαν να προχωρούν. Ο πρίγκιπας είχε κλείσει τά μάτια του γιά να μη βλέπη τό χαμό της αδελφής του. Κι' όταν τά ξανάνοιξε, είδε στην πολιτεία τού πατέρα του ν' άπλώνεται τώρα μια άπέραντη λίμνη. Κλαίγοντας, λοιπόν, κέντρισε την ελαφίνα γιά να φύγει τό γρηγορότερο άπ' τό μέρος εκείνο.

Η ελαφίνα τόν δόληξε στο πάρκο μιας χώρας, πού θασιλιάς της ήταν ή παλιά φίλη της. Εκεί τόν άποδέχτηκαν ή νεράιδα κι' ή κόρη της. Τόν άνέβασαν ύστερα στό παλάτι, όπου έζησε άρκετό καιρό.

Η ιστορή κι' οι περιπέτειες τους έκαναν τόν πρίγκιπα να ξεχάση γρήγορα τις δυστυχίες του. Κι' όταν ζήτησε να παντρευτή τή κόρη της νεράιδας, όχι γιάτι θά γινόταν βασιλιάς, αλλά γιάτι αυτή ήταν γεμάτη καλωσύνη, ή βασιλισσα τού άποκρίθηκε:

— Μία κόρη νεράιδας δέ μπορεί να δεχτή ό,τι ζητάς. Άλλά θά φροντίσω να σου βρω μία άλλη καλόκαρη κοπέλλα, πού να γίνη γυναίκα σου.

Και λέγοντας αυτά δόληξε τόν πρίγκιπα στο πάρκο. Έκεί βρήκε την ελαφίνα, πού τού είχε σώσει τή ζωή.

Η ελαφίνα έτρεξε τότε χαρούμενη κοντά στη παλιά της φίλη, νομίζοντας ότι ήθελε να παίξη μαζί της. Μά ή βασιλισσα, σοβαρή αυτή τή φορά, την άρνήσε με τό μαγικό της σαβδί και τή μετουδρύνωσε σε μια πεντάμορφη κοπέλλα, όλο καλωσύνη και χάρι. Στο μέτωπό της έλαμπε ένα χρυσό στέμμα.

Αυτή είναι ή γυναίκα σου! τού είπε ή βασιλισσα. Κι' έπειδή οι νεράιδες δέ μπορούν να βασιλεύουν, σάς χαρίζω τό βασίλειό μου κι' όλα μου τά πλούτη.

Ο πρίγκιπας τότε γονάτισε μπροστά της λέγοντάς της ότι δέ θά έλεγχε ποτέ τις έυεργείες της σ' αυτόν και στην άρραβωνιαστική του πού της είχε δώσει ανθρώπινη μορφή, γιάτι ένας κακός μάγος την είχε μετουδρύνει όταν γεννήθηκε σε ελαφίνα με χρυσά κέρατα.

Έπειτα άπ' αυτό, ή βασιλισσα κι' ή κόρη της νεράιδας, χάρθηκαν. Κι' ο πρίγκιπας ώδήγησε την άρραβωνιαστική του στην νέα του πρωτεύουσα, όπου οι έπικοί τόν δέχθηκαν μ' ένθουσιασμό!

Έτσι, σ' λίγες μέρες παντρεύτηκαν κι' έζησαν εύτυχισμένοι, βασιλεύοντας με φρόνηση και δικαιοσύνη.

Η ΓΙΑΓΙΑ ΣΑΣ

Τό έερο πνιγιάδι

Από μικρό παιδί, ο Έντουαρντ Τόμψον διάβαζε με πάθος όποιο βιβλίο ή άρθρο άφορούσε τή ζωή και τούς θύλους τού παλαιού Μεξικού.

Έμοιά έτσι πύς μέσα στην άπέραντη ζούγκλα κρύβονταν όχι μόνο χαμένες πόλεις, αλλά και ένα πνιγιάδι, μέσα στο όποιο έρριχναν από πολλούς αιώνας τούς αιχμαλώτους πολέμου, γιά να έξυμηνίσουν τούς θεούς τους.

Σαφικά είδε την ελαφίνα με τό περιδέραιο. Στάθηκε τότε και διάσσεσε πάνω στό περιδέραιο τά λόγια: «Πρίγκιπα, αν τυχόν και βρεθής σε κίνδυνο, καβάλλησε την ελαφίνα με τά χρυσά κέρατα και θά σωθής»!

Ο πρίγκιπας άνέθηκε στην ελαφίνα, ενώ πίσω του άκούοντοσαν μερικοί νιοι και νέες. Άνάμεσα σ' αυτές ήταν κι' ή αδελφή του, πού λίγο ήθελε να την παρασύρη τό νερό.

— Στάσου! Στάσου! Φώναζε ο πρίγκιπας στην ελαφίνα.

Μά την ίδια στιγμή μια φωνή πέρασε άπ' τ' αυτιά του, πού τού έλεγε:

— Άφεςε αυτή την άμυαλή κι' άνυπόκοη αδελφή σου και φρόντισε να σωθής!

Η ελαφίνα όμως μ' όλες τις φωνές τού πρίγκιπα, προχώρησε, γιάτι τό νερό πλησίαζε πιά στό πόδια της και θά πνιγόταν κι' αυτή και τό πρίγκιπόπουλο.

Έκεί πού έτρεχε, έδωσε ένα τρελλό πήδημα και χωρίς να θέλη πέταξε μέσα στα νερά τή Μανιά, εκείνη πού είχε φέρει τή μεγάλη συμφορά στην χώρα τού πατέρα της.

Άμέσως ή θάλασσα έγινε κατάμαυρη και τά κύματα σταμάτησαν να προχωρούν. Ο πρίγκιπας είχε κλείσει τά μάτια του γιά να μη βλέπη τό χαμό της αδελφής του. Κι' όταν τά ξανάνοιξε, είδε στην πολιτεία τού πατέρα του ν' άπλώνεται τώρα μια άπέραντη λίμνη. Κλαίγοντας, λοιπόν, κέντρισε την ελαφίνα γιά να φύγει τό γρηγορότερο άπ' τό μέρος εκείνο.

Η ελαφίνα τόν δόληξε στο πάρκο μιας χώρας, πού θασιλιάς της ήταν ή παλιά φίλη της. Εκεί τόν άποδέχτηκαν ή νεράιδα κι' ή κόρη της. Τόν άνέβασαν ύστερα στό παλάτι, όπου έζησε άρκετό καιρό.

Η ιστορή κι' οι περιπέτειες τους έκαναν τόν πρίγκιπα να ξεχάση γρήγορα τις δυστυχίες του. Κι' όταν ζήτησε να παντρευτή τή κόρη της νεράιδας, όχι γιάτι θά γινόταν βασιλιάς, αλλά γιάτι αυτή ήταν γεμάτη καλωσύνη, ή βασιλισσα τού άποκρίθηκε:

— Μία κόρη νεράιδας δέ μπορεί να δεχτή ό,τι ζητάς. Άλλά θά φροντίσω να σου βρω μία άλλη καλόκαρη κοπέλλα, πού να γίνη γυναίκα σου.

Και λέγοντας αυτά δόληξε τόν πρίγκιπα στο πάρκο. Έκεί βρήκε την ελαφίνα, πού τού είχε σώσει τή ζωή.

Η ελαφίνα έτρεξε τότε χαρούμενη κοντά στη παλιά της φίλη, νομίζοντας ότι ήθελε να παίξη μαζί της. Μά ή βασιλισσα, σοβαρή αυτή τή φορά, την άρνήσε με τό μαγικό της σαβδί και τή μετουδρύνωσε σε μια πεντάμορφη κοπέλλα, όλο καλωσύνη και χάρι. Στο μέτωπό της έλαμπε ένα χρυσό στέμμα.

Αυτή είναι ή γυναίκα σου! τού είπε ή βασιλισσα. Κι' έπειδή οι νεράιδες δέ μπορούν να βασιλεύουν, σάς χαρίζω τό βασίλειό μου κι' όλα μου τά πλούτη.

Ο πρίγκιπας τότε γονάτισε μπροστά της λέγοντάς της ότι δέ θά έλεγχε ποτέ τις έυεργείες της σ' αυτόν και στην άρραβωνιαστική του πού της είχε δώσει ανθρώπινη μορφή, γιάτι ένας κακός μάγος την είχε μετουδρύνει όταν γεννήθηκε σε ελαφίνα με χρυσά κέρατα.

Έπειτα άπ' αυτό, ή βασιλισσα κι' ή κόρη της νεράιδας, χάρθηκαν. Κι' ο πρίγκιπας ώδήγησε την άρραβωνιαστική του στην νέα του πρωτεύουσα, όπου οι έπικοί τόν δέχθηκαν μ' ένθουσιασμό!

Έτσι, σ' λίγες μέρες παντρεύτηκαν κι' έζησαν εύτυχισμένοι, βασιλεύοντας με φρόνηση και δικαιοσύνη.

Τό φοβερό έρπετο άρχισε να τυλίγεται γύρω από τό λαϊμό του και ο Τόμψον έδωσε έμέως τό όμμα τού κινδύνου. Εύτυχως ένας άπο τούς κυνηγούς, πού τόν συνάδευαν, καλός σκοπευτής έμπερσε να σκοτώση τό έρπετο σημα, πνιγιάδι, στο κεφάλι πριν προστάση να λυώση με τό σφύζιο τό θύμα του. Όταν τόν άνέβασαν, ο Τόμψον ήταν άναίσθητος.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πνιγιάδι αυτό έρριχναν έπίσης και δι άφορα χρυσά αντικείμενα και πολύτιμα πετράδια, με τό σκοπό πάντα να εύχαριστήσουν τούς θεούς. Τό 1885, μια τυχερή σύμπτωση έφερε τόν νεαρό Τόμψον στην έπαρχία τού Γιουκατάν, πού υπήρχε άλλοτε κέντρο τού πολιτισμού τών Μάγια, ως πρόξενό τών Ήνωμένων Πολιτειών.

Μέσα στο πν

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ που μπήκε κείνο το πρωί κατά τις 9 π.μ. στο γραφείο μας, ήταν γύρω στα 45 καλοντυμένος και φρεσκοκουρασμένος. Μόνο τα πράγματα του μαύριαν και τα εσώρουχά του μαύριαν, όπως είχε περάσει τούλο στον μιά άσχημη νύχτα.

— Είσαστε αστυνομικός; με ρώτησε.

— Ντεκτεβ Σόντ Χάρρις, απάντησα. Ο κύριος που κάθεται στο βάθος, είναι ο συνάδελφός μου Σάμ Γουίγκεν.

— Τότε μπορείτε να με συλλάβετε δήλωσε ο άγνωστος, λέγοντας Τζωρτζ Κούπερ, είμαι μεθυμένος και... σκότωσα κάποιον! Τό ότι ήταν μεθυμένος, φαινόταν και χωρίς να το πη. Αλλά το παρουσιαστικό του δεν έδειχνε δολοφόνο...

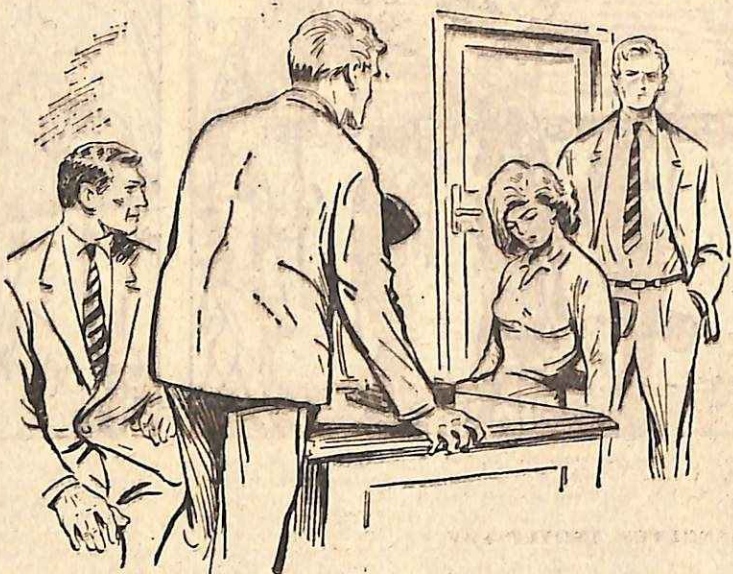
— Μπορείτε να μας εξηγήσετε πώς έγιναν τα πράγματα; ρώτησε ο Σάμ πλησιάζοντας.

Απ' τον τόνο του και το ύφος του κατάλαβα ότι πίστευε πως ο Κούπερ ήταν απλά πιωμένος και πως δεν ήξερε τι έκανε.

Εύχαριστη, απάντησε πρόθυμα εκείνος. Πρώτον, είμαι αλκοολικός, αλλά επειδή συμβαίνει να έχω κάποια ξεχωριστή θέση στην κοινωνία, προσπαθώ να κρύβω το ελάττωμά μου, κι έτσι δεν έχει μαθευτεί ακόμα. Η περίπτωση μου είναι κάπως ασυνήθιστη. Για μήνες ολόκληρους υποβόησα να μη βάλω στο στόμα μου γουλιό οινόπνευμα. Και ξαφνικά με πιάνει ακατανίκητη επιθυμία

χτύπη πολύ μαθαίνοντας πως ο άντρας της είχε ομολογήσει. Μας διηγήθηκε την ιστορία όπως την είχε διηγήσει και με κείνον, προσθέτοντας ότι απ' την Παρασκευή είχε δώσει άδεια στο όλο το υποπερικό προσωπικό, όπως έκανε καθ' ώρα που έπιανε

Γύρισα στην αστυνομία κι είπα στο Σάμ ότι είχα μάθει. Κουδεντάσαμε λίγο και βγάλαμε τα συμπεράσματά μας. Ύστερα καλέσαμε για ανάκριση το Τζωρτζ Κούπερ. Ο Τζωρτζ είχε ξεμεθύσει εντελώς και δεν απαιτούσε πια με

— Ψέματα! ούλο'αζε η Έλεν, κλα ξεσπώντας σε λυγμούς.

Ένα πτώμα στη μεθάνιερα

να μεθύσω! Τότε γυρίζω στα μπρά και πίνω συνέχεια για μερικές μέρες, ώπου να μου περάσει η κρίση και να ξαναγίνω φυσιολογικός άνθρωπος. Μά όταν συνελθώ, δε θυμάμαι σχεδόν τίποτα απ' ό,τι έκανα στο μεθύσι μου.

Τότε πως θυμάσαστε αυτή τη φορά ότι σκοτώσατε κάποιον; παρατήρησα.

— Μου το είπε η γυναίκα μου, η Έλεν, εξήγησε ο Κούπερ. Μά αφέστε με να σας τα διηγήσω με τη σειρά. Πριν από τριάντη μέρες, δηλαδή, τ' απόγευμα της Παρασκευής, έφτιαξα το σπίντι μου κι άρχισα να γυρίζω στις ταβέρνες. Κατέληξα σ' ένα ξενοδοχείο κι έξακολουθούσα να πίνω στην κάμαρά μου. Δε θυμάμαι τίποτα απ' όσα συνέβησαν το Σάββατο, την Κυριακή και τη Δευτέρα, εκτός απ' το ότι έξακολουθούσα να βρισκόμουν στο ξενοδοχείο.

Μα χτες το βράδυ συνήλασα στο σπίντι μου. Η γυναίκα μου μου έφερε το ποτό... με έβλεπε. Και λίγο πιο κει, ήταν ο γείτονας μου Χένρι Μάρκε, έπαυμένος στο πάτωμα με απαμμένο το κεφάλι! Η Έλεν μου εξήγησε πως είχε γυρίσει στο σπίντι πριν από λίγο, και βρήκε εκεί το Χένρι, τον είχα κτυπήσει ότι είναι φίλος της και τελικά τον γυλίωσα με την τοπιμίδα του τζακιού!

— Εσείς δε θυμάσαστε καθόλου τον κύριο; ρώτησε ο Σάμ.

— Καθόλου. Μου τον διηγήθηκε η γυναίκα μου, που τον παρακολούθησε... Ύστερα με βοήθησε να θυμάμαι το πτώμα στον κήπο. — Δηλαδή σκοτώσατε να κείτε το εγκληματία; παρατήρησα. Γιατί λοιπόν απαφασίσατε κεντικά να ομολογήσετε; — Γιατί έχω φοβιστεί να συνρωχημαι απ' το μεθύσι, απάντησε ο Κούπερ.

Δέχτηκε πρόθυμα να με οδηγήσει στο σπίντι του, σε μία από τις πλουσιότερες συνοικίες του Σάι. Λούσι και μιά έδωσε το φρεσκοκαμένο τάφο του Μάρκε.

— Αφίσαμε τ' αστυνομικούς να έρθουν να σκάψουν και μπήκαμε στο σπίντι. Η κ. Κούπερ, μία γυναίκα γύρω στα 35, πολύ όμορφη, τάρ-

κρίαι τον άντρα της, για να μη τον δουν απ' αυτό τα γάλα.

Μας εξήγησε ακόμα ότι ο Μάρκε την είχε επισκεφθεί το περασμένο βράδυ και βέβαιοντας πως ήταν μόνη της, της είχε ριχτεί. Τότε ακριβώς είχε φτάσει ο Κούπερ κι είχαν ακολουθήσει τα γνωστά γεγονότα.

Στο μεταξύ, το πτώμα βρέθηκε στον τάφο, και το στείλαμε άμεσως στον Ιατροδικαστή.

Πραγματικά, αβιολύπητη ήταν η κ. Μάρκε, η σύζυγος του θύματος, μία μεσοκλήνη γυναικακού, που έπασε εσθερική κρίση, μόλις έμαθε τι είχε συμβεί.

Κλείσαμε στη φυλακή, το Τζωρτζ, καθώς και την Έλεν, σαν ύποπτη συνενοχής στο εγκλημα.

Τ' άλλο πρωί, πήγα να επισκεφθώ την κ. Μάρκε, για να πάρω μερικές πληροφορίες. Φαινόταν τσακισμένη απ' τον πόνο, αλλά μπορούσε να μιλήσει ήρεμα.

— Το περίμενα πως κάπως έτσι θα τελείωνε ο Χένρι μου, έλεγε. Όλοι το έβλεπαν πως είχε σχέση με την Έλεν Κούπερ... θάι, εκτός απ' τον άντρα της.

— Μα φυσικά! Τη συναντούσε συχνά, κι όταν ο άντρας της μεθύσε κι έφηνε, τον έβλεπα μερικές ολόκληρες. Γι' αυτό δεν άνησχύθηκα που δε γύρισε το βράδυ της Παρασκευής. Το μόνο που μου έκανε εντύπωση, ήταν πως η Έλεν βγήκε πολλές φορές για ψώνια, το πρωί του Σαββάτου...

— Θέλετε να πείτε πως είχατε χάσει τον άντρα σας απ' την Παρασκευή;

— Ναι, αλλά ήξερα ότι βρίσκονταν στο γειτονικό σπίντι απάντησε απλά η κ. Μάρκε.

— Εξήτασα μερικούς γείτονες και με βεβαίωσαν όλοι πως το θύμα είχε σχέσεις με την Έλεν Κούπερ. Τελειώνοντας, πέρασα απ' το να κρατάω για να μείνω την έκθεο του Ιατροδικαστή.

— Η υπόθεση είναι λίγο υπερβολική, μου δήλωσε εκείνος. Δε μπορώ να καθορίσω ακριβώς πό-τε έπληξε ο θάνατος, γιατί το πτώμα είχε υποβλήθει σε ψύξη. Πάντως, πέθανε ταυτίστικον την Παρασκευή το βράδυ, ή έστω το επόμενο πρωί.

και σωριάστηκε σε μία καρέ-κλα ξεσπώντας σε λυγμούς.

τόση προθυμία στις ερωτήσεις μας.

Ευτυχώς που δεν είχαμε να μάθουμε τίποτ' άλλο απ' αυτόν.

— Κυρία Κούπερ, ελπίζω απότομα γιατί δε μας ομολογήσατε απ' την αρχή πως ήσαστε φιλέ-νάδα του Χένρι Μάρκε;

— Έγώ; Ψέματα! φώναξε, χλωμίζοντας.

— Κι' όμως έτσι βεβαιώνουν όλοι οι γείτονές σας, έπεμεινα. Μά δεν είναι αυτό το μοναδικό σας ψέμα.

— Ο φίλος σας δεν πέθανε το βράδυ της Δευτέρας. Τον κρατήσατε στο σπίντι σας, νεκρό, το λιγότερο τρεις μέρες. Αυτό απέδειξε η Ιατροδικαστική εξέταση.

— Ψέματα! ούλο'αζε πάλι η Έλεν.

Μά ύστερα σωριάστηκε σε μία καρέκλα και έξασε σε λυγμούς.

Την άφισα να ηρεμήσει κάπως, ενώ ο άντρας της την κούταζε με περισσότερη περιέργεια παρά με θυμό, μη καταλαβαίνοντας ακόμα τι είχε συμβεί.

— Δεν... δεν ήθελα να τον σκοτώσω! τράυλισε στο τέλος η Έλεν. Μά όταν μου είπε πως θα χωρίζαμε, πως ήμουν γι' αυτόν μία περιστατική περιπέτεια και πως άγνοούσε τη γυναίκα του, μου άγνόησε το αίσιο στο κεφάλι. Αρπάξα την τοπιμίδα του τζακιού και τον χτύπησα!

— Ύστερα πανικοβλήθηκα, βλέποντας πως τον είχα σκοτώσει. Σκέφθηκα όμως πως ο Τζωρτζ θα γύριζε κάποτε στο σπίντι, μεθυμένος και πως, αν κατάφερα να διατηρήσω ως τότε το πτώμα φρεσκο, θα μπορούσα να φορτώσω σ' αυτόν το εγκλημα. Έτσι, π' άλλο πρωί, έβαλα το πτώμα μέσα στη υπαίνορα και το σέπασα με πάγο, που τον κουβαλίσα λίγο - λίγο απ' την αγορά το πρωί του Σαββάτου...

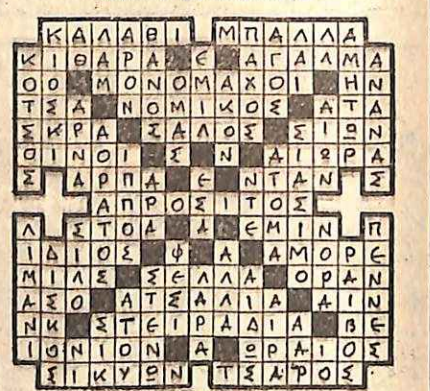
Την ίδια στιγμή, ο Τζωρτζ Κούπερ έξασε σε ένα τρανταχτό γέλιο.

— Έλεν λοιπόν δεν είμαι και τόσο βλάκας! δήλωσε. Το υποψιάζομαι πως δεν τον είχα σκοτώσει ενώ αυτόν τον πολυάνθρωπο, μα δεν ήξερα πως να το αποδείξω. Γι' αυτό δεν έφυγα το εγκλημα! Σκέφθηκα πως, αν όμοι λαοφύλα, θα κάναμε έρευνες κι ίσως να βρούμε την αλήθεια, αν φυσικά ήμουν άθωος... Όσο για σένα, Έλεν, σ' ευχαριστώ που μ' απαλλάχες απ' την παρουσία σου και σε υπόσχομαι να σου στείλω λουλούδια, τη μέρα που θα καθίσεις στην ηλεκτρική καρέκλα!

ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΝΤΕΝΙΝΚ

ΛΥΣΕΙΣ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ

Λευκό σταυρόλεξο

Άριθμητικά προβλήματα

- 1) 643 X 52 = 33436.
- 2) 45.
- 3) 9 + 3 : 4 = 3
- 2 X 5 - 8 = 2
- 7 - 6 X 1 = 1
- 4) 34 41 36
- 39 37 35
- 38 33 40

Όμοιομορφα έλλιποσύμφωνα

- 1) Άδωας. 2) Παλαμάς. 3) Μάλαμα. 4) Χάραγμα. 5) Κράματα. 6) Μαλάνα. 7) Σπάγνα. 8) Τάραγμα.

Λαδύρινθος

Το σχέδιό μας δίνει καθαρά το δρόμο, που ακολουθήσε ο υποβρύχιος ψαράς.

Η λύση του υπ' αριθ. 848 σταυρολέξου

Οριζοντίως:

- 1) ΑΜΑ - ΑΔΙΚΩΣ - ΔΕΚΑ. 2) ΚΕΝΟΝ - ΚΑΣΟΣ - ΝΑΡΚΗ. 3) ΑΡΑΙ - ΜΑΡΙΝΑ - ΝΕΑ - ΤΙΚ - ΣΑΡΟΣ - ΤΟΣΚΑ. 5) ΟΥΤΕΙΝΟΣ - ΑΦΕΝΤΗΣ. 6) ΟΣΤΙΣ - ΚΤΙΡΙΑ. 7) ΑΡΤΙΑ - ΠΙΝΥΛΑ - ΙΚΑ. 8) ΑΝΟΙΑ - ΕΙΡΜΟΣ - ΑΡ. 9) ΝΑΝΑ - ΜΑΤΑΙΑ - ΑΜΦΙ. 10) ΑΓΕΛΑΙ - ΠΑΠΑΡΑ - ΑΔΑΣ. 11) ΝΑΣ - ΑΓΕΛΑΙ - ΟΡΑΤΑ. 12) ΑΣΣΟΛΑ - ΑΛΑΜΑ. 13) ΑΣΤΟΧΙΑ - ΑΡΙΔΙΑΙΟΣ. 14) ΣΠΑΝΑ - ΩΜΕΓΑ - ΩΜΑ. 15) ΑΝΑ - ΙΑΜΑΤΑ - ΙΣΑΙ. 16) ΑΠΑΤΩ - ΣΙΠΟΡΑ - ΑΦΙΛΑ. 18) ΣΑΣΙ - ΑΣΑΙΟΣ - ΣΗΣ.

Καθώς:

- 1) ΑΚΑΤΟΣ - ΑΝΑΝΙΑΣ. 2) ΜΕΡΙΣ - ΑΝΑΜΑ - ΣΠΑΠ. 3) ΑΝΑΚΤΟΡ - ΣΑΤΑΝΑΣ. 4) ΟΙ - ΕΣΤΙΑ - ΣΟΝΑΤΑ. 5) ΑΝ - ΣΙΤΙΑ - ΠΑΣΧΑ - ΟΣ. 6) ΜΑΝΙΑ - ΜΑΡΟΙ. 7) ΚΑΡΟΣ - ΑΠΕΛΑ. 8) ΚΑΡΟΣ - ΠΕΤΑΛΑ - ΑΠΑ. 9) ΩΣΙΣ - ΤΙΛΑΡ - ΩΜΟΣ. 10) ΣΟΝ - ΚΥΡΙΑΙ - ΑΜΑΡΑ. 11) ΣΑΚΑΤΕΜΑ - ΑΡΕΤΑΙ. 12) ΦΙΛΟΙ - ΟΛΙΓΑ. 13) ΕΝ - ΤΕΡΑΣ - ΑΡΑΔΑ - ΑΣ. 14) ΚΑΝΟΝΙ - ΑΛΑΜΑ - ΙΟ. 15) ΑΡΕΣΤΑΙ - ΜΑΤΑΙΩ. 16) ΚΑΚΗ - ΚΑΦΕΑ - ΟΜΑΛΗ. 17) ΑΣΚΑΡΙΣ - ΗΣΑΪΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Ετήσια	 Δην.	240
Εξαμηνος	 »	120
Τριμηνος	 »	60

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Ετήσια	 Αλρε	6
»	 Δολλάρια	17
»	 Φο. Βελγ.	840
»	 Φο. Γαλλ.	8.650
»	 Φο. Έλδ.	73
»	 Μάρκα Γερμ.	72

Ευθίσματα Έσωτερικού δια ταχυδρομικής επίταξης και Έσωτερικού δια ταχυδρομικής επίταξης προς το περιοδικό «ΘΗΣΑΥΡΟΣ», Δραναστανίου 4, (Πατεία Κλαυδιανός), Αθήνα.

Ε.Ε.Μ. Μπακατζής και Σίλας Ε.Ε. Έκδοσις Έταιρεία «ΑΛΛΑΓΗ». Διευθυντής: Δαγχειρίσσης και υπεύθυνος κατά Νόμον

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΑΚΑΤΖΗΣ Διευθυντής και υπεύθυνος Ιστορησεών ΚΩΝΣΤ. Γ. ΓΟΥΝΤΑΣ Ναιάδων 24, Παλαιόν Φάληρον

Η αλληλογραφία μας

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ Ιατρός κ. Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ απάντησε ταχυδρομικώς στις: Ρίγνα Παυλάτου, Κέρκυρα και Ραυταπούλου Άγαπην, Θεσσαλονίκη. Η Μαρία Υ. Ι. να στείλη τη διεύθυνσή της.

Ο ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ - ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ κ. Ι. ΝΙΚΟΛΑΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ απάντησε ταχυδρομικώς στους: Χρονόπουλον Βασιλείον, Γεωργίου Γεωργίου, Καλούδι Μορίαν, Ταβαλά Έλενη και Σελευκή Μαριάνθη.

ΚΥΠΡΙΕΣ

Η Ξενία Δημητρίου, Άδωνιδος Νο 19, Λάρνακα, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφή με νέους απ' έλο τον κόσμο.

Η Μαίρη Γεωργιάδου, Κλεισόδης, αλληλογραφή με νέους απ' έλο τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

ΚΥΠΡΙΟΙ

Ο Άνδρεας Γ. Πούλι-τε σ. Ο Κάτω Πύργος, Τυλληρία, Κύπρος, θέλει ν' αλληλογραφή με μαθητρίες, ηλικίας 14 - 18 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Πάμπος Μυλωνάς, (20 χρόνων), Ρήγανας 8, Στρόβολος, Λευκωσία, Κύπρος, επιθυμεί ν' αλληλογραφή με νέες, ηλικίας 17-20 χρόνων, κατά προτίμηση από τα Χανιά και νων, με σκοπό την ανάπτυξη της αλληλογραφίας με νέες απ' έλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής γνωριμίας και ό,τι άλλο ήθελε προκύψει.

Ο Άνδρεας Λιάβος, (22 χρόνων), και Παναγιώτης Άδα- (22 χρόνων), Λεοντίου Μαχαιρά νάσης, (21 χρόνων), Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες απ' έλο τον κόσμο, λογαρήση με νέες απ' την Ελλάδα, με κατά προτίμηση από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρεας Λιάβος, (22 χρόνων), και Παναγιώτης Άδα- (22 χρόνων), Λεοντίου Μαχαιρά νάσης, (21 χρόνων), Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες απ' έλο τον κόσμο, λογαρήση με νέες απ' την Ελλάδα, με κατά προτίμηση από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρεας Λιάβος, (22 χρόνων), και Παναγιώτης Άδα- (22 χρόνων), Λεοντίου Μαχαιρά νάσης, (21 χρόνων), Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες απ' έλο τον κόσμο, λογαρήση με νέες απ' την Ελλάδα, με κατά προτίμηση από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρεας Λιάβος, (22 χρόνων), και Παναγιώτης Άδα- (22 χρόνων), Λεοντίου Μαχαιρά νάσης, (21 χρόνων), Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες απ' έλο τον κόσμο, λογαρήση με νέες απ' την Ελλάδα, με κατά προτίμηση από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρεας Λιάβος, (22 χρόνων), και Παναγιώτης Άδα- (22 χρόνων), Λεοντίου Μαχαιρά νάσης, (21 χρόνων), Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες απ' έλο τον κόσμο, λογαρήση με νέες απ' την Ελλάδα, με κατά προτίμηση από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρεας Λιάβος, (22 χρόνων), και Παναγιώτης Άδα- (22 χρόνων), Λεοντίου Μαχαιρά νάσης, (21 χρόνων), Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες απ' έλο τον κόσμο, λογαρήση με νέες απ' την Ελλάδα, με κατά προτίμηση από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρεας Λιάβος, (22 χρόνων), και Παναγιώτης Άδα- (22 χρόνων), Λεοντίου Μαχαιρά νάσης, (21 χρόνων), Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες απ' έλο τον κόσμο, λογαρήση με νέες απ' την Ελλάδα, με κατά προτίμηση από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρεας Λιάβος, (22 χρόνων), και Παναγιώτης Άδα- (22 χρόνων), Λεοντίου Μαχαιρά νάσης, (21 χρόνων), Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες απ' έλο τον κόσμο, λογαρήση με νέες απ' την Ελλάδα, με κατά προτίμηση από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρεας Λιάβος, (22 χρόνων), και Παναγιώτης Άδα- (22 χρόνων), Λεοντίου Μαχαιρά νάσης, (21 χρόνων), Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες απ' έλο τον κόσμο, λογαρήση με νέες απ' την Ελλάδα, με κατά προτίμηση από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρεας Λιάβος, (22 χρόνων), και Παναγιώτης Άδα- (22 χρόνων), Λεοντίου Μαχαιρά νάσης, (21 χρόνων), Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες απ' έλο τον κόσμο, λογαρήση με νέες απ' την Ελλάδα, με κατά προτίμηση από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρεας Λιάβος, (22 χρόνων), και Παναγιώτης Άδα- (22 χρόνων), Λεοντίου Μαχαιρά νάσης, (21 χρόνων), Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες απ' έλο τον κόσμο, λογαρήση με νέες απ' την Ελλάδα, με κατά προτίμηση από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Άνδρεας Λιάβος, (22 χρόνων), και Παναγιώτης Άδα- (22 χρόνων), Λεοντίου Μαχαιρά νάσης, (21 χρόνων), Κύπρος, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες απ' έλο τον κόσμο, λογαρήση με νέες απ' την Ελλάδα, με κατά προτίμηση από την Ελλάδα, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

SWED SH ORIENT LINE P.O. BOX 298, GÖTEBORG, SWEDEN, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 18-22 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΙΑ- F A K A S, ST ATLANTIC CON- QUET Co S. L'VANS, SHIPBROKERS TRENT HOUSE 55-57 ST. MARY AXE, LONDON E.C.3, ENGLAND, θέ- λει ν' αλληλογραφή με νέες, ηλικίας 16-20 χρόνων, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή κάποιου - ποσού και την ανταλλαγή σκέψης.

Δυσόλοιο, Δ. ΦΟΤΙΟΣ F. RENTINORPOULOS και Δ. ΜΑΡΟΠΟΛΟΥΟΣ, S.T. OLYMPIC MARITIME S.A. 17 AVE. DE MONTE CARLO, MONACO, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 16-20 χρό- νων, με σκοπό το γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ο ΛΑΚΙΣ GEORGIA- D I S, (18 χρόνων), GALATA HOCA ALI SOKAK K.O'LEMAN CIKMAZI No 41y, ISTANBUL, TURK YE, θέλει ν' αλληλογραφή με νέες από την Ελλά- δε, ηλικίας 15-16 χρόνων, με σκοπό τη συνάντη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο CONSTANTINOS D. ARGIROPOULOS, BEYOGLU KUMBARACI YOKUSU No 99/2 ISTANBUL, TURK YE, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες από την Ελλά- δε, ηλικίας 14-16 χρόνων, με σκοπό τη συνάντη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο CONSTANTINOS M I C H A S, POST. LAGERND I.A, M'U'NCHEN 32, GERMANY, ζητεί ν'

αλληλογραφή με μία νέα με καλό χαρακτήρα, ηλικίας μέχρι 28 χρόνων, κατά προτίμηση από την Αμερική. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Α. DENIS, (26 χρόνων), δ. Μ. ΖΟΓΑΣ και δ. ΤΟΝΙΣ ΛΟΥΓΑΣ, ST. N'CHOLAS CAFE SUPPLY STO- RE, CONSTELATION T. RHODESF- ELD, KEMPION PARK, ζητούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλη την Ελλάδα, με σκοπό το γάμο. Παρακαλούν όσες απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο ΓΡΕΚ ΝΙΚΟΛΑΟΥ, W.T. DISCOVERY, YELLOWKNIFE N. W.T., CANADA, θέλει ν' αλληλογραφή με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 17-20 χρόνων, με σκοπό το γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο PETROS A L E X A- K O S, 21a WEITRNGEN WESTFA- LEN KLEIN HADDOFF 2, GERMANY, επιθυμεί ν' αλληλογραφή με νέες από την Ελλάδα και απ' έλο τον κόσμο, ηλικίας 20-35 χρόνων, με σκοπό τη συνάντη μιας καλής γνωριμίας και το γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο DIMITRIOS K A R A- B A L I S, FRANKFURT/MA I'N WEST OHMSTRASSE 23, GERMANY, θέλει ν' αλληλογραφή με Έλληνίδες, με σκοπό ό,τι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο STEVE P A P P A S, P.O. BOX 50 ISANDO, KEMPTON PARK T.V.I., S. AFR CA, ζητεί ν' αλληλογραφή με μία νέα, ηλικίας 16 - 18 χρόνων, ιδιαίτερα από την Κρήτη.

Ο R O Y K A P E T A N, (22 χρόνων), 58 MOUNT ROYAL, TORON- TO, ONTARIO, CANADA, θέλει ν' αλληλογραφή με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 18-23 χρόνων, με σκοπό το γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ ΧΩΡΙΣ ΤΑΛΑΙΠΩΡΙΕΣ

ΑΠΟΤΡΙΧΩΤΙΚΗ ΚΡΕΜΑ

OPILCA

αφαιρεί άστραπιαίως όλες τις περιττές τρίχες

από τα πόδια, τις μασχάλες, το πρόσωπο, χωρίς δυσκολία, χωρίς πόνο, τελείως ακίνδυνα χωρίς να έρεδιζι το δέρμα.

“Οχι μόνο δεν έχει την συννηδημένη κακή όσμή των απο- τριχωτικών άλλα” αντίθετως άρνηει έλαφρό δροσερό άρωμα.

Προϊόν OLIVIN

OPILCA έπίδερμίδα θελούδινη

Ο ΝΙΚΟΣ ΚΕΡΑΝΙΣ, 80-01 PER ST. WATERLOO, N.S.W. AUS. RALIA, επιθυμεί ν' αλληλογραφή με μία αναγνωστρία από την Αθήνα, καί τον Πειραιά.

Ο CARLO DE COSTA, V'A MALTA 28, PJSO RICCIOLI, CATANIA, ITALIA, θέλει ν' αλληλογραφή με νέες από την Ελλάδα.

Ο M A R C O A U R E L I O, VIALE VITTORIO VENETO 42, PJSO TOLOLO, CATANIA, ITALIA, επιθυμεί ν' αλληλογραφή με Έλληνίδες από το έσωτερικό, με σκοπό τη συνάντη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο SEBASTIANO VALA- DAO, RUA IBERABA 44, ARAGUA- RMINAS BRAZL, SOUTH AMERCA, ζητεί ν' αλληλογραφή με μαθητρίες από την Ελλάδα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμμ. τοσμήων, κάποιου - ποσού, και βιβλίων, στην αγγλική, γαλλική ή πορτογαλική γλώσσα.

Ο ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟ- L O S, (24 χρόνων), 38 POWELL ST. VARRAVILLE, MELBOURNE, VICTO- R A, AUSTRALIA, θέλει ν' αλληλογραφή με νέες που επιθυμούν να μετανα- σταθούν στην Αυστραλία, με σκοπό το γάμο. Παρακαλεί όσες απαντήσουν να συνοδεύσουν το γράμμα με μία φωτο- γραφία τους.

Δυσόλοιο, δ. PHILIPPOS A N T O N ' A D I S και δ. J. AN- DREADAKIS, M'U'HELENRAHMEDE RO- TENSHLADE 232, KR. ALTEMA- WEST, GERMANY, θέλουν ν' αλληλο- γραφήσουν με Έλληνίδες απ' έλο τον κόσμο. Παρακαλούν όσες απαντήσουν να συνοδεύσουν το γράμμα με μία φωτο- γραφία τους.

Ο J E A N K O U T S O U- B O S, (25 χρόνων), 90 GLADSTONE AVE. KILBURN ADELAIDE, S. AU- STRALIA, ζητεί ν' αλληλογραφή με νέες απ' όλη την Ελλάδα, εύπαρουσι- στες, ηλικίας 18-25 χρόνων, με σκο- πύ τη συνάντη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο P A N A Y I O T I S S E N- O U, N A S, και δ. ANDREAS CHRISTODOPOULOS, 26 ROBERT ST, NORTH OUNLEY S.A., επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Ελλά- δε, με σκοπό ό,τι ήθελε επακολουθήσει.

Ο A. GIANNACOPOLU- L O S και δ. TIM. SPOZOI, 15 CA- MERO'UN STREET WEST END BRIS- BANE, Q.L.D., AUSTRALIA, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνίδες απ' έ- λο τον κόσμο, στην ελληνική ή αγγλι- κή γλώσσα.

Ο ΡΑΟΛΟ ΛΑΝΔΟΛΙ- N A, VIA LINCOLN 7, CALTANISSE- TA, SICILIA, ITALIA, θέλει ν' αλληλο- γραφήσει με νέους και νέες από την Ελλάδα, στην Ιταλική, γαλλική και αγγ- λική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμμ. τοσμήων και τη συνάντη μιας κα- λής και σταθερής φιλίας.

Ο EUGENIO MODICA, VIA MALTA No 28, PJSO RICCIOLI, CATAN A, ITALIA, επιθυμεί ν' αλληλο- γραφήσει με νέες από την Ελλάδα, στην Ιταλική γλώσσα.

Ο M. D A R A T O S, ENDERS- BACH W-RTT, FRMA GRAZE, GER- MANY, θέλει ν' αλληλογραφή με νέες, ηλικίας 18-24 χρόνων, στην ελληνική και γερμανική γλώσσα.

Ο ANDREAS HARIDI- M O U, 26 RUE KHEIRIHOU APP. 25 BOB EL-OUK CAHRE, EGY

ΕΛΛΗΝΟΡΟΥΛΟΣ, (32 χρόνων), 5 TAVIE ST. GRINGLA N.S.W., AUSTRALIA, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες, ηλικίας 20—30 χρόνων, με σκοπό το γάμο και τη μεταναστεύση.

Ο ΤΗΣΟ ΔΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, (30 χρόνων), 5 TAVIE ST. GRINGLA N.S.W., AUSTRALIA, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες, ηλικίας 20—30 χρόνων, με σκοπό το γάμο. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΤΟΜΑΣ ΡΑΡΡΑΣ, 28 WINDWOOD ROAD, FARMISTON CONN. USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες, ηλικίας κάτω των 26 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΤΟΝΥ ΧΟΥΜΒΕΛ και ο ΤΟΝΥ ΣΦΟΡΖΑ, PORT SAID, EGYPT, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 15—20 χρόνων, στην ελληνική και γαλλική γλώσσα.

Ο ΑΝΔΥΣ ΚΑΦΑΣΣΑΚΙΣ, 36 RITHERDON ROAD, LONDON S.W. 17, ENGLAND, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό, ιδιαίτερα από την Ελλάδα και την Κύπρο, στην ελληνική και αγγλική γλώσσα.

Ο ΡΟΛΦ ΛΑΜΠΕ, OBERURSEL ADOLFSTR. No 7, GERMANY, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες από το εξωτερικό, στη γερμανική γλώσσα, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο ΙΟΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΝΤΑΚΙΣ, RHEINKASSEL ALTE R-OMER ST. 54, K.O.LN, GERMANY, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, Τουρκία και Καναδά, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Γ. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, HOLDER METZINGEN STUTTGARTER ST. 44, GERMANY, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες από όλο τον κόσμο. Παρακαλεί όλες απαντήσεις να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο ΑΡΙΣ ΜΑΡΙΝΟΣ, W. STEINBERG SUDETEN ST. 15, GIESSEN, GERMANY, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες από το εξωτερικό και το εξωτερικό, με σκοπό την άμεση σκέψη.

Ο ΝΕΝΔΥ ΒΑΝΛΟΝ, B.B. C.N.R. No 8, GEORGE B.C., CANADA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΡΑΟΛΟ ΒΡΕΣΧΙ, PRESSO COCCHI, PARMA, ITALIA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες από όλο τον κόσμο. Παρακαλεί όλες απαντήσεις να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΠΑΡΑΔΟΡΟΥΛΟΣ, P.O. BOX 124, KANO, NIGERIA, W. AFRICA, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, κατά προτίμηση από την Αθήνα, ηλικίας 16—21 χρόνων. Παρακαλεί όλες απαντήσεις να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Ο ΕΒΑΝΓΕΛΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΣ και ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΠΙΛΙΟΠΟΥΛΟΣ, GEBRÜDER HOLDER METZINGEN WUERITZ, GERMANY, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με Έλληνες από όλο τον κόσμο, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας και έτσι άλλο ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΧΡΙΣΤΟΦΕΡΕΣ, TURLABASI TURAN CADD. PAPAZYDIN AP. No 12/3, ISTANBUL, TURKIYE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο ΑΧΙΛΛΕΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, 25 RUE CHAMPOLION No 25, MAZARIN, ALEXANDRIE, EGYPT, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα, ηλικίας 15—17 χρόνων, με σκοπό την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Σ. ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ, 29 ABASSIDES 29, QUARTIER GREC ALEXANDRIE, EGYPT, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική και αγγλική γλώσσα, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής φιλίας και την ανταλλαγή γραμματοσήμων.

Ο ΤΑΜΙΣ ΒΟΔΑΖΙΑΝ, 2321—36 STREET ASTORIA, L.I.L. NEW YORK, N.Y., USA, θέλει ν' αλληλογραφήσει με μία Έλληνίδα, ηλικίας 35—45 χρόνων. Φωτογραφία απαραίτητη.

Αντικαί

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

Όσο παραλείπει το αθλητικό ρεπορτάζ των εφημερίδων

«ΕΛΑ να καμαρώσης...» Την πρόσκληση άπειρυνε ο συμπατριώτης φόρ της ΑΕΚ Στάματιος από την γυναίκα του, πριν ξεκινήσει με την ομάδα του διεκδικάσει για την Τουρκία, όπου θα αγωνιζόταν με τη «Βενερό Μπαξέ».

—Και εκείνη, πήγε, είδε και... έμεινε κόκκαλο!

—Γιατί η ΑΕΚ όποτε συν-τριπτική ήταν με 5-1 από την τουρκική δευτεροβάθμια, Ανδρέας, αναγκάστηκε ν' αγοράσει στη γυναίκα του... πέντε φουστάνια για παρηγοριά.

—Και τα γκλό... Ισοφάρισαν.

—Σημειώσατε.

—Μετά την ήττα τους, οι παίκτες της ΑΕΚ επισκέφθηκαν το Πατριαρχείο και δέχτηκαν τις ευλογίες του Πατριάρχη Αθηναγόρα.

—Κατόπιν πήγαν στην «Αγκυρα» Συναξαριών, με τη «Βενερό Μπαξέ» και νίκησαν με 2-0.

—Ο Ψυχός του Ολυμπιακού δέ φεύγει για την Αυστραλία, αλλά για τον Καναδά.

—«Λογώ... ονόματος» παρατήρησε γνωστός καλαμποριτζής φιλάθλος, μόλις πληροφορήθηκε το νέο.

—Στην Αυστραλία κάνει πολλή ζέση, βλέπετε, ενώ στον Καναδά πολύ... Ψυχός!

—Πριν από τον αγώνα των Εθνικών ομάδων «Ελλάδος και Ιταλίας», έγινε προπόνηση της αντιπροσωπευτικής ενδεκάδας μας με την ομάδα των φιλάθλων.

—Στην οποία κατέβηκαν όλοι οι διεθνείς, πλην των Λινεόλακη και Παπαεμμανουήλ.

—«Γιατί δραπεύει» μας ρωτούν με έπιστολή τους άσκητοι φιλάθλοι. Και προσθέτουν: «Γιατί οι παίκτες του «Παναθηναϊκού» είναι πιο χαλαροί από τους διεθνείς των άλλων συλλόγων».

—Μεταδίδουμε την ερώτησή στον κ. Μέρμηγκα.

—Και φυσικά... δεν περιμένουν με απάντησι.

—Και έφ' δσον ο λόγος για προπόνηση της Εθνικής μας, πρέπει να γνωσθεί και το εξής αξιοπερίεργο.

—Η προπόνηση θα γινόταν, κατόπιν διαταγής της ΕΠΟ, «εκλεισμένων των θυρών».

—«Όταν όμως το «μάτς» δοχίσε διαπιστώθηκε ότι οι θύρες ήταν μόνον «εκλεισμένες» αλλά οι φιλάθλοι... Εμπαιναν και κατέλασαν τον χώρο των αθλητών, ενώ βόρσαν του γηπέδου.

—Ο αντίπαλός τους κ. «Αναστασόπουλος» σχημάτισε μερίδα αντιπολιτευσάσας και έχει διαφορετική γνώμη από το γενικό γραμματέα επί διαφόρων θεμάτων.

—Και μερικοί όπαδοί του διαπορούν:

—«Αν ήταν να μην έχη ποτέ διαφορετική γνώμη ένας σύμβουλος από το γενικό γραμματέα, τότε τι χρειάζονται οι σύμβουλοι!

—Την απάντησι καλείται να τη δώση ο κ. Βήχος.

—Η καθιέρωσι του επαγγελματικού ποδοσφαίρου στη χώρα μας μήπως στο δρόμο της... αυτιστήσεως, στο συμβούλιο της ΕΠΟ.

—«Ο έστι μεθερμηνούμενον... ζήτη, μαζύ μου, να φας τριφύλλι.

Και να σκεφθής κανείς πως κυβερνά το «τριφύλλι».

Ο ΦΙΛΑΘΛΟΣ

Ο γενικός γραμματέας του «Απόλλωνος» κ. Κ. Οικονόμου.

—Το μυστήριο λύθηκε μετά το τέλος του μάτς, όταν οι «παράγοντες» του ΠΑΟ αναγκάστηκαν να μεταβληθούν σε... Σέρλοκ Χόλμς.

—Ο καφετζής του κυκλείου αμολόγησε ότι αυτός ήταν ο ένοχος.

—«Σε ποιόν θα πουλούσα τους καφέδες μου;» δικαιολογήθηκε.

—Και του δόθηκε «άφεσις αμαρτιών».

—«Η ΔΕΗ, εξακολουθώντας την ευεργετική φιλαθήλη τακτική της, πλουτίστηκε με δυο... Παπαργολαίους».

—Πρόκειται για τον Σάββα και τον Κώστα Παπαδόπουλο, που διωρίστηκαν με τη φροντίδα του «Ολυμπιακού».

—«Αξίζει, στ' αλήθεια, να της δοθί ειδικό μετάλλιο. Είναι ο μόνος άρραγιστός που σπώνει τα βάρος του «ερασιτεχνισμού» του ποδοσφαίρου μας».

—«Ας της κάνη, λοιπόν, μία ΔΕΗ και η ΕΠΟ».

—Μπορεί ανενόχλητα να κρατά για τον έαυτό της τα «δικαιώματα». Τα «καθήκοντα» τα φορτώσε άλλου.

—Και αυτό από την Τουρκία.

—Μετά την ήττα της ΑΕΚ στην Πόλη, οι Έλληνες παίκτες της πήγαν σε νυχτερινό κέντρο όπου διασκεδάζαν μέχρι πρωίας.

—Οι «Αναστασίδες» —Πετρίδης όμως προτίμησαν να το ρίξουν στο πακετάκι, στο δωμάτιο του ξενοδοχείου, όπου κοιμόταν ο Νεστορίδης.

—Στη χοροπαίκτη αυτή ψυχολογία φυσικά κλήθηκε να πάρη μένος και ο Νεστόρας.

—Θα παίξης, Κώστα, έσύ; τον ρώτησαν.

—Πόσο το «πότ»;

—Μία δραχμούλα.

—Όχι.

—Γιατί; Νυστάζει;

—Όχι. «Αλλά εγώ είμαι... διεθνής. Δεν παίξω...» δραχμούλες.

—Νέα βάσανα στον «Απόλλωνα».

—Ο συμπαθής Σμυρναϊκός σύλλογος μαστιάζεται πάλι από «ερασιτεχνική κρίσι».

—Ο αντίπαλός τους κ. «Αναστασόπουλος» σχημάτισε μερίδα αντιπολιτευσάσας και έχει διαφορετική γνώμη από το γενικό γραμματέα επί διαφόρων θεμάτων.

—Και μερικοί όπαδοί του διαπορούν:

—«Αν ήταν να μην έχη ποτέ διαφορετική γνώμη ένας σύμβουλος από το γενικό γραμματέα, τότε τι χρειάζονται οι σύμβουλοι!

—Την απάντησι καλείται να τη δώση ο κ. Βήχος.

—Η καθιέρωσι του επαγγελματικού ποδοσφαίρου στη χώρα μας μήπως στο δρόμο της... αυτιστήσεως, στο συμβούλιο της ΕΠΟ.

—«Ο έστι μεθερμηνούμενον... ζήτη, μαζύ μου, να φας τριφύλλι.

Και να σκεφθής κανείς πως κυβερνά το «τριφύλλι».

Ο ΦΙΛΑΘΛΟΣ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Η Μαίρη Ραφμανίκη, POSTE RESTANTE, Κεντρικών, Αθηνών, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό.

Η Άννα Φουντούκη, Κασάνδρου Γύη 8, Θεσσαλονίκη, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό. Το ίδιο ζητεί και η Μαίρη Κατζίνα, για την οποία ισχύει η ίδια διεύθυνσι.

Η Κίτσα Κοσμίδου, Καρόλου Νηλ 15, Θεσσαλονίκη, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Αυστραλία. Το ίδιο επιθυμεί και η Κασσιανή Χριστίδου, για την οποία ισχύει η ίδια διεύθυνσι. Παρακαλούν όσους απαντήσουν να στείλουν μία φωτογραφία τους.

Η Μαγδαληνή Δαλιέτου, (18 χρόνων), Λάκκα, Παθεί, Κερκυρα, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες και νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική και γαλλική γλώσσα. Φωτογραφία απαραίτητη.

Η Αντζέλα Ευσταθίου, Βουλγαρίας No 4, Πειραιώς, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες, με σκοπό την ανταλλαγή κάρτ - ποστάλ ή περιοδικών.

Η Νούλα Μαυρομάτη, Έρμου 18, Θεσσαλονίκη, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με μορφωμένες νέες. Φωτογραφία απαραίτητη.

Η Χρ. Κασομαλίδου, Ενωφώντος 72, Θεσσαλονίκη, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες και νέες απ' όλο τον κόσμο, μορφωμένες και καλού χαρακτήρος.

Η Μαρία Γκιόνη, POSTE RESTANTE, Αθηνών, Τ.6, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με σοβαρούς κυρίους, ηλικίας 40—50 χρόνων.

Η Κική Σέλλ, Πειραιώς No 85, Αθηνών, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με σοβαρούς νέους απ' όλο τον κόσμο, ηλικίας 25—30 χρόνων, κατά προτίμηση από την Ισπανία, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Η Μαίρη και η Δόπη Ζαμάνη, Αγορακρίτου 6, Αθηνών, GRECE, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες απ' όλο τον κόσμο.

Η Δέσποινα Συριοπούλου, POSTE RESTANTE, Θεσσαλονίκη, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες και νέες, κυρίως και κυρίες, ανεξαρτήτως ηλικίας, στην ελληνική ή αγγλική γλώσσα.

Η Πίπη Δημάκη, Χαρίλαου Τρικούπη No 114, Κηφισιά, Αθηνών, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες και νέες απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από την Κύπρο, στην αγγλική και Ιταλική γλώσσα. Φωτογραφία απαραίτητη.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Ο Νικόλαος Σακελλαρίου, Δ.Ε.Η., Αμφισσα, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας μέχρι 22 χρόνων.

Ο Νικόλαος Νικολάης, (24 χρόνων), Κέντρον Βαρβάρας, Βάρκις, Αττικής, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό, ηλικίας 20—25 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας φιλικής γνωριμίας.

Ο Γ. Θεοφανίδης, POSTE RESTANTE, Κεντρικών, Αθηνών, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες και νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική, αγγλική και γαλλική γλώσσα, με σκοπό την ανταλλαγή γραμματοσήμων και την ανάπτυξη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Κωνσταντίνος Άνδριανόπουλος, Α. Συγγρού No 102, Αθηνών, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 18—24 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Θεόδωρος Σκιαδάς, Ταυγέτου No 75, Καλαμάτα, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με Έλληνες από το εξωτερικό και το εξωτερικό.

Ο Γιάννης Νικόλαος, Αριστοτέλους Γενναίου No 61, Αθηνών, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Αθήνα και την Πειραιά, ηλικίας 16—19 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Τάκης Καραγεωργίου, (21 χρόνων), Καλής Έπιθδος No 52, Εύαγγελιστριάς, Θεσσαλονίκη, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, κατά προτίμηση από την Αυστραλία, με σκοπό, έτσι ήθελε προκύψει.

Ο Γεώργιος Σπυρόπουλος, Λάττα, Ηλείας, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη την Ελλάδα, στην Αυστραλία και τον Καναδά, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

αγής και σταθερής φιλίας. Ο Πολυχρόνης Γιαννιωτής, Μισαύλη No 39, Καβάλα, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με τη «Μάρβα».

Ο Δ. Μπάφης, «Αξιοπύλου» 88, Αθηνών, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νεαρές κυρίες από το εξωτερικό ή τα ελληνικά νησιά, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Αδόστωλος Τσατσάγας, Δεσπερ 16, Θεσσαλονίκη, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλο τον κόσμο, στην ελληνική και αγγλική γλώσσα, κατά προτίμηση με μαθήτριες κολλεγίων, ηλικίας 16—18 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Λ. Μπονίκας, POSTE RESTANTE, Κεντρικών, Αθηνών, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με μία νέα ευπαρουσίαστη και εύγενη, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Κ. Χάρας, ΒΟΚΤΑΣ Α.Ε., Αττικής, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό και το εξωτερικό, ηλικίας 18—24 χρόνων, με σκοπό, έτσι ήθελε επακολουθήσει.

Ο Λ. Παπαγυριού, «Αδερφ 78», Αθηνών, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας άνω των 16 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Σπυρίδων Κατωμέρης, (20 χρόνων), Αποστόλου Παύλου No 31, Θησίων, Αθηνών, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες απ' όλη την Ελλάδα, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Ν. Τριαντόπουλος, Πόρτες, Αχαΐας, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες και νέες από ηληλογραφία, Κίπρον, Συρία την Κωνσταντινούπολη, Κύπρο, Σερβία και Αλγυρία, με σκοπό την ανταλλαγή και αλληλογραφικά θέματα.

Ο Λάζαρος Γανίτης, Νέα Αγαθούπολις, δόξ Μ. Μαυροδμή No 6, Κατερίνη, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 17—20 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Δημητράκης Παπαδημητρίου, Φερρών 14, Σικέας, Θεσσαλονίκη, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας 18—24 χρόνων, απ' όλο τον κόσμο, με σκοπό, έτσι ήθελε επακολουθήσει. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Ευστράτιος Χοροζίδης, Τζαβέλα 53, Θεσσαλονίκη, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από το εξωτερικό, κατά προτίμηση από την Αθήνα και την Πειραιά, ηλικίας 17—21 χρόνων, με σκοπό τη δημιουργία μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Θάσος Άντερσον, Κλειούς No 7, Κάτω Πετράλωνα, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες, ηλικίας μέχρι 23 χρόνων, κατ' προτίμηση από την Αμερική ή τον Καναδά, με σκοπό την ανταλλαγή σκέψων, να στείλουν μία φωτογραφία και τη σύναψη μιας φιλίας.

Ο Αρής, Κεντρικών, Πειραιώς, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα και το εξωτερικό.

Ο Δημήτριος Παναγιώτης Μότας, Σινδό και ο Παναγιώτης Μότας, Στρατηγού Σισίνη No 74, Γαστούνη, Ηλείας, GRECE, επιθυμούν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από το εξωτερικό ή γράψουν με νέες από το εξωτερικό, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας.

Ο Ιωάννης Γκόλας, POSTE RESTANTE, Ιωαννίνων, GRECE, θέλει ν' αλληλογραφήσει με νέες από την Ελλάδα ή την Αυστραλία, ηλικίας 20—25 χρόνων, στην ελληνική γλώσσα, με σκοπό, έτσι ήθελε προκύψει.

Ο Δ. Κυριακόπουλος, (24 χρόνων), Δωδεκανήσου No 1, Καλογρέσσας, GRECE, επιθυμεί ν' αλληλογραφήσει με νέες από τον Καναδά αλληλογραφήσει με νέες, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Ιωάννης Παζαίτης και ο Βασίλειος Πατάκος, «Αεροδρομίου» No 24, Λαρίας, θέλουν ν' αλληλογραφήσουν με νέες από την Αμερική, ηλικίας 15—21 χρόνων, με σκοπό τη σύναψη μιας καλής και σταθερής φιλίας. Φωτογραφία απαραίτητη.

Ο Β. Βρετανίας No 214, Νίκαια, Πειραιώς, GRECE, ζητεί ν' αλληλογραφήσει με μία μορφωμένη νέα, ήθελ και να στείλουν, από το εξωτερικό και το εξωτερικό.

ΚΟΥΣΕΝΤΟΣ

Όνειρα γλυκά

Από την τρυφερή
αγκαλιά της μανούλας
στά μοσχοπλυμένα
χιονάτα σεντονάκια του...

RAL μέ 07

ΡΟΥΧΑ ΧΙΟΝΑΤΑ — ΧΕΡΙΑ ΒΕΛΟΥΔΙΝΑ

ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και το μέλλον σας

Οι προβλέψεις του Δρος ΚΑΜΑ για την περίοδο 11 - 17 Μαΐου 1961

ΖΩΔΙΑ...	ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ...	ΑΙΣΘΗΜΑΤΑ...	ΥΓΕΙΑ... ΤΥΧΗ...
ΚΡΙΟΣ 22 Μαρτίου 20 Απριλίου	* Μή γάσετε μία σπουδαία ευκαιρία, που σας προσφέρει η τύχη. * Τα άστρα ευνοούν τις συναλλαγές και σας επιτρέπουν να πραγματοποιήσετε σημαντικά κέρδη. * Κίνδυνος να δυσχεραίνεται η προσαρμογή, με τη νευρική σας.	* 'Ο Άρης επηρεάζει τον χαρακτήρα σας και σας κάνει πιο άποιο και επιθετικό από συνήθεια. Φυσικά αυτό θα έλη δυσάρεστο αντίκτυπο στις αισθηματικές σχέσεις. * Εκρήξεις ζήλειας, που είναι τελείως άδικαιολόγητες.	* Προσέξτε τα μάτια σας. Μην αποφεύγετε τα γυαλιά, που σας συνόψισαν ο οφθαλμίατρος και μην κοιμάστε τα μάτια σας εργαζόμενος κάτω από άνεπα, ή ακατάλληλο φωτισμό. * Πονοκέφαλοι και άπνοια.
ΤΑΥΡΟΣ 21 Απριλίου 21 Μαΐου	* Οι κίνδυνοι ποσοτήτων με άνωτέρους και συναδέλφους αυξάνουν. Πρέπει να αποφύγετε κάθε τι, που θα προκαλούσε δυσάρεστες εντυπώσεις. Ιδίως στους προστάμενους σας. * Άνωμαλίες και εμπούλα, που δύσκολα θα υπερληφθείτε.	* 'Η νέα Σελήνη και ο 'Ηλιος επηρεάζουν δυσμενώς τον αισθηματικό τομέα. * Κίνδυνος να εγκαταλείψετε πρόσωπο, που σας αγαπά ειλικρινά, για να κυνηγήσετε μία περιπέτεια, που μόνο άπογοτευστικές σας επιφυλάσσει.	* Αποφύγετε την υπερκόπωση και κάθε σπατάλη δυνάμεων. Σας γοητεύεται ο νάπαινος και ύπνος άσθονος, άλλ: και η ρομιο. * Προσέξτε το λαιμό, που παρουσιάζει ευαισθησία. * Αν η θραγνάδα παραταθή συμβουλευτήτε ένα γιατρό.
ΔΙΔΥΜΟΙ 22 Μαΐου 22 Ιουνίου	* Περίοδος πολύ κοπιαστική και ελάχιστη άποδοτική. * Θα σας έρθουν εντούτοις από μακριά νέα, που θα σας ενθουσιάσουν. * Τα νέα στέλνουν, που θα καταστρώσετε τις ημέρες αυτές ευνοούν, ται από τη νέα Σελήνη.	* 'Η Άφροδίτη σας προστατεύει και αυξάνει τη νοητική σας καθ' όλο το υπόλοιπο του Μαΐου. * Για τους άντρες ένας γάμος διαφαίνεται στον ορίζοντα. * Γενικά, αισθηματικές και κοινωνικές σχέσεις παίρνουν ευχάριστη τροπή.	* 'Η άρρυθμη και έντατική ζωή, που κάνουν, θέσει σε σοβαρό κίνδυνο την υγεία σας. 'Η τακτική αυτή θα έλη όλη, θοια αποτελέσματα, γι' αυτό πρέπει να τη σταματήσετε, όσο είναι ακόμα καιρός. * Τυχερό το 5.
ΚΑΡΚΙΝΟΣ 23 Ιουνίου 23 Ιουλίου	* 'Η περίοδος δεν είναι καθόλου ευνοϊκή για τις εμπορικές συναλλαγές, που απαιτούν μεγάλες προσπάθειες, χωρίς να αποδώσουν κέρδη. Ισως δε και τελικά να σας ζημιώσουν. * Προσέξτε πολύ τα συμβόλαια, που θα υπογράψετε.	* Τα άστρα και ιδίως ο 'Άρης σας επιφυλάσσουν κατά τις ημέρες αυτές ζωηρές συγκινήσεις. * Θα γνωρίσετε πρόσωπο, στο οποίο μπορείτε να έχετε απόλυτη εμπιστοσύνη. * Μη δώσετε υποσχέσεις, που δε θα τηρήσετε.	* 'Η Τίποτα το άεισθητικό. 'Η νέα Σελήνη επηρεάζει ευνοϊκά την υγεία και σας επιτρέπει να αναπτύξετε μεγάλες δραστηριότητες, χωρίς να νοιώσετε καμμία κόπωση. * Στοιματικές έννοιες, που όφειλονται σε κακή μάσηση των τροφών.
ΛΕΩΝ 24 Ιουλίου 23 Αυγούστου	* 'Η νέα Σελήνη δημιουργεί εξααιρετικά ευνοϊκές συνθήκες, ιδίως για τους πάσης φύσεως καλλιτέχνες. * Οι έμποροι θα γυρίσουν να αναπτύξουν μεγάλη δραστηριότητα. Θα πραγματοποιήσουν όμως κέρδη σημαντικά.	* Αδελφοί της νοητικής, που προκαλεί η ευνοϊκή επίδραση της Άφροδίτης, σας βοηθεί να σημειώσετε πολλές και εύκολες κατακτήσεις. * Φροντίστε πάντως να μη πληγώσετε πρόσωπο, που σας αγαπά ειλικρινά και σας παρακολουθεί.	* Το σπύδι είναι κατά την περίοδο αυτή το πιο ευαίσθητο σημείο. 'Αν δεν το προσέξετε, σας επιφυλάσσει δυσάρεστες και άδυσχερες εκπλήξεις στο προσεχές μέλλον. * Απομακρυνθείτε από στενόχωρο περιβάλλον και καταφύγετε στην έξοχη.
ΠΑΡΘΕΝΟΣ 24 Αυγούστου 23 Σεπτεμβρίου	* Μπορεί να μην είναι όλα ρόδινα, ή καταστάσι όμως δεν πρέπει να σας αποθαρρύνει. Πολύ σύντομα μια επιτυχία, συνοδευόμενη από σημαντικά κέρδη, θα ανταμείψει τις προσπάθειες και τους κόπους σας. * Κάνετε οικονομίες.	* Οι σχέσεις με το άλλο φύλο θα πάρουν μία άπροσδόκητη και εξααιρετικά ευχάριστη τροπή. * Θα κάνετε ένα ταξίδι ή μια ευχάριστη έκδρομη με αγαπημένο πρόσωπο. * Ευνοούνται τα σχέδια, που θα καταστρώσετε.	* 'Αδιαθεσία, που θα χειροτερέψει, αν δεν φροντίσετε να απαλλαγείτε εγκαίρως απ' αυτήν. * 'Αν υποφέρετε από το στομάχι, απαιτείται μια συστηματική και μακρόχρονη διαίτα. * Τα γεύματα να περιβάλλονται από απόλυτη ηρεμία.
ΖΥΓΟΣ 24 Σεπτεμβρίου 23 Οκτωβρίου	* 'Η τύχη θα ευνοήσει όλες τις προσπάθειές σας και θα έχετε σπουδαίες επιτυχίες. Θα κάνετε μερικά άπειρα, πτα έξοδα, που θα έπρεπε να αποφύγετε. * Υποστήριξη, φίλων θα υποβοηθήσει την επίτευξη σκοπού.	* 'Η νέα Σελήνη δημιουργεί ευνοϊκές συνθήκες και σας εξαφανίζει μια εξααιρετικά ευχάριστη Κυριακή. Θα περάσετε κοντά σε αγαπημένο πρόσωπο στιγμές, που θα σας μείνουν αξέχαστες. * Για τους νέους ευχάριστο φλέρι.	* Καθαρός άερας και παρομοί στην έξοχη θα φερόμεσαν πολύ την υγεία σας. * Οι γυναίκες που θέλουν να άδωνται, άς αποφεύγουν τις αδύνατες δίαιτες και άς κάνουν κάθε πρωί λίγη συστηματική γυμναστική.
ΣΚΟΡΠΙΟΣ 24 Οκτωβρίου 22 Νοεμβρίου	* Ευνοϊκή περίοδος κατά την οποία πρέπει να αναπτύξετε μεγάλη δραστηριότητα. * Σεινιμοποιήστε την κατάσταση προς διάφορες κατευθύνσεις συγγένους και φροντίστε τελικά να διαλέξετε το σωστό δρόμο. * Σημαντικά κέρδη.	* Όσοι και όσες έχουν αισθηματικούς δεσμούς, που φροντίζουν να κρατούν μυητικούς, άς προσέξουν πολύ αυτές τις μέρες. 'Υπάρχει σοβαρός κίνδυνος να αποκαλυφθούν οι σχέσεις τους και να προκληθεί σκάνδαλο.	* 'Αν υποφέρετε από ζάλες ή άπνοια, έλέγχετε και παρακολουθήστε την πίεσή σας. * Προσέξτε το σπύδι σας και μη τρώτε πράγματα, που μπορούν να βλάψουν το στομάχι σας. * Χρώμα σας το πράσινο.
ΤΟΞΟΤΗΣ 23 Νοεμβρίου 22 Δεκεμβρίου	* 'Η νέα Σελήνη προκαλεί μια τάση για άκνηρία, την οποία πρέπει με κάθε τρόπο να καταπολεμήσετε, γιατί θα έλη άλβερτες συνέπειες, τις οποίες θα κοπιάσετε κατόπιν πολύ για να επανορθώσετε. * Απαιτείται διπλωματία.	* Ζωηρές συζητήσεις και προστριβές θα δώσουν σε κίνδυνο ένα παλαιό δεσμό. * 'Η νευρική θα σας κάνει να συμπεριφερθείτε άποιοτα και σε φιλικό πρόσωπο, που θα ζητήσει να έμεινε, για να σας συμφιλήσει.	* Τρώτε άφά, σε όριωμένες πάντα ώρες και μασάτε καλά τις τροφές, για να αποφύγετε στο μέλλον στομαγικές έννοιες και αδύνατες δίαιτες, τις οποίες δε βρίσκετε καθόλου ευχάριστες. * Άνθος σας το τριαντάφυλλο.
ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ 23 Δεκεμβρίου 20 Ιανουαρίου	* 'Ο έθουσιασμός είναι για σας το καλύτερο όπλο. Μόνο αυτές σας οδηγούν εκ του άσφαλου στην επιτυχία. * Μη διατάξετε να ζητήσετε βοήθεια από τους φίλους σας. Φροντίστε όμως να διαλέξετε τον πιο κατάλληλο.	* 'Η νέα Σελήνη δημιουργεί μια άετιωσάρα άπαισιόδοξη, την οποία πρέπει να καταπολεμήσετε, γιατί άλλωστε είναι και άδικαιολόγητη. * Σας αγαπούν πιο πολύ απ' όση νομίζετε. * Προσπείρετε με συγγενείς για οικονομικά αίτια.	* Περίοδος κατά την οποία δε θα συμβεί τίποτα το σημαντικό. * Πονοκέφαλος ή στομαγικές έννοιες, που πρέπει να άποδοθούν σε νευρικές φύσεις αίτια. * Πριν νοσημοποιήσετε άπωτικά χάπια συμβουλευθείτε το γιατρό σας.
ΥΔΡΟΧΟΟΣ 21 Ιανουαρίου 19 Φεβρουαρίου	* Διέρχεται μία από τις πιο ευνοϊκές και τυχερές περιόδους του 1961. * Θα παρουσιάσει μία σπουδαία ευκαιρία, για να κερδίσετε πολλά νοήματα, είναι όμως άσέβαιο αν θα έπωληθήτε και θα την έκυεταλλήριτε.	* Δε θα μπορούσατε να βοηθήτε πιο κατάλληλη στιγμή, για να εξομολογηθείτε τον έρωτά σας σε πρόσωπο, που από καιρό αγαπάτε. * Θα συναντήσετε πρόσωπο, που άποφύγετε άλλοτε και είναι καιρός να έλθετε.	* Αποφύγετε να κάνετε επίδειξη ή σπατάλη δυνάμεων. Πιθανόν να πληρώσετε άκριβά μια άπερισκεψία σας. * Προσέξτε το σπύδι, που παρουσιάζει τις ημέρες αυτές μεγάλη ευαισθησία. * Αποχά από τη γυναιχιά και όντονευαία άδωδη.
ΙΧΘΥΕΣ 20 Φεβρουαρίου 21 Μαρτίου	* Προσέξτε πολύ τα πρόσωπα με τα οποία ποικείται να συνομιλήσετε. * Ένας άδελφος νευρικός θα προκαλέσει άνωμαλίες στον οικονομικό τομέα. * Μη δανείσετε γρήματα, γιατί είναι άσέβαιο αν θα σας τα επιστρέψουν.	* Ευνοϊκή περίοδος τόσο για τους έρωτες, τευμένους όσο και για τους παιτρεμένους. * 'Η νέα Σελήνη υποβοηθεί τη διάλυση παρεξηγήσεων και σας επιτρέπει να εύρονετε τον κύκλο των φίλων σας. * Μη φιλονικείτε.	* Αποφύγετε με κάθε τρόπο τη στενωγρία. Αποτελεί τον πιο σοβαρό κίνδυνο για την υγεία σας. * Φροντίστε να διασκεδάσετε, χωρίς όμως να σπαταάτε άσολογιστά το γούλα. * Αισιοδοξήτε. Όλα θα έωνανινουν ρόδινα.

Μην αφήνετε το πρόσωπό σας να γεράσει

Το μασάζ που θα σας ξανανειώση

ΣΥΝΗΘΗΣΑΜΕ να λέμε ότι το πρώτο σύμπτωμα των γραμμών είναι οι ρυτίδες. Άλλα ποιν από τις ρυτίδες εμφανίζεται η χαλάρωση των μυών του προσώπου. Κι' αυτήν άρχίζουν τα πραγματικά γραμμάτια.

Πώς, όμως, θα προλάβετε αυτή τη χαλάρωση; 'Αν έχετε καιρό και τη χαλάρωση, μπορείτε να πάτε στα λουλούδια, μπορείτε να πάτε στα λουλούδια, μπορείτε να πάτε στα λουλούδια. Άλλα, αυτό δεν είναι άπαραίτητο. 'Η φύσι σας έδω, έκανε πολλά πράγματα με αυτά, έκανε πολλά πράγματα με αυτά, έκανε πολλά πράγματα με αυτά.

Το μασάζ, όμως, απαιτεί μεγάλη προσοχή, γιατί, διαφορετικά, αντί για καλό μπορείτε να κάνετε κακό. Θα γυρίσετε πίσω να έχετε τα δόντια, τη διατήρηση και τη διατήρηση του προσώπου σας στα νεύρα σας.

Ας δούμε, όμως, πώς πρέπει να κάνετε το μασάζ.

1) Πρώτ' απ' όλα, θα καθίσετε άνετα, μπροστά στον καθρέπτη σας και θα άκουμπήσετε τα νεύρα σας στην άκρη του προσώπου ή της του στήθους σας. Προσέξτε το ύψος αλήθειας σας. Τα νεύρα σας του καθίσματος σας. Τα νεύρα σας του προσώπου σας. Τα νεύρα σας του προσώπου σας. Τα νεύρα σας του προσώπου σας.

2) 'Αν έχετε διπλοσάγονο ή φοβόσαστε πώς θα άπονηθείτε, ή έδωθες κίνησι που θα κάνει είναι η δέωθες κίνησι. Σιμίζετε τους καρπούς από ύψος του σαγονίου και κάνετε με τις παλάμες ένα έλαφο μασάζ με τις παλάμες ως τ' αυτιά (εικ. 1). πώς θα κάνετε αυτή την κίνησι δέκα φορές στη σειρά.

3) Σε μερικές γυναίκες, τα μύλα των παρειών χαλάρωνονται κι' άρχίζουν να γουδιάζουν. Στην περίπτωση αυτή, θα κάνετε με το δείκτη ένα ημικυκλικό μασάζ, άρχίζοντας από τα πτερυγία της μύτης και προχωρώντας προς τους καρπούς (εικ. 2). Θα κάνετε αυτή την κίνησι πέντε φορές στη σειρά.

4) 'Αν έχετε μικρές ρυτίδες στις

έξωτερικές άκρες των ματιών, θα κάνετε ένα άνώμαφο μασάζ με τους δείκτες των χεριών, που θα τους διευθύνετε προς τους καρπούς. Οι κινήσεις σας θα είναι άφνες και άπλετες. Θα κάνετε αυτό το μασάζ πέντε φορές.

5) Μην ξεχνάτε ότι το μέτωπό σας μπορεί να ποδώσει την ηλικία σας. Το μασάζ στο μέτωπο θα γίνει με το δείκτη και το μενάλο δάκτυλο (εικ. 3). Θα άρχισετε από τη μέση και θα διευθύνετε τα νεύρα σας προς τις άκρες των μαλλιών. 'Αν έχετε ρυτίδες, μπορείτε να κάνετε έλαφο μασάζ για την καθεμιά.

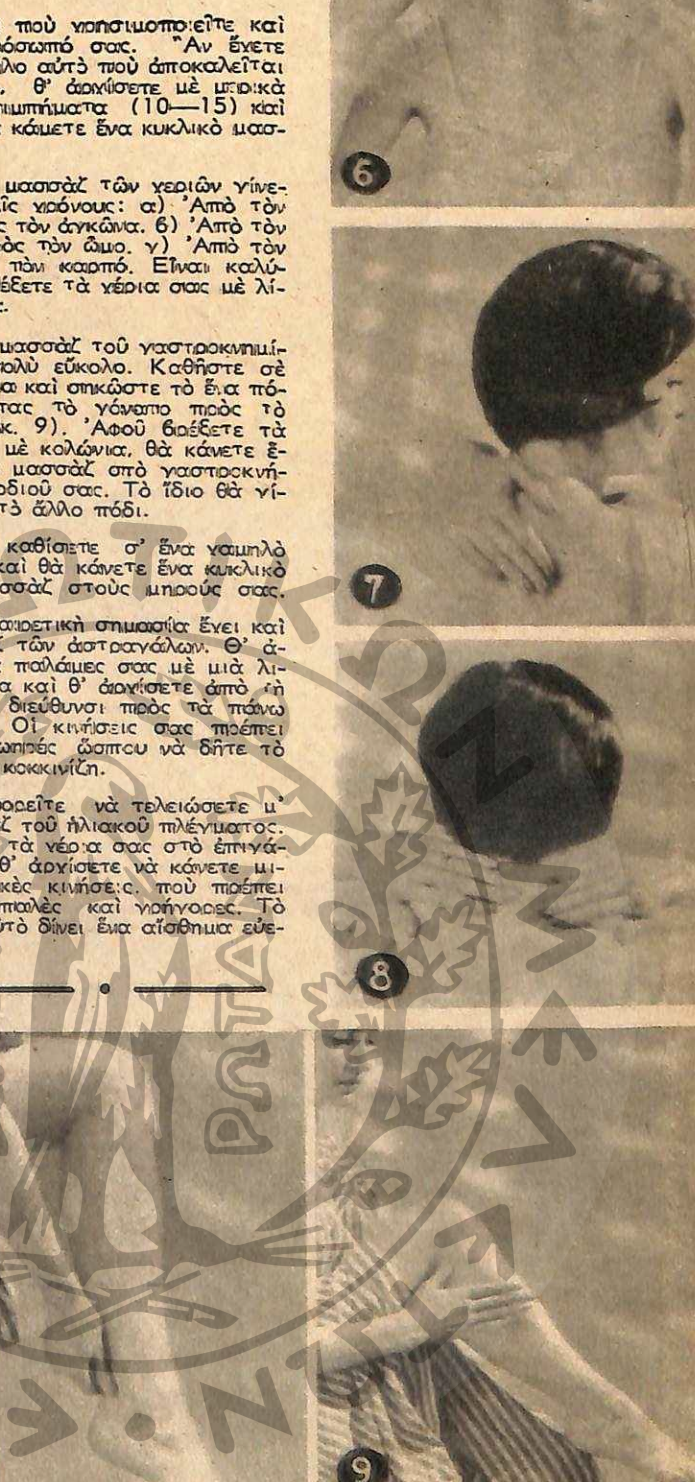
6) 'Ο χρόνος δεν έχει επίδραση στο γόνδο που άποτελεί το σκελετό της μύτης σας. Άλλα, οι σάρκες που τον περιβάλλουν ύψιστων διαφόρων ποσοτήσεων. Το μασάζ έδω θα γίνει με μερικά τσιμπήματα. Πιάστε τη μύτη σας άνάμεσα στον αντίχειρα και το δείκτη (εικ. 4) κι' άνοίστε να κάνετε μικρά τσιμπήματα, με διευθύνοντας προς τα πάνω. Δε θα ξεπαράσετε τα είκοσι τσιμπήματα κάθε φορά.

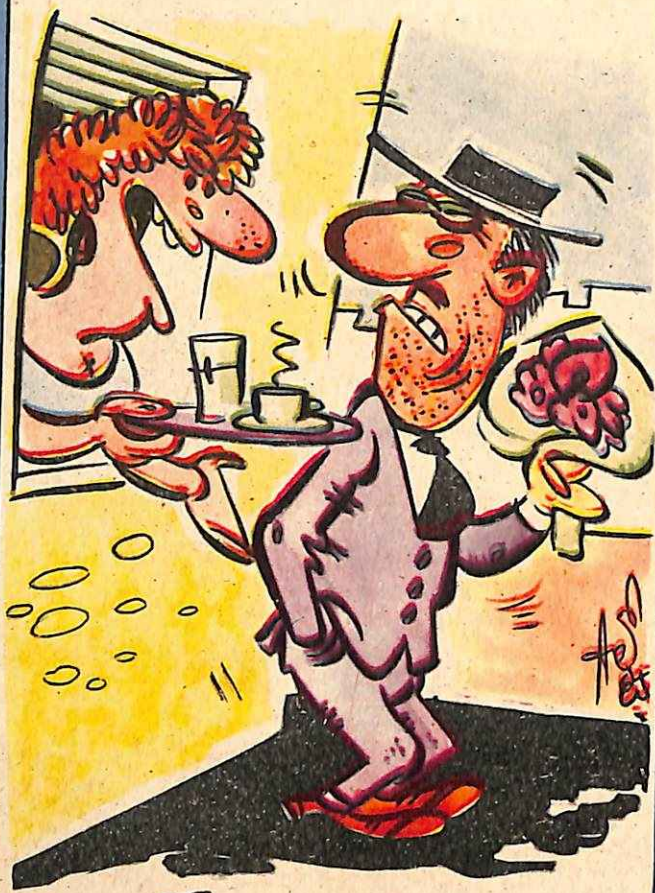
7) Μην παραμελήτε το λαιμό σας, γιατί θα σας έδωκθη για την άδιαφορία σας. Θα φέρετε τους άγκωνες σας στο ύψος των ώμων, με τις παλάμες προς τα κάτω. Θα κάνετε το μασάζ με το έπάνω μέρος του χεριού, από τη μέση του λαιμού προς τα αυτιά, δέκα φορές στη σειρά (εικ. 5). Το κεφάλι πρέπει να είναι έλαφο άνυμμένο.

8) Για τα προσημένα βλέφαρα, θα κάνετε ένα άοιόντιο μασάζ, με τις άκρες των δακτύλων. Το καλύτερο είναι να νοσημοποιήσετε και τα τέσσερα δάκτυλα κάθε χεριού. Το μασάζ θα γίνει με άνώμαφο κτυπήματα (εικ. 6). Θα κλείσετε ποιοιυμέας τα βλέφαρα άπλά και χωρίς να τα σφίξετε.

9) Ρίχνοντας τα νεύρα προς τα πίσω, μπορείτε να κάνετε ένα έλαφο μασάζ στο έπάνω μέρος της άκνης. Θα νοσημοποιήσετε όληκληση την παλάμη σας (εικ. 7). Οι κινήσεις σας θα άρχισουν από τη σπονδυλική στήλη και θα διευθύνονται προς τις άνωπλάτες. Το μασάζ αυτό θα είναι ταυτόχρονα μια καλή άσκηση για τα χέρια και τους ώμους.

10) Δεν πρέπει να παραμελήσετε τον τράχηλό σας. Θα φέρετε και τα δυο νεύρα σας στον τράχηλο (εικ. 8) και θα κάνετε μερικές ζωηρές κινήσεις από το κέντρο προς τα έξω και έπάνω. Είναι καλό να άλείψετε προηγουμένως τα νεύρα σας με την

— Θα μου επιτρέψετε να σ'α προσφέρω ένα
καφεδάκι της παρηγοριάς...

(Τοῦ Ἀρχέλαου)

Ζαχαρίες: Μὴ κάνης ἔτσι, γυναῖκούλα μου. Μιὰ
ἐνεσούλα εἶναι... Ὅα περάση!...

1^{ον} ΠΑΤΩΜΑ

7^{ον} ΠΑΤΩΜΑ

Ἱστορία χωρὶς λόγια.